Commended for

1. College & School Libraries by the
   Director of Public Instruction, Hyderabad
   in his Proceedings
   L. Dis. No. 7131/V2/63 dated 29-8-68

2. Public Libraries by the
   Director of Public Libraries, Hyderabad
   in his Proceedings
   R. C. No. 268-44/68 dated 21-8-68

Co

1. ఈ గ్రంథము విక్రయాదాయముపై వచ్చు వడ్డీతో
శ్రీ దోమా వెంకట స్వామిగుప్తగారి పేరుతో
విద్యార్థి వేతనము గాని బహుమానము గాని యిచ్చుటకు సంకల్పింపబడినది.

2. శ్రీ జమిలి నమ్మాళ్వార్ ధర్మనిధి
(రిజిష్టర్డు) - గుంటూరు 3 - ఆంధ్రప్రదేశ్.

శ్రీ కన్యకాపురాణము

ప్రథమ ముద్రణము—రెండువేల ప్రతులు
విడుదల: కీలకనామ సం॥ చైత్రశుద్ధ ౧ శుక్రవారము
హూణశకము - ౨౯-౩-౬౮

ముద్రణ - మొదటి ఏడుఫారములు
కళాప్రింటర్సు - 16, ఉస్మాన్‌రోడ్, మద్రాసు - 17.
[సెప్టెంబరు 1964 నుండి ఏప్రిల్ 1967 వరకు]

8 ఫారమునుండి పూర్తిగ్రంథము
ఫ్రీడమ్ ప్రెస్ - 138, టి. హెచ్. రోడ్, మద్రాసు-21.
[ఏప్రిల్ 1967 నుండ మార్చి 1968 వరకు]

వెల పది రూపాయలు

ఎట్టి మార్పులు - కూర్పులు చేయబడక
వ్రాతప్రతి ననుసరించి ప్రచురింపబడింది

శ్రీ కన్యకాపురాణము

శతావధాని దోమా వెంకటస్వామిగుప్త

కృతజ్ఞతలు

గ్రంథప్రచురణ కవకాశమిచ్చిన

గ్రంథకర్తృ సతీమణి వెంకటసుబ్బమ్మ

వారి యేకైక పుత్రుడు ఆంజనేయ గుప్త

వారి యేకైక పుత్రిక భాషాప్రవీణ గోళ్ల ఇందిరాదేవి గారలకు

ముద్రణకు విరాళములిచ్చిన దాతలకు—

ముద్రణ వ్యవహారము నిర్వహించిన

పండిత శ్రీ జమిలి నమ్మాళ్వారు (గుంటూరు)

కీ॥ శే॥ కవికేసరి అద్దేపల్లి సత్యనారాయణ (మందవల్లి) గారలకు

సలహాలనిచ్చిన మిత్రవర్యులు కొమ్మూరి వెంకట్రామయ్య

చిత్రాలు గీసిన దాసరి నాగవర్ధనరావు గారలకు, తదితరులకు

మా కృతజ్ఞతాపూర్వక వందనములు

ఇట్లు

శ్రీ జమిలి నమ్మాళ్వార్ - ధర్మనిధి

(రిజిష్టర్డు) : పట్నంబజారు : గుంటూరు 3

విషయసూచిక

ముద్రణసహాయులు

ఈ గ్రంథ ముద్రణకు 37 మంది యుదారులు

సహాయము నందించిరి.

అందిన చిత్రములు గ్రంథ మధ్యభాగమున చేర్చబడినవి.

పూర్తి వివరములు యీ క్రింద యీయబడినవి

శ్రీయుతులు 1. కొత్తూరు రామయ్య గుంటూరు 2. మాడిశెట్టి బ్రహ్మయ్య గుంటూరు 3. మాజేటి వెంకటరామకోటిముత్యాలు గుంటూరు 4. ఉప్పలపంచు సూర్యనారాయణ గుంటూరు 5. కీ॥ శే॥ చక్కా పిచ్చయ్య 6. గౌరీశంకర టుబాకో కార్పొరేషన్ 7. వనమా వెంకటరత్నం 8. కూరాళ్ళ మాధవరావు గుడిపాడ 9. చీదెళ్ళ వీరయ్య దత్తకుమారుడు వెంకటేశ్వర్లు 10. దానశీల కాకరవర్తి భావనారాయణ విజయవాడ 11. పొలిసెట్టి సోమసుందరం అండ్ సన్సు 12. పైండా వెంకటరత్నం ఏలూరు 13. నూలి వెంకటసుబ్రహ్మణ్యము పెనుగొండ 14. తుమ్మలపల్లి వీరభద్రరావు పిప్పర 25. తడికమళ్ళ వీరభద్ర అప్పల చినరాజన్నగారు 16. శ్రీ కాశీవిశ్వేశ టుబాకో కంపెనీ 17. ఆచార్య కొత్తమాట వెంకటసుబ్బారావు-గుంటూరు 18. ధూళిపాళ్ళ వెంకటరత్నం గుంటూరు 19. మోతె అంజరత్న రాజకుమార్ అండ్ వెంకటసుబ్బారావు ఏలూరు 20. కొప్పు రావూరి కోటేశ్వరరావు 21. గోపవరపు వీరయ్య గుంటూరు 22. పత్రివాటి ప్రకాశరావు అండ్ బ్రదర్సు గుంటూరు 23. బొమ్మిడాల పూర్ణయ్య అండ్ బ్రదర్సు గుంటూరు 24. దిగుమతి నేతి కొట్ల చలివేంద్రసంఘము గుంటూరు 25. శ్రీ వాసవి కన్యకాపరమేశ్వరీ దేవస్థానం సత్రం కమిటీ తెనాలి 26. బెద్దె కుమారస్వామి సికింద్రాబాదు 27. జూలూరి వీరేశలింగం సికింద్రాబాదు 28. చేగు కృష్ణమూర్తి గుంటూరు 29. గంధవడి శ్రీరాములుశెట్టి మద్రాసు 30. కీ॥ శే॥ కొలిశెట్టి గోపాలరావు సంస్మరణార్థము జమిలి నమ్మాళ్వారు గుంటూరు 31. గొల్లపూడి రాధాకృష్ణయ్య వేటపాలెం 32. కవిపాదుషా కొప్పు రావూరి సత్యనారాయణ విజయవాడ 33. తుమ్మలపల్లి సత్యనారాయణ మూర్తి పిప్పర 34. శింగంశెట్టి యతీంద్రులుశెట్టి చారిటీసు మద్రాసు 35. కీ॥ శే॥ బొండా వెంకటేశ్వర్లు-కొండంగి 36. శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వరీ దేవస్థానము నెల్లూరు. 37. తుమ్మలపల్లి చినవీరభద్రరావు పిప్పర.

SREE KANYAKA PURANAM

By

LATE SATAVADHANI
DOMA VENKATASWAMY GUPTA
[1900—1962]

A Telugu poetical piece depicting the great sacrifice made by Kumari Vasavi, the only daughter of Kusuma Sreshti, the Mayor of Penugonda in West Godavari Dt. of the present state of Andhra Pradesh. Vimaladitya Vishnuvardhana, the ruling sovereign of that territory, with Rajahmundry as his capital sought Vasavi's hand in marriage and when this request was declined, he threatened to take her by force. She sacrificed herself in a ceremonial fire along with 102 representatives of her kith and kin.

This happened about one thousand years ago; historical details are under research.

Publisher :
JAMILI NAMMALVAR.

Manuscript finished 1942
Published 1968

సమర్పణ

ఆంధ్రభాషామతల్లి కొక
నూతనాలంకారము సమర్పించు
భాగ్యముకలిగిన దీనాడు మాకు.
అందుల కానంద భరితుల మగుచున్నాము.
"అములాక్ష్యరాక్షరసమన్వితమూ
నవ్యనవనీతచారుకోమలభావ
రత్నాంచితమూ నైన రత్నాలంకార" మిద్ది.
"సర్వలక్షణ లక్షితమై సర్వాంగసుందర సుశోభితమై
పాఠకప్రియమనోల్లాస భాసితమైన"
ఆంధ్రప్రబంధ మీ యలంకారము.

రాష్ట్రపతి డా॥ రాధాకృష్ణపండితులచే
1962 వ సంవత్సరమున (ఆనాడు ఉపరాష్ట్రపతి)
మద్రాసురాష్ట్ర ముఖ్యపట్టణము చెన్ననగరస్థ
శ్రీకన్యకాపరమేశ్వరీ దేవ్యాలాయాంచిత
చిత్రఫలకావిష్కరణ సందర్భమున
"ప్రథమసత్యాగ్రహి" యని పేర్కొన బడిన
'శ్రీకన్యక' పావనచరిత్ర మీగ్రంథరాజము,
శ్రీ కన్యకాపురాణము——పవిత్రనామము.

౨

నేటి పశ్చిమ గోదావరి జిల్లాయందు
పెనుగొండయను పురరాజమొండు గలదు.
షుమారు వేయిసంవత్సరాల క్రితమీ పురము
మహానగరమైయుండెను. కుసుమశ్రేష్ఠియను
వైశ్యప్రముఖుడు, యీ మహానగరపరిపాలకాధ్యక్షుడై
ఆర్థిక, న్యాయ, రక్షణాది (నేటి లండన్ నగరమువలెనె)
సర్వాం సహాధికారియై పరిపాలించుచుండె,
సామీప్యమున నున్న రాజమహేంద్రవరములోని
విమలాదిత్యునకు సామంతరాజు.

బహుకాలమునకు కలిగిన యేయైకపుత్రిక
వాసవాంబను, తన్నగర మలంకరించిన
నగరేశ్వరపూజకు నియోగించెను. ఈమె నవ
యౌననారూఢయై పరిఢవిల్లు సమయాన,
నగరమును చూడవచ్చిన,
విమలాదిత్య విష్ణువర్ధనుడు యామెను చూచి, మోహించి
వివాహ మాడ గోరెను, ఆమెయు యామె తల్లి తండ్రులు
అందుల కియ్యకొన కుండుట జరిగినది.
అతడామెను బలిమిని గొనిపోవ నున్నట్లు తెలిసి,
ఆమెయు, ఆమెసన్నిహితబంధుకోటిలో
నూటరెండుగోత్రముల ప్రతినిధులు, అగ్నికాహుతియైరి.
ఇదియే యీప్రబంధగాథ. అందువలననే
"యీమె ప్రథమ సత్యాగ్రహి'' యని నుతింపబడినది.

౩

దౌష్ట్యనాశనార్థం, గాంధి మహాత్ముడొక నూతనాయుధమును ప్రపంచానికి బహూకరించినాడు. భౌతిక శరీరమును నాశము చేయక, మనస్సును మార్చి, హృదయమందలి కాలుష్యమును కడిగివేయు సాధనము - సత్యాగ్రహము. ఇందుకు ఆత్మత్యాగమే సాధనము. త్యాగము ఫలించుటకు సత్యము పాదుగా గల హృదయ నైర్మల్యము పునాది. స్వీయహృదయనైర్మల్యముచే, పరకీయ హృదయ కాలుష్యమును కడిగి వైచుటతో అతనిని జయించును. సత్యము స్థాపింపబడును. ఇదియె సత్యాగ్రహము. ధర్మము.

ఈ నిగూఢ ధర్మ సూత్రమే ! యీ పురాణగాధాంశము. అందుచేతనే రాష్ట్రపతి యట్లనిరి.

వయోపరిణితి. లోకజ్ఞానము పరిపక్వతనందని
అష్టాదశవయస్కురాలు, అవివాహిత.
స్వీయచిత్తము నగరేశ్వరారాధనార్పితమైన అబల.
ఆత్మత్యాగముచే రానున్న ఆపదను అపుకొన్నది.
అబల సబల యనియు, అవసరమైనప్పుడు
ప్రబల కాగలదనియు ప్రపంచానికిచాటిన ఆదర్శురాలు.

౪

ఈ కథకు మూలము శ్రీ కన్యకాపురాణము
శ్రీ వాసవీపురాణము, శ్రీ వాసవ కన్యకాపురాణము

అను పేర్ల లభ్యములగుచున్న సంస్కృతకావ్యములు.
స్కాందపురాణాంతర్గతమని చెప్పబడినది. కాని
స్కాందపురాణపూర్ణప్రతి ఆంధ్రప్రాంతమున
అలభ్యముగానున్నది ప్రస్తుతము.
ఈ కథ జరిగనది
వేయి సంవత్సరాలకు పూర్వమని చరిత్రకారుల భావన.
పరిశోధన జరుగవలసియున్నది.

౩

కథాకాలమునాటికి, పెనుగొండపురము, దాని
పగిసర ప్రాంతపు పదునెనిమిది పట్టణములు
కుసుమశ్రేష్ఠి పరిపాలన క్రిందయుండినవి.
రాజమహేంద్రాధిపతులకు సామంతులై నను
ఆర్థిక, రాజకీయ, దేశరక్షాధి సర్వం సహాధికారులై,
యుండిరనుట తెలియనగును.
యుగయుగాదులనుండి, ఆర్థిక శాఖాధికారులై,
దేశసంపదకాలవాలురై నను
ధర్మకర్తృత్వతాభావసంప్రోదితులై
పరిపాలనలో వైశ్యులు పాల్గొనుచుండే వారని
పురాణవివరములు తెలియజేయుచున్నవి.

భారతంలో శాంతిపర్వములో
దేశపరిపాలనలో, వైశ్యులకు విశేషప్రముఖస్థానము
యీయబడినట్లుకూడా తెలియవచ్చు.

ముప్పయియైదుమంది సభ్యులుగల శాసనసభలుండేవనీ
అందులో వైశ్యులు యిరువదిముగ్గురనియు
యితరులు (బ్రాహ్మణులు, క్షత్రియులు, శూద్రులు,
సూతులు) పన్నెండుమంది మాత్రమేననీ
ఈసంవత్సరం మార్చి యిరవైనాల్గుతేది
సండేస్టాండర్డు (Sunday Standard) పత్రికలో
"వేదకాలంలో ప్రజాస్వామ్యం
(Democracy in Vedic Age)
అనే వ్యాసంలో తెలియజేయబడింది.

ముప్పయి సం॥ క్రితమువరకు, తాలూకా ఆఫీసులలో
షరాబులుగా ఆంధ్రవైశ్యులలో
"నంబూరు" యింటిపేరు గలవారే
నియోగింపబడుచూ వచ్చిరి. ఆంగ్లేయపరిపాలకులు అట్టి
కట్టడి జేసి యుండిరని కూడా తెలియుచుండె.

మరియు ఆనాటి పెనుగొండ పురపాలకులు
రాజనీతి దురంధరులుగాను, దౌత్యకళానిపుణులుగా
నున్నట్లు, తెలియనౌతుంది.
శ్రీ వాసవికన్యను తన కిచ్చు విషయమై
తుది నిర్ణయమున కొక మాసపు గడువు నిచ్చి
విష్ణువర్ధనుడు, తన పట్టణమున కేగి,
పెనుగొండలో జరుగు విశేషాల గమనిక నిమిత్తం
భటులను పంపగా,
కుసుమశ్రేష్ఠి కాంతాకనకములచే

యాభటులను ప్రలోభపెట్టి
తనవైపుకు త్రిప్పుకొనినట్లు కథలో చెప్పబడినది.
ఈ విషయము, రెండవప్రపంచసంగ్రామములో
పెరల్‌హార్బర్ కథను జ్ఞప్తికి తెస్తుంది.

ఈ పెరల్‌హార్బరు సంఘటనయే జపానులో
అమెరికావారు, గతయుద్ధంలో, ఆటంబాంబును
ప్రయోగించుటకు కారణమని ప్రతీతి,
ఈ ఓడరేవును, అయిదువందలమంది అమెరికన్
యువకసైనికులు సంరక్షించుచుండగా
ఒకానొక దినమున అచ్చటికి విలాసార్థమని
అయిదువందలు జపానుయువతులు వచ్చి,
మకాముచేసి, క్రమముగా సైనికుల వశపరచికొనిరి.
నడిరేయి యొకనాడు, జపానునావలు, యీరేవు
ప్రవేశించునప్పటికి
అమెరికన్‌సైనికులు జపానుయువతుల కౌగిళ్లలో
కేళీవిలాసలోలురై కర్తవ్యమును మఱచిరి.
రేవు జపానువారి స్వాధీనమైనది - ఇది పత్రికావార్త.

౬

కథాంశమే కావ్యాంశము
సంగ్రహ వచనస్వరూపము గ్రంథాంతనందీయబడినది,
అందుచే నిట ప్రస్తావింపబడుటలేదు,

౭

గ్రంథకర్త జననము 1900 సంవత్సరప్రాంతము,
రాయలసీమలోని కర్నూలుపట్టణము.
పందొమ్మిదివందల పదునెనిమిది — ౧౯౧౮
ప్రాంతమున, యీ ప్రాంతమును పీడించిన
కలరా అంటువ్యాధివలన, మేనమామల యూరైన
గుంటూరుకు వచ్చి మకాము పెట్టిరి.
అప్పటినుండి జీవతాంతము ౧౩-౯-౬౯ వరకు
యీ ప్రాంతమందే యుండిరి.
ప్రతిసభయందును యీక్రిందిపద్యాన్ని
చెప్పడము వారికి సరదా.

నాల్గవ పాదాన్ని సమయానుకూలంగా మారుస్తూ—

తుంగభద్రాతీర రంగస్థలం బైన
కందనోల్గ్రామంబు కాపురంబు
శతావధానవిధాన సంధాన గురువులు
తిరుపతి వెంకటేశ్వరులు గురులు
అష్టావధాన శతావధానాదిక
విత్యముల్ చేయంగ వెలయు పనులు
ప్రకృతంబు చెన్నపుర క్రైస్తవ కళాశాల
యాంధ్రబోధకత యొప్పౌఱు పదవి

సజ్జనులగొల్చు టందె యుత్సాహ గరిమ
"దోమవెంకటస్వామి" గుప్తా మ లాఖ్య
నొప్పువాఁడ నాకృతులను నొప్పుఁడయ్యు
భవ్యగుణులార! యో! యార్యవైశ్యులార!

జీవించిన అరువదేండ్లలోను
సాహితీక్షేత్రంలో యెన్నో పంటలు పండించారు.
కవితావనంలో రకరకాలు పూవులు పూయించారు,
"అవధానిపంచానన" అనే బిరుదందు కొన్నారు.
గండపెండేరము తొడిగించుకొన్నారు.

"ఏనుగనెక్కినాము ధరణీంద్రులు మ్రొక్కగ నిక్కినాము"

అని తమ గురువులు శ్రీ తిరుపతి వెంకటేశ్వరకవులు
చెప్పుకొనిన పద్యాన్ని శిష్యులు గుప్తగారు కూడా
తమజీవితంలో సార్థక పరచుకొన్నారు.

"ఎదురైనచో తనయెద్దుబండిని నిలిపి
కేలూతయిచ్చి యెక్కించుకొనియె"

నని తనస్నేహితుడు ఉప్పుటూరి వెంకటపున్నయ్య
గుంటూరు (కీర్తిశేషులు) గారి యెద్దుబండి (1918 లో
గుంటూరుకుకార్లురాలేదు)నెక్కుచూ చమత్కరించేవారు.

కవిగా పండితుగా ఉపాధ్యాయుడుగా
హరికథకుడుగా "పుంభావ సరస్వతి"గా
ఆంధ్రాఖండమునం దద్వితీయ ప్రతిభా వ్యుత్పత్తులతో
అర్ధశతాబ్దము అలరినారీ గ్రంథకర్త.
వీరిది ఆంగీరసగోత్రము
ఆపస్తంబసూత్రులు - యజుశ్శాఖాధ్యాయులు
తల్లితండ్రులు—కోటమ్మ గోవిందశెట్టిగారలు.

కథాంశము పురాణమేయయినను
రచనావిధానము—కావ్యసరణి.

కావ్యలక్షణలక్షితమై యలరారుచున్నది.
పాఠకప్రియమనోల్లాసభాసితమై
వివిధాలంకారశోభనశోభితమై
శయ్యా, పాకము, భాష
రుచి, భావస్ఫూరకపదలాలిత్యము, గంభీరతాది
నవరసపూరితరసగుళిక.
ప్రాణరక్ష కన్న మానరక్ష
పరమోత్కృష్ట ధర్మ మని చాటి చెప్పిన
వీరనారీమణి దివ్యచరిత్ర.

క్రీస్తుత్యాగముతో సమానమనివర్ణింపబడింది.

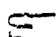
ఇట్టిగాథలు దేశచరిత్రలో ఎన్నున్నను
అవి యామె చరిత్రకు సరి రావు.
జాతిపిత గాంధిమహాత్ముడు
తాను సత్యాగ్రహిగా సర్వసంగపరిత్యాగియగుటయేగాక
లక్షల మందిచే సర్వసంగపరిత్యాగము చేయించెను.
ఈ సమర్పణ కర్తచే వ్రాయబడిన
శ్రీ కన్యకా సుప్రభాతమందలి
యీ క్రిందిశ్లోకములు పైవివరణకు నిదర్శనములు.

"గాంధీమహా యోగి నియోజితాత్మం। సత్యాగ్రహోద్దౌష్ట్య నివారణార్థమ్
తస్యప్రయోక్త్రీ ప్రథమా త్వ మేవ।శ్రీకన్యకామానిని ! సుప్రభాతమ్ ।

"అగ్నౌ శరీ రార్పణ దివ్యగాథాః।లోకప్రసిద్ధాః బహూశా హి నార్యః
త్వయా సమానా భువి నాస్తి నాస్తి।శ్రీకన్యకామానిని। సుప్రభాతమ్।

"త్యక్త్వా నిజాసూన్ తృణవ త్సమస్తైః
ధర్మస్య సంరక్షణ మేవ కార్యమ్
ఏతత్ సమాఖ్యాతి భవ చ్చరిత్రం
శ్రీకన్యకామానిని। సుప్రభాతమ్।

శ్రీ కన్యకాదేవి అగ్నియందు తానే
ఆహూతికాలేదు. ఆమె వెంట
నూటరెండు కుటుంబముల ప్రతినిధులును కూడ
అగ్ని కాహూతి యయిరి.
ఇదియే కథా విశేషాంశము.
మనదేశమం దనేక పతివ్రతలు
పరరాజుల నుండి మానరక్షణకు తామే యగ్గి ప్రమగ్గిరి.
వారి దాసీ లైనను వారి వెంట రాలేదు.

ఈ కథయందలి యాదార్థ్యమును గూర్చియు,
చరిత్రాధారముల గూర్చియు, ఇంతవరకు

కీ॥ శే॥ సామివెంకటాచలంశెట్టి గారు
వైశ్యడైరెక్టరియందు "చరిత్రకాలవిమర్శన" లోను
"దక్షిణ ఇండియా రిసెర్చి"లోను

కీ॥ శే॥ వేకుమళ్ల రాజగోపాలరావుగారు
"దక్షిణఇండియా రిసెర్చి" యందును

కీ॥ శే॥ చిలుకూరి వీరభద్రరావుగారు
'రాజరాజనరేంద్ర పట్టాభిషేక' సంచికయందును
"విష్ణువర్ధనుడు-వాసవికన్యక" యందును

కీ॥ శే॥ గ్రంథి వెంకటసుబ్బరాయశర్మ (గుప్త) గారు
వాసవి 11 సంపుటము 1 సంచికలో "కన్యకాపరమేశ్వరి"ని

కీ॥ శే॥ తుంపూడి భగవంతం గుప్తగారు
వాసవి 2 సంపుటము 10 సంచికలో "కన్యకాపురాణము"ను
చర్చించి యుండిరి.

శ్రీ విద్వాన్ అంబటి సుబ్బరాయగుప్త యం, ఎ. బి. ఓ. యల్. గారు పై వాటిని పరిశీలించి యీ క్రింది విధంగా నిర్ణయించారు.

1. ఈ కథాకాలము క్రీ॥ శ॥ 918 నుండి 925 వరకు రాజమహేంద్రవరమును పాలించిన 'అమ్మరాజ విష్ణువర్ధను'ని కాలమందై యుండవచ్చును. దీని తదుపరి 50 సంవత్సరాల నాటివని చెప్పబడుచున్న కొన్ని శాసనములలో, పెనుగొండ వైశ్యులనుండి చీలిపోయిన 612 గోత్రములలోని కొన్ని శాఖలు పేర్కొనబడుట ప్రబల సాక్ష్యము.

2. అప్పటికి రజస్వలానంతర వివాహములు నిషేధింపబడలేదు.

3. అప్పటికి మేనరికపు ఆచారములేదు. అట్టి నిబంధన నేర్పరచినచో, తనకు కలిగిన యాపద వంటి యాపద ముందు జరుగకుండుటకుగా నామె దానివిషయమై నొక్కి వక్కాణించెను.

4. ఆనాడు వైశ్యులు ప్రభువులుగా, పరిపాలకులుగా మాత్రమేగాక, యుద్ధవిశారదులుగ, సేనానాయకులుగ నుండిరి.

5. ఆనాడు కులధర్మములుగా చెప్పబడిన 'కర్మలు, షోడశ కర్మలు, వైదికమంత్ర తంత్రములతో జరుగుచుండెడివి.

6. "ఈ కథగల పురాణము లన్నింటియందును స్కాంద పురాణాంతర్గతమని చెప్పబడియున్నది. మార్కండేయ పురాణ మందు, కన్యకాచరిత్రకు సామ్యముగల కథ యొకటి గలదు. కావున రెండవదానికి ప్రాముఖ్యత నీయవచ్చును.

7. "ఫేనకొండము"అని_అస్సాంలో యొక గ్రామమున్నది. ఇచ్చట నుండియే వైశ్యులు గోదావరి తీరమునకు వలస వచ్చిరను సిద్ధాంత మొకటి యున్నది అచ్చటనుండి వచ్చినవారు, తమ నూతన నివాసమునకు "పెనుగొండ" లేక "పెన్గొండ" యని పేరిడి యుండవచ్చును. మూడువందల యేండ్లక్రితము ఇంగ్లాండునుండి అమెరికాకు వలసవెళ్లినవారు, తమతమ నూతన నివాసములకు, యింగ్లండులోని పేర్లకు "న్యూ" అని పేరుపెట్టిరి. న్యూయార్క్ (New york) న్యూ యింగ్లండు (New England) మొద లగునవి.

పై వివరములు పెనుగొండ ఆర్యవైశ్యయువజన సంఘమువారు 1967 లో ప్రచురించిన "శ్రీ వాసవ కన్యకాపురాణము" నుండి గ్రహింపబడినవి.

జననము 1900 లు ప్రాంతములో -
కర్నూలులో.

దోమావారు వర్తకోపాధిగాగల సామాన్యవంశమువారు గాక, సామాన్యేతర గౌరవప్రతిష్ఠావిశేషాన్వితులని యీ క్రింది పద్యమువలన తెలియగలదు.

ధనము చేతను గాక గొనము చేతనె మహో
ద్దాములై మనువారు 'దోమ' వారు
దత్తమండలిలో "సుదాత్తు" లంచనఁ జాలు
ధూర్వహాత్వమువారు 'దోమ' వారు
దేవ భూదేవతా సేవ నెప్పుడు జేయఁ
దొడరుచుండెడువారు 'దోమ' వారు
రాజరాజాస్థాన రమ్యగౌరవము లం
దుచును మించినవారు 'దోమ' వారు
దోసము లొనరింపని వారు 'దోమ' వారు
దొంగ మాటల నాడని వారు 'దోమ' వారు
అనెడి కీర్తి సంపాదించినాడు; కాన
దోమ గోవింద ఘనుని కిం కేమి కొదువ?

—గద్వాల, విట్లాపుర సంస్థానములందు ప్రధాన పరిపాలనోద్యోగులుగ నున్నారట యీ వంశమువారు.

వీరి వంశావళీ వివరములు
"పరకాలవిలాస" నాటకమందు
విపులముగా నివ్వబడినవి.
కడుంగడు చిన్నతనమునందే సాహితీరంగ
ప్రవేశమైనట్లు కన్పట్టు.

"పదకొండేండ్ల వయస్సునుండి కవితావ్యాపారమున్ బూనియున్
పదియాఱేడుల యీడునుండి యవధానంబుల్ రహిన్ చేయుచున్
సదసద్వేత్తలు పెద్దలెన్న సముదంచద్గ్రంథముల్ వ్రాయ నొ
ప్పుదు శ్రీరామకృపాకటాక్ష విసరప్రోల్లాస మేపారగన్"

పితామహుడు వెంకన్నగారిని గూర్చి

మంత్రి సామంతరాణ్మహితమౌ గద్వాల
రాజసభను గౌరవమ్ము నందె
విట్లాపురము జమీ విలిచి కొన్నేండ్లు పూ
ర్వనికి వన్నెగని పాలనము జేసె;
దారిద్ర్య దేవతా దరపాత్రులైన యూ
రూరి బంధుల నెల్లఁ జేరఁదీసె
తనవారు పెరవారుఁ దనకుఁ బైవారు దై
వంబు మెచ్చఁ దగిన పనులు సలిపె
దేవ భూదేవ సేవ భక్తిని నొనర్చె
దానధర్మ సంతాన సంతానగౌర
వంబు లందున నెంతయు డంబుఁ గనియె
నెల్లరకు మేటి! వెంకన్న కెవరు సాటి??

గుప్తగారు తమ విద్యాగురువుల యెడ తమకుగల భక్తివిశ్వాసముల నీవిధంగా, స్వరచిత శ్రీబ్రహ్మేశ్వర పురాణమందు ప్రకటించుకున్నారు.

శ్రీ తిరుపతి వెంకటేశ్వర కవుల గూర్చి

సరసానేక మహాప్రబంధపటలీ సారస్వతప్రక్రియా
భరి తోదార కవిత్వ తత్వ విజిత ప్రాంచత్ సురాధ్వనాం
తరభణ్మంబుజకర్ణికాప్రవిమల న్మారంద ధారాయశో
భరులం దిర్పతి వెంకటేశ కవులన్ భావింతు నశ్రాంతమున్

శ్రీమదింద్రకంటి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రుల గూర్చి

నిగ మాగమజ్ఞుఁడై నెగడె నాతం డన
రహి నాతని సదాచరణము సాక్షి

వేదాంత మందును విజ్ఞుఁ డాతం డన్న
నతని నిస్పృహతయే యందు సాక్షి
సంస్కృతాంధ్రములకు సాగరం బతఁడన
నతఁడు వ్రాసిన గ్రంథతతియె సాక్షి
ఒజ్జరికంబున నొప్పె నతం డన
నతని యంతేవాసి సతతి సాక్షి
కరము బ్రహ్మణ్యుఁ డతనఁగా యతని య
జాతశత్రువిఖ్యాతి మించఁదగు సాక్షి
అట్టి యింద్రకంటి కులార్ణవాంశుఁ
గొలుచువాఁడ సుబ్రహ్మణ్య గురుని నెలమి

శ్రీ మదనుమల విశ్వనాథశాస్త్రి గూర్చి

గంగం దాల్చని విశ్వనాథుఁడయి తద్గంగాధరోద్యజ్జటా
రంగద్గాంగఝుటానుకారికవితా ప్రాంచన్మహోవైఖరీ
భంగీసంగతుఁ డాంగలాంధ్రసురవాద్వాల్లభ్యదీవ్యత్కవి
త్వాంగీకుర్వదశేషతజ్ఞుఁడగు విశ్వాధీడ్గురుం గొల్చెదన్

తనయర్ధాంగి వెంకటసుబ్బమ్మగారినిగూర్చి

నాకీ జన్మములోన నోర్తె సతి నానారీతి విఘ్నంబులన్
మేకొన్నన్ నను నందినన్ పట్టుకొని యుండెన్ వర్తనంబందు
నేకోశంబున లోప మారయఁగఁ గాన్పింపంగ బో దింతయున్
శ్రీకారుణ్యుఁడు రామచంద్రుఁడు గనున్ శ్రీసుబ్బమాంబాసతిన్
మాట కఠినమయ్యు మనసు మార్దవముగానుండు చాననన్ను నోలచేరెః
వెలయు నాదు చెలువ వెంకటసుబ్బమ్మ చేత నిహపరముల చేటు సున్న

స్వర్ణపతకములగూర్చి

వెలయ నీపురి (గుంటూరు) వైశ్యయువకసంఘమువారు
వెలయనిచ్చిన యట్టి వెండిమెడలు
పరగ నీపురి వస్త్రవర్తకులెంతయు
కూర్మి నిచ్చిన యట్టి గోల్డు మెడలు

ముద మాఱ మదరాసు పురమందుఁ బెద్దలు
కదఁగి యొసఁగిన బంగారు మెడలు
బృందావన పురంబు నందు లక్ష్మీనృసింహ
సంఘ దత్తంబు కాంచనపు మెడలు

కందనోల నిచ్చినది బంగరము మెడలు
మఱియుఁ బత్తికొండదియు ధర్మంబు మెడలు
తహి సికింద్రపురంబు స్వర్ణంబు మెడలు
కోయముత్తూరు బంగరు కొమరు మెడలు

"గంటకు నూరు పద్యము లఖండతరంబగు ధారతో సభా
మంటపమందు నిల్చి బుధమానిత రీతిని బల్కు వాఁడ మీ
వంటి సుధీంద్రు లెల్లరును "వహ్వారె" యంచును మెచ్చుచుండ
వాల్గంటుల మోవి తేనె వలె గ్రమ రసంబుల నీనుచుండఁగన్

కావలి పట్టణాన్ని గూర్చి

"కావలి సత్కవీశ్వరుల కష్టముఁ జెందకయుండుకోసమై
కావలి—దుష్కవీశ్వరులు గర్వము జెందకయుంటకోసమై
కావలి—యెల్ల పాపముల కావలి. యట్టి గుణాఢ్యమైన యీ
కావలి యందు నేఁడు రసికావళిఁ దన్పెఁ గదమ్మ భారతీ!

౧౨

వీరిః జీవితములో కార్యరంగములు మూడుమాత్రమే!
గుంటూరు మద్రాసు, విజయవాడలు.
వీరి కవితాజీవిత ప్రారంభము గుంటూరులోనే.
వీరి జీవితసమాప్తి గుంటూరులోనే
వీరి వివాహము, పుత్ర పుత్రికా
వివాహములు గుంటూరులోనే గాన
గుంటూరువారన్నను సబబే:

మద్రాసు, శ్రీపెరుంబుదూరు, కంచి, కోవెలకుంట్ల
ఉన్నతపాఠశాలాంధ్రపండితుడుగా
విజయవాడ యస్. యస్. ఆర్., సి. వి. ఆర్. కాలేజీలో పండితుడుగా
వేలకొలది ఛాత్రుల సాహితీపరుల నొనర్చిరి.

౧౩

ఆర్షమత సామాజిక వ్యవస్థ యందు
వైశ్యులకు- వేదాధ్యయనము
యజ్ఞముచేయుట, దానమొనర్చుట
కృషి, వాణిజ్య, గోరక్షణాదులు, షట్కర్మలు
ప్రధానములుగా నిర్ణయింపబడినవి.

"బ్రహ్మవైస్వం మహిమానం। బ్రహ్మణే
ష్యదధా దధ్యయన నాధ్యాపన యజన
యాజన దానప్రతిగ్రహసంయుక్తం వేదానాం గుప్త్యై—

క్షత్రే బల మధ్యయన యజన దాన
శస్త్రకోశ భూతరక్షణ సంయుక్తమ్ క్షత్రస్య వృద్ధ్యై।

వి ట్స్వధ్యయన యజన దాన
కృషి వాణిజ్య పశుపాలన సంయుక్తం కర్మణాంవృద్ధ్యై

ద్విజులలో నొకరైన వైశ్యులకు, బ్రాహ్మణ క్షత్రియులతో బాట
అధ్యయన దాన యజనములేగాక, ప్రత్యేకముగా కృషి, వాణిజ్య
పశుపాలనాదులు కులవృత్తులుగా నేర్పడినవి
—బోధాయనసూత్రమ్

అధ్యయన దాన యజ్ఞంబు లధిపవైశ్య
వకును కృత్యముల్; శుద్ధార్జనమున ధనము

సంచితవ్యంబు; పసుల రక్షించు వాఁడ
తండు వానికి నిది మహాధర్మ మనఘ
—ఆంధ్రమహాభారతము - శాంతిపర్వము

కాలక్రమేణ వీరు ఇతరులందు
గల భక్తివిశ్వాసములచే,
నాలుగైదు కర్మలం దాసక్తిని పెంచుకొనుచూ,
ఇతరములకు దూరులగుచూ వచ్చిరి.

దేశముయొక్క ఆర్థికసంపత్తిని పెంచుచూ
నవకోటి నారాయణులుగా, కోటికి పడగెత్తినవారుగా ప్రసిద్ధిగాంచిరి.

తమధనమునకు తాము ధర్మకర్తృత్వభావమును కలిగి
అద్దాని సామాజికోపయోగములకు దేవాలయ, ధర్మ
సత్రాదులకు విరివిగా నుపయోగించి;
'పురికిఁ బ్రాణము కోమటి' యను ప్రసిది బొందిరి.

సాహిత్యాదులను నిర్లక్షించిరి.
అందువలన వీరియం దుద్భవ మొందిన
కవిపండితశ్రేష్ఠులు, మహాపురుషులు
కాలవాహినిలో కలిసిపోయినవారైరి,

౧౪

ఇందుకు తార్కాణము లెన్నియో కలవు.
"పల్నాటివీరచరిత్ర" - "బొబ్బిలి మల్లమాదేవి" కథలకు గల
ప్రచారము ఈ ప్రబంధవస్తువైన
"శ్రీకన్యకాత్యాగము"నకు కలుగలేదు.

"కన్యక" యను పేరుతో, గేయఖండిక రచించి,
యిందుకు సాహిత్యమునం దొక స్థానము కల్పించిరి.
గురుజాడ అప్పారావు కవి

ఇంతవరకు ఆలిండియా రేడియోలో ఈ కన్యకచరిత్ర
కథగా గాని, హరికథగా గాని నాటకముగా గాని, నాటికగా గాని
ప్రసారింపబడలేదు - మాకు తెలిసినంతవరకు

రెండుశతాబ్దముల క్రితము, మద్రాసు ప్రభుత్వపు
ఆస్థానకవిగా, వారి వేయిన్నూటపదహారు వరహాలను
సన్మానమును స్వీకరించిన మహాపండితుడు

"శబ్దార్థకల్పతరువు" - "ఆంధ్రదీపిక" "సశేషామరకోశము"
మొదలగు నిఘంటువుల వ్రాసినట్టియు

సి. పి. బ్రౌనుగారి సాహిత్యకృషియందు వారికి సాయమిచ్చి,
వారిగ్రంథములలో "మామిడి వెంకన్న" యని పేర్కొనబడినట్టి
దిట్ట-యీ వెంకన్నశెట్టి—అనగా

మామిడి వెంకటార్యులవారు, ఆంధ్రపండితలోకములో
మఱుగున పడిపోయిరి.

గతశతాబ్దమున, మహాపండితుడుగ, వైదికసాంప్రదా
యోద్ధారకుడుగ
యజ్ఞయాగాది మహాక్రతుల నిర్వాహకుడుగ
విజయనగరమునందు న్యాయాధిపతి యుద్యోగిగ
తన్నగరాధిపతులు, ఆనందగజపతి మహారాజులుంగారి
దర్శనభాగ్యము నెంతకాలమునకును పొంద జాలక
సాహసోపేతుడై స్వయముగా నిర్భీతిగా వారి దర్బారు ప్రవేశించి.
వారి గౌరవసన్మానములంది, వారికి చిరకాలము,

అత్యంతసన్నిహితులుగ, వేదమతోపన్యాసకులుగ నుండినవారూ
మైసూరు మహారాజులంగారికి కలిగిన సముద్రయానమునుగూర్చిన
సందేహములను, శాస్త్రీయముగా నివర్తించిన

ఆత్మూరి లక్ష్మీనరసింహసోమయాజులవారు
ఆంధ్రుల దృష్టిలో ఈనాడు లేరు.
విక్టోరియా మహారాణి స్వర్ణపతకము నందుకొన్నారు.
అలహాబాదులో జరిగిన ఆల్ ఇండియా సెంప్లర్సు
కాన్ఫరెన్సుకు అధ్యక్షులైరి. ఇట్టి అఖిలభారత
గౌరవమును పొందిన మొదటి ఆంధ్రులు వీరే.

వితంతూ ద్వాహసంస్కరణంలో వీరేశలింగం పంతులు గారిని
ప్రోత్సహించి, శాస్త్రాధారములను చూపించి, వారిచే మొదటి
వివాహమును చేయించినవారు వీరే. కాకినాడ పైడా వెంకటాచలపతి
గారిచే రాజమండ్రిలో వితంతు శరణాలయ నిర్మాణము చేయించిన
వారు వీరే! వీరిని వీరేశలింగం గారికి ఈ విషయములో గురువు
లనవచ్చును.

రాజమండ్రిలో ఆర్యాపురము ప్రారంభించినవారు వీరే!

జాతిపిత గాంధీకి గాని,
అమరజీవి పొట్టి శ్రీరాములకు గాని
ఆంధ్రలో, అనుపైనచిహ్నములు, ఇంతవరకు అమరలేదు.

వేలకొలది ఆటవెలదులద్వారా,
లోకానుభవమును, సాహిత్యప్రాభవమును వెదజల్లిన
వేమన్నకు ఆంధ్ర కవి కులములో స్థానములేదు.

ఈ శతాబ్దమునందే, ఆంధ్రదేశమునందు
భావ విప్లవ ప్రాదుర్భావకారకుడైన త్రిపురనేని
రామస్వామిచౌదరి
వైదుష్యము యింతవరకూ పూర్తిగా గుర్తింపబడలేదు:

కాలమహిమ ! కలికాలమహిమ !

౧౫

గుంటూరునందొకవారమందు (1919 లో గాబోలు)
జరిగిన అష్టావధాన శతావధాన సభలలో
నొకదాని యందు తమగురువుల గూర్చి

"గరువము నూని కన్నులను గానక యిచ్చకు వచ్చినట్లుగా
మొఱగెడి బండరండలగు మోరకులన్ తెగటార్చుకోసమై
చిరముతపంబు జేసి కవిసింహములై యుదయించి నట్టి మా
తిరుపతి వేంకటేశకవిధీరులకున్ తగుమా నమస్కృతుల్.

అని చెప్పుట - ఆనాటి సభ కధ్యక్షతవహించిన
కీ॥ శే॥ ఉన్నవ లక్ష్మీనారాయణ పంతులు గారి
విశేషమన్ననలకు పాత్రములైనవి
గుప్తగారి ధైర్యసాహసములు, భక్తివిశ్వాసములు.

ఈ యిరువదవ శతాబ్ది ప్రారంభమున
ఆంధ్రదేశము నుఱ్ఱూతలూగించిన
తిరుపతి వెంకటకవుల, కొప్పరపుకవుల
ప్రతిభావ్యుత్పత్తుల వివాదము
జరిగినది గుంటూరులోనే—
గుప్తగారు పై పద్యము జెప్పిన
గుంటూరు చలమయ్య సత్రములోనే-అనగా ఆప్రదేశముననే.

౧౬

శ్రీ గుప్తగారిని ప్రశంసించి గౌరవించినవారు.

1. శ్రీ వానమామలై జియ్యరు స్వాములు
2. శ్రీ కంచి కామకోటి పీఠాధిపతులు
3. శ్రీ కూడ్లిగ శంకరపీఠాధిపతులు
4. శ్రీ మైసూరు పరకాల మఠ స్వాములు

5. శ్రీ విజయనగ రాధిపతులు
6. శ్రీ పీఠికాపు రాధీశులు
7. శ్రీ పానగల్ రాజావారు
8. శ్రీ అల్లాడి కృష్ణస్వామయ్య
9. శ్రీ ముత్తా వెంకటసుబ్బారావు మొదలగువారు.

౧౭

అవధాన కళ ఆంధ్రుల సొత్తని ప్రతీతి.
ఈ కళయందు, కవియొక్క
పాండితీప్రతిభావ్యుత్పత్తులుగాక
వారి ధారణాశక్తి, ఏకాగ్రతలు అగ్ని పరీక్షకు లోనగును.
నూరుమంది సభ్యులు, తమకిష్టమైన విషయముపై
తమకిష్టమైన వృత్తమునందు పద్యమును గోరగా
ప్రతివారికిని, వారిపద్యప్రథమపాదమునుముందుజెప్పి,
తదుపరి వరుసగా రెండు, మూడు, నాలుగవ పాదముల
చెప్పి, చివరకు పద్యములనన్నింటిని క్రమము తప్పక
వప్పజెప్పుట శతవధాన మనబడు.

ఇట్లే వేయిమందిని కూడా తృప్తిపరచగల
సహస్రావధానులు పూర్వ ముండిరట.

ఇంతకన్నను కష్టతరమైన దష్టావధానము.
ఇందు పద్యరచన యొకానొక
విషయము మాత్రమై యుండును.
ఆశుకవిత్వము, దత్తాక్షరి, వ్యస్తాక్షరి, నిషిద్ధాక్షరి,
పేకాట, ఘంటల లెక్కించుట, పూల లెక్కించుట.
శాస్త్రచర్చ, అప్రస్తుతప్రసంగము, చదరంగము,

సమస్యాపూరణము, కవిత్వము. ఆకాశపురాణము
మొదలగు వైవిధ్యములగు అనేకవిషయములలో ఏ
యెనిమిదింటిపైననోదృష్టి నిగిడ్చి
సభికుల మెప్పించుట - తృప్తిపరచుట.

ఇట్టి కవితాప్రదర్శకులు నానాటికి
తగ్గుచున్నను, అచ్చటచ్చట
ప్రదర్శనలు జరుగుచునే యున్నవి.
ఇట్టి అష్టావధాన శతవధాన ప్రదర్శనల
షుమారు రెండువందలకుపైగా ఈ గ్రంథకర్త
చేసినట్లు వినికిడి.

ఒకగ్రామమున (చిన్నగంజాము 1926 సం)
అప్రస్తుతప్రసంగమున, "కోమటివగు
నీవు చిల్లరబేరమును చేయక, యీ సా
హిత్యరంగమున కేల వచ్చితి వని
అప్రస్తుతముగా ప్రశ్నింప

"బేరము మాకు నచ్చినది బేరము వీడను నేను కూడ నా
బేరమనంగ భవ్యసభ పేరిట నంగడి సత్కవిత్వ వి
స్తారతరావధానపు ప్రదర్శనవస్తువు బెట్టి యిందుకున్
గోరుట మూల్యమున్ బ్రతుకు కోస మనందగు యేను వైశ్యుఁడన్
మీరిట గోరఁజెప్పితిని మీసముఁ గల్గిన యీసడింపుఁడీ!"
అని జవాబు నిచ్చి. సభికుల సంభ్రమింప జేసిరి.

ఈ యవధాన విషయమునగూర్చి తిరుపతికవులొక
చోట యిట్లు చెప్పిరి
ఒకడు గోరిన వృత్త మొకడు గోరిన వర్ణ్య
మన్యోన్య సాంకర్య మందకుండ

ఒకచిస్థానమున వేఱొకడు గూర్చున్నచో
దానిచే మార్గమ్ము దప్పకుండ
దలక్రిందుగా జెప్పవలె మాకనుచు గోర
నందులో స్ఖాలిత్య మందకుండ
మధ్య మధ్యను జెప్ప మా కిష్టమని జెప్ప
నందులో విభ్రాంతి జెందకుండ

సంస్కృతాంధ్రంబులందున శబ్దశాస్త్ర
సరణి చెడకుండ దప్పులు దొరలకుండఁ
జెప్పు శతఘంటకవివరు చిత్త మొప్పు
వాతచాలితమగు నీరజాతమువలె

౧౮

జీవితారంభమున గుంటూరులోని గుప్తగారి
మిత్రబృంద చిత్రము ఈ గ్రంథము
నలంకరించుచున్నది. అందలి
రేకపల్లి భాస్కరరావు, ఉప్పుటూరి వీరరాఘవయ్య
ఉప్పుటూరి వెంకటపున్నయ్య. గ్రంధి సుబ్బరాయశర్మ
ఆకుల వెంకటరత్నంగారలు ఈనాడు లేరు.

వీరిలో ముఖ్యులు సుబ్బరాయశర్మ(గుప్త)గారు
ఎనలేని సంఘసేవ చేసినవారు.
నిరంతరము దరిద్రతాపీడితులయ్యునూ
నిరంతరము సాంఘికసేవాలోలురై యుండేవారు.
అనేకములైన పరిశోధనలు చేశారు. గ్రంథాలు వ్రాశారు.
మధ్యప్రదేశ్‌లోని బాందా ప్రాంతములోని
కుగ్రామములు పర్యటించి, అచ్చట వైశ్యుల పుట్టు
పూర్వోత్తరముల శోధించి, వారిపేరులు, యింటిపేరులు

పరిశీలించి, తెలుగుదేశమునుండి వలసవెళ్లిన
వైశ్యులనే నిర్ధారించిరి. వారిలో మంచి ప్రబోధము చేసిరి.

కవి గజ గండపెండేర సన్మానము—

శ్రీ గుప్తగారికి 1949 వ సం॥ మే నెల రెండవతేదిన విజయవాడ పురమందు అత్యంతవైభవోపేతముగా జరుపబడింది. ఈ సభకు అప్పటి మద్రాసు లెజిస్లేటివ్ కౌన్సిలు అధ్యక్షులు గౌ॥ ఆర్. బి. రామకృష్ణరాజుగా రధ్యక్షత వహించారు. శ్రీ కళాప్రపూర్ణ కావ్యతీర్థ జనమంచి శేషాద్రిశర్మగారు సభను ప్రారంభించారు. ఆర్యవైశ్య మహాసభాధ్యక్షులు శ్రీ పైడా వెంకటనారాయణగారు (జమీందారు, శాసనసభ్యులు) గండపెండేర, సువర్ణపాత్ర, సన్మానపత్రసమర్పణ గావించారు. ఇచ్చటనే వీరికి గజోత్సవము జరుపబడింది.

స్థానిక ప్రముఖులు శ్రీయుతులు
మనికొండ వెంకటనరసింహం
కాశీవిశ్వనాథం గారలచే
కనకాభిషేక గౌరవము జరుపబడింది.

గుప్తగారి కవితాప్రదర్శనకు
అవధాన నిర్వహణకు కారణభూతులు
ఆర్యవైశ్య యువకుల సాహితీ సంఘము
గుంటూరు (స్థాపితము 1915) వారే :
అందులో ముఖ్యులు

1. గుంటూరు నరసింహారావు (ప్రస్తుతము-మద్రాసు)
2. జమిలి నమ్మాళ్వారు
3. ఉప్పుటూరి వెంకటపున్నయ్య (కీర్తిశేషులు)

అనాడు ఈ ముచ్వురను ఇన్‌సపరబుల్ ట్రినిటీ (Inseperable Trinity) 'విడదీయరాని త్రిమూర్తుల'ని మిత్రులు, అభిమానులు పిలిచేవారు.

౨౧

కావ్యప్రయోజనాలు ఆనందము - ఉపదేశమని
ఆలంకారికుల అభిప్రాయము.
ఉపదేశము - ప్రభువువలె శాసించునది
మిత్రునివలె సలహాల నిచ్చునది
భార్యవలె మనోరంజకంగా ఉల్లాసాన్ని కలిగించునది
అని మూడు విధాలు.
ఈ గ్రంథము పురాణముగా పేర్కొనబడినది
అందువలన మిత్రసమ్మత మనవచ్చును.
అయినను కావ్యరూపమునంది నందువలన
కావ్యలక్షణముకలిగి, ఆనందకారిణి యగుచున్నది.
కవి కావ్యాన్ని సృష్టించ గలుగుతాడు.
సహృదయులు దానిని జీవింప జేస్తారు.
పూవు తావిని కలిగియుంటుంది, దానిని
వాయుదేవుడు, జనుల
కందించి, వారికి హాయిని కలుగజేస్తాడు.
అలాగే!

ఈ కావ్యం సర్వకాలాలు ఆంధ్రరసికజనమనోవీథుల
శాసిస్తుందని యాశించు

కీలక - చైత్ర శుద్ధ ౧
శుక్రవారము
౨౯-౩-౬౮

అగ్రహారము - గుంటూరు-3

విమర్శాలేశము—

ఆర్యవైశ్యులయొక్క కులదేవత యని విఖ్యాతినొందిన శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వరిని గూర్చిన శ్రీ కన్యకాపురాణము అను పేరిటి గ్రంథము లెన్నో యున్నవి. అందు కొన్ని సంస్కృత గ్రంథములుగాను - కొన్ని తెలుఁగు పుస్తకములుగాను ఉన్నవి. సంస్కృతపుస్తకములు శ్లోకరూపముగాను- తెనుఁగు పుస్తకములు పద్యరూపముగాను ఉండుట సాధారణము. వచనగ్రంథములు - నాటకరూపములు ఇటీవలివి.

ఈ యన్ని పుస్తకములును పలువురు గ్రంథకర్తలచే వ్రాయఁబడుటచే ఒకరీతిగా నుండక భిన్నభిన్నములయినవిగా నున్నవి. అయినను రాజరాజనరేంద్రుని తండ్రి యయిన విష్ణువర్ధనుని కాలమున పడమటి గోదావరిజిల్లా లోని పెనుగొండ పురమునందలి ప్రముఖవైశ్యుఁడయిన కుసుమగుప్తుని కౌమార్తె కన్యకాంబ యనియు - విష్ణువర్ధనుఁ డామెను మోహించి - ఆమెను తన కిచ్చి వివాహము చేయవలె నని ఆమె తండ్రిని నిర్బంధము చేయఁగా - వైశ్యులందు కొప్పుకొనక - మానధనులై ఆమెతోఁగూడ నగ్నిప్రవేశము చేసి రనెడి విషయమున పుస్తకము లన్నియు నేకీభవించుచున్నవి. మిగిలిన యంశము లెట్లో సరిపెట్టుకొనవలసియున్నది.

ఆంధ్రులయందు పలు లక్షల జన సంఖ్య గల్గి మిక్కిలి ప్రాముఖ్యమయిన శ్రీమంతులై - ధార్మికులయిన యార్య

వైశ్యుల చరిత్రకు సంబంధించిన యీ ముఖ్యాంశము అంత గాని కొంత గాని నేను చదివినంతవఱకు వాడుకలో నున్న దక్షిణహిందూదేశచరిత్ర గ్రంథములలో కనుపడ లేదు. అనేకులయిన స్నేహితులయొక్క యభిప్రాయమును అదియే. అట్లని నంతమాత్రమున దేశమునందు ఇంత పలుకుబడిని సంపాదించిన యీ చరిత్రము కేవలము కట్టుకత యన వీలగునా? కట్టు కత యని గూడ తలంచు వారు కొందఱున్నారు. అట్లయినచో,

"నిజము నిడిని మీఁద తేలును"

అనెడి నీతిప్రకారము సుమారు 7 – 8 వందల సంవత్సరముల క్రిందట ఈ పురాణముయొక్క తొలుతటి పొత్తము వ్రాయఁబడినది. అందు నిజ మే మాత్రమును లేనిచో అది యొక రూపముతోనో పలురూపములతోనో యింత కాలము జీవింపఁగలదా?

అనెడి ఈ జిజ్ఞాస పలువురను కలవరపెట్టుచుండఁగా – ఆర్యవైశ్యరత్నములయిన—

శ్రీ రా. బ. తుంపూడి భగవంతము గుప్తగారు (రిటయర్డు జిల్లా కలక్టరు – విమర్శకాగ్రేసరులు) మదరాసు వాస్తవ్యులు – ఈ యంశమును గూర్చి "థర్స్టన్" మొదలయిన చరిత్రపండితుల గ్రంథరాజములను పరిశోధించి యనేకాంశముల నిందులకు సంబంధించిన వానిని సంపాదించి ప్రచురించినారు. అవి యన్నియు చాలవఱకు వ్యాప్తి నొంది యున్నవి.

అందువల్ల,

పురాణరూప పుస్తకములయందలి యభిప్రాయముల కును - శ్రీ భగవంతము గుప్తగారివంటి విమర్శక రత్నములు సంపాదించిన యభిప్రాయములకును సమీకరణమయిన యొక గ్రంథమును శ్రీ కన్యకాంబాచరిత్రముగా వ్రాయుట అనవసరము గాదు.

ఇట్లు నాకును మన మిత్రులయిన నరసరావుపేట వాస్తవ్యులు శ్రీ మాజేటి పూర్ణచంద్రరావుగార్కిని, గుంటూరు వాస్తవ్యులైన శ్రీ జమిలి నమూశ్వార్లకును తోఁచినది. నన్ను ప్రోత్సహించిరి. ఆ కారణమున ఆ చరిత్రమునుగూర్చి నాకు తోఁచిన కొన్ని యంశములను మనవి చేసికొనుచున్నాను.

శ్రీ కన్యకా పరమేశ్వరి ఆర్యవైశ్యుల కులదేవత యగుట - ఆమె యవతరించుట రాజరాజనరేంద్రుని తండ్రి యగు విష్ణువర్ధనుని కాలమునందే - అంతకు ముందామె యునికి లేదనుట

"ఏటి యావల ఊళ్లు లేవు"

అన్నట్లుండును. చాళుక్యరాజులయిన విష్ణువర్ధనాదుల కాలమునందు సనాతనమతము దక్షిణహిందూదేశమునందు పునరుద్ధరింపఁబడిన దనియు - ఆ ప్రయోజనముకొఱకే రాజరాజనరేంద్రుఁడు నన్నయభట్టుచే మహాభారతము నాంధ్రీకరింపఁ జేయఁ బ్రారంభించె ననియును, పలుకుట సుప్రసిద్ధాంశము. అంతవఱకు దేశమంతటను జైనబౌద్ధమతములు గాఢ

ముగా వ్యాపించియుండినవి. అందులకుఁ బ్రబలమయిన దృష్టాంతములు:-

ఆంధ్ర దేశమునం దంతటను గనుపట్టును - నాగార్జున కొండ - అమరావతి - హనుమకొండ - మొదలయిన స్థలములయందలి స్తూపములు - శిల్పములు మొదలయిన వెన్నో కలవు. కొందఱి అభిప్రాయము చొప్పున పురాతన దేవాలయములు చాలవఱకు జైనమతమునకు సంబంధించిన వని దృఢమయిన విశ్వాసము కలదు. క్రీ. పూర్వము 2 వ శతాబ్దిలో శ్రీశైలముగూడ గిరి జారామమను పేరి జైనవిహారముగా నుండిన దనెడి అభిప్రాయమును కొందఱు తెల్పియున్నారు.

పైని కారణమువలన ఇట్లు తలంపవలెను:- చాళుక్యులకుఁ బూర్వ మీ దేశము చాలవఱకు జైనబౌద్ధమతాక్రాంతమై యుండెడిది. జైనులలో తీర్థంకర తీర్థంకరీ పూజలుండుట సహజము. అట్టి జైనుల దేవాలయములును విగ్రహములును అనేకములు. దేశమునందు సనాతనమత పునరుద్ధరణ ప్రబలముగాఁగ పౌరాణిక దేవతానామముల నొందినవనియు చరిత్ర పరిశోధకులు నిర్ణయించియున్నారు.

ఆర్యవైశ్యులు సుమారు 4 - 5 వేల సంవత్సరముల క్రింద హిమవత్పర్వతములలో - ''మహాగిరి'' యనెడి శిఖరము నాశ్రయించి యుండి రనియు - వా రప్పుడు బహుశః జైనమతావలంబు లనియును - కన్యకాదేవి యనెడి తీర్థం

కరిని (యోగినిని) వారు పూజించుచుండిరనియు ఒక నిర్ధారణము గలదు. జైనులయందలి తీర్థంకరి బ్రహ్మచారిణిగా నుండును. గనుక కన్యక యనెడి పేరు సార్థకము.

"కన్యక" యనఁగా అవివాహిత యనియు అనాగతార్తవ యనియును 8 ఏండ్ల బాలిక యనియును నర్థములు వాడుకలో నున్నవి. దేవీపర్యాయముగా ఆ నామధేయము సనాతనపర్యాయముగా వాడఁబడినప్పుడు–అనీశ్వరి యనఁగా ఆదిశక్తిస్వరూప మనియు–ఆమె పైనిఁక నొక యధికారి యుండఁ డనియు చెప్పబడుచున్నది.

పై వాదము వలన "కన్యకాదేవి" ఆర్యవైశ్యులకు ఆదినుండియు వారు ఈ సనాతనమతావలంబనము నొందని యప్పటినుండియు సంపూజితగా నుండినట్లు తెల్లమగు చున్నది. ఆర్యవైశ్యులు హిమాలయములయందు మహాగిరి ప్రాంతమును విడిచి దక్షిణ హిందూదేశమునకు వచ్చి పలు చోట్ల వలస లేర్పాటు చేసికొనిరి. వారు కొండలలో నుండి నప్పుడు సహజముగా పాశుపాల్యము వారి వృత్తి యై యుండును. కొండలను విడిచి మైదానపు దేశభాగములలోనికి రాఁగా–వారికి వాణిజ్యముగూడ వృత్తి యై అందే వారు ప్రాధాన్యము వహించిరి. అనుటలో కృషి గోరక్షణములును వారికి నుండిన వనియే తలంపవలెను.

వలసపోయివచ్చిన ఈ జైనమతావలంబులకు గోదావరీ ప్రాంతమును పడమటి కనుమలలో నొక ప్రదేశమును ఉనికి

పట్లయినవి. వీ రెక్కడకు వెడలినను వీరి నివాసములకు తమ యాదిస్థానపు గుర్తుగా తత్థలమునకు "మహాగిరి" యర్థము వచ్చు పేరు నుంచుచు వచ్చిరి. గోదావరీమండలములోని పెనుగొండయును - మైసూరురాష్ట్రములోని దొడ్డబెట్టయును అట్టి పేరులే కావలెను!

ఆదినుండి వీరు జైనమతావలంబు లనుటకు వీరు మొదటినుండి శాకాహారులుగా నుండుట యొకనిదర్శనము మఱియును దొడ్డబెట్ట ప్రాంతమున నిప్పటికిని జైను లనేకు లున్నారు. కర్ణాటకభాషయందు షడక్షరదేవుఁడు మొదలయిన కవీశ్వరులు జైనులు. చాళుక్యాది భూపతుల ప్రోత్సాహమున పునరుద్ధరింపఁబడిన సనాతనమతము నీ జాతి యవలంబించుటవల్లను వీరు ముఖ్యముగా వైశ్యధర్మముల నవలంబించియుండుటచేతను వీరు వైశ్యు లనఁ బడవలసిన వారయిరి. ఈ స్థితికి గోదావరి యుత్తరపినాకిని నదుల ప్రాంతముల వారే పాల్పడిరి. దొడ్డబెట్ట ప్రాంతము వారు చాల వఱకు జైనులుగానే యున్నారు.

కాఁబట్టి - చరిత్రసామగ్రినిబట్టి తొలుతటినుండి కన్యకాంబ యార్య వైశ్యులయొక్క కులదేవత యనియును వీరి మతము జైనమునుండి సనాతనము (హైందవము) గా మాఱినను వీరు కులదేవతాపూజనము మాన లే దనియును - అది వీరి జాతియొక్క విలక్షణ లక్షణ మనియును తెలియుచున్నది.

పరిశోధన నాధారపఱచికొని యింకను గొన్ని సంగతులను నిర్ణయింప వీలగుచున్నది. ఈ దేవతకు కన్యకాంబ

యని పేరు వచ్చుటకు మఱియొక కారణముగూడ ఉపబలము గా నున్నది.

కుసుమగుప్తుని కూతురు అగ్నిప్రవేశ మయినది. ఆమెయే కన్యకాపరమేశ్వరి యవతారమనిరి. ఆమెకు వాసవాంబ యని (మఱియొక) పేరు గలదు. అదియే యామె పుట్టు పేరు.

ఆర్యవైశ్యులు ఎక్కడ నెలకొనినను ఆ నెలకొనిన పురమునందు సాధారణముగా నొక కన్యకాపరమేశ్వరీ దేవ్యాలయ ముండును. అందలి దేవత నర్చించుటకు నిప్పటివలె నొక యర్చకుఁడు గాక యొక యర్చకురా లుండెడిది. ఆమె యెవరో గాక ఆ పురపు వైశ్యులయందలి కుల పెద్దయొక్క జ్యేష్ఠపుత్రిక యై యుండెడిది. ఆమె ఆ జన్మాంతము అవివాహితగా నుండి యందలి పూజావిధులు నిర్వహించుటయును - భక్తు లందఱును ఆమెచే దేవతాప్రసాదములు స్వీకరించుచుండుటయును జరుగుచుండెడిది.

ఈ పద్ధతి జైనమతములోని తీర్థంకరీపూజ లేక యొక విధమయిన శాక్తేయ మనియు తోఁచు వీలునుగల్గించు చున్నది. వామాచారపద్ధతి గల శాక్తేయమా ? కాదు. ఎందు కనఁగా ఇందు జీవజంతుబలి యే మాత్రమును లేదు. గ్రీసు దేశమునందుఁ గూడ పూర్వము దేవతార్చనకై యొక్క యాజన్మాంతకన్యక నియోగింపఁబడుటయు ఆమెద్వారా భక్తులు దేవతయొక్క యాజ్ఞలు తెలిసికొనుటయు జరుగు చుండెడిది.

Oracle of Delphi "Legends of Greece and Rome" ఇందులకు నొక యుదాహరణము..

విష్ణు వర్ధనుఁడు తన రాజ్యమునందు నున్న పెనుగొండను గాంచ వచ్చి యందలి వైశ్యులచే దేవాలయమునకుఁ గొంపోఁబడి యక్కడనుండిన యర్చకురా లగు వాసవి (కుసుమగుప్తుఁ డనెడి ఆ యూరిపెద్ద యొక్క తొలి కుమార్తె) చేత దేవతాప్రసాదమును గైకొని యామెను గాంచి మోహించి యామెను వివాహ మాడఁ గోరెను.

ఆ యూరు ఆ చుట్టుపట్ల నున్న 18 వైశ్యపట్టణములకును గొప్పదియై నాయకత్వగౌరవము నొందియుండెను. ఆ పురమునందును దానికడను గల 17 పట్టణములయందును 102 గోత్రముల వారగు ఆర్యవైశ్యు లుండిరి. వారే యిప్పుడు భారత దేశమందుఁ గల యార్యవైశ్యులందఱికి మూలపురుషులన నొప్పు. వారు బేరసారము(మెట్టబేరము – ఓడబేరము)ల యందును బాహువిక్రమ దానధర్మ విద్యాయోగ్యతల యందును మిక్కిలి వన్నెవాసితో నుండఁగాఁ గాంచి యిక్కడికి వారు రాకమునుపటినుండి యుండిన 612 గోత్రములు ఇతర (బేరి–నూనె–గాజుల మొదలయిన) వైశ్యజాతి వారు ఆర్యవైశ్యులతో కలసి మెలసి యుండఁబూనిరి.

విష్ణువర్ధనమహారాజు విని మోహించె ననిన కారణమున ఆ కన్యక కేవలము "అష్టవర్షాత్ భవే త్కన్యా" అనెడి వాక్యముపయిన నాధారపడఁదగినది గాక – అవివాహిత యనియును, నవయౌవనవతి యనియును తలంప

వలయును. ఆమెను విష్ణువర్ధనుఁడు గోరినంత - ఆర్యవైశ్యులు తబ్బిబ్బు నొంది - అనులోమ వివాహపద్ధతి ప్రకారముగా అది తగు నని తోఁచినది గాని___

దేవీపూజకు సంకేతురాలయిన కన్యక నితరుల కిచ్చుట న్యాయవిరుద్ధమను ఆత్మగౌరవమునకు భంగమును అగును. గనుక ఎట్టి చిక్కులు వచ్చినను ఆ కన్యకను రాజున కీయ వీ లుండ దనియును, ఆమెను గాక మ ఱొక కన్యక నయినచో రాజున కిచ్చు విషయ మాలోచింప నగును అని యును నిర్ణయించిరి. ఈ విషయము పయినుండి వచ్చిన ఆర్య వైశ్యుల సంగతి.

ఈ వైపున నుండిన పలువితములయిన 612 గోత్ర ముల వైశ్యులు ఉత్సర్గాపవాదపద్ధతిని (విశేషశాస్త్రాంశము వచ్చినప్పుడు సామాన్యశాస్త్రాంశము కొట్టువడును)

"నా విష్ణుః పృథివీపతిః."

అనగా రాజనఁగా విష్ణ్వంశము గదా? అతని యాజ్ఞను ధిక్కరింప రాదు. ఇట్టి సందర్భమున వెఱ్ఱి వెఱ్ఱి యూహాలను బురస్కరించుకొని రాజుతో ద్వేషమును కల్గించు కొనుట మిక్కిలి యపాయకరము - న్యాయాంకితమైన నగర పాలన నిపుణత. అని పలికి - 102 గోత్రముల వారితో నైక్యము నొందక - యా యూళ్లకు రాజు యుద్ధార్థము సేనలనుఁబంపినచో అపాయకర మనెడి భావముతో అక్కడి నుండి యెన్నో యెడలకు పరారి చిత్తగించిరి. "వారు జేరి

నూనె - లోనగు నానావిధముల వారు మాంసభక్షకులు-"
అని వాడుక వినఁబడుచున్నది.

రాజేందుఁడో రాయబారులను బంపెను. అట్లు వచ్చిన వారెవ్వరయినను సరే - ఆర్యవైశ్యుల వైదిక విజ్ఞాన సంపత్తి - సదాచారనియతి - కృషివాణిజ్యాది కుశలత-దాన ధర్మ - పరోపకారాది సద్గుణములను జూచి - యత్యంతాశ్చర్యసంతోషములను జెంది - వారియందు గౌరవమును వహించి యక్కడనే యుండుచు వచ్చిరి.

ఈ సందర్భమున కొన్ని సేనలనుగూడ రాజు వైశ్యుల పురమునకు పంపినాఁడు. వారుగూడ ఆర్యవైశ్యులయొక్క యోగ్యతలు గాంచి ముగ్ధులై - వారినే యాశ్రయించి యుండుట యోగ్యత యనియును - కేవలము తుచ్ఛ కామ వివశుఁడయిన రాజునకు లోఁబడుట సరి కాదనియు తలంచి పెనుగొండలోనే యుండిరి. వారికిని వారి వంశీయులకును ఆర్యవైశ్యులు అభయ మొసంగిరి. అట్టి భటుల సంతతి వారే నేఁటి వీరముష్టులు - వాసవీకన్యతో నగ్నిప్రవేశము గావించిన 102 గోత్రముల వారిచిహ్నములుగా ఇత్తడి శిరస్సుల బొమ్మలతో నలంకరింపఁబడిన ప్రభలతో ఆర్యవైశ్యుల యిండ్లయందలి శుభకార్యములకు వచ్చి బహుమానము లందుచున్నారు.

ఇట్లే బ్రాహ్మణులను విప్రవినోదులును -
క్షత్రియులను బట్రాజులును -

విశ్వబ్రాహ్మణులను రుంజాలవారును - గొల్లవారిని పిచ్చుగుంట్లు మొదలయిన పద్ధతులుగా నాశ్రయించి బహుమానములను గొందురు. తత్తథాస్తు.

రాజు మిక్కిలి గొప్ప సైన్యముతో యుద్ధమునకు వచ్చుచున్నాఁడనఁగా - రాజుతో ఎంత యుద్ధము చేసినను జయము గల్గుట దుర్లభము కాన-

"ప్రాణం వాపి పరిత్యజ్య మాన మేవాభిరక్షయేత్"

అనెడి నీతిప్రకారముగా ఆ నూట రెండు గోత్రముల వారును వాసవీకన్యతోఁగూడ అగ్నిప్రవేశము చేయందలంచిరి. 102 కుండములు త్రవ్వఁబడి యందగ్ని రగుల్పఁబడినది.

వాసవీకన్యకా ముఖమున (శ్రీ) కన్యకాపరమేశ్వరి యార్యవైశ్యుల నుద్దేశించి యిట్లు పల్కినది.

"మీ యిండ్లయందు నిరంతరము లక్ష్మీసరస్వతులు తాండవింతురు గాక-

"లేమి యనునది మీయెడ లేమిగా నుండును గాక-

"ధాన - ధర్మ - పరోపకార - దైవభక్తి - దేశభక్తి - దీనరక్ష - ణాతిథ్యభ్యాగతపూజ నాది సత్కార్యములయందు మీ శ్రద్ధ పెంపొందుఁ గాక-

"విద్యా - పరిశ్రమ వాణిజ్యములు - మీవల్ల దేశము నందు రాణించి - ఖండఖండాంతరములయందు మీ పేరు వ్యాప్తిం జెందుగాక-

"ధైర్య పరాక్రమములయందును హాలసంపదయందును బలసంపదయందును మీరు పెట్టిన పేరగుదురు గాక.

"దేశ దేశములయందును మీ కుటుంబములు తామర తంపరలుగా వ్యాపించి యెల్లరీతులను వర్ధిల్లవలెను."

"సర్వవిధములయిన రాజసన్మానాలకు మీరు పాత్రులు గావలెను. మీతో రాజాధిరాజులు రాణింపవలెను. మీతో అఖండ పండితులును, మహాకవీశ్వరులును, జగద్గురు ప్రాయ జ్ఞానసముద్రులును మిక్కిలిగా ప్రకాశింపవలెను- వేయేల ? మీకు లేనిది లే కుండునుగాక-"

"యజనాధ్యయన దాన కృషి వాణిజ్య పశుపాలనాది షట్కర్మనిరతులై ధర్మోద్ధరణ దీక్షాబద్ధులై యుందురుగాక-

ఈ వాసవీకన్య ముఖమున నే నీ వరములను మీకుఁ బ్రసాదించుచున్నందునను, కులాభిమానమును - దైవభక్తియును - ధర్మక్రియయును ప్రకటితము లగుచున్నవి గనుక - నాకు ఇఁకమీఁద "వాసవి - వాసవాంబ - కన్యకాపరమేశ్వరి" యనెడి పేరులు లోకవ్యాప్తము లగును గాక" అని - ఈ మొదలయిన యుత్తమవరములను దేవి ప్రసాదించినది. కాని-

తన పాదారవిందముల యందు భక్తి గల్గి కులాభిమానమును - ఐకమత్యమును ధర్మశ్రద్ధలను బ్రకటింపుచు నగ్నిప్రవేశము నొందిన తన వంశీయులయిన యార్యవైశ్యులలో

"తనవంటి యత్యంత సౌందర్యయుక్త యుండుట వల్లనే యొకళ్లకుఁ దనయందు వ్యామోహము గల్గి యింతటి విపత్తునకుఁ గారణ మయినది గనుక ఇఁకను ఆర్యవైశ్యులయందు కుంటిగానో - కురూపిగానో - గ్రుడ్డిగానో పుట్ట వలెను గాని సర్వాంగసుందరులు జన్మింపరాదు" అని శపించినదఁట. అంతే గాక - వీరు మేనమామ కూఁతురును విధిగా వివాహ మాఁడవలసిన మేనఱికపు ధర్మ మొక దానిని కట్టడ చేసిన దఁట. రక్తసంబంధమయిన వివాహములు పెరుగుట వల్లనే సంతానమనారోగ్యము గాను నుండు ననియును అట్టి సంతానముల వలన వంశము నానాఁటికి నెల్ల రీతులను క్షీణించు ననియును వైద్యప్రమాణము గలదు. ఈ రీతిగా వంశనాశమునకు దారితీయు శాపములను కులదేవత కులస్థులకు నిచ్చునట్లు నేను జూచిన కన్యకా పురాణగ్రంథములు కొన్నిటిలోఁ గలదు. వంశమునకుఁ జిక్కులు గల్గునట్లు శపించిన వ్యక్తిని దేవతగా పూజింపవలసినట్టి విధి వైశ్యుల కెందుకు? అట్లు గావించినచో వారికన్న అజ్ఞాను లెవ్వరు? మేనఱికపుఁ బద్ధతి యార్యవైశ్యుల లోని కెట్లు వచ్చినదో స్థలాంతరమున యోచింతము గాక—

శ్రీ వాసవి తన భక్తులగు 102 గోత్రంబుల ఆర్యవైశ్యులతోఁ గుండప్రవేశము చేయుచుండగా కుసుమగుప్తుని

కుమారుఁడగు విరూపాక్షుని నాయకత్వమున బాలనగరులు ఒక ద్వారమునఁ బురములోనికిఁ బ్రవేశించుచున్న రాజ సైన్యము నెదుర్కొని యా సైన్యము నోడింప సాఁగిరి.

ఈ సందర్భమున మఱియొక శంకగూడ పొడము చున్నది-"పరిత్రాణాయ సాధూనాం। వినాశాయ చ దుష్కృ తాం। ధర్మసంస్థాపనార్థాయ। సంభవామి యుగేయుగే॥" అని శ్రీ భగవద్గీత యందు అవతారలక్షణము తెల్పంబడినది. శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వర్యవతార మీ లక్షణమునకు తృప్తికర ముగాఁ బొందు పడవలెనుగదా?

మఱియొక ద్వారమున విష్ణువర్ధనుఁడు పురములోన బ్రవేశించి అగ్నికుండములందుఁ బీనుఁగులుగాఁ గాలి పడి యుండిన స్త్రీ పురుషులను జూచి దిగాలుపడి తలపగిలి మర ణించెను. ఇదియే యా రాజునకు ఆ యమ్మవారియొక్క శాప మని పొత్తములలో కనుపడుచున్నది.

పెనుగొండ నగరమును ఆ పొంతల నున్న యితరము లయిన 17 పేఁటలను రాజసైనికులు ఛిన్నభిన్నములను గావించి నందునను తమ పూర్వులు భీకరమయిన యగ్నిప్రవేశము నొందినను, బాలనగరులు రాజుసైన్యములను ఒక భాగమున జయించినను - పిదపను రాజుసైన్యములచేఁ గష్టములు కల్గ వచ్చు నని యడవులను బ్రవేశించిరి - తమకు గూఢచారులు మొదలయిన వారి మూలమున బాధలు గలుగకుండుటకు గాఁబోలు ఋషిగోత్రములకు బదులుగా సాంకేతిక గోత్ర నామములను ధరించినట్లు తోఁచుచున్నది.

ఈ రీతిగా భాలనగరులు తల్లిదండ్రులను గోలుపోయిరి. 102 గోత్రములలో 1 గోత్రము వారికి సంతతి లేనందున ఆ కుటుంబికి లాభ మను పేరు నిచ్చి వైశ్యులు తమ బేరములలో కొలతల లోను తూకముల లోను ప్రారంభములయందు ఒకటికి బదులుగా లాభము - రెండు అని లెక్క పెట్టునట్లు నిర్ణయించుకొనిరి. వారందఱును కొంతకాలమునకు విరూపాక్షుని తమ కధ్యక్షునిగాఁ జేసికొని పెనుగొండలో ప్రవేశించి పూర్వమువలె నగరపాలనను స్వీకరించిరి. రాజరాజనరేంద్రుఁ డప్పుడు దేశమును పాలించుచుండెను.

ఇట్టి అస్తవ్యస్తపరిస్థితులలో వీరికి వైదికకర్మవిచ్ఛిత్తికొంత కల్గియుండవచ్చును. ఈ సంఘమున కిట్టిచిక్కు గల్గుటనుగూర్చి యప్పుడున్న పీఠాధిపతు లేల గమనింప లేదు?

పిదప - 50 సంవత్సరములకు పయిఁగాను వంద సం॥లకు లోపుగాను భాస్కరుఁ డను నొక విప్రుఁడు తనకు తెలిసిన సంగతులతో (శ్రీ) కన్యకాపురాణ మనెడి పుస్తకమును వ్రాసినాఁడు. దానిని కేవలాంశములతోఁ గాక పౌరాణిక ఫక్కిగా వ్రాసి - యప్పటి కుండిన యార్యవైశ్యులందఱిని తన శిష్యులనుగాఁ జేసికొన్నాఁడు. తాను గురువై ఆ శిష్యులుగా నేర్పడినట్లు తా నుచ్చరించిన యార్యవైశ్యుల కతఁడు గావించిన యుపదేశ మే మనఁగా - ఆర్యవైశ్యులకు తత్పూర్వ ముండిన-

"ఓం భూర్భువస్సువః తత్సవితుర్వరేణ్యం
భర్గో దేవశ్చ ధీమహి ధియో యోనః ప్రచోదయాత్"

అనెడి గాయత్రీమహామంత్రముతోఁ గూడిన వేద మంత్రములు గాక - "అంగుళ్యాగ్రే. నాసికాగ్రం సంపీడ్యం పాపనాశనమ్. ప్రాణాయామ మిదం ప్రోక్తం ఋషిభిః పరికల్పితమ్"-వ్రేళ్ళ కొనయందు ముక్కు కొనను నలిపికొన్న పాపము పటాపంచలగును. ఇది ప్రాణాయామ మని ఋషులచే నేర్పాటు చేయఁబడినది - అను రకపు మంత్రములను నేర్పాటు చేసి యది వేదోక్తముగాదు పురాణమని పేరుపెట్టి వారికి కేవలము అభినయరూపమయిన యర్థహీనమయిన **యాచారముల నుపదేశించినాఁడు.**

కన్యకాపరమేశ్వరీ దేవాలయమున నతఁ డర్చకుఁడుగాఁ గూడఁ గుదురుకొన్నాఁడు. కాని యిక్కడ నొక యంశము గమనింప వలసియున్నది. ఆర్యవైశ్యులకు నుండు విప్రభక్తి కొలఁదిని అనేకపురములలోఁగల శ్రీ కన్యకాంబా దేవాలయములలో విప్రార్చకులే యున్నారు. కానివారు ఆ దేవి తీర్థప్రసాదములను స్వీకరింపరు. పూజాసమయమున **ఆమెను** "కన్యకాంబ-వాసవాంబ" **యనక** "రాజరాజేశ్వరి" యందురు. ఈ యంశమును నే ననేక స్థలములయందు గమనించినాను. దీనికి కారణము ఆ విప్రులకు అమ్మవారియందు దేవతాభావము లేకుండుటయేగాక యే మగును? దానికిఁ దోడుగా అమ్మవారియందు భక్తి హెంపునఁ గొందఱు వైశ్యులు ఒకచోట అమ్మవారి సన్నిధిలో మంత్రపుష్పము చెప్పఁ బూన అందలి అర్చకులు వారితోఁ కలిసి చదువక మానముగనుండిరి, ఇది యెంత శోచనీయమో చెప్పనేల?

శ్రీ కన్యకాపురాణ మన వచ్చునా? యను నది మఱి యొక ప్రశ్న. పురాణ మన్నచో సర్గ - ప్రతిసర్గ-వంశ-మన్వంతర - వంశానుచరితము లనెడి పంచలక్షణము లందు నున్నవా? ఆ సందేహ మట్లుండఁగా - ఇది శ్రీ స్కాంద పురాణాంతర్గమయిన దని చిత్తూరు శ్రీ వాటంబాటి వారు ప్రచురించిన ప్రతిలో నున్నది. శ్రీ గ్రంధి వేంకటసుబ్బరాయ శర్మగారు విమర్శింపుచు ఆ పురాణమునం దది లేదని వారు రచించిన శ్రీ మామిడి వేంకటార్యులుగారి జీవిత మనెడి పొత్తము 65 వ పుటలో తెలిపియున్నారు. గనుక పురాణ మనెడి శబ్దమునకు నిచ్చట ఒక "ప్రాతవస్తు" వనుకొన్నచో సరిపడు నని తోఁచుచున్నది. కొన్ని పద్ధతులలో నిది పురాణమువలె నున్న దనుకొనవచ్చును. మార్కండేయపురాణమును - శ్రీ గాంధీ చరిత్రముల యక్షగానములును హరికథ లనఁబడుచున్నవి. హరికథా పద్ధతిలో రచింపఁబడినవి గాని యందు హరి విషయములు కానరావు-

శ్రుతి ననుసరించునది స్మృతి. దాని ననుసరించునది పురాణ మని సూక్తి.

ఈ శ్రీ కన్యకాపురాణమునందలి యితివృత్తముగూడ మిక్కిలి పవిత్రమయినది.

ఇప్పటిలోఁ గొంద అనుకొనెడి రీతిగా ఆర్యవైశ్యులు ఆత్మగౌరవము ధైర్యస్థైర్యములు లేని వారు కారు. రాజు మాటలకు బెదరి వారు మత ధర్మమును - "ఏ యెండ కా గొడుగు" - "ఏ త్రోవ కాపాట" అన్నట్లు నేడు

కాంగ్రెసు పార్టీ - తేఁపు జస్టిసు పార్టీ - మఱునాడు టీ పార్టీ" యన్నట్లు రంగులను కేవలైహిక సుఖాభిలాషులై మార్చు చేయలేదు సరిగదా? రాజపుత్రస్థానమునందలి యుత్తమక్షత్రియులు తమకు జయము దుర్లభ మని తోఁచి నప్పుడు పరుల చేతిలోఁ బడి లొంగుట కిష్టపడక 'జోహారు' పద్ధతిని కోటలోఁగల స్త్రీలును వృద్ధులును తమ ప్రాణ ముల నగ్ని కర్పణము గావించిన వార్తలను కేవలము ఆత్మ గౌరవ రక్షణాభిప్రాయ ప్రధానమయిన యార్యవైశ్యల యగ్నిప్రవేశ కథ స్ఫురింపఁజేయుచున్నది.

ఇట్టి దివ్యచరిత్రమునకు నాయకమణియయిన శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వరిని ఆదిశక్తి యని వ్యవహరింపఁదగు ననీ పెద్దల యభిప్రాయము. అట్లుఁ గానినాఁడు విశేషజ్ఞు* లామెనుగూర్చిన ప్రశంస నేల వ్రాయుదురు?

ఇట్టి శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వరిని ఆదిశక్తి యని వాడక పార్వతీదేవి యని పలికి శ్రీనగరేశ్వరుని భార్య అని పలికి కళ్యాణకథ తంతు చొప్పింపఁబడుచున్నది.

ఈ సందర్భమున నేను జదివిన యొక కన్యాకాపురా ణపుఁ బ్రతిలోని కథాంశము నిక్కడ నుదాహరించు చున్నాను. ఆ విషయ మే యూరిలోని దేవ్యాలయములో నేను చూచినానో ఆ మాట చెప్పఁజాలను. గాని చూచిన మాట వాస్తవము. అది పొందికగాఁ గనుపడుచున్నది.

---

* శ్రీ అ. ల. సోమయాజిగారు. శ్రీ రా. బ. తుం. భగవంతము గుప్తగారు.

"ఆర్యవైశ్యులు మహాగిరి ప్రాంతమున తొట్టతొలుత నుండి నప్పుడు లోకమునందలి ధర్మమును సరిచేయుటకొఱకు లోకమునందు జన్మింపఁ బొండని శ్రీ కన్యకాంబ వారి కాజ్ఞాపింపఁగా - వా రామె సన్నిధి వీడఁజాలక దుఃఖింపఁగా ఆ దేవి-

తాను ఆర్యవైశ్యులకొఱకు భారతదేశమునందు శ్రీ వాసవాంబగా జన్మింతు ననియును - శ్రీ శంకరుఁడు నగరేశ్వరుఁడుగాను, శ్రీ పార్వతీదేవి - వింధ్యవాసినిగాను, శ్రీ మహావిష్ణువు - జనార్దనుఁడుగాను శ్రీ మహాలక్ష్మీదేవి కోనకమలగాను బ్రహ్మదేవుఁడు - భాస్కరపంతులుగాను జన్మింతు రనియును చెప్పియున్నట్లొక సంగతి యున్నది.

దీనినిబట్టి కన్యకాంబా నగరేశ్వరుల కళ్యాణము పొసఁగదు. మఱియును - పైని కథ - తనకు బ్రహ్మదేవుని తనమును గల్గించుకొనుటకై భాస్కరుఁ డీ యవతారముల తంతువు నల్లినాఁ డేమో యనియు తోఁచుచున్నది. మిగత దేవత లందఱు అర్చావతారములయిన శిలావిగ్రహస్వరూప ముల నొంది యుండఁగా - భాస్కరపంతులవార్లు మాత్రము రక్తమాంసమయస్వరూపములతోఁ బ్రత్యక్ష మగు టెందు లకో? ఆర్యవైశ్యులనుండి సన్మానములఁ గైకొని వారి పెట్టె లను కొంతవఱకు ఖాళీ చేయుట కేమో?

భాస్కరునిచేతఁ గాఁబోలుఁ బరికల్పితమయిన పురా ణోక్తపద్ధతినుండి యిప్పు డిప్పుడు శ్రీ మదభినవ పండితరాయ- బాలామర - మామిడి వేంకటాచార్య - శ్రీ లక్ష్మీనృసింహ

సోమయాజి - శ్రీ యార్యవైశ్యమహాసభల యుద్యమముల వల్ల విమోచనము గల్గుచున్నది. ఆర్యవైశ్యులు ఇంకను ప్రబోధము నొంది తమయొక్క కష్టనష్టములవల్ల నితరు లెట్లు బాగుపడినది తెలిసికొనవలెను.

మిక్కిలి యద్భుతమునకును - పవిత్రాశయమునకును సంఘాభిమానమునకును- ధర్మవీరత్వమునకును - ఆత్మగౌరవ మునకును ఆదర్శప్రాయమయినది ఈ శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వరీ చరిత్రము. అట్లయినప్పుడు దీనికి పురాణ గౌరవ మెందు కుండదు ?

ఈ శ్రీ కన్యకాపురాణమునుగూర్చిన సవిమర్శమయిన యాశయమునకై నరసరావుపేట కన్యకాపరమేశ్వరీదేవ్యా లయ ధర్మకర్తగారయిన శ్రీ మాజేటి. పూర్ణచంద్రరావు గారు పలుసారులు నన్ను హెచ్చరించిరి. దీని కాలనిర్ణయ మునకు విశేష శ్రమ పడ నేల? విష్ణువర్ధన రాజరాజనరేం ద్రుల కాలమే దీని కాలము.

ఆర్యవైశ్యులకు సాంకేతిక గోత్రములు

ఈ యంశముయొక్క కారణము ఇతఃపూర్వము వ్రాసిన వారెవరికిఁ దోఁచినట్లు వారువ్రాసినారు. కాని- వారి వ్రాఁతలు ఏ ప్రమాణములపై నాధారపడినవో తెల్పఁబడ లేదు. వారి వ్రాయసముల నింకను బరిశీలించినచో వారి వాదములు కేవల మూహాజనితము లని తోఁచును. బహుశః ప్రమాణములు అసాధ్యములు గావచ్చును.

కాఁబట్టి ఆ యూహాలలో సమంజసములయిన వానిపై సాధారపడవచ్చును గదా?

ఆర్యవైశ్యులకు ఋషిగోత్రములు లేవా? ఉన్నవి. ఎట్లందురా? వైశ్యధర్మప్రకాశిక మొదలయిన పుస్తకము లలో నిచ్చిన పట్టీలలో చూడఁగా ఋషిగోత్రములకును సాంకేతికగోత్రములకును శబ్దధర్మములనుబట్టి

భారద్వాజసగోత్రము-బలిష్ట - } గోత్రము. (సాంకేతికము)
బలిసెట్ల - }

బోధాయనసగోత్రము - బుదరకుల - ,,

విశ్వామిత్రిస ,, విక్రమశిష్ట— ,,

మొదలయిన యుదాహరణములవల్ల ఋషిగోత్ర ములు ఆర్యవైశ్యులకు తొల్లియుండినవే కాని యిటీవలఁ గల్పింపఁబడినవి కావనగా నగును. అయినను దీనికి మఱి యొక ప్రతిబంధకము కల్గుచున్నది, ఎట్లందురా? ఈ వ్యాసమునందు 'చాళుక్యరాజుల రాజ్యకాలమునకు ముందు నుండి యీ యార్యవైశ్యులు చాలవఱకు ఆంధ్రదేశములో నున్నారు. వారు జైనులు - చాళుక్యరాజుల ప్రోత్సాహ మున వారు హిందూమతము నవలంబించిరి. వృత్తినిబట్టి వారు వైశ్యులనఁబడిరి.— అని వ్రాసియున్నారుగదా? అందువల్ల - ఋషిగోత్రములయినను ఈ జాతివారు వైశ్యు లనఁబడుటకొఱకై యప్పుడు ప్రసాదింపఁబడియుండునేమో యనెడు సందేహము గల్గవచ్చును. దానికిఁ బ్రత్యుత్తరము-

జైనబౌద్ధమతములు 5000 సం॥ లకు ముందు జన్మించినవి. తత్పూర్వ మవి లేవు.

ఆ మతము లేర్పడనప్పుడు ఈ యార్యవైశ్యు లని పిలుచుకొన్న జాతి వారు హిమవత్పర్వత తత్ప్రాంతములలో నుండిరి. వారు 102 గోత్రములుగా నుండిరి. వారుండినది హిందూదేశముగాన - ఈ దేశమునందలి సనాతనమతమునకుఁ గాక, వారే యితర మతమునకును జెందియుండరు. హిమవత్పర్వత తత్ప్రాంతములు మహర్షులకు నెలవులు - వారిని జ్ఞానోపదేశార్థ మాశ్రయించుటచే వీరికి వారి గోత్రము లేర్పడినవి. ఈ రీతిగా ఆర్యవైశ్యు లజ్ఞాతగోత్రవంతు లనెడి నడి మాయ మగుచున్నది.

ఆర్యవైశ్యుల సాంకేతికగోత్రములు గల్గిన కారణమునుగూర్చి కొందఱు మిత్రులీ దిగువఁ దెలిపిన యభిప్రాయము నొసంగియున్నారు. "భాస్కర భట్టనెడి, బ్రాహ్మణుఁడు వైశ్యదంపతుల సమూహపు అగ్నిప్రవేశము పిమ్మట మిగిలిన బాలనగరులకు తత్పూర్వ ముండిన ఋషిగోత్రములకు బదులుగా సాంకేతికగోత్రము లేర్పాటు చేసి నది బహుశః సదభిప్రాయముతోనే కాని - దురభిప్రాయముతోఁ గా దని తోఁచుచున్నది. 612 గోత్రములవారగు —— 102 గోత్రముల జట్టుతో సంబంధింపని వైశ్యు లగ్ని ప్రవేశమున కియ్యకొనక వేఱుపడి పోయిరి. వారికిని ఋషిగోత్రము లున్నవి. గనుక అగ్నిప్రవేశమయిన కుటుంబములును, కాని కుటుంబములును కేటాయింపు నొందుటకే- ఆ యగ్నిప్రవేశమునొందిన 102 కుటుంబములు కేవలాంధ్ర

దేశీయములై యుండుటచే కొంతవఱకు తెలుఁగు నుడి కారము గలరీతిగా గోత్రములు సాంకేతిక పఱుపఁబడినవి" ఈ యభిప్రాయము సరియై ఉండవచ్చునని తోఁచుచున్నవి. గాని దీనిపయి నెంత వఱకు నాధారపడవచ్చునో తోఁచ లేదు.

ఈ రీతిగా ఆర్యవైశ్యులకు మొదటినుండి ఋషి గోత్రము లుండియున్నను - ఆ విధమును సరకుఁగొనక ఈ యార్య వైశ్యులనఁబడు వారు అజ్ఞాతగోత్రవంతు లనియును ఋషిగోత్రములు గాక - అసంప్రదాయ మగు గోత్రముల వా రనియు - శృంగేరి పీఠమువారు వీరిని న్యూనపఱుపఁ బ్రయత్నించినట్లు చెప్పఁబడినది. అంతేగాక - బహుకాల ముగా వేదకర్మవిచ్ఛిత్తి నొంది యుండుటచే ఆర్యవైశ్యులకు వేదాధికారము తొలఁగినదియు వికారరూపములగు గోత్ర సంజ్ఞ లుండుటవల్ల వీరు శూద్రప్రాయులనియు ఒకదాని కొకటి సంబంధపడునట్లు వ్రాసిరని నివేదికములు గలవు.

పయి వానిలో గోత్రసంజ్ఞలనుగూర్చి "పంచాంగ ములు గాల్చినంత మాత్రమున నక్షత్రములు మాఱవు"

అని నే నభిప్రాయపడి - యా విషయమునుగూర్చి చర్చ సైగొనక - 1928 లో శ్రీ శృంగేరీ పీఠపు శ్రీ శ్రీ శంకరాచార్యులుగారికి-

"తాము వైశ్యులకు సుమారు 500 సం॥ ల క్రింద వేదకర్మవిచ్ఛిత్తి గల్గినది. అట్లు విచ్ఛిత్తి గల్గి చాల కాలము దాఁటిపోయినది. గాన - వారికి పునః వేదాచారగ్రహణా ర్హత కల్గ దని యంటిరి గదా? తాము పేర్కొన్న వేదా

చారవిచ్ఛిత్తి వైశ్యులకుఁ గలిగినప్పటికంటెఁ బురాతనము నుండి తమ యాచార్య పీఠము వర్ణాశ్రమధర్మములను బ్రవర్తింపఁ జేయుటకై నెలకొనియున్నది గదా? వీరికి ఆచారవిచ్ఛిత్తి గల్గుచున్నప్పుడు మీ పీఠమా స్థితిని చూచుచుఁ జక్కపెట్టక యుండనేల? అది న్యాయ మగునా? అది గాక వీరి కాచారము విచ్ఛిత్తి గల్గినది భాస్కరభట్టనెడి ఒక బ్రాహ్మణుని వల్లఁ గదా? ఆతనిపై పీఠము వారెట్టి చర్యఁ గైకొనిరి? లోనయిన ప్రశ్నలను అడుగు లేఖను వ్రాసియున్నాను. అందులకుఁ బ్రత్యుత్తరము ఎట్టిదియు రా లేదు.

ఇప్పటి యార్యవైశ్యులు వైశ్యులు గారనెడి వ్రాఁతయు సరిగా దనుటకు –

ఎన్నో సంవత్సరములుగా పీఠాధిపతులనుండి 'నూట యిబ్బంద్రు నగరమువారయిన వైశ్యులకు' మొదలయిన పద్ధతులతో నొసంగఁబడిన (శ్రీ) ముఖముల ననేకముల నుదాహరించి (శ్రీ). కీ. శే. లక్ష్మీనృసింహ సోమయాజి గారు వాదమును నిరస్తము చేసినారు.

ఈ రీతిగా వైశ్యులయొక్క వేదాధికారము పురాతనమయిన దని తెలియుచున్నను–

ఇఁకను (శ్రీ) కన్యకాపరమేశ్వరీ దేవస్థానములలో బ్రాహ్మణార్చకు లుండుట మనకు బలహీనతాకరముగదా? మన యాఁడుబిడ్డ యని మనము సప్రేమముగాఁ జెప్పుకొను దేవతను మనమే ఏల యర్చింపరాదు. అట్టి వైశ్యార్చకుఁ

డగు సోదరునిచేత మనము తీర్థప్రసాదములను గైకొన రాదా? చాల స్థలముల యందు బ్రాహ్మణార్చకులు దేవతను "శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వరి" యనక "శ్రీ రాజరాజేశ్వరి" యని యాహ్వానించి పూజించుటయో,

ఒక వేళ శ్రీకన్యకాపరమేశ్వరి యని చెప్పవలసి వచ్చినచోట ఆ పూజ తీర్థప్రసాదములను తాముమాత్రము గైకొనక అక్కడకు వచ్చిన వైశ్యులకు పంచిపెట్టుటయో జరుగుచున్నది. అయినను వచ్చిన దక్షిణల డబ్బులను వస్త్రములను మడి మాన్యములను జీతములను ఆ బ్రాహ్మణులనుభవించుటకు వెనుదీయరు-

ఇఁకను "భాస్కరపంతులు" అనునది ఆర్యవైశ్యుల పాలిటి కొక పీఠ మయిపోయినది. వారు వైశ్యులకు గురువులని చెప్పఁబడుచున్నది. ఏ తరమువారకి-ఎవరు ఏమి నేర్పిరో వారు ఆ తరము వారివల్ల తాము కోరిన రీతిని ఆ శిష్యుల నుండి గురుదక్షిణ తీసికొని తప్పక తరింపఁ జేసి యుందురు. ఆ పరాక్రమమున వారికి లోటుండదు గదా? ఆ భాస్కర పంతులుగారి తరము వారే యీ భాస్కరపంతులుగార్లనుటకు కొన్ని యూళ్ళ వారు స్మార్తులు మాధ్వులు ఈ రీతిగా ఇచ్చి పుచ్చుకోళ్లు వీలులేని భిన్నత గల్గియున్నారు. గనుక-

"దీని భావ మేమి తిరుమలేశ!"

అనెడి పద్యపాదము ప్రత్యక్షము. ఈ వ్యాసము అనంతముగాఁ బెరుఁగగలదు. మిగత సంగతు లూహ్యములు.

దొరకిన సామగ్రితోఁ బ్రబంధము వ్రాసియున్నాను. అది పద్యకావ్యము-చర్చ వచనము-నా వ్రాతయే నిష్కర్ష యనెడి భావము గాని యహంకారము గాని నా కనవసరము

కాని- "త నంత శ్రోతు మర్హంతి
సదస ద్వ్యక్తి హేతవః"

అనెడి రీతిని దీనిని గుర్తించిన వారు వలయు మార్పులు చేర్పులు గావింతురుగాత. ఇయ్యది గాలి గోపురము శిఖరము గాక పోయినను-పడికట్టుగానయిన గానగునేమో? అని విన్నవించి ఆర్య వైశ్యసోదరులకు అభిజ్ఞులకు నమస్కరించుచున్నాను.

ఈ యంశమునుగూర్చి మఱి కొన్ని విషయములు గూడ తెలియ వచ్చినవి. "ఆర్యవైశ్యు లనఁబడు 102 గోత్రములు బహుశః మంగోలుజాతికి సంబంధించిన వారగుదురు. వీరు హిమవత్పర్వతములలో "మహాగిరి" యనెడి యొకానొక శిఖరపుఁ బ్రాంతమునందుఁ బాశుపాల్యవృత్తితో నుండిరి. అప్పటి వారి భాషలో ఆ మహాగిరికి "పతకోయ" శబ్దము "పెద్ద కొండ" వర్ణలోప - వర్ణవ్యత్యయ - వర్ణాదేశ-వర్ణాగమాది తద్భవపద్ధతి ప్రకారము అయి యుండ వచ్చును. అందు "పత" పెద్ద "కోయ"-కొండఅయి యుండవచ్చును. "పత" కు "పెద్ద" కు శబ్దసామ్యము కొంతవఱకు నున్నది "కోయ" అనెడి శబ్దమునకు ఇప్పుడుఁగూడ కొండమనుష్యుఁ డనెడి అర్థముకలదు.

ఆదిశక్తి భక్తులయిన వైశ్యులలో శ్రేష్ఠుఁడయిన శంభుశ్రేష్ఠి యను నతనికి ఆదిశక్తి తన యంశమునఁ గొమార్త

డై జన్మించి యత్యంతరూపలావణ్యములతోఁ బ్రకాశింపు చుండగా - (శ్రీ) శివదర్శనార్థ మరుగుచున్న తత్సమీపమునందలి మణిపురపురాధీశ్వరుఁడయిన చిత్రకంఠుఁ డనెడి గంధర్వుఁ డాకన్యకారత్నమును మోహించి - యామెను దనకు భార్యగానీయవలసిన దని యామె తండ్రి యగు శంభు శ్రేష్ఠి మొదలయిన వైశ్యులను గోరెను. వా రామె భగవత్యంశసంభూతురా లగుటచే నతనికి నొసంగ వీలు గాదనిరి. అందుల కా గంధర్వరాజన్యుఁడు కోపించి "యో వైశ్యులారా! మీ కన్యకనుగూర్చి యే రీతిగా నేను మోహాగ్నియందు సంతప్తుఁడ నగుచున్నానో యా రీతిగా మీ రందఱును ఆకన్యకతోఁ భూమియందు జన్మించి యగ్నికుండమునందు దగ్ధు లగుదురుగాత యని శపించె. అందులకు వైశ్యులు కుపితులై జన్మించి యాకన్యకయందలి మోహమును జేసియే యత్యాచారము నొనర్పఁ బ్రయత్నించి - విఫల ప్రయత్నుండ వై - తల వేయి వ్రక్క లై నశించును. అట్లు పరమేశ్వర్యంశయగు ఈ కన్యకాదేవితోఁ గుండప్రవేశ మయిన 102 గోత్రముల వైశ్యులు అట్లుఁ గుండప్రవేశము కాని 612 గోత్రముల వైశ్యులనుండి భిన్ను లని తెలియబడుటకై సాంకేతికగోత్రనామములను వహించి వేదాధికారములు గల్గి - మధు మాంసభక్షణములు లేక ప్రకాశింతురని యా శంభుశ్రేష్ఠ్యాదులు పరమేశ్వర్యభిప్రాయము ప్రకారము వ్రాక్రుచ్చినట్లు ఒక విమర్శకుండు పరిశీలించి వ్రాసియున్నాఁడు.

పైని యంశములకుఁ బొందునట్లుగా పతకోయ (హిమాలయ – మహాగిరిశిఖరము) కడ నుండిన వైశ్యులకును మణిపురమునందుండు (అక్కడివారు ఇప్పటికిని చాల అందమయిన వారఁట – అందులకే కాంబోలు గంధర్వు లనఁబడినవారు) వారికిని అప్పుడప్పుడు యుద్ధములు పొసఁగుచుండుట వల్లను మఱి కొన్ని యితర కారణములవల్లను మహాగిరిప్రాంతమున నుండు వైశ్యులు క్రమముగా దక్షిణమున నుండు గౌరు దేశముద్వారా గంగా బ్రహ్మపుత్రముఖద్వారప్రదేశములను బ్రవేశించి – యక్కడి జనులయొత్తిడిచేతనో మఱేకారణముననో నైరృతిదిశగా వచ్చి యాంధ్రదేశమునందలి పెనుగొండగల ప్రదేశము గల గోదావరీతీరమునందును – అనంతపురము జిల్లాయందలి "పెనుగొండ" గల ప్రదేశమునందును – మైసూరు "దొడ్డబెట్ట" గల ప్రదేశమునందును నెలకొనిరి. అంతకు ముందె ట్లున్నను ఈ స్థలములలో నెలకొనునప్పటికి వీరు అప్పటికి దేశమునందు మిక్కిలి బలవంతముగా వ్యాపించియున్న జైనమతము నవలంబించిన ట్లున్నది. గోదావరీతీరమునందలి వారు క్రమముగా తమ పాశుపాల్యమునువదలి–సముద్రమునకు సమీపమున నుండుటవల్లఁ గాఁబోలు ఓడబేరము మొదలయినవర్తకములలో విశేషముగాఁ బ్రవేశించిరి. వీరును అనంతపురము జిల్లాలోని వారును తదుపరి చాళుక్యరాజుల కాలమున వేదమతావలంబులై వృత్తినిబట్టి వైశ్యు లనఁబడిన ట్లూహింపఁబడుచున్నది. అది సరియనియే తోఁచుచున్నది. "దొడ్డబెట్ట" సమీపమునందలి వారనేకులు

ఇప్పటికిని జైనులుగానే యున్నట్లు తోఁచుచున్నది. ఇట్లే యెన్నో విషయములు పరస్పర విరుద్ధాభాసములుగా తలఁచు కొలఁదిని తోఁచుచుండును. ముఖ్యాంశము లేమో తేఁట తెల్ల మయినట్లే కదా?

ఇందలి సంగతులలో నేదియు నా సొంతపు టూహాల పయిన నాధారపడ లేదన వచ్చును. ఇందులకు ఆధారములు—

శ్రీ వాసవి పత్రికా సంచికలు 1926వ సం॥ నుండి దర్శిలావి.

కీ॥ శే॥ శ్రీ వేంకటసుబ్బరాయశర్మ గ్రంథిగారి వ్యాస ములును గ్రంథములును.

శ్రీ రా। బ। తుంపూడి భగవంతము గుప్తగారి వ్యాసములు.

ఆర్యవైశ్య మహాసభలయందలి యుపన్యాసములును.

శ్రీ శృంగేరిమఠము వారి ప్రచురణ, శ్రీ భారతీయ వైశ్య పత్రికా ప్రచురణములును శ్రీ దక్కన్ వైశ్య ప్రచు రణములు అయియున్నవి. వానిని తిలకించినచో నా వ్రాయు నది యథార్థ మని తెలియఁగలదు.

'కన్యకాంబ – వాసవాంబ – సోదరుఁడు విరూపా క్షుఁడు –, వాసవాంబ - శచీదేవి.

శతజిహ్వునితో జయంతుఁడు యుద్ధము చేయవలయు నని బ్రహ్మకోరఁగా – శచీదేవి యడ్డగించినందున వైశ్యస్త్రీ యగునట్లు బ్రహ్మచే శపింపఁబడినది. ఇంద్రుని ప్రార్థనచే ఆమె భూలోకమున నెవ్వనిని వరింపక కన్యగా మరణించినది.

మఱియొక కారణము సోమకాంతుఁడను యతీశుని భార్య సుశీల శచీదేవిని తనకుఁ గోమార్తగా జన్మింపవలె నని ప్రార్థింపఁగా – ఆ సుశీల భూలోకమునందు కుసుమాంబ గాను, శచీదేవి యామె పుత్త్రి యగు వాసవిగాను, (భర్త సోమకాంతుఁడు – కుసుమశ్రేష్ఠిగాను) జన్మించినారు.

(పూర్వగాథాలహరి - 188 - 89)

ఈ పూర్వగాథాలహరిలోఁ గల పైని యంశము ఏ పురాణములోనిదో తెల్పబడినట్లు లేదు.

మఱియును= "ఓం కాత్యాయనాయ విద్మహే! కన్యకుమారి ధీమహి। తన్నో దుర్గిః ప్రచోదయాత్। (నారాయణమ్)" అనెడి నారాయణీయములోని మంత్ర మును శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వరి యొక్క ప్రముఖదైవతమని తెల్పఁ దోడ్పడును గదా?

శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వరి ఆదిశక్తియు ననెడు ప్రశ్నను గొందఱు స్నేహితు లడిగియున్నారు. అందులకు నుత్తరము.

శ్రీమద్భాగవతము దశమస్కంధ పూర్వభాగము నందలి యోగమాయా ఘట్టములో శ్రీ కృష్ణుని సంభాష ణమునందు ఆదిశక్తి స్వరూపములలో కన్యక యొకటి యని కలదు. శ్రీ కన్యాకుమారీ క్షేత్రము - భారతదేశమునందలి దక్షిణతమ మహాస్థలము - దేవతకు యంత్రాది లక్షణము లున్నవి. పెనుగొండలో వైశ్యుల కులదేవత యయిన యీ కన్యక అచ్చట (కన్యాకుమారియందు) సార్వజనీన దేవత అయినది.

శ్రీ మద్భాగవతము - (శ్రీపోతరాజకృతము) దశమ స్కం: పూర్వభాగములో శ్రీ కృష్ణయోగమాయా సంభాషణ ఘట్టమున = 61 వ సంఖ్య - వచనములో శ్రీ యోగమాయకు - 1. దుర్గ, 2. భద్రకాళి, 3. విజయ, 4. వైష్ణవి 5. కుముద, 6. చంద్రిక, 7. కృష్ణ, 8. మాధవి, 9. కన్య 10. మాయ, 11. నారాయణి, 12. ఈశాని, 13. శారద, 14. అంబిక యనెడి 14 రూపము లున్నట్లు చెప్పఁబడినది. ఇంకను ఇతర ప్రమాణము లున్నట్లును - ఇందును శ్రీ కన్యకాస్వరూపము దేవతయొక్క ప్రశాంత తత్త్వయుక్తములోఁ జేరిన దనియు తెలియుచున్నది.

ప్రకృతము లభించిన యంశముల నిందు సంగ్రహించి మనవి చేసినాను-

ఇంక నేమి లభించునో యేమి వ్రాయఁగలమో యది భగవదేకవేద్యము గదా?

భూలోకమును ప్రవేశించిన వైశ్యులు వసించిన 18 పురముల పేర్లు.

1. జ్యేష్ఠశైలము (గోదావరీ తీరమునందలి పెనుగొండ 2. నిరవద్యకము, 3. ఏలాపురము (ఏలూరు), 4. వీరనారాయణము, 5. విశాలము (విశాఖపట్టణము), 6. శివపురము, 7. ఆసంటము, 8. నరసము (నరసాపురము), 9. ధనదము, 10. ధర్మపురము, 11. జగన్నాథము, 12. కళింగకము, 13. పాంచాలము, 14. పాల్కుండము, 15. త్రిగుణము, 16. భీమము, 17. ఘంటసాలము. 18. పీఠికాపురము—

☞ శ్రీరావుబహదూరు తుం. భగవంతముగుప్తగారితో

నిటీవలఁ గల్గిన సంభాషణావకాశములో వారు కొన్ని విశేషములు చెప్పినారు. అందుమూలమున మనము ఇతః పూర్వము తెల్పిన సంగతులకు అట్టే బాధ కల్గునట్లు లేదు. బర్మాకు ఇండియాకు మధ్యలో అస్సాంకు చెందిన "పాట్కాయ్ హిల్స్" అనెడి కొండ లున్నవి. అందు నుండు పార్వతీయ జాతులలో నొక జాతివారు కాట్సిూ లనఁబడుదురు. ఈ కోయ జాతు లనేకస్థలముల అనేకములయిన = కొండులు - సవరలు-" మొదలయిన యనేక నామములు గల్గి యున్నారు. ఆ కాట్సిూల దేవతకు కోమతేశ్వరి యని పేరు గలదు. గోమతేశ్వరి యను దేవత విగ్రహమును మహాభారత యుద్ధములో భగదత్తుఁడు (నరకాసురుని కొమరుఁడు) తన కుడి భుజమున ధరించుచుండినట్లు చెప్పఁబడియున్నది. పాట్కాయ కొండలకు మణిపురము సమీపము. ఇప్పుడు శ్రీ కన్యకా పురాణములోని చిత్రకంఠుఁ డను గంధర్వుఁడు మణిపురాధీశుఁడు. "పాట్కాయ" శబ్దము "పత కోయ" యై దాని తద్భవభావ మర్యాదలతో పెద్దకొండ యయినది. ఇప్పు డా పాట్కాయ కొండల పయిన నుండు కాట్సిూలు పూర్వ మక్కడ నుండిన వారి యవశిష్టమై యుండవచ్చును. గోమత శబ్ద భవములు కోమటి కోట్సి కావచ్చును. ఆ కొండలలోనుండిన జాతులకు సహజపరిస్థితిగా గోసంరక్షణము వృత్తిగా నుండును

గనుక 'గవాం మత మస్యా స్త్రీతి గోమతీతి' అను వ్యుత్పత్తి ప్రకారముగా కోమటి శబ్ద మేర్పడును. ఆ కోమటి పద మార్యవైశ్య శబ్దపర్యాయ మయినది. దాని కిట్టి తగు వ్యుత్పత్తి యున్నది గాని లేకపోలేదు గదా? అందువల్ల కోమటి శబ్దము పరిహాసార్థముగా జాతీతరులు వాడ పని లేదు. తజ్జాతీయులు వివరము తెలియక ఆ పదమును వాడ పనిలేదు. అయినను కోమటి శబ్దము కొంచెము శ్రుతి కటువుగా నున్నది. అది యటులుండ నిండు. పాట్కొయ కొండల తాలూకు "పాట్కొయ" "పతకోయ" యైన ట్లున్నది లేక దేశీయములో "పతకాయ"గా నుండి యింగ్లీషు వారి యుచ్చారణలో "పాట్కొయ" యయియుండవచ్చును "పత" పెద్ద యగుట సులభము. "కోయ" యనంగా కొండ యర్థము సిద్ధము. పెద్ద కొండ పెనుగొండ. 'పత కాయ' శబ్దము జ్ఞాపకార్థముగా - అక్కడినుండి వ్యాపించిన వైశ్యులు తమ పట్టణమునకు - అక్కడ కొండ లేక పోయినను 'పెనుగొండ' యను పేరుపెట్టినారు. ఇట్లు 'కోమటి' 'పెనుగొండ' శబ్దముల కొక నిష్పత్తి యూహింపఁబడినది. ఇఁక ఋషి గోత్రములు సాంకేతిక గోత్రములు పట్టీలుగా తయారు చేసినాము. అవి యీ పుస్తకములో చేర్చినాము. అవి సేకరించుటకు బ్రహ్మశ్రీ ఆత్మూరి లక్ష్మీనరసింహసోమయాజి గారి వైశ్య ధర్మ ప్రకాశికాది గ్రంథములు కొన్నియును

తోడుపడినవి. అట్టి సాహాయ్యమునకు కారకులయిన వారికి మా కృతజ్ఞతా నమస్కారములు.

శ్రీభగవంతం గుప్తగారి యభిప్రాయము లన్నియు పాశ్చాత్యులు వ్రాసిన గ్రంథములపై నాధారపడియున్నవి. అనగా హిందూదేశపు చరిత్ర—

ఇయ్యవి పక్షపాతబుద్ధితో వ్రాయబడినవని భారతీయ చరిత్రకారులు పరిశోధకులు, గనుక ఈనాడు తెలుపు చున్నారు.

శ్రీగుప్తగారి యభిప్రాయములు విశేషముగా పరిశీలింపబడవలసియున్నవి.

విష్ణువర్ధనుని మరణానంతరము కలిగిన విపత్కర పరిస్థితులలోగూడ, తమ వైదికాచార పద్ధతిని విడనాడని కుటుంబము లనేకములున్నవని, కీ॥ శే॥ బ్రహ్మర్షి తూనుగుంట్ల రామస్వామిశ్రేష్ఠిగారు చాల పరిశోధించి చెప్పి యున్నారు. అట్టి కుటుంబములు - గుంటూరు - జమిలి - తూనుగుంట్ల - సంకా - బొలిసెట్టి - మామిడి - ఆకుర్తి మొదలగు ఇంటిపేరులు గలవారు.

కారణాంతరములచే గోత్రముల పట్టీ ఈయబడలేదు.

—ప్రకాశకులు.

శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వరి ★ పెనుగొండ

గ్రంథకర్త కుటుంబము

ఎడమవైపు - క్రిందిభాగము - పుత్రుడు ఆంజనేయగుప్తగారు

B.A., B Com, C.A I.I.B., F R E S.

ఎడమవైపు - పైభాగము - ధర్మపత్ని వెంకటసుబ్బమ్మగారు

కుడివైపు — పుత్రిక భాషాప్రవీణ గోళ్ల ఇందిరాదేవిగారు. నవగుప్తగృహం, రాజమండ్రి

గ్రంథకర్త

ద్రవ్యదాతలు

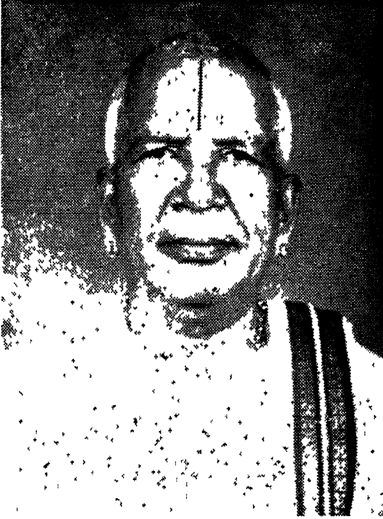
శ్రీ దిగుమతి నేతికోట్ల సంఘ భవనము - గుంటూరు

మేనేజర్లు : శ్రీ గొటపర్తి ముక్తేశ్వరరావు
శ్రీ మారేమల్ల హనుమంతరావు

ద్రవ్యదాతలు—మరికొందరు

1. శ్రీ ఉప్పల పంచు సూర్యనారాయణ - వ్యాంకర్లు - రైలుపేట - గుంటూరు
2. శ్రీ శ్రీకాశీవిశ్వేశ్వర టుబాకో కంపెనీ పొగాకువర్తకులు - గుంటూరు
3. శ్రీ ధూళిపాళ్ళ వెంకటరత్నం - బ్యాంకర్లు - గుంటూరు
4. శ్రీ దొమ్మిరాల పూర్ణయ్య అండ్ బ్రదర్స్ - పొగాకువర్తకులు - గుంటూరు
5. శ్రీ [illegible] కుమారస్వామి - బ్యాంకర్లు - సికింద్రాబాద్
6. శ్రీ వేగు కృష్ణమూర్తి - పొగాకువర్తకులు - గుంటూరు
7. శ్రీ కవిపాదుషా కొప్పరాపూరి సత్యనారాయణ - బట్టలవర్తకులు - విజయవాడ
8. కీ॥ శే॥ దొండా వెంకటేశ్వర్లుగారు - భూస్వాములు - కొండంగి (కృష్ణాజిల్లా)

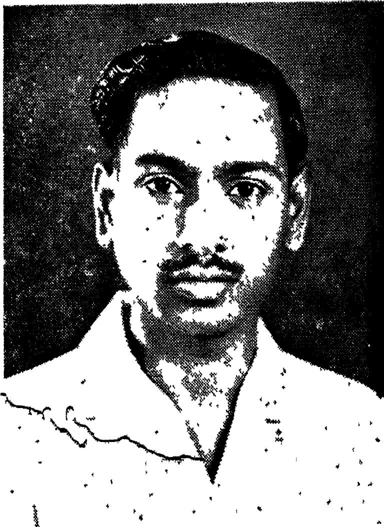
ద్రవ్యదాతలు

శ్రీ కొత్తూరు రామయ్య గారు
వర్తకులు - క్రొత్తపేట - గుంటూరు

శ్రీ మాడిశెట్టి బ్రహ్మయ్య గారు
వర్తకులు - అగ్రహారము - గుంటూరు

శ్రీ మాజేటి వెంకటరామకోటిముత్యాలు
వర్తకులు - బ్రాడీపేట - గుంటూరు

కీ॥ శే॥ చక్కా పిచ్చయ్య గారు
వర్తకులు - గుంటూరు

ద్రవ్యదాతలు

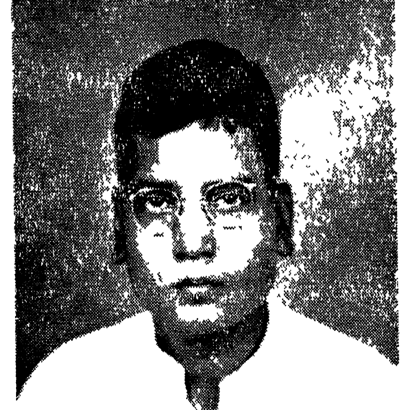
శ్రీ వనమా వెంకటరత్నం గారు
వర్తకులు - అగ్రహారము - గుంటూరు

ది॥ శే॥ మంచికొండ గౌరీశంకర్ గారు
పొగాకు వర్తకులు - గుంటూరు

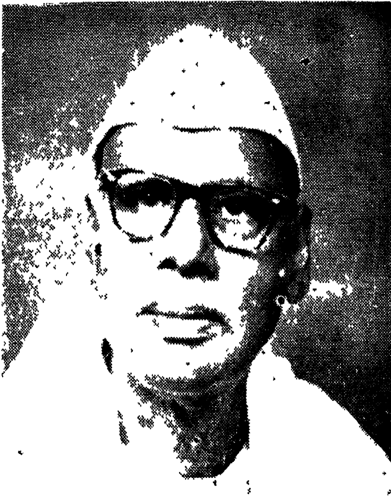

శ్రీ కూరాళ్ల మాధవరావు గారు.
వర్తకులు - గుడివాడ

శ్రీ చీదెళ్ల వీరయ్యగారి దత్తకుమారుడు
వెంకటేశ్వర్లుగారు - గుంటూరు

ద్రవ్యదాతలు

శ్రీ దానశీల
కాకరపర్తి భావనారాయణశ్రేష్ఠి గారు
బ్యాంకర్లు - విజయవాడ

కీ. శే. పోలిశెట్టి సోమసుందరం గారు
పొగాకు వర్తకము - గుంటూరు

శ్రీ పైండా వెంకటరత్నం గారు
ఆడిటర్లు - ఏలూరు

శ్రీ నూలి వెంకట సుబ్రహ్మణ్యం గా॰
బ్యాంకర్లు - పెనుగొండ

నిలిచియున్నవారు ఎడమనుండి :

1. జమిలి నమ్మాళ్వారు
2. గుంటూరు నరసింహరావు
3. రేకపల్లి భాస్కరరావు
4. పోలిసెట్టి ఆదినారాయణ గుప్త
5. ఉప్పుటూరి వీరరాఘవయ్య
6. ఉప్పుటూరి వెంకట పున్నయ్య
7. మద్ది సుదర్శనము
8. మాజేటి బాపయ్య

తిన్నపై కూర్చొన్నవారు :

1. గ్రంధి సుబ్బరాయశర్మ (గుప్త)
2. గ్రంథకర్త దో॥వెం॥సా॥గుప్త
3. ఆకుల వెంకటరత్నము

గుంటూరులో గ్రంథ

భక్త మిత్రబృందముతో (1921)

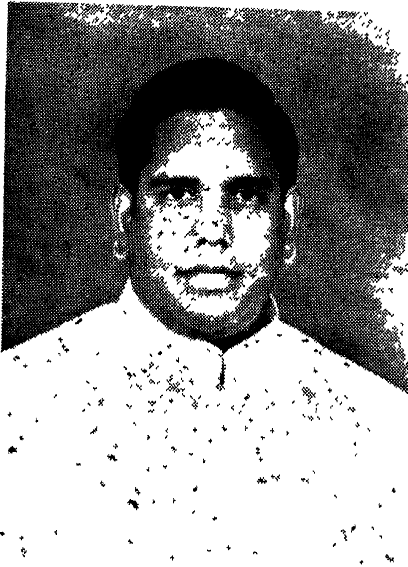
ద్రవ్యదాతలు

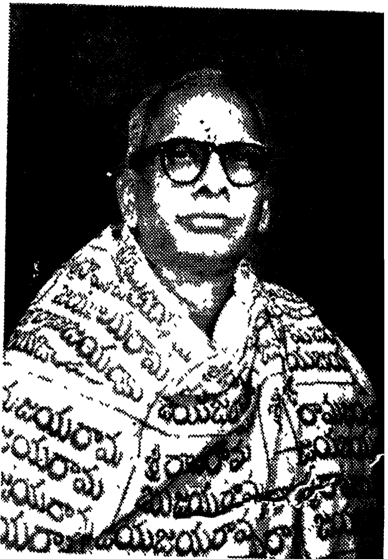
శ్రీ తుమ్మలపల్లి వీరభద్రరావు గారు
యం. ఎల్. సి. - పిప్పర

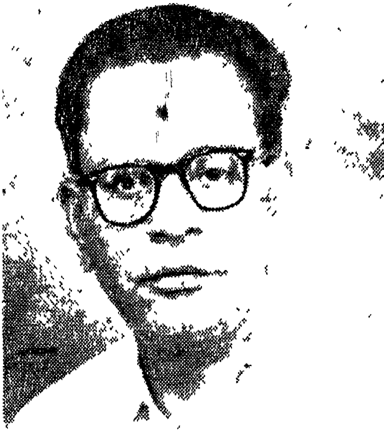
శ్రీ తడికమళ్ల వీరభద్ర అప్పల
చినరాజన్న గారు - లక్కవరం

శ్రీ మోతె అంజరత్న రాజకుమార్ గారు
జమీందార్లు - ఏలూరు

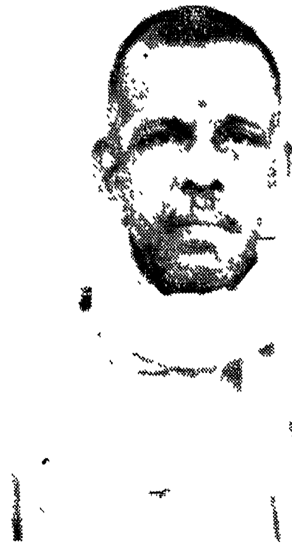
శ్రీ ఆచార్య కొత్తమాసు
వెంకట సుబ్బారావు గారు - గుంటూరు

శ్రీ కొప్పు రావూరి కోటేశ్వరరావు గారు
వర్తకులు - గుంటూరు

శ్రీ గోపవరపు వీరయ్య గారు
వర్తకులు - గుంటూరు

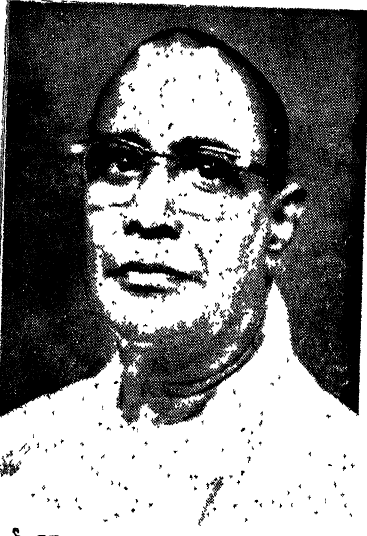

శ్రీ. శే. పత్రిపాటి వెంకటరత్నం గారు
పొగాకు వర్తకులు - గుంటూరు

శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వరీదేవి
నెల్లూరు

ద్రవ్యదాతలు

శ్రీ గొల్లపూడి రాధాకృష్ణయ్య గారు
భూస్వాములు - వేటపాలెం

శ్రీ॥ శ్రీ॥ కొలిశెట్టి గోపాలరావు గారు
వర్తకులు - గుంటూరు

శ్రీ తుమ్మలపల్లి సత్యనారాయణమూర్తి గారు
భూస్వాములు - పిప్పర

శ్రీ మనికొండ కాశీవిశ్వనాథం గారు
వర్తకులు - విజయవాడ

శ్రీ గంధవడి శ్రీరాములుశెట్టి గారు
నగల వర్తకము - మద్రాసు

శ్రీ బూలూరి వీరేశలింగంగారు
బట్టల వర్తకము - సికింద్రాబాదు

. శ్రీ. సింగంశెట్టి యతీంద్రుడుశెట్టి గారు
[చారిటీసు] మద్రాసు

శ్రీ తుమ్మలపల్లి శివవీరభద్రరావు గారు
ధాన్యములు - ఏప్పూరు

ద్రవ్యదాతలు

శ్రీ వాసవీ కన్యకాపరమేశ్వరీ దేవస్థానం, సత్రం కమిటి (తెః

(1963-64 సం॥రం పాలకవర్గపు సభ్యులు)

మొదటి వరుస :—(కూర్చున్నవారు - ఎడమనుండి కుడికి)

1. శ్రీ నటుకుల గురవయ్య, 2. శ్రీ గొడవర్తి చెంచయ్య (Asst. Secretar
3. శ్రీ కొత్తమాసు రామకోటీశ్వరరావు (Secretary), 4. శ్రీ చెన్నుర
కోటయ్య (President), 5. శ్రీ తాడిపర్తి కుటుంబరావు (Vice Presiden
6. శ్రీ కొల్లూరు కోటయ్య (Treasurer), 7. శ్రీ పద్మనాభుని చెంచయ్య.

రెండవ వరుస :—(నిలుచున్నవారు - ఎడమనుండి కుడికి)

1. శ్రీ కోట శ్రీమన్నారాయణ, 2. శ్రీ వుప్పల కాశీవిశ్వనాథం, 3. శ్రీ ఘంటిమం
ఉమామహేశ్వరరావు, 4. శ్రీ కొత్తమాసు మోహనరావు, 5. శ్రీ మట్టుప
వీరసుబ్రహ్మణ్యం, 6. శ్రీ కూరపాటి వేంకట్రావు, 7. శ్రీ వేమూరి వెంః
సుబ్బారావు, 8. శ్రీ కోళ్ళపూడి జ్వాలారావు.

ప్రచురణ నిర్వాహకులు

పండిత శ్రీ జమిలి నమ్మాళ్వారు
రామచంద్రపుర అగ్రహారము - గుంటూరు 3

సంపాదకుడు
గుంటూరు పత్రిక - వాసవి పత్రిక
నమ్మాళ్వార్స్ ప్రచురణలు

కర్త
శ్రీ కన్యకా సుప్రభాతమ్ - శ్రీరామగీత
గాంధిమహోపదేశమ్ - మరికొన్ని

కవికేసరి అద్దేపల్లి సత్యనారాయణ *
మంటపల్లి (కృష్ణా)

సంపాదకుడు
కాపు పత్రిక, సుజనరంజని
గ్రంథమాల

కర్త
బ్రాహ్మణ వేదోక్త క్రియావిచార
వ్యవస్థా-రామాయణమంటే?-మరికొన్ని

---

* వీరు 11-2-68 దివంగతులైరి.

ఆకాంక్ష

దోమా వేంకటసామి గుప్త కవిరా ద్ధుర్యావధానక్రియా
శ్రీమంతుండు, సఖుండు, పండితకుల శ్రేష్ఠుండు; భాషావధూ
టీ మాన్యుండు, పణి క్కులాభరణుడున్, తీవిం రచింపంగ నౌ
శ్రీ మాన్యంబగు కన్యకాచరిత మర్పింపంగ భాగ్యంబె కా!

ఆంధ్రాఖండ బుధప్రకాండ నుత విద్యానాథుఁడై "నవ్యనీ
రంధ్ర స్వర్గధునీ తృణీకరణ ధారాబద్ధ" సత్కావ్యుఁడై
ఆంధ్ర ద్రావిడ సంస్కృతాంగ్ల రస ధుర్య ప్రాభవోపేతుఁడై
ఆంధ్రం బందు విరాజిలెన్ శత వధా నాబ్ధీందుఁడై మిన్నగాన్"

వాసవి సచ్చరిత్రపు ప్రబంధము - పూతకథా నిధానమున్
శ్రీసముపేతమైన కులశేఖరమండలి సాయ మీయగా
జేసితి ముద్రణంబు - యిది చేసిన వారికి వారివారికిన్
వాసవి సత్కృపా రస మపారము కల్గుత మెల్లకాలమున్

'బాలరసాలసాల నవ పల్లవ కోమల కావ్యమిద్ది - భా
షాలలితాంగికిన్ తగు ప్రశస్త తరాభరణంబు - సాహితీ
లాలిత మానసంబుల బలంబు - రసామృత కల్పకంబు - యే
వేళ పఠించువారికి నభిన్న సుఖ ప్రదమై చెలంగెడున్:

గుంటూరు
కీలక - చైత్ర
శుద్ధ ౧ శుక్రవారము
౨౯-౩.౬౮

ప్రథమాశ్వాసము

శ్రీ కన్యా పరమేశ్వరీమణికి వే చేతు న్న మోవాకముల్
వీకన్ సర్వజగన్నికాయ భరణావేల ప్రభావప్రభా
సాకారాత్మ నిరాకృతాత్మ చరితవ్యాహార నీ హార ధా
రాకూలంకషకున్ సమస్త శుభ సంప్రాప్త్యర్థమై నిచ్చలున్

నిరతంబున్ మదియందునుం బయట నెంతేబొల్చి భక్తాళికే
తెఱఁగైనట్టి సిలుంగురానటు సుఖాప్తి శ్రేణియొప్ప-న్నిరం
తరముం గంటికి ఱెప్పయట్లైసఁగు సీతానాయకుణ్ సర్వశం
బర రుడ్డాండమయు న్నిరామయుని రామస్వామినిం గొల్చెదన్

ఇలువేల్పై యెప్పుడు మం
గళ కరుణాపాంగ భంగికమ్ముగ మమ్మున్
సిలుఁగు లడఁచియు మనుచు శ్రీ
లలనాధిపు వేంకటేశు లలిని భజింతున్

అందని ప్రానిపండ వయి యందము జందముఁ జూపుచున్ సదా
డెందములం గలంచెదు కడిందిగ మా దృశ భక్తపాళి-నో
యిందిరరో! విరక్తి సుఖ మేనియుఁ గొల్పినచో నొకళ్ళ దా
మందిర మేఁగు పాటుఁగను మాదిరి గాంచెదరే కవీశ్వరుల్

తల్లీ నీదు పదారవిందముల నాత్మం బూని-నీ వీయ నౌ
ప్రోల్లాసం బెటు ద్రోచునమ్మ యిఁ గృతుల్ పొల్పొందగా జల్పుభా
స్వల్లీలాభరులౌ కవీశ్వరుల కీ ప్రాపంచికా ర్తిచ్ఛటా
దు ల్లేకుండ వరమ్ము లిమ్మనుచు నెంతు న్నిన్ను వాగ్దేవిరో

ప్రళయాగ్నిచేఁగన్ను ప్రజ్వరిల్లియు శ్రితు
లను జల్లనౌ చూడ్కిఁ గనెడివాఁడు
గళము హాలాహలాకరమయ్యు నార్తిహ
రములౌ వరములీఁ జెలంగువాఁడు
ఘోరాహి రాజన్య కుండలుండయ్యు-నా
కల్పాయువు నొసంగి కాచువాఁడు
బూది పూఁతంబూసి-పునుకలం దాల్చియు
సకల సంపదలీయఁ జాలువాఁడు.

అతుల వైరాగ్య యుతుఁడయ్యు-నర్ధతనువు
నందు సుందరిం దాల్చిన యట్టి వాఁడు
బూచు లెకిమీఁడు మేటి దోబూచు లాఁడు
అయిన చంద్రశేఖరుఁడు మ మ్మరయు సతము

కామునకుం బునర్జనిని గల్గఁగఁ జేసిన పేర్మిప్రోవు-ప్రో
ద్దామ దయావిశేషమునఁ దద్దయు నైహిక పారమార్థిక
శ్రీమహితత్వముల్ శ్రితులఁ జెందఁగఁ జేయు లసచ్చరిత్ర-ఆ
ఘామి ధరాత్మజాత మముఁ బొల్పుగ నేలు ననల్పసత్కృపన్ 2

గజాననున్ షడాననున్ జగన్నుత ప్రకారులన్
భజించెదన్ శివాజవం జవప్రభాకరిష్ణులన్
అజేయులన్ వృషాధిరా ణ్మృగాధిరా ట్ఖగేంద్రులన్
విజయ్యు మేట్కుటుంబ వాహబృందమున్ సదాముదిన్.

శ్రీమద్రాఘవ నామ సంస్మరణ మర్థిం బొల్చుచో సాంజలిన్
ప్రేమం బొప్పఁగఁ జేరి భక్తులను నేవేళన్ గడున్ దోడు నీ
దై మవ్వంబుగ నెల్లసౌఖ్యములు వారందం దయం బ్రోచు ను
ద్దామజ్ఞాననిధానముం దలఁతు నాత్మన్ వాయుపుత్త్రాగ్రణిన్

శ్రీ సాయిబాబ నెంతున్
భాసుర కరుణా రస ప్రభావునిఁకన్ సం
తోసమ్ముగ శ్రీరమణున్
దాసావను నెంతు మౌని తతి రత్నంబున్

అమరేశ్వరు నాలయ మం
దమరిన యమృతమ్ముఁ దేర నరగి విజయవ
తమెయిన్ వచ్చిన సద్వి
క్రము విష్ణురథాత్ము నెంతు గరటామంతున్

తిరుపతి వేంకటేశ కవి ధీరుల మానస మందు గొల్చి-యే
త్తెర గదవాల కృష్ణుని సుధీమణిభూషణు నింద్రకంటి భా
సుర కుల సుబ్బయార్యుఁ గవిసోముని విశ్వపు నింక నెంద తెం
దతి నొకొ కైతకై కొలిచి నాడను వారికి దార్తు నంజలుల్ ౧౨

ఆంధ్ర గీర్వాణ వాగబ్ధులందు రత్న
కాంతులం గన్న సుకవుల గణన సేయఁ
బూను కన్న వారికి వారి-పుణ్య శీల
ములకు సాష్టాంగవందనంబుల నొనర్తు

పది యేండ్లప్పటి నుండియుం దహతహల్ స్వాంతంబును గైతకై
యొదవన్ వైశ్యుల పట్టి నోట సిరి నెంతో కూర్చు పీఠ్లుండియున్
ముదముం గైతకె పూన సమ్మదము సంపూర్ణంబుగానొందు నెం
పుదయం గొల్పిన సద్రసజ్ఞుల కివే మ్రొక్కుల్ సమర్పించెదన్

నూటిబ్బంద్రగు గోత్రసంఖ్యఁ దగుచున్ భూమండలిం బొల్చుకై
రాటోదార కులానఁ బుట్టుటను నర్యశ్రేణి యద్దానకున్
బాటిన్ సర్వశుభమ్ము లిచ్చు కులదైవశ్రేష్ఠమౌ తల్లి నె
చ్చోటన్ వాసవకన్యకం గొలువఁగా జొప్పొందు మత్కృత్యమై

అల కన్యాపరమేశ్వరీ శుభ కథా వ్యాహార మందందు రీ
తుల నెన్నింటినొ చెంది యుండనవి యేదో చేతనై నంత నే
నెలమిం జూచియు నీప్రబంధమును నిర్మింపం దగెన్ వైశ్యమం
డలికిన్ మండనమై మహోఘచయ వన్యాఖండనంబై తగన్

స్కాంద పురాణ మందుఁ గల గాధ యిదంచును జిత్పురీవరం
బందును[చిత్తూరు]ముద్రితంబయినయట్టి కృతింగల దద్దికాంచగా
స్కాందపురాణపుం బ్రతినొకండును గాంచఁగ గానరాదు—తా
మెందునఁ బాఠభేదమెది యెమ్మెయి గాంచిరొ చిత్పురీబుధుల్ ౧౭

ధారనుబట్టి చూడ సముదారముగాఁ గనుపించుఁగాని—గా
ధారచనంబు గాంచినను దక్కిన ధర్మవిధాన నిర్ణయ
శ్రీరుచిరత్వ మెంచినను జేరును స్కాందపురాణమందు ని
చ్చారిత యంచుఁ దోఁచునొకో? చల్పిన మార్పులవేవి యుండునో

అల శ్రీనాథుఁడు•నైషధాంధ్రమును వ్రాయంబూని యౌచిత్యమం
దెలమింజెంది తదన్యమున్ విడుచుటన్ హృత్పద్మ మందెంచి నా
కొలయం దోఁచిన రీతి నౌచితిని నాయుల్లంబున న్నిర్ణయం
బు లలిన్ శ్రీకరి కన్యకాంబ చరితంబుం జేతు కావ్యంబుగన్

కొంచెమొ గొప్పయోచదివికొంటిని సంస్కృతమాంధ్రభాష యం
దించుక యందు నందుఁ దనియించు కవిత్వము చేయు టందు రా
ణించి శతావధానకృతినీతి సభాంతరకీర్తిఁ గంటి-ని
ట్లంచితమైన సౌరుఁ గననయ్యె ధనం బొకఁడే కొఱంతగన్

ధనమే సాధన మెల్ల కార్యముల కద్దానన్ ఘనత్వంబు లే
ని నరుం డెందులకుం దగం డనుట యెందే నెంతయేఁగానుపిం
చి ననున్ బ్రాంచిత సత్కవిత్వరచనం జిత్తంబు పొల్పొందు వా
నిని సామాన్యముగాఁ గృపం గనదు శ్రీనీరేజపత్త్రాక్షియున్

ఐనను గైసరుల్ తమకు నచ్చిన సత్కవితాలతాంగిపై
నూనిన పేర్మి సంస్కృతిని నొప్పిన చిక్కుల నెల్ల నోర్చి వి
జ్ఞానలసత్కృతిప్రతతి సల్ప ననల్పతర శ్రమంబునుం
బూనెడి వారు వారలకు ముఖ్య మదో? సిరియో? తలంపగన్ ౨౨

కరముం జిన్నతనంబునుండి కవితా కంజాత పత్త్రాక్షిపై
నొరిమం జెంది తదీయలాలనలచే నుల్లంబు రంజిల్లి త
త్సరసత్వంబునఁజొక్కి యెన్నొకృతులన్ శక్త్యంచితస్ఫూర్తిమై
విరచింపం దగు నేఁబదేఁడులకు దాపే యయ్యె నాప్రాయమున్

ప్రాయము పైకొనంగ నిరపాయము గాని తనుప్రకారమా
ప్యాయము గాక యున్నను నభంగురభంగి సుమంగళప్రద
ధ్యేయపదారవింద మయి దీప్తి చెలంగెడి కన్యకాంబ దౌ
శ్రీయుత సచ్చరిత్రము పొరిం దగు కావ్యము సేయ నెంచియున్

ఎందఱొ వ్రాసినార లిది యిందనుకన్ మఱి నింక నెందఱో
పొందుగ వ్రాయుచుండిరటు బొల్చియు బుత్తెకు నొక్కబుద్ధియం
చుం దలపోసి వైశ్యతను చొప్పడినట్టి ఫలం బటంచు నీ
సుందర గాధ కావ్య మగుచుం దగ వ్రాయ దలంచితిన్ రహిన్

అంకిత మీ ప్రబంధము పరాంబిక యౌ నల కన్యకాంబకున్
బొంకముమై నొనర్చునెడఁ బుణ్య మగున్ గులగౌరవంబు, ని
శ్శంకముగా నెసంగు నిఁక సజ్జను లారసి నాదుపైనఁ గూ
లంకషమైన పేర్మి గనులా గగు నంచుఁ దలంచి యెంతయున్

కడు రహిన్ సృష్ట్యాదిగతములౌ ఋష్యర్ధ
గగన శర వసు దిక్పాలపాండ
వా జేందువర్షంబు (195885047) లయిన గల్యాది ఋ
ష్యాగ మా కాశేంద్రి యాబ్దములుఁ (5047) గ

దిక్పారి వసు చంద్ర (1868) దీప్తిని శాలివా
హనసమల్ తగ విక్రమాబ్దములు గు
ణాకాశ శూన్యనేత్రా ఢ్య (2003) వర్షంబు లౌ
వ్యయవత్సర జ్యేష్ఠ మసిత దశమి

సోమవాసరం బింగిలీషు పదితొమ్మి
ది శతముల నలువదియాఱు తీఱగు సమ
జూ నిరువది నాల్గవ తేది సౌరిదిఁ బూని
యెల్ల శుభములఁ గాంచఁగ నెదఁ దలంచి

[1946 సంవత్సరం—జూన్ 24 వ తేది—సోమవారము]

షష్ఠ్యంతములు

శ్రీ కన్యా పరమేశ్వరి
కాకీర్ణ సురౌఘ మకుట హారిమణిగణ
ప్రాకటరుచిశోభి పదయు
గీ కంజాతకును జ్యేష్ఠగిరి మందిరకున్

శారదైందవ జ్యోత్స్నహసన సుమంద
హాసరేఖామిళ దనుగ్రహ విలసత్క
టాక్ష భంగీ తరంగ రంగాననకును
కుసుమనామ వైశ్యశ్రేష్ఠు కొమరితకును

అర్యాల పేట యున్న పురులందున నెల్లెడ వైభవప్రభా
ధుర్యతమైఁ జెలంగి కడుఁ దోరముగా శ్రితపాలనక్రియన్
జర్యఁగ బూని నట్టి సరసంబగు పేర్మికి నగ్గమైన స
త్కార్యకుఁ గన్యకాంబకును ఖండిత శత్రుచమూకదంబకున్

ఏమె త్రిమూర్తిబృందమున కింకవిరాట్టున కాదిమాతయై
బూమెల కారణంబయి ప్రభుత్వము నెల్లెడఁ జేయుచుండునో
ఆమెకు సర్వదా మధురతా నఘతా ఘనతాప్రధాన దే
వీమణికిం బరాంబకుఁ బవిత్రకు వాసవకన్యకాంబకున్

వ. అనంతకోటి శిరస్సాష్టాంగ దండప్రణామ పురస్స
రాంకిత కృతిగా. ౩౨

తుంగభద్రాతీర రంగమౌ కర్నూల
వైశ్యరత్నము దోమవంశ్యుఁడయిన
గోవిందసుధి సతి కోటాంబ గర్భంబు
నఁదొలి కొడుక నై జననమునొంది
శ్రీ రామచంద్ర పాదారవిందాభివం
దనలబ్ధ కవితాశతావధాన
కరణచణుఁడ స్కూల గాలెజిఁ బండితు
కరణిని బెక్కేండ్లు గడపి యుంటి

వేంకటస్వామిగుప్త నామాంకితుండ
కృష్ణవేణీ నదీ తీర హృద్యమింద్ర
కీల నగ గృహ కనకదుర్గాలసత్క
టాక్షగ విజయవాటియం దలరువాఁడ

వ. ఒనర్చునట్టి సమస్త కలికల్మషాపనోదన పారీణం బును, వందారు సమస్తార్యవైశ్యబృందార్థ కృత సమస్త సత్పదవీ నిర్మాణంబును నయిన శ్రీమత్కన్యకా పురాణంబునాంధ్రపద్య కావ్యరూప గ్రంథంబునకుఁ గథా క్రమం బెట్టులన్నను. ౩౪

కథా ప్రారంభము

వ. పుణ్యక్షేత్రమును సమస్తదోషాపనోదనంబును నవవర్గ మార్గదర్శకంబును నయిన మహిమాగణ్యం బయిన నైమిశారణ్యంబునం దొకనాఁడు సకల బ్రహ్మోపాసకులయిన శౌనకాది మహామునులు కొలువుందీర్చియుండిన సమయంబునందు

అందుల కేఁగుదెంచి సముదంచిత సద్గుణపూతుఁడున్ శుభా
స్పంద సమస్తవేదచయ సారపురాణ నిదాన బోధనా
నందసమేతుఁడైన మునినాథుఁడు సూతుఁడు రాఁగ నాతనిం
జందము నంద మొందఁగనుసన్మునిచంద్రులు వారు గాంచియున్

నీ దగు రాక రాక వలె నిక్కము మాకు మనశ్చకోరకా
మోదముఁ జాలఁ గూర్చినది పుణ్యుఁడ నీ వరుదెంచినంత నీ
దౌ దురితాపనోదనసమంచిత వాగ్విభవంబునన్ మహా
హ్లాదముతో వినం దగుఁ గదా! సముదార కథానకంబులన్

వ. అని శౌనకాది మహామును లాడినంత సూతపౌరాణికోత్తముండు వినయ వినమితోత్తమాంగుండై సమస్కరించి యిట్లు వచియించె. ౩౮

మీరు మహానుభావులు నమేయ పురాణనికాయ వేదవి
ద్యా రసికప్రకారులును తాదృశులై తగు మీదు చెంత నే
నే రహి మీ రెఱుంగని వెవేనియు బల్కెదు నైన మీ రిటం
గోరిన దానఁ దోఁచినది కొంచెము పల్కెద నాలకింపుఁడీ

అనవుడు శౌనకుం డనియె నడ్గిన చొప్పున మేల్కథావళిన్
గొనబుఁగఁ జెప్పువాఁడ వని కూర్మిని బల్కితి వంతెచాలు నో
మునివర ! సూత ! మాకు వినఁబూనిక వైశ్యుల దేవి కన్యకాం
బను గుఱియించి పెల్లెసఁగు బల్కుము పేర్మిని వైశ్యసత్కథన్

నావుడు శ్రీకన్యాంబా
పావన సత్కథను సూతవరమునిమణి గం
గావాహినిఁ బోలిన సు
శ్రీవాగ్గతి శౌనకాది ఋషులకుఁ బల్కెన్

శ్రీ కన్యకాపురాణము
వీఁకం దగునవ్యఫణితి - విజ్ఞ మనోజ్ఞ
ప్రాకటతర సౌందర్యర
సాకర మది యద్ది వినిచె నట సూతుఁడిటుల్ ౪౨

శ్రీ మన్మణి ద్వీపము

శ్రీ వైకుంఠ పురాబ్జ గర్భపద గౌరీనాథ లోకాల కెం
తో విన్నాణపు దవ్వు నందెసఁగి సంతోషం బదోషంబుని

త్యావేలక్రియఁ గొల్పు చందమున కిమ్మైనట్టి యావాసమై
ధీ విన్యాస విలాసమై కడు మణిద్వీపంబు పెంపొందెడిన్

ఆగమబృంద వర్ణన సహస్రము లేనియుఁ జాలిరాక వి
ద్యాగరిమాభిరాము లయినట్టి మునీశ్వరు లేని, శక్తిశో
భా గణనం దలిర్చు సురవారము లేని, నుతింప రాక యా
భోగ విభాయుతం బగుచుఁ బొల్చు నొగిన్ రతనాల దీవియున్

రతనా ల్రాలుఁ బసిండియంటిటులమేఁడల్ డాలుగా నొప్ప న
ద్భుత మా నందముతోడఁ గల్పకచయ ప్రోద్య ల్లతాపుష్పరం
జితమై వైష్ణవ శైవ పాద్మజ వర శ్రేణీ తపస్సత్ఫల
ప్రతతిప్రాప్యతకుం గరం బరుదుగాఁ బర్వున్ మణి ద్వీపమున్

మగఱా గోడలు నింక గారుడమణీమాన్యస్థలుల్ పద్మరా
గగణ స్ఫాటిక పుష్యరాగ విలస ద్వాతాయన వ్రాతము
న్నొగి వైడూర్య సురేంద్రనీలరుచులన్ బొల్పొందు భూభాగమ
చ్చుగమెచ్చుం గరమున్ విరాగులకు నిచ్చుందామణిద్వీపమున్ ౪౫

రతనాల నిగనిగల్ మగరాల ధగధగల్
మృగనాభి ఘుగఘుగల్ తగు నరుఁగులు
ఇంద్రనీలము డాలు నింపుగా దనఁజాలు
సొరు గల్గిన ప్రతీహారచయము
శారదైందవ రోచి రారభటీస్పర్ధి
సుధవళప్రాకార శోభి లీల

పగడంబు జగడంబు జగడంబు గల కంబు
కంఠీవితా నోష్ఠగణము సొంపు

ఆదిశక్తి సహస్రనామాళి పఠన
పాఠన శుకశారీ శ్రుతిపర్వ రవము
కల్పలతికా మతల్లి కానల్పతరని
కుంజపుంజ రంజిత మల్ల గొనబు దీవి

హరి హర కంజ గర్భులుఁ దదంబుజనేత్రిలు నాఁడి పాఁడి భృ
త్యరుచిరభంగి నూనఁ జతురాగమముల్ చతురత్వయుక్తిఁదం
బరమున సన్నుతుల్ జరుపు మవ్వము నివ్వటిలం బరాంబికా
చరణపవిత్రితంబయి పసం దగు నా రతనాల దీవియున్

సార సుధారసాంచిత లసన్మణిదీర్ఘిక లందెసంగు బం
గారు హొరంగు పద్మముల కర్ణికలన్ ముసు రాడు భృంగ భృం
గీరవ మంగళప్రకృతి (తతి) కీర్తన మోంకృతిరూప మొంది దే
వేరిని న ప్పరాంబికను వేవిధులన్ వినుతించి నట్లగున్

బాలరసాల సాల నవపల్లవసల్లలితాశనాన్యపు
ష్టాలపనంబు జిల్కగములాఁడు నకర్తృకవాఙ్నికాయ మిం
కోలిని శారికానికర మూనెడి భాషణ సొంపు వేణుగా
నా లఘు సుందరత్వ మరుదారునటన్ నిరతంబు గ్రిందుగన్ ౪౯

వ. బ్రహ్మదేవుండు బ్రహ్మాక్షరంబులతోడను, వాణి

వీణాగా నానేక కళలతోడను, శ్రీమన్నారాయణుం డనేక లీలా విశేషంబులతోడను, శ్రీమహాలక్ష్మీదేవి శృంగారంబయిన పరిష్కారంబులతోడను, శంకరుండు తత్త్వవాక్య ధనంబులతోడను, గంగా గౌరీ దేవులు మహోపచారంబుల తోడను, సంతోసంబు గల్గింపుచుండ-నాశ్రిత జనవిపత్పరం పరా నిర్వాపణ ధూర్వహోఖర్వ యయిన వందారుబ్రహ్మాదిక సమస్త బృందారక బృందవసిష్ఠాదిక మహామునీశ్వర-యక్ష సిద్ధ గంధర్వ గరుడోరగ నర ఖేచరాదిక భరితంబయిన మహాసభాంతరంబు నందు నొకట ౫౦

శ్రీ పరాంబ

శ్రీదేవియును శారదాదేవియును వీవ
నలఁ గొని యిరుకెలంకులను విసర
తొలి కైసరుండైన నలువ నాల్గు మొగాల
జయబిరుదంబులఁజదువుచుండ
బోటి వేసమునాఁటి నీటు లన్నియుఁ జూపి
వెన్నుఁ డెల్లరిని నవ్వించుచుండ
ఆకాశకేశుఁ"దేమాజ్ఞ" యంచుం బల్కి
కై మోడ్పుతోడను గాఁచియుండ

నిండు కొలువుండి యెల్ల బ్రహ్మాండములను
నేరుపయినట్టి దృష్టిప్రసారముననె

ప్రోచుచుండు పరాంబిక పొల్పుతోడ
అద్భుతమగు వైభవముతో నలరుచుండె

ఆగమముల్ తదంగములు నాగమశీలములుం దపంబులున్
బా గగు రూపముల్ గొని సభాజన భాజనవర్ణనంబు లు
ద్యోగము లూని సల్పు లసదూర్జితసత్కరుణన్ రహించి పా
పాగ శతారమై తగెఁ బరాంబ మహామణి భర్మపీఠికన్ ౫౩

చారు చిరత్నరత్నవిలసన్నిజ పావనపాదపీఠి బృం
దారకపంక్తి ప్రాలి నమన మ్మొనరింపఁగ వారి మేటి కో
టీరమణిప్రభల్ తగి కడిందిగ రంజిత మాత్మపాద పం
కేరుహయుగ్మముం జలుప నెమ్మినెసంగుఁ బరాంబ యిచ్చటన్

నిజరోమాంకురపాళియం దఖిలమౌ సరేజ జాండాళి మేల్
భజియింపం దగు నవ్విరాట్టువు నిఁకన్ బ్రహ్మాది మూర్తిత్రయం
బు జనిం బొంది ప్రవర్తనం దనరు నేపూతాతిపూత ప్రభా
వ జగానిద్ధపుఁ బేర్మిఁ దజ్జనని యొప్పం బొల్చుఁ దద్ద్వీపమున్

ఆయమ దైన వైభవము నాయమ దౌ కరుణావిశేష మిం
కాయమ దౌ ప్రభావము నజాంబుజనేత్రహరాదులేని 'సే
దో యిసుమంతయేని నన నొప్పిన చేవ గలారు గారు,' నా
తాయికి మించ నౌ మహిమ డాలున నొప్పెడినప్పరాంబయున్

వ. అప్పరాంబయే పరాశక్తియును, యోగమాయయును

నాఁబడు-నామెయే యఖిలంబునకు నధికారిణి. ఆమెను శాసించు నధికారి యెవ్వాఁడును లేఁడు. గాన నామె యనీశ్వరి, నిరీశ్వర, కన్యక నాఁబడు. ఆజగన్మాతయే సాకార నిరాకారత్వములతోను సగుణ యగుచు-నిర్గుణ యగుచుఁ దనరు. ప్రతి రోమకూపంబు నందును బ్రహ్మాండంబు లనేకంబులు దనరు. మహావిరాట్టువు ఈయమయొక్క యంశంబనియును-సృష్టి స్థితి లయంబుల పొంటె బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరు లీ దేవేరివల్ల నేర్పడిరనియుఁ దెలియనగు. దయానిధి యగు నిమ్మాత విశ్వానుగ్రహార్థంబుగా నానాసందర్భము లనుకూలించుపొంటె - (1) దుర్గ (2) భద్ర కాళి (3) విజయ (4) వైష్ణవి (5) కుముద (6) చండిక (7) కృష్ణ (8) మాధవి (9) కన్యక (10) మాయ (11) నారాయణి (12) ఈశాన (13) శారద (14) అంబిక* యనెడి పదునాల్గు నామంబులతో విశ్వరక్షక స్వరూపంబులం ధరించి, నానావిధ చిత్ర విచిత్ర మనోహర వర్ణనాతీత లీలా మహత్వముతోఁ దనరు. ఇప్పదునాల్గు రూపంబులతో నిప్ప రాంబ మణిద్వీపంబు నందె వేర్వేఱు నెడల కల్పాగ మందార లతాసుధామయ కేళాకూళి మనోజ్ఞ పారిజాత కుంజపుంజ వరటా రాజ హంస శుక పిక శారికా పరిమండితారామ మధ్యంబున విరాజిల్లు. చారుచిరత్న నానా విధ రత్నమయ భవనంబుల బ్రహ్మేంద్రాది బృందారకబృంద వందితపదారవిందయై, అనంత కోటిదేవ దేవాంగనా, మౌని మౌన్యంగనా, దిక్పాలక, వసు,

*శ్రీమద్భాగవతదశమస్కంధ పూర్వభాగము-యోగమాయాఘట్టము

రుద్రాది సేవ్యమానయై, బహుకోటి సూర్య చంద్ర కాంతి విరాజమానయై భాసిల్లుచుండు. తచ్చతుర్దశ మహారూపంబుల యందు క్రోధగుణ ప్రాధాన్యం బే మాత్రమును లేక - మధు మాంసాది తామసపూజాద్రవ్యగ్రహణ రహితయయి, ప్రశాంత మనోహర గాంభీర్య కారుణ్య మాధుర్యధుర్యయై, శ్రీ కన్యాంబా మహాదేవి ప్రకాశించు. ఇయ్యారూపంబులనఁగా నమ్మహాదేవి పరాంబయే వివిధంబులగు స్వరూపంబులతోఁ గన్పట్టుచుండు. అత్తెఱం గమ్మహాదేవి మహామహత్త్వంబ. మఱియును,

ఒగి న ద్దేవి మహత్త్వలీల యది యేమో? బ్రహ్మవిష్ణ్వీశదే
వగణం బక్కడ కేఁగ - నప్డుడుఁ బుంస్త్వంబంతయున్ వీడి స్త్రీ
లుగ మార్పొందియు నెల్లరా శుభనుగొల్తు ర్దీని మర్మంబు వా
రు గనన్ లే దన నింక నేరి తరమో రూపింపఁ దల్లీలలన్

శ్రీ దేవియు, భూదేవియు
నాఁ దనరెడి సజ్జననికి నానా ౨౨ కృతులుం
బ్రోదిం దగుఁబదునాల్గట
నౌదార్యము గాంచుచుండు-నయ్యాకృతులన్

శ్రీ కన్యాపరమేశ్వరి
లోకన్యాసావన సదలోల మనోజ్ఞ
శ్రీకర కరుణాపూరిత
ప్రాకటముగఁ దనరు నల్ల రతనాల్దీవిన్ ౬౦

నైకవిధ బ్రహ్మఋషిపరివేష్టితుం
డగు వాఙ్మనోహరుం డలరుచుండ
సనక సనందన మునిప బృందారక
బృందవంద్యుఁడు శ్రీహరి తగ నొకట
రుద్ర ప్రమథగణ భద్రవైభవుఁడు భ
వానీశుఁడొకట ఠేవం దలిర్ప
ఉపనిషన్నికరంబు నొగి నిగమాగమం
బులు దాస్యముం జల్పఁ బొనర నొకట
ఆగమ పురాణ శాస్త్రేతిహాసవేత్తృ
నైకవిధ తపస్సిద్ధులు హస్తములను
వేత్ర దండంబులం బూని వెలయుచుండ
ఒక సభా భవనమం దొరిమ మించి

బంగరు టరుంగు మీఁదం దురంగలించు
పలుమెఱుంగుల రంగులం బరఁగు నిగని
గనిగఁ దగు రతనాల సింగంపు గద్దె
మీఁదఁ బరమ సౌందర్యంబు మేల్మి దనర

బహురవిద్యుతులను బరిభవింపందగు
కురువింద మణి కాంతి భరము దనర
కోటిచంద్రుల డాలు గోట మీటం జాలు
మగఱాల ధగధగల్ మవ్వ మెసఁగ

మందారపరిమళామంద మందానిల
బృందంబు లెల్లెడ నందమిడఁగ
సామాగ మామల స్వర మనోహరగాన
మాత్మీయసన్నుతి నాచరింప
సకల సౌఖ్య కారణ కారణకలితంబు
ముక్తిమయ పావనాకారము నయినట్టి
యా సభాంతరంబందు సింహాసనమున
కన్యకాపరమేశ్వరి ఘనత మెఱసె

అజ హరిశంభు లొక్కెడ మహామరు లొక్కెడ దిక్పయాధిప
వ్రజ మొక వంక మేటి మునివర్యులొకంటను జేరియుం దనున్
భజన యొనర్పఁగా సకల పద్మభవాండగణైక మాతతా
విజయమయమ్ముగాఁగ మణిపీఠి నెసంగెను గన్యకాంబయున్

అల పదునాలు గై తగు పరాంబిక రూపము లొప్పు నొక్క యొ
క్కలసిత నైజరూప మొగిఁ గ్రాలెడిచో నొక యొక్క యాశ్రితా
త్మలకును మోదమిచ్చుటకు ముచ్చటఁజెందెడి నప్పరాంబ-యం
దొలసెడి కన్యకాంబ దరి నుండిరి వైశ్యకులశ్రితుల్ కడున్

అట్టి వైశ్య లా నాశ్రితులందు నేఁడు
నూర్ల పదునాల్గు (714) గోత్రాలనుం దనరి, రిఁ
కందును సమాధిముని ముఖ్యులైన నూట
రెండు గోత్రాల వార్ముఖ్యరీతిఁ దగిరి

ఽఽ

సమాధియను వైశ్యఋషి

అల్ల సమాధి వైశ్యుఁడు మహామునివర్యుఁడు ధర్మకర్మర
తోల్లసితుండు- ముక్తిసతి యుల్లము నచ్చిన వాఁడు, వాడు గా
కెల్లెడ నొప్పు వర్తన మ దెచ్చి పొరిన్ సురథాభిధానభూ
వల్లభమౌళి కోల్పడిన ప్రాజ్యపురాజ్యమువాని గ్రమ్మరం
జెల్లరె! నాఁగఁ జెందునటుఁజేసెను వాసిగఁ గీర్తినిండఁగన్

ఆ సమాధి మహర్షి లోనయిన వారు
వైశ్యరత్నముల్ కన్యకాంబా పదార
విందవందారుబృంద మై వెలసిరి కడు
నల మహాదేవి సత్కృప కగ్గ మగుచు

శ్రీ కన్యకా పరమేశ్వరి యాజ్ఞ

ఊరుభవు లైన యా భక్తవారము దయ
జూచు టారయ లోకోరు సుఖద మంచు
నల్లతల్లి నిర్ణయ మాత్మయందుఁ బూని
యెంతయో కృపతో వారి నేలుచుండి

ఊరుభవుల్ మహోరుగతి నుల్లసనంబును విశ్వమందుఁ జె
న్నారఁగఁ జేయఁ జాలిన ఘనంబగు యోగ్యత గల్గుటన్-దగన్

* శ్రీ బ్రహ్మవైవర్త మహాపురాణము—ప్రకృతి ఖండము, సప్తమాశ్వాసము—అనగా 61 వ అధ్యాయము.

వారిని భూతలంబునకుఁ బంపిన నైహిక పారమార్థిక
శ్రీ రుచిరత్వముల్ భువికి జేర్తురు చాల నటంచు నెంచియున్

అందులకుఁ దగు పద్ధతి యలరునట్లు
ఏడు వందల పదునాలు గెసఁగు గోత్ర
ము లగు వైశ్యులఁ గన్యాంబ పోల నపుడు
గాంచి యిల్లెనుఁ గరుణారసాంచితముగ

ఇచట వసించు నెల్లరును నేదగు లోకమునందునేని నా
ర్తిచయము గల్గుచో నటఁ బొరిం బ్రభవించి యపాంతరాత్మలై
ప్రచురపు ధర్మదీక్షను నభంగురభంగి చెలంగ బూని ము
క్తి చపలనేత్ర పొం దట నొగిం గల వారి కొసంగఁగా నగున్

కలియం దా కలి కాఁకలి
యలఘు వగుట భువిని మానవాళి నధర్మా
త్ములఁ జేసి నరక మొందన్
జలిపెడి నల రీతి మార్పఁ జను మీ ర్సనియున్ ౨౪

వ. ఆ రీతిని

నెఱిని శ్రీకన్యాంబ "నిజవైభవంబెల్ల
ధరణీతలంబందుఁ దనర వలయు"
నంచు సంకల్పించి యాత్మీయ పార్షద
వైశ్యమునులతోడఁ బరఁగ నుం ద్రి

మూర్త్యాది కాశ్రిత పుంజంబుతో వచ్చి
క్షోణీస్థలిన్ "బెనుగొండ" యనఁగ
బృహదద్రి పేరం బురి న్నెలకొల్పి, శం
ఖు శ్రేష్ఠి యవతారమునగు కుసుమ
శ్రేష్ఠి కొమరిత తానయి క్షితిని బుట్ట
"నగరశివ జనార్దనులు భాస్కరుఁడు" ననఁ ద్రి
మూర్తులును "వింధ్యవాసినీ ఫుల్లవనజ
నయనయును గోన కమలయున్ శారదాంబ
యు" నన వారిం గోరె నుర్విఁ బొడమ

శ్రీ కన్యా పరమేశ్వరీమణియటుల్ జెన్నార దీవ్యన్నిజా
స్తోక శ్రీకర వైభవం బఖిలమున్ క్షోణిం దగం జేర్చె నం
శాకార క్రియమైఁ గలిన్ వృజినమొయ్యం బాఁపిధర్మంబు నే
కాకారంబుగ నిల్పఁగా వలయు నం చారంగ లో నెంచియున్

వ. అప్పు డమ్మహాదేవి తన పార్షద వైశ్య మహర్షి బృందంబుతో నిట్లు వచియించె.

కలియుగమున మీ రెల్లరు
నిలయందుం బొడమి మాన్యు లెంచు సునిష్ఠన్
వెలసిన వర్తనమై స
ర్వ్వలకున్ మేల్బంతు లగుచుఁ బొనరన్ వలయున్ ౭౮

వ. అందులకుఁ దగిన యాజ్ఞాపనము లెల్లఁ గైలా సంబునఁ బార్వతీమనోహరుఁడు మీకొనరించును కావున మీ రెల్లరు నఘనాశంకరుండయిన శంకరుం గొలువఁ జను నని శ్రీ కన్యకా పరమేశ్వరి పల్కి వెండియు నిట్లు వక్కాణించె

ఏడు వందల పదునాలు గెసఁగు గోత్ర
ములను నూట రెం డగుగోత్రములు కరంబు
నా కృపకుఁ బాత్రమైన విన్నాణము మెయి
లోకమం దెచ్చువారు సుశ్లోకు లగుచు

వైశ్యుల దుఃఖము

అమ్మెయిఁ గన్యకాంబ పలు కాడిన వీనుల కద్ది వజ్రపా
తమ్ముగ సోఁకి నంత నది దబ్బఱయా ? నిజమా ? యటన్న భా
వమ్మునఁ గొంత సేపు నల వైశ్యు లెదం గని "కల్ల గాదు ని
క్కమ్మె" యటం చెఱింగి కలఁగందగె వార లభంగురంబుగన్.

కొందఱు మూర్ఛ వోయి రిఁకఁ గొందఱు పెట్టిరి వెఱ్ఱికేకలం
గొందఱు 'కుయ్యో! మొఱ్ఱో!' యనిగోలగనేడ్వఁగనయ్యెగొందఱుం
జిందులఁద్రొక్కసాఁగి రనుకొంటకుఁగూడ భయంబునొందియుం
గొందఱు మాట దక్కి యట నుం దనరారిరి గోడ బొమ్మలై రా—

ఇమ్మెయిఁ జాల సేపు తమ రెవ్వరొ ? ఆ సభయేదొ ? యన్న భే
దమ్ము నెఱుంగ లేక యటఁ దగ్గ కిరాటనికాయ మెల్ల దై

ర్యమ్ములు సన్నగిల్లి మఱి యా పయి మెల్లగఁ దెల్పెనంది దం
డమ్ములు కన్యకాంబకు దనర్చియుఁ బల్కిరి నీతిభీతులన్

వైశ్యుల విజ్ఞప్తి

అంబా ! మా మన వాలకింప వలె నీ వైనట్టి మేల్సన్నిధా
నంబు న్నిత్య నితాంత శాంతియుత హృన్నాళీకము ల్మాని యం
దంబుం జెందుచుఁ గొల్చుచుందు మొక బాధం జెంద కీనాఁడు నీ
కుం బల్కం దగు నొక్కొ మా పయిఁగడుం గోపాన నిమ్మాక్షి గన్

సకలాంభోజ భవాండభాండపరిరక్షాదక్ష వైనట్టి నీ
వొకసంకల్పము సల్పుదేని జననీ ! యుద్భూతినిం జెంద దొ
క్కొ కడుందుర్లభమైన యేదయిన న ట్లాపొందియున్ మాకు నీ
వకటా ! నీ దరి వాయ నెందులకు నిట్లాజ్ఞాపనం జేయఁగన్

సకలంబైన చ రాచ రాచరణ పుం జారిత్రకందంబ వై
న కడుం జిత్రవిచిత్రలీల వగు కన్యాదేవిరో ! నీవు లో
నొక యింతెంచినఁ గాని దేః దటులుగా నుండన్ మమున్ భూమి కేఁ
గి కలిన్ వందుర నేటి కాజ్ఞ యిదెదో? కిల్కొల్పు మాపైఁగృపన్

మందారప్రసవప్రతాన విగళ న్మారంద మాధుర్యసా
నందాళిన్ మదనంబుఁ జేరఁ జను మన్న ట్లుండుఁ గాదొక్కొ మ
మ్మిందున్ వీడి భువిం జనించుటకుఁ బోండీ ! పార్వతీశాలయం
బందుం జంద్రకళావతంసు మతిమై హర్షొంద నం చీవనన్ ౮౭

వారక శారదేందు పదవార సుహృష్టచకోరకంబు నీ
హార యుతప్రదేశములకై చనఁ జేయుట గాదె? తల్లి! వం
దారుమనోహరంబయిన తావక సన్నిధి వీడి యొండెడం
జేరఁగ మాకు ని మ్మొదలఁ జేయుట చూడ సమస్త నేత్రిరో!

వెలఁయగఁ గొంత కాల మిట వీఁడి యుమారమణాంతి కంబునం
దొలయఁగఁ బొందటన్న యెడ నొక్కవితం బగు నట్లుఁ గాకభూ
వలయముఁ జేరఁ బొందనిన భావము డీల్పడ సాగె మమ్ము ని
స్తులకరుణావిశేషమునఁ జూడఁగదే? జగదేకమాతరో!

హరికడనేని శంకరుని యందను నేనియు నుండి రం డటం
చొరిమను బల్కుదేని శుభరో! యదియుం దగ నొక్కయందమం
చరిగియుఁ గొంత కాల మట నాజగదీశుల పేర్మి నందియుం
బొరి నిట రాఁగ మాకు నొక మోదమకా? యటు గాక నీ విటన్

అవనికి నేము పోవలయునంచు నటం జను ముందు శంభు చెం
త వెసను గొన్ని నాళ్లు మని ధారుణిఁ జేరుఁ డటంచు బల్కినా
వవును కరంబు దుర్భరముగా! భవదంఘ్రి వియోగ మంబ! యి
ట్లవునెడ మామనంబు సముదారతరవ్యథ నొందు మిక్కిలిన్

వ. అని యా జగదంబ భక్తరత్నంబులైన వైశ్యులు కరంబు దుఃఖంబు నొందిరి. అందు నూటరెండు గోత్రాలవా రాదేవేరి సన్నిధానంబును విడనాడుటకుఁ గడుంగడు వందిరి కుందుచుండఁగా న ప్పరమేశ్వరియుఁ గొండొక నిజభావంబున భావించి యిట్లు వక్కాణించె. గా౨

శ్రీదేవి తెల్పిన వివరణము

ఇది సంకల్పము మార్ప రానిది కరంబీ రెల్ల నియ్యాన చౌ
ష్పొదవన్ ధారుణి కేఁగఁ జెల్లు నట మంత్రోద్యన్మతిం బొల్చు వా
ర్మద మొప్ప న్నను వేగఁ జేరునటు సంపూర్ణాద్భుతిం జేసెదర్
సదనూనాద్భుత శంభుసన్నిధిఁ జనన్ సన్నాహముం జల్పుఁడీ

నిసుఁగు ! లిదాలకింపుఁడీ ! అనిందితమైన జగత్ప్రమోదముం
బొసఁగ నపాంతరాత్మ లయిపోవుచు నుంటిరి. దీని మార్చుచా
ప్పెసఁగదు నాఁగ వైశ్యమణు లెంతయు నద్ది మహాప్రసాద మం
చన దది కానిభక్తి నని యంబ పదంబుల కోలి మ్రొక్కినన్

వ. మరియు శ్రీ కన్యాంబ వారి కిట్లనియె.

కైలాసంబు కపర్ది వాస మటకుం గానంగ నైనంత ద
వ్వైలా గొప్ప 'మహాగిరీంద్ర' మను నీహారాద్రి శృంగం బొకం
డే లీలం గర మంద చందముల నెన్నే శైలముల్ దానికిం
బోలం జాలవు సన్మహత్త్వమునకున్ బొల్పైన తా వద్దియున్

వాసిగఁ జంద్రచూడ శుభపాదజలేరుహ సేవపొంచెఁ గైఁ
లాసము మీరు వెళ్లినఁ జెలంగెడు పూజన వేళలందు గౌ
రీ సముపేతుఁ డాతనిఁ బొరిన్ యజియించుట లైన వెన్క మీ
రాసముదార పర్వతమునందున నుండుఁడి సౌఖ్యమొప్పగన్ ౫౭

ఆ కైలాసము నమ్మహాగిరియు వేఱంచున్ మనంబందు నెం
దే కానీ తలపోయకుం డచట నెంతే మీదు పై నిచ్చ లే
నేకాకార కృపావిశేషమున వర్తింతున్ మదీయార్చ మీ
రా కొండం బొనరింపుఁ డిందువలె మీకందంబుఁ జందం బగున్

మానుఁడు మాఁట లింక ననుమానము మానిన మానసంబులన్
బూని శశాంకశేఖరుని పొంతకుఁ బొం డిపు డీరువైశ్యులా
రా! నెఱి నప్పు డప్పు డెటు లాచరణం బొనరింప నౌను మీ
రా నిరతిన్ వచించు నిటలాక్షుఁడె మీ కటఁ దెల్లమౌ నటుల్

మీ కనుమాన మెందయిన మేకొనునేనియు నేను మీ దరిన్
వీకను గాన వచ్చియును బేర్మిని మీ మది సందియంబు న
స్తోకజవానఁ దీర్తు ననుచున్ వచియించెను గన్యకాంబ-మో
దాకలనంబొ యిం కొకటొ యందిరి వైశ్యచయంబు లందునన్

వైశ్యులు కైలాసము చేరుట

తప్పని దంబి కాజ్ఞ, సముదారుఁడు సారుఁడు భోగిహారుఁడౌ
న ప్పరమేశుఁ గొల్చుటకు నందఱు దచ్చివలోక మేఁగ నౌ
నప్ప! యటంచు వైశ్యులు సమర్థపు సన్నహనంబుతోడ దా
మ ప్పరమంపు రత్నమయ మై తగు దివిని వీఁడ నెంచియున్

వ. ఏఁడువందల పదునాలు గనఁగా-నూట రెండును, నాఱు
వందల పదిరెండును-గోత్రంబుల వైశ్య లప్పుడు శ్రీ కన్యకా

పరమేశ్వరిని నామె నెలవయిన యమ్మణిద్వీపంబును విడువ మనస్సు రాక యప్పరమేశ్వరి నిట్లు నుతించిరి.

కారుణికావతంసముల కాండములందు నఖండ సద్యశ
స్స్ఫార విహారముం జలుపుచాతురిమైఁ దగునట్టి మాదు దే
వేరిని గన్యకాంబను బవిత్రను జిత్రవిచిత్రలీల కా
ధారపు దేవరం గొలువఁ దగ్గది శ్రీకరియౌ పరాంబికన్

ఆనందంబున కాలవాలమవు గాదా ! సర్వమౌనీంద్ర దే
వానీకస్తవనీయ పావనచరిత్రానూనవై విశ్వవి
శ్వానంత ప్రమదప్రద ప్రకృతి వై హర్వొందు సర్వేశ్వరీ !
నీ నామంబునుతింప నిన్నుఁ గొలువన్ జెన్నొందు మేలెంతయున్

నిన్నుం గొల్చుటకన్న మిన్నగ నెటం డెందాన కానందముం
గ్రన్నం జెందఁ దరంబు గాదు గదః కన్యాంబామహాదేవి! మ
మ్మిన్నాఁడిట్లు నినున్ విడన్ ముదల గావింపంగ న్యాయ్యంబె! ఆ
పన్నార్తిప్రశమౌషధాయిత జగద్వంద్య ప్రభావాఢ్యరో !

కైలాసావాసుం డగు
వ్యాళగ్రైవేయుఁ గొలువ నరుగు మముం బ్రే
మాలోకనలం బ్రోవుము
శ్రీ లీలా ! కన్యకాంబ ! శిష్టాలంబా !

వ. అని లోనుగ శ్రీకన్యకాంబా నుతినతులను గావించి య వ్వైశ్య లంత బయల్దేఱి ౧౦౭

"వందే శంభు ముమాపతి" మ్మనుచునుం బైల్దేటి వైశ్యాళి యు
ల్లం దైవాఱఁగ ముంగలం గనిరి కైలాసంబు గౌరీయు తా
ర్ధేందూద్యన్మకు టైకవాసము సమద్బృందారకౌ ఘాసురే
డ్బృం దానందకర ప్రకార నిగమావేల ప్రభాభాసమున్

భృంగి భృంగరిటాది విమలప్రమథగణ
ములు "మహాదేవ" యం చెలమిఁ గొలువ
పరగ నందీశాది పారిపార్శ్వకు లెల్ల
విమలసద్భక్తిమై వేచియుండ
ఓంకారరూపుండు నోంకారవేత్తయు
నగు గజషణ్ముఖు లలరుచుండ
క్ష్మాధరేంద్రకుమారి సకలజగన్మాత
హైమవతియుఁ జెంత నలరియుండ
జాహ్నవీ చంద్రరేఖాలసన్మకుటుని
అక్షికౌక్షేయు ఫణిహారు హరుని వారు
వైశ్య లటఁ గాంచి సాష్టాంగవందనములు
భక్తి మించంగఁ జల్పి యభంగురముగ

వందనముం బొనర్చెద మభంగురభక్తి చెలంగుచుండ సం
క్రందనముఖ్య దైవత శిరస్థ్స కిరీటసముల్లసన్మణీ
బృందపరిష్క్రియాంచిత పవిత్ర చరిత్రపదారవింద ని
ష్యంది మరందనందిత నతాశ్రితపాళికి నిందు మౌళికిన్ ౧౧౦

వ. అని పలికి యా వైశ్యనికాయం బంతయును, బురాంతకునకు సాఁగిలపడి నమస్కరించి, తాము మణిద్వీపమున శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వరి సన్నిధినుండి యామె మొదల ప్రకారముగా నట కరుగుదెంచిన తెఱంగు నెఱింగింపఁగా, భుజంగాభరణుం డాదరణాయత్తచిత్తుండై మే లని పల్కి, తన కైలాసంబున కల్లంతదవ్వున నుండు మహాగిరియందు వారు నెలకొనియుండి ప్రతినిత్యంబును సకాలంబునకుఁ దన సన్నిధానంబునకు వచ్చి, తన యానతి ప్రకారము మెలంగవలయు ననవుడు వైశ్యులెల్లరు మహాప్రసాదం బని యట్లు కావింపఁబూని. ౧౧౧

పౌనఃపున్యముగాఁ ద్రిశూలికి నమోవాకంబులం బల్కి వై
శ్యానీకం బట నేఁడు నూర్ల పదునాల్గౌ గోత్రముల్ జ్యేష్ఠ శై
లానం గాఁపుర మూన బోయిఁ యల గొండం గల్గు సౌందర్య మెం
తేనిం గాంచియు సంతసించియుఁ గడున్ హృద్వీధులన్ వారలున్

సంతత హిమపరిచ్ఛన్న మౌ పట్టులఁ
బండు వెన్నెలఁ బోలి పర్వతాల
నానావిధ ప్రసూనానీక రంజన
నవరత్నచయ మండనమయి తోప
దట్టంబుగా నొప్పు తరు లతాపుంజముల్
గారుడ హరినీలకాంతులూన
కలకంఠ శుక నీలకంఠ హంస ధ్వనుల్
సంగీత సారస్య సరణిఁదెల్ప

శరభ శార్దూల హరి కరి కిరి మృగముఖ
జంతుసంతాన మెంతయు వింత నొసఁగ
ఈ మహాగిరి తగు పేరు నెనయుఁ దగిన
వాస మిదె మన కిందు నంబా మతల్లి

అంతె కాక యీపొంతనే యభవు హితుఁడు
విశ్వధన సహితుఁడు నయి వెలయు ధనదుఁ
డున్నవాఁడు నిజము మన కన్న గారు
ఈ నెలవు శివసేవ కౌ నెల్ల గతుల

సిరి గల వాఁడు కుబేరుఁడు
సిరు లిడు వాఁ డీశ్వరుండు శ్రీగళభక్తిన్
దలుచగును కుబేరుఁడు మన
మొరిమన్ శివభక్తి వృద్ధి నొందెద మిందున్

కరుణాంబురాశి కన్యాం
బ రహిన్ మహాగిరిని మన నివాసము గాఁగం
బరఁగించి యనుగ్రహముం
బరపెన్ మన యందు–నిజము–పైని కతములన్ ౧౧౬

కులమున మనము వైశ్యులము గావున ధేను
గణమును బెంచియుఁ గావ వలయు
వాని వలని గవ్య వస్తువులం జేసి
హోమాది కృత్యము లొనరుప నగు

బేరసారాలం గుబేరుఁ గేరం జాలు
నెచ్చొ తెలివిఁ బ్రకటింప వలయు
నవనిధులను మించు నవనిధుల్ మా వన
ధనసంచయంబును బొనరుప నగు

అన్న వస్త్ర విద్యోపనయనవివాహ
వైద్యముఖ్య సాహాయ్యముల్ పఱపి విరివి
గాఁగ జగతి నార్తుల నెల్లఁ గావ వలయు
నంచు వైశ్యుల్నియమ మూని రందు నిల్చి

వెలయఁ దన పలుకునన్ వై
శ్యు లల మహాగిరిని జేరి శోభితధర్మా
త్ములుగ మనుటఁ గన్యాంబిక
లలి నెఱిఁగియు వారి విడుచు లా గొప్ప కెదన్ ౧౧౭

శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వరి మహాగిరి కేతెంచుట

"మాతల్లిన్ వీఁడి యిందున్ మనుటయెటులనో? మాకుగానంగనౌనే
చేతోమోదంబు నిందున్ జెలగ" నని శ్రితశ్రేణివైశ్యుల్ కలంగన్
మాతృశ్రీ కన్యాంబామణి యల శ్రితులన్ మానఁగా లేక యెంతో
ప్రీతిన్ డెందంబునందున్ వెలసివెడలె నర్థిన్ మహాశైలమంతన్

శ్రీ కన్యాపరమేశ్వరీమణి కహా! జ్యేష్ఠాద్రి మోదం బిడెన్
వీఁక న్నందనకాన నాపహసనావేలాతి గానందకం

దాకారాటవికాతతిన్ సురపశూద్యత్పుంక్తి - మారాంబకా
నీకా భాంబుజనేత్రులన్ బరమమౌనిశ్రేష్ఠ సంఘంబులన్

అందలి కందరంబులు మహామునిబృందము లుండు నిక్క లై
యందలి చెట్లు కల్పకములై మఱిఁ గల్పలతాళి యై లతల్
చందనగంధిలంబు గను సౌరయి యందలి గాడ్పు లెంతొ యా
నందముఁ గొల్పఁగాఁ నచటు నల్వగు కందువ కన్యకాంబకున్

ఆ యూరూద్భవు లేడునూర్లు పదునాల్గౌ గోత్రములా ర్యమని
ప్రాయుల్ నిత్యముఁ గన్యకాంబకు సమర్చల్ సల్పియున్ శూలిదౌ
తాయిం జేరి యటన్ భజించి రల చూడాశ్రీ పరిష్కారక
న్యాయార్ధేందు నహీంద్రకుండలుని భస్మాంగున్ శుభాఽఽంగునిన్

కుతుకము తోడ నిత్య మహికుండలమండితగండమండలుం
డతికిన పేర్మి శూలి సముదారులు వైశ్యుల నెల్లవేళలన్
వితతముదంబునం గను చవేలకృపాపరతంత్రమానస
స్థితి దనరంగ వారిఁ గడు ధీరులుగాఁ గనె నైజసన్నిధిన్ ౧౨౩

గణనాథుం బలె షణ్ముఖుం బలెను శ్రీగౌరింబలెన్ నందిన
ట్లణుమాత్రంబును లోటు లేనిగతి నత్యంతంబుగా వైశ్యులన్
గుణరాశ్యాత్మకు లంచు శంభుఁ డెదలోఁ గొంకింతయున్ లేని కా
రుణికత్వంబున నోమె ముక్కపయి ప్రేల్ పొల్పొంద నెల్లర్గనన్

ఒకనాడు గణపతి యొడికంబుతో నాఁడ
బేరు ల్గనియు మెచ్చి వినతు లిడిరి

ఒకట సుబ్రహ్మణ్యుఁ డోంకార మాహాత్మ్య
మును దెల్ప - నూరుజుల్ గొన బెఱిఁగిరి
హరతాండవముఁ జూచి యానందమున భూత
తతి యాఁడ - నొంట వైశ్యతతి వాగడె
భరతనాట్యముగూర్చి పరఁగ నంద్యాది చ
ర్చల నొకంటను విని రల వణిజులు
వామదేవ పరాశర ప్రముఖ మౌని
వరుల వేదాంత వాదంపు ఫణితులెల్ల
నొక్కట విని యానందింతు రూరుభవులు
అల్ల కైలాసమున భవాన్యధిపు సభను ౧౨[illegible]

వేద వేదాంగ వేదోదంత వేదాంత
వాదోపవాదాళి ఫక్కిఁ గనుచు
బహు పురాణ వితాన పటువిధానవిధాన
పరతంత్రరీతుల పటిమ గనుచు
నట నాభినయతంత్ర నానావిశేషంబు
లన శేషవైఖరిన్ లలి నరయుచు
ప్రణవప్రధాన మంత్రప్రతానంబుల
మవ్వంబులందలి మహిమఁ గనుచు
యోగులన్ యోగిభోగులం దొనరు భోగి
త్యాగులన్ ద్యాగియౌ విచిత్రప్రభుఁ డగు

శంకరుఁ డఘనాశంకరు సన్నిధి మని
సరగ నల వైశ్య లానందసాంద్రు లయిరి

వసువుల్ రుద్రులు దిక్పతుల్ మునులు దేవశ్రేణి యక్షాళి రా
క్షసులున్ బన్నగులున్ నభశ్చరతతుల్ గంధర్వులున్ లోనుగా
వెస నేతెంచియు నుత్తమాంగములు పత్పీఠంబు దాఁకన్ గళ
త్రసమంచత్తనుఁ డల్ల శంభునకు జోతల్సల్పి రా వైశ్యులున్

పాదవిభూషణ పద్ధతిన్ ఫణియును
రత్నమంజీరంబు రాణఁ దనర
నెమ్మేనఁ దాల్చు వస్త్రమ్ముగాఁ బులి తోలు
బంగారు రంగు వల్వయుఁ దలిర్ప
అంగరాగంబుగా నలరుచుఁ బూఁది పూఁ
తయుఁ జందనంబు నందంబుఁ గొల్ప
కంఠంబునం దహిగ్రైవేయకము మణి
మౌక్తిక హారముల్ మవ్వము నిడ

ఫాలపట్టికన్ వహ్ని దీవ్యన్నయనముఁ
గస్తురీతిలకంబును గ్రాలుచుండ
శంభుఁడుఁ దదంగనయుఁ జేరి సౌరునిచ్చు
విభవముం గాంచి వైశ్యులు వేడ్కఁ గనిరి ౧౨౮

గరుడవాహన మెక్కి కంజవాసినితోడ
వైకుంఠనాథుండు వచ్చినపుడు

వరటారమణుపయి వాక్సతీయుక్తుఁడై
బ్రహ్మదేవుం డొగి వచ్చినపుడు
చౌదంత హత్తిపై శచివెంబడింపఁగా
బలదైత్య భేదియు వచ్చినపుడు

సార్వభౌమంబు పై శ్రవణుఁ డెక్కియుఁ బ్రియా
స్పద చిత్రరేఖతో వచ్చినపుడు
వైశ్య లెల్ల గౌరీశుని పావనాజ్ఞ
మేర కవ్వారి కెంతేని గౌరవంబు
పరమభక్తిని గావించి వారిదగు న
నుగ్రహంబును జెంది రనూనలీల

వ. అమ్మెయి హరి హర హిరణ్యగర్భు లిందిరా పార్వతీ వాక్సతీ యుక్తులై యెక్కిరింత లయిన గరు డాధికార నంది హంసంబులతోడ దరిసెనం బిడినప్పుడు నూర్మడుంగుల సంతసం బుల్లంబులందు మల్లడిగొన వారిని సింకను నట సవాహనంబుగా సతీయుక్తంబుగాఁ జేరిన దేవేంద్ర కుబేరాదులను గాంచి సవి నయ భయానత తనుయుతులై ౧౩౦

మరుని గాంచిన వాఁడు మరుని గాల్చిన వాఁడు
మరుని తో డగువాఁడు మా గురువులు
మా నాయకుండు సుమానాయకుండును
మాఁటనాయకుఁడును మా గురువులు

అక్కనన్ మేన నాస్యమున సతులఁ దాల్చి
మవ్వంబు వారలు మా గురువులు
మా యాతిగులును నామ్నా యాతిగులు నిఁక
మాయాకలితులును మా గురువులు

గరుడిపై నెద్దుపైనఁ జక్రాంగము పయి
నెక్కి తిరిగెడు సాముల కిఁక జగములఁ
బ్రోవఁ గూల్పఁ గొల్వఁ దగు విభులు తలంప
మా గురువులు; వారల కివే మా వినతులు

వ. అని వైశ్యులు త్రిమూర్తులకును, దద్భార్యలకును నమస్కరించి తక్కంగల దేవేంద్రాదు లగు వేల్పులకును, వేల్పు సానులకును నమస్కారంబు గావించి యుండునెడ భవానీపతి వైశ్యులం గాంచి యిట్లనియెడి. 132

మనమం దెంతయుఁ బేర్మి మీ కనియెఁగా! మణ్యంత రీపంబునం
దునఁగన్యాపరమేశ్వరీమణి కడుం దోరంబుగా "ధర్మర
క్షణమున్ మీరు కలిం ధరాతలమునం గావింపఁగా నుర్వికిం
జనఁగా నో" నని యల్ల కృత్యమునకున్ వైశంబ పొం దిప్పుడున్

కలియుగ మేఁగుదెంచియు నఖండధరాతలమున్ గరం బవ
స్థలఁ గనఁ జేయుచుండెను గదా! గద మట్టుల నల్లబాధయం
దొలసిన వారి నేఁచెడి సమూర్జితబుద్ధులు మీర లేఁగి ని
స్తుల మగు ధర్మమున్ భువిని జొప్పడఁజేసియు మేలుఁగూర్పుఁడీ.

స్తవనీయంబుగ ధర్మమర్మములు విస్తారంబుగాఁ బూని, భూ
భువనంబందును మేలుబంతు లయి పొల్పుం గొల్పుఁ డెంతేని వై
శ్యవరుల్ తాఁ గలి యాఁకలిం గలిగి విశ్వంబెల్ల గాసిల్లఁ జే
యు వెసన్ మీర్పనితత్ప్రయత్నమున కెంతో యంతుఁగూర్పందగున్

అని శివుఁ డాఁడ వైశ్యతతు లా నుడులన్ విని నెమ్మనంబునం
దునఁ గడుఁ జింత నొందియును దో ర్తను వందన మాచరించి యి
ట్లని "రభవా! దయారసము నాంతరమందునఁ బూని మా నుడుల్
విన వలె మాదు కోర్కె జరిపింపవలెం గర మేము మేల్గనన్

రతనాల దీవిఁ గన్యాం
బ తగన్ బృహదద్రిఁ జేరి మని శివ సమ్మా
నితసన్నిధి మనుఁ డనె ని
వ్వితమున శివ! నీవ మము భువికిఁ బంపెదవే?

ఆకాశమునుండి భువికి
నాకడనుండి యతలమున కన్నట్లుగ మా
దౌకరణియు నిట నగుఁ గద?
శ్రీకన్య దరిసి విడి యిటఁ జేరి భువిఁ జనన్

"పరమేశ! రమేశముఖుల్
కరుణానిధు లిందుఁ గలరు కర మరసియు ని
త్తెఱగున మా కిం పిడ వలె
వారిమ" నన(గ నాలకించి యోలి శివు డనున్ ౧౩౯

వైశ్యులార ! మీరు పలికిన దాలించి
నాము. కన్యకాంబ నలువుగ నని
నట్టి రీతి మీకు నంటిని నా మాఁటె
కాని భావ మద్ది కన్యకదియె

మీరు దీన మార్పు మేకొనఁ గోరుదు
రేనిఁ గన్యకాంబనే యజించి
యడుగుఁడి తదనుగ్రహమున మీ కెన్నే శు
భంబు లొప్పఁ గలవు వైశ్యులార !!

అనినంత వైశ్యు లందఱు
ననఘత రతనాలదీవి కభిముఖు లై - యి
ట్లని తలఁచిరి శ్రీకన్యాం
బను - వినతాలంబ - సుగుణమహితకదంబన్

సకలాజాండ కటాహనాయికవు వాణ్మా పార్వతుల్ నీకు నొ
క్కొక యంశంబులు మూఁడుమూర్తులును నీకోలిన్ శ్రితత్వంబునొం
ది కడు న్నీ మతిమేర కొప్పుదు రొగిం దేవీ ! యిదే నీదు పు
త్త్రికదంబంబుల మేము వైశ్యులము సంప్రార్థింతు మెప్డు న్నినున్

ఆ మణిద్వీపమందు నీ యంతికమున
నలరుచుంటి మందుండి నీ యానఁజేసి
శంభులోక మిఁదునకు రాఁ జనియె నిందు
నుండి భువి కేఁగుఁ డనియె శివుం డితండు ౧౪౪

ఎసఁగ నీ్న దరియందు వీఁడి యిట కేమేతెంచినన్ మాదు పై
నసమానంబగు పేర్మి నిక్కడను నీయత్యంతపావిత్ర్య మొ
ప్పు సుసందర్శన మిచ్చుచుంటి వదియుం బోవంగ భూలోకమే
ము సనం బోలునటంచు శంభుఁడనె మా హొల్పెంతయున్ డుల్లగన్

అనఘధర్మ మఁట అపాంతరాత్మ లఁట ఏ
మో యటంచు మమ్ము నేఁగుఁ డనియె
భువికి శంభుఁ డకట! పూర్వకృపన్ మమ్ము
నేలవలయు దేవి! యిప్పు డీవు

నేల కేఁగ నేలనే? లలి నిప్పుడు
నేల వేల! మమ్ము? నిందుముఖిరో!
కన్యకాంబ! భక్తకరుణావలంబ! యం
చనిరి వైశ్యు లెల్ల నంబఁ గుఱిచి

వ. అని వైశ్యులు పలుభంగులఁ బ్రార్థించినంత నక్కడ
నున్న త్రిమూర్తిముఖ్యులు, బృందారకులును, మునివర్యులును
నచ్చెరు వొంద -

శ్రీ కన్యకా పరమేశ్వరి సమాధాన పఱచుట

కన్యకాపరమేశ్వరి కానవచ్చె
కోటి సూర్యచంద్రుల డాలు గోట మీటఁ
జాలు తేజంబుఁ జిఱునవ్వు హోళిఁ దనర
కోటి రతిసామ్య మగు రూపు కొామరు మిగుల ౧౪౫

రక్తారవింద జైత్రంబు లై కడుఁ బావ
నములైన దివ్యపాదములతోడ
రంగారు బంగారు సింగారముం గారు
బాగైనయట్టి యంబరముతోడ
వర దాభ యాంకుశ పాశాంచితంబు లై
లీల మీఱెడి నాల్గు కేలతోడ
మణిహార కేయూర మాణిక్యకుండల
ప్రముఖ దివ్యాభరణములతోడ
పర్వశారదేందు తులితవదన మందు
జాలువాఱెడి మందహాసరుచితోడ
అందుఁ గనుపట్టె నత్యంత మద్భుతముగ
నలరఁ గన్యాంబ సర్వలోకావలంబ

ఆ సకలైక మాత కనులారఁగఁ గానఁగ వచ్చినంతనే
వాసిగ భీతిసంభ్రమవిభన్ మొగము ల్దగ నందు నున్న దే
వాసురులున్ మునివ్రజము వైశ్యవరుల్ మఱియుంద్రిమూర్తులున్
చేసిరి. వందనంబుఁ గడుఁ జెన్నుగఁ దజ్జగదేక మాతకున్ ౧౫౧

శ్రీ వెలయగ నల దేవి రత్నమయాస
నాసీన యగుచును నలరినంత
పాణి వీణం బూని వాణి పాడఁ దొడంగెఁ
గలకంఠ కంఠ మంజుళముగాఁగ

నిటలప్రదేశ సంఘటి తాంజలులతోడ
సకలదేవతలున్ వెసంబొనరిరి
ఋ గ్యజు స్సామాది కృతకేతరాక్షర
తతులఁ దాపసులు సన్నుతిఁ జలిపిరి

అభవుఁ డానందతాండవం బాఁడసాఁగె
బ్రహ్మ తాళంబు వాయించె బద్మనయనుఁ
డున్ మృదంగంబుఁ బూనెఁ గడున్ రహి నటఁ
గన్యకాంబ యిారీతిఁ బల్కంగ సాఁగె ౧౫౨

ఆ రహిఁ గన్యకాంబిక సమక్షమునం దగి మందహాసరే
ఖా రుచిరాస్యపద్మ యయి కారుణికత్వసుధారసంబు పొ
ల్పారుచునుండఁ బల్కె నిట వైశ్యులు నా నుడు లాలకింపుఁడీ!
మీరు భువిం జనన్ ముదము మించఁ గనన్ వలె నెమ్మనంబులన్

మిమ్ముల వంతలం గనఁగ మేదినికిం జనుఁడంటి నొక్కొ ? ధ
ర్మ మ్మట బాధ నొందినది మానితధర్మలు స్థిర లేఁగి ధ
ర్మ మ్మగు చర్య నూని నికరమ్ముగ లోకము నెల్ల మేలి మా
ర్గమ్మున సంచరించునటులం బొనరింపుఁడి మీ యుదాహృతిన్

భారతదేశమాత కలిభంగి సభంగురభంగ మొంది బా
ధారటనంబుఁ జల్పెడిఁ గదా ? యిటువంటి విపర్యయాన మీ
ద్ధారుణిఁ జేరఁ బోయి యటఁ దగ్గతెఱంగు నెసంగఁ జేయవ
ల్దా? రయ మార వైశ్యులు! సుధారుచిరాశయు! లెంత యేనియున్

అని వచియించి నంత సముదారతరంబగు భక్తి నెమ్మనం
బునఁ దనరంగ వైశ్యులు సముజ్జ్వలనీతి వినీతి భీతియుం
దనర నమస్కరించియు నదంభ విజృంభివచో నిగుంభనం
బున వచియించి "రంబ! పరిపూర్ణదయన్ మముఁ బ్రోవఁగావలెన్

సకలానందనికాయము
లకు గుటీ గద! నీ దరి యెటులన్ విడఁగలమో?
సుకృప నీవిచ్చుట మా
కకలుష భవదీయ సేవ నబ్బింతువు గా?

రతనాద్రీవిన్ వీఁడిచి
శితిగళు దరిఁజేర్చి యిటను జ్యేష్ఠగిరిని జే
ర్చితివి మమునైన రహి ని
చ్చితివి భవత్సేవ నటనుఁ జెలఁగియుఁ దల్లీ!

ఆ మణిద్వీప వాస తుల్యంబు గాఁగ
ఈ మహాగిరి వాసంబు నెసఁగు నటుల
నీవు మా కడకున్ వచ్చి యెసఁగుచుందు
వసుధ కేఁగినన్ మాకుఁ దద్భాగ్య మెట్లు?

ధన ముండిన లే కున్నన్
దిన నుండిన లేక యున్న దీపిల నెది యుం
డిన లే కున్న నీ వుం
డినఁ దల్లీ! యదియె చాలు నెటి మా కెంతో! ౧౬౦

కాన దయ యుంచి మేము నీగణ్యభవ్య
పాదకమలసాన్నిధ్యంబు వదలనట్లు
నీవు దయఁజూడ వలయు నో నిఖిలమాత !
కలితకరుణావలంబ ! శ్రీ కన్యకాంబ !!

అని పలుతెఱగుల వైశ్యులు
వనరంగాఁ గన్యకాంబ పటుకృప వారిం
గని వగవకుఁ ! డని యేదో
యనఁ బూనెన్ వారు నోరులు సలరియు వినగన్

అ ప్పరమేశ్వరి యేదో
చెప్పం బూనినది వినఁగఁ జెలఁగు ననుచు నం
దొప్పిన వా రెల్లను నే
చప్పుడు లే కలలు లేని సంభ్రదమటు మనన్

వ. అట్లు తత్సభ మిక్కిలి గంభీరముగా నుండెనని సూత పౌరాణికుండు వినిచినంత శౌనకాది మహాముసు లతనిం గాంచి పేర్మిమై నిట్లనిరి. ౧౬౪

ఆశ్వాసాంత పద్యములు

ఈ యాఖ్యానము నీదిగ
దా ! యో శ్రీకన్యకాంబ ! ఆ శ్రీరాముం

డే యటుఁదన కథనుం దా
నే యాలించె సుతుచేత నిదియు నటులగున్

నీ కత నీకే తెల్పఁగ
నా కరణిని బ్రథమపురుషయందు నిను ననన్
ప్రాకటముగ నీ కత దగె
వీఁకన్ శ్రీకన్యకాంబ ! పేర్మిం గనుమా !!

లోకాలోకాతిగ సు
శ్లోకైకాకారభవ్యరూప ! పవిత్రా !
శ్రీకన్యాపరమేశ్వరి !
రాకాచంద్ర గళదమృతరమ్యా దరణా !!

ఆంగీరసగోత్రుఁడు నిఁకవైశ్యకులుఁడయిన
దోమవంశ్యుండు వేంకటస్వామి గుప్త
అమల గోవిందసుతుఁడు వ్రాయ నయినట్టి
కన్యకాపురాణపుఁ బద్యకావ్యమందు
దొలిది యాశ్వాస మియ్యది - తోయజాక్షి !!
కలిత కరుణావలంబ ! శ్రీ కన్యకాంబ ! ౧౬౭

౧. ఇయ్యది శ్రీ తుంగభద్రానదీతీర విరాజమాన కర్నూల్నగరనివాసి - నిరంతర శ్రీమద్వేంకటేశ్వర చరణారవింద మిళిందాయమాన మానస - వైశ్యర త్నాంగిరసగోత్ర పవిత్ర - ధర్మపత్నీకోటాంబికాసమేత - దోమా గోవిందార్యవర్య సుత

జ్యేష్ఠుండును - శ్రీరామచంద్ర కృపాకటాక్ష వీక్షణాసాది తాంధ్ర గీర్వాణ కవిత్వకృత పరిచయుండును - శ్రీ బ్రహ్మవైవర్త మహా పురాణ - శ్రీ పరకాలవిలాస - శ్రీ బ్రహ్మేశ్వర పురాణ - శ్రీ గౌతమక్షేత్ర మాహాత్మ్య - శ్రీ విష్ణుభక్తి - ప్రేమాభిరామ - శ్రీ ముకుందమాలా - శ్రీ గంగాలహరీ - శ్రీ కనకధారా స్తవ-చంద్ర కళాసుదర్శన - దూతాంగ - దాత్మబోధ - సుజనత్రయ - శ్రీ కృష్ణదేవరాయచరిత్ర విమలానందాద్యనేక గ్రంథకర్తయు- నానాదేశ రసిక జనదత్త-శ్రీ మదాంధ్ర విద్యావాచస్పతి-సాహిత్య సరస్వతి - విద్యావినోద - కవిభూషణ - విద్యాసాగ - రాశుకవి తల్లజ - కవిర-త్నా శుకవితాధురీ-ణావధాని పంచానన-కవికుంజ- రావధానపితామహ - కవిచక్రవర్తి త్యాద్యాదరాభిధానాభిరాముఁ డును నగు-శతావధాని-విద్వాన్-దోమా వేంకటస్వామి గుప్తచే ప్రణీతంబయిన శ్రీ కన్యకాపురాణ పద్యకావ్యంబునఁ బ్రథమా శ్వాసము. ౧౬౯

ద్వితీయాశ్వాసము

శ్రీకన్యాపరమేశ్వరి!
నాకాధిప మకుటమణిగణ లసితపన్నా
శీకా! లోకాలోక!
ప్రాకటలీలాభరణ! కృపాయుత శీలా!

వ. అవధరింపుము దివ్యంబయిన భవదీ యానంతర కథావిశేషంబు—నట్లు సూతపౌరాణికుండు భవదీయకథానకంబును దెల్పినంత. శౌనకాది మహామునిపుంగవు లాలకించి యుచితాలాపంబులఁ దదనంతరకథ వినిపింపవలసినదిగాఁ గోరినంత— సూతమహర్షి శిరీషకుసుమ పేశల సుధామయోక్తుల నిట్లు వక్కాణించె— ౨

వైశ్యులకై దేవతల పుట్టువులు

శ్రీ కన్యాపరమేశ్వరీమణి యటన్ హృద్యానవద్యాదృతిన్
పీఁక న్నైజ పదారవిందనతులై వెల్గొందు వైశ్యాళితో
రాకాచంద్రదగళత్సుధాలహరి యై రాణించు వాగ్వైఖరిన్
ప్రాకట్యంబుగఁ బల్కె—వైశ్యమణులారా! చింత మానుండెదన్

కలి నిల ధర్మపద్ధతిని గాచుట కేగుదు రీరు-సన్ను నిం
దుల విడనాడు టెంతయును దోరపుఁ జింతను గొల్పె మీకు న
ట్టుల వగఁ బొందకుం, డెదఁ గడుంగడుఁ బేర్మిని కన్యకాంబనై
యిలపయిబొల్చుదాన మిమునెంతయు నోముఁగవైశ్యరత్నముల్

మీకొఱ కేను బుట్టెదను మేదినిపై నొగిఁ కన్యకాంబనై
యీ కమలారిమౌళి నగరేశ్వరుఁ డౌ-నిఁక-వింధ్యవాసినీ
ప్రాకటరూప గౌరి యగు-వాసవి యౌ శచి-వైశ్యరత్నముల్
శ్రీకమలాజనార్దనుల రీతులఁగాంత్రు రమాతదీశ్వరుల్

ఏయెడ మీర లుండినను-నెంతయు నయ్యెడకున్ మహాచలా
మేయసమాఖ్య నిచ్చి-యట మేల్మిని నన్ను యజింప మీది యౌ
తోయపుఁ బెద్దవాని తొలి తొయ్యలిపుట్టువు బ్రహ్మచర్యసు
స్ఫాయ దుదార ధర్మమునఁ బర్వఁగఁ జేతురు గాత-సజ్జనుల్.

ప్రాణము లుండు నేఁటి-కవిపాటెడి ఱేఁపటి కెందునేని-నే
రాణను నెన్ని సౌఖ్యములు రాఁగను పోఁగను లెక్క గాదు—ని
ర్వాణధనంబు నిల్పఁగఁ గరంబును మానధనంబె ముఖ్య-మీ
స్థాణువు మాటమై భువి నెసంగుఁడి మీరలు మానరక్షకై ఉ

మానము పోంతఁ బ్రాణములు మానుగఁ గాసునకేని నౌనె? యో
మానితులార! మీ రిలను మాననిధానములై చెలంగి-ధ
ర్మానుపమాన ధాను లయి హర్వ్యగ బర్వ్వ దఖర్వసత్కృపా
శ్రీనియమంబుతో మిము లలిం గనెదన్ భువి వైశ్యరత్నముల్!

అని కన్యాపరమేశ్వరి
యనుకంపం బల్కి యందె యంతర్ధానం
బును బొందె నల్ల వైశ్యుల
కనుమానము వాయ మదులయందుఁ గడంకన్

బ్రహ్మచేయు యజ్ఞమున కేగుట

అంతట వైశ్యు లెల్లరు గజాస్యషడాస్యమహేశ్వరీయుతా
త్యంత మహావిభూతిసముదారుఁడు నై కరుణానిధాన మై
సంతస మొప్పుచున్న యల చంద్రకళాధరుఁజేరి భక్తిపూ
ర్ణాంతరులై తదీయచరణాబ్జములందును వ్రాలిరెక్కటిన్.

అట్టులె గౌరి కింకను గజాస్య షడాస్యుల కింక నందికిం
గట్టిగ నొప్ప తత్పరతగా నతులం బొనరించినంత న
ట్టిట్టన రాని పేర్మిని మహేశ్వరుఁ డూనియు వైశ్యపాళితో
నిట్టులఁ బల్కె మీ కిపుడు నే నొక సద్విషయంబుఁ జెప్పెదన్

శ్రీ గోదావరీ నది

వ. అనవుడు వైశ్యశ్రేష్ఠులెల్ల నత్యంతంబు మక్కువతో
న వ్వార్త నాలింపఁ బూన స ప్పరమశివుం డి ట్లనియె ౧౨

అవనీమండల మండనంబు భరతాఖ్యంబైన దేశంబు దా
నె వెసన్ గౌతమపుత్త్రికామణి కడున్ హర్షొందు గోదావరీ

సువిశేషాఖ్య నదీవతంసమయి శ్రీశోభం గరం బొప్పి పా
పవితా నైకలవిత్ర మై సకలసంపన్మంగళాకీర్ణ మై.

కడఁగిశ్రీనాసికాత్ర్యంబక మను క్షేత్ర
రత్న మందు జన్మించి శ్రీరామలాలి
త మయి య మ్మహావాహిని ధన్య మయ్యె
వృద్ధగంగ గోదావరి కీడు లేదు!

పావనపావనం బగుచుఁ బర్వు నఖర్వగుణాఢ్య మల్ల గో
దావరి తీరమందుఁ గమలాసనుఁ డిప్పుడు బ్రహ్మమేధ మన్
భూవలయైక దుర్లభతఁ బొల్చు మఖం బొక డాచరించుఁ ద
త్సేవన కేగుదెంచెదరు దేవ మునీంద్రు లనల్ప సంఖ్యగన్ ౧౫

గౌరీ షడానన గజముఖులను గూడి
యే నరుదెంచెద నింపుతోడ
శ్రీదేవితో వచ్చు శ్రీమహావిష్ణువు
సనకాది సన్ముని సహితుఁ డగుచు
బృందారకానంద బృందంబు లింద్రాది
దిక్పలు రుద్రతతి వసుగణము
అంతియే గాదు చరాచరకోటియం
దున్న యట్లుఁ దలంప నొనరు నిజము
బ్రాహ్మణ క్షత్త్రి వైశ్య శూద్రచయములును
నందు కేతేరవలయు న ట్లగుట మీరు

మేల్మితో నేగుడీ బహ్మమేధమునకు
ఆర్యులార! ప్రజాహితకార్యులార!!

బమ్మ యొనర్పఁబోవు నల బ్రహ్మమఖంబును గాంచి యెంతో మో
దమ్మును జెందఁగా మనము తద్దయు వైశమ పోవ నౌ నటం
చి మ్మిహికాచ లాత్మభవ ప్రాణవిభుం డన నందు నున్న బృం
ద మ్మఖిలంబు బ్రహ్మమఖదర్శనలాలస మై చనెన్ వడిన్

వ. అంత ౧౮

స్థిర మై భారతభూమి కాభరణ మౌ శ్రీనాసికాత్ర్యంబకం
బురుగోదావరి పుణ్యవాహినికి జన్మోదారసుస్థాన మై
పరమాఘవ్రజవారకం బఖిల సంపత్కారకం బందు వా
గ్వరుడున్ బహ్మమఖంబు సేయుటకునేర్పాటున్ బొనర్పన్ రహిన్

అమ్మెయి బైలుదేఱిన సురాకరమున్ మునిబృందమున్ నరుల్
బమ్మ యొనర్చు యాగమది పర్విన మోదమునం గనంగ వే
గమ్మగ వచ్చి యంత నల కంజభవుం డొనరించు నల్ల యా
గమ్ము సువైభవంబు గని గణ్యముదంబునఁ బొంది రిమ్మగన్

అణిమాది కాష్టసిద్ధ్యనుపమానకృతార్థ
తాంచిత సిద్ధ యోగ్యాకరంబు
ఇంద్ర హరి హరాది బృందారకామంద
బృంద పరిష్కార విమల తమము

వేద పురాణ శాస్త్రాది ధర్మస్థాప
నాచార్యవర్య సంయమియుతంబు
ప్రతిసృష్టి నిర్మాణ పరమమాహాత్మ్యగ
బ్రహ్మమౌనీశ్వరభ్రాజితంబు
క్ష్మాచతుర్వర మానవసంభరితము
నగుచు గోదావరీ తీరమందు బ్రహ్మ
బ్రహ్మమేధయాగముఁ జూడ వచ్చినట్టి
వారిసమర్ద మెంతో యవారియయ్యె.

వచ్చిన వా ర్పరస్పర కుశలవిచార
ణములఁ గావించుకొనం దనరుట
యాజ్ఞికోచ్చారణ మందిన నిగ మాగ
మానూన మంత్రచయ ధ్వనులును
స్రుక్స్రువాదులను నిచ్చుకొనుట పుచ్చుకొ
నుట లను బుట్టిన పటపటలును
దేవ భూదేవతా దివ్యము న్యన్యోన్య
హేవాకపాక సంభావనములు
ప్రీతి భక్తికృత్య త్రిమూర్తిసమనములు
హోమధూమ సమావృత వ్యోమతలము
నగుచు నల్ల గోదావరీ హ్రాదినీ త
టంబు సందడిగా నందు డంబు మించె. ౨౨

శ్రీ నాసికాత్ర్యంబ కానూనదైవద
ర్శ నజ సుకృత విశేషంబువలన
గోదావరీ పావనోదారవారి నీ
రం బాడు మేటి పుణ్యంబువలస
హరి హర బ్రహ్మాము ఖ్యామరశ్రేష్ఠసం
దర్శనభవ ఘనత్వంబు వలన
వేదశాస్త్రపురాణవిన్యాసధన్యము
న్యాదికవాక్ర్చవణాళివలన
అటకు జనిన వా రెల్లరు నాశయంబు
లందు నానంద తుందిలు రగుచునుండ
కంజగర్భుండు వారలం గాంచి యెవ్వ
రేఁగుదెంచి ర టంచు బ్రశ్నించె నందు ౭౩

అమరులు వీరు-వీర లల యాగము గాంచగ వచ్చి రంచు నిం ద్రముఖులుఁ బల్కి రింకనొగిఁ దాపసులుం దగ వీరు వీరు మోదముమెయి వచ్చినారనుచు దజ్ఞులు పల్కిరి యింక నల్ల ప్రశ్నము మనుజాళి నడ్గుడును నల్వొగ వచ్చె జవాబు లిమ్మెయిన్

ఆగతులు - వారి గోత్రవివరణ

అపుడు దుర్వాసోమహాముని బ్రాహ్మణుల్
పదునెన్మిది గణాల వారు వచ్చి

నా ర్నూట తొమ్మిదై నలువొంద గోత్రము
లనె ధనంజయనాముఁ డయిన క్షత్రి
యుఁ డొక గణమ్మొ వా రొగి నేడు గోత్రాల
క్షత్రియుల్ వచ్చిరి కడకు ననియె
పరగ సమాధి యన్ వైశ్యమహాముని
యేడు వందల రెండు నేళ్ల నయిన
గోత్రముల వైశ్యు లిందులకు నరుదెంచి
నా రనఁగ నెచ్చు గోత్ర సంఖ్యగను వచ్చి
నా మనుచు నాఱు నూర్లనున్ బదియు రెండు
గోత్రముల వణిక్కులు కడు గొనబు నొంది

యాగముం గన నేగుదెంచిన యన్ని జాతులలోన దా
మే గదా యధికంపు సంఖ్యగ నెన్నికం గనినా మటం
చౌ గురుత్వము నాఱు నూర్పదియాల రెం డగు గోత్రముల్
బాగుగా నగినారు వైశ్యులు బ్రాహ్మణాదుల గాంచియున్.

మిగిలిన నూట రెం డగుచు మేకొను గోత్రము లొప్పు వైశ్యులు
ల్లాఁగఁ బ్రయతింపకుండి రట బ్రాహ్మణులుం దమ నట్లు నవ్వెం
చుఁ గడు రుషన్ వహించియును "క్షోణి జనించి కడున్ వనంటలం
బొగులు" డటంచు వైశ్యులకు బొల్పఱ శాపము నిచ్చిరుగ్రతన్

వ. అంత ౨౭

నూఱును రెండయి నూల్కొను సంఖ్యల
నుందగు గోత్రము లొప్పియుఁ బొ
ల్పారిన వైశ్యులు పల్వగలన్ మది
బాధను జెందియు బ్రహ్మకడం
జేరియు "వాక్పతి ! చేయము మే మెది
చెన్నంటి కార్యము చేర్చి మమున్
ఘోరపు శాపముఁ గూర్మి చెడంగను
క్షోణిసురాళి యిడం దగునే !

కర మవనీసురావళిని గాంచి మదంబున వారు నవ్వి ర
త్తైఱఁగునఁజేసి శాపమును దీసికొనం దగు వార లాఱు నూ
ర్లు రహి నిరాఱు గోత్రములఁ బ్రోదినెసంగెడి వైశ్య లింక మే
మరయఁగఁజేయ మేదియుఁగదా మము శాపము జెంద నేటికిన్?

కలిని ధరిత్రి సంస్కరణకాంక్ష నెసంగునటం జనంగ నొ
ప్పెలయగ మీరలంచనెఁ బవిత్రమహాగుణ కన్యకాంబ-ఆ
లలి మది కెట్లొ యందము చెలంగె నటయ్యె నిదేమి చేటు! క
ర్మలసిత రీతి దూరగతి మాకుఁ దరంబొకొ చెంద? వాక్పతీ! ౩౧

అని పలుభంగులం బొగిలి నంతజలేరుహ సూతివారలం
గనియును విప్రు లన్ననుడి కా కెటు బోవును మీకు నామకా
ర్ధనియతిఁ గర్మబాహ్యత చెలంగు జగంబున నొల వేదమా
ర్గ నిరుపమానధాను లయి గణ్యత మీ ర్గన నొప్పువర్తకుల్.

నూఱును రెండుగోత్రముల నూల్కొను వైశ్యులు! మీకు శాపమే
పాఱిన కారణంబటుల వైశ్యులు షట్ఛతకంబుపై నిరా
లైరహి నొప్పు గోత్రములయట్టిరు నవ్వినయన్న దూరకే
మీ రొగి నడ్డగింప కట మిన్నక యుండుటె! సుండి వర్తకుల్

శాపంబిది మీ కెంతయు
శాపంబటు గాక వరము సరణిం దగి ని
ష్పాపుల మిము భూలోక
వ్యాపకయశులం బొనర్చు-వైశ్యకులమణుల్

నూట రెండు గోత్రంబుల నూల్కొనని కి
రాటులకు శాపముం దప్ప రా దొకళ్లఁ
బరిహసించిన ఫలితంబు వదలునొక్కొ
నగుచుఁ జేసిన ఫల మేడ్చుచుఁ గుడువవలె ౩౫

శాపం బియ్యది యాత్మగౌరవమహోచారిత్రులై భూమి మీ
రేపారం బొనరించు నుర్వి మనియున్ హృద్యాన వద్యాత్మధ
ర్మాపార్వతముతోడ మీరు మనుస ట్లంచద్గతిం గొల్పుమీ
కే పాటిన్ మఱిఁ జింత యేలనుచు వాగీశుఁడు వాక్రువ్వగన్

నూఱును రెండుగోత్రముల నూల్కొను వైశ్యులు చింతఁదక్కి హృ
త్సారసరీతి నెట్లొ సరిసల్పికొనం దగె; నింక నొక్కఁ డౌ
తీ అపు డొప్పె-మౌనికుల ధీరులు మీరు వినుండియంచు వి
స్తారపురాణతత్వఖని చయ్యన బల్కెను సూతుఁ డిమ్ముగన్

శంభుశ్రేష్ఠికి శచీదేవి కొమరిత యగుట

వ. అప్పుడు శౌనకాది మునివర్యు లత్యంత శ్రద్ధమై విను చుండ, నిత్యపూజితుం డఖిలవిజ్ఞాననిష్ణాతుండు జగదంబికాభక్తి తాత్పర్యసమేతుండు సూతుం డిట్లు వక్కాణించె.

అ నూట రెండు గోత్రము
లై నలు వగు వైశ్యబృందమందున్ దగు సు
శ్రీ నెటి శంభుశ్రేష్ఠి ప్ర
ధానుఁడు ధన్యతను నుదారుఁడు బుద్ధిన్. ౩౯

చిత్రకంఠుని శాపము

ఆ మణిదీవియందు జగదంబను గన్యక నర్చ సేయ నె
ట్టో మఘవాను భార్య చని యుండఁగఁ గన్యక భక్తుఁడైన ని
ష్కామశుభుండు శంభుఁ డను శ్రేష్ఠునువైశ్యుఁడు కన్యకాంబ నెం
తో మొగి వేఁడి యా శచి తనూభవ యై దనకుం జనింపగన్

వరమును గోరినంత నటుఁ బర్వును గా కని కన్యకాంబ స
త్కరుణను నాన తీయ - నటుగా శచి శంభుకిరాటు కూతురై
పరఁగఁగ నామెతో మఖము పర్వుటఁ జూడఁగ నేఁగె గౌతమీ
సరిదురుతీర మాత దట జన్న సమస్తులు నామెఁ గాంచియున్.

కన్నియ వాసవీవిమలగణ్యసునామను నామె నెంతయున్
మిన్నగ నొప్పు నచ్చెరువు మేకొనఁ గాంచియు - నల్ల హావ భా
వోన్నతసుందరత్వ మధురోక్తి సదాభరణాంబ రాదులౌ
వన్నెలఁ జిన్నెలం గని యభంగురభంగి రహించి రెల్లరున్

వ. అప్పుడు

అందాల చందాల యడుగుఁదామరల ధా
మర లరసియుఁ బేరు గరువ మీగె
మదమరాళ సమానమానయాన మటన్న
నలుపు మీఱెం గల్కి నడక తీఱు
రంభోరుగౌర వారంభ రంభోరు వం
చీమె ననుట పేరి కెగ్గు గాదె!
పూల మారుడు జయశాలి గాకున్న నీ
చూపుఁగోపులు వాని సొంపుఁ బెంచు
కరము పదియాఱు వన్నె బంగారు నౌను
గాదు లాఁడు నీ మేనిదే క్రాలు రంగు
నిండు జాబిల్లియే చాన నెమ్మొగమ్మ
అంచు వాసవిం గన్న వా రాడి రందు ౪౪

చిత్రకంఠుఁడు

అల యాగంపు సభాంతరమ్మున మనోజ్ఞాకార మందల్ల పు
వ్వుల విల్కాని జయంతుఁ జంద్రుఁ గని పోపో! లాడఁగాఁజాలున

ల్లలితాకారుఁడు చిత్రకంఠఁ డను గంధర్వావతంసుం డెసం
గె లతాంగీనిక రాశయైకదళ నాకించిత్ప్రభావంబుతోన్

పంచశరుండు వానిదగు పంచను బంచెను వైచి కొంచు త
త్ప్రాంచితరూపవైభవము హర్షుఁ గనం బరిచర్య చేయు చే
మంచి దటంచు నాఁడికొను మాదిరి రూపము వాఁడు-వాడులే
కించును ఖేచరేంద్రుఁడు రహిం గర మొప్పుచుఁ జిత్రకంఠుఁడున్.

పరమానందకరంబు వాని లలితవ్యాపారముం గాంచి శం
బరజాతాక్షులు శంబరారివిశిఖవ్రాతాహతిం దూలుచుం
దు-రతం డామణిపూర్వరుం దగుచు నెందుం బీరువోనట్టి ని
ష్ఠురవిక్రాంతిని జిత్రకంఠుఁ డెసఁగున్ శంభప్రతాపంబునన్

సుందరసుందర శోభ నెసంగు గం
ధర్వుండు చిత్రకంఠతతనాముఁ
డాతండు శంభునామూర్య కొమార్తవా
సవిని గాంచి మరుని శరహతులకు
లోనై మదిం దెల్వి మాని గ్లానిం జెంది
యచ్చానతోఁ బొందు నందకున్న
నత్యంతమున్ బాధ యంచు లోనెంచి-త
గిన సమయాన నేర్పున జెలంగి
యల్ల కన్నెను తన కిమ్మ టంచు నామె
తండ్రి నడుగం దలంచియుఁదనరె-బ్రహ్మ

మఖము సాంగంబు సాంత మై మవ్వ మొంద
తనదు భావంబు కళవళంబునఁ గలంగ

అల యాగంబున కేఁగుదెంచిన సమస్తామర్త్య మౌనీంద్ర మ
ర్త్యులు లోనై తగు వారలెల్లరును యజ్ఞోదారతంగూర్చి నో
ళులు వేయింట నుతిం బొనర్చు చది యాలోకించుభాగ్యంబు ని
స్తుల మంచెంచి త్రిమూర్తిముఖ్యులకునుం జోహారులర్పించియున్

ఎవరి యెడలకున్ వారలు
మివుల జవముతోడఁ జనిరి మేల్మి మహాశై
లవరము వైశ్యులు జేరియుఁ
దవిలిరి తమ సాజమైన ధర్మములందున్

వ. అట్లు వైశ్య లెల్లరు మహాగిరిం జేరినంత మణిపురా
ధీశ్వరుం డగు గంధర్వుండు చిత్రకంఠుం డక్కడ కరిగి

శ్రీకైలాసగిరీంద్రసన్నిధిని గౌరీశోత్తమాం గేందురే
ఖాకళ్యాణరుచిప్రతానమున సింగారంబు రంగారు శో
భాకీర్ణంబు మహాగిరిం గని కడున్ భావంబు రంజిల్లి, యం
దాకారింపఁగ రా నటుం దనియు వైశ్యశ్రేణి నగ్గింపుచున్

వ. ఆ గిరి నెక్కి యందు ౫౩

అనవరతము కన్యకాంబా పదారవిం
ద మిళిందమైన డెందంబుతోడ

కల్పోక్తగతి సర్వకాలక్రమంబుల
న్నీలకంఠుం గొల్చు నియతితోడ
బహుతపంబులను సంప్రాప్తించనట్టి శం
కరతాండవపు దర్శనంబుతోడ
సాంగ వేదంబులు సాధింప లేని గు
హేభాస్య సేవల యింపుతోడ
సొరు గాంచిన యచటి వైశ్యవ్రజమున
దనరు మేటి శంభుశ్రేష్ఠి నెనయు పేర్మి
గాంచి, గారవ మంది యీ కరణిఁ బల్కె
నతఁడు నట వారు నాశ్చర్యమందుచుండ

"ఓశంభూత్తమనామ! వైశ్యమణి! ఆర్యోత్తంస! విఖ్యాతి నీ
కే శస్తం బగు; నీదు పుత్రిక కరంబెన్నంగ రానట్టి స
ర్వాశానుత్యమనోహరాంగియగు బుణ్యాత్ముం డెవం డామెతో
వేశుంభద్గతిమై సుఖించు నని హృద్విన్యస్తమోదంబునన్

ధాక న్నెమ్మనమందు నామెపయి గాఢం బౌ గతి న్నాకు నెం
తో కీల్కొన్నటుఁ బేర్మిగల్గిన"ది—తత్పుత్రభూమణీహస్తమున్
నా కీ రప్పన జల్పి నావయిన దండా లొంది డాలొందుడీ
నా కళ్యాణ మహావిభూతుల వెఱుంగన్ రానివే: సజ్జనుల్ ! ౫౬

సర్వ గంధర్వవంశంబులకు న్నైన
నాయకుండ నగుచుం దనరు వాఁడ
నా రూపసంపద-న్నాదు గౌరవమును
నే నయి చెప్పికో నేల మీకు ?
ఈడు జోడు తనంబు - నింత దగ్గఱి చుట్ట
ఱికముఁ బొందుట మీకుఁ బ్రియము కాదె ?
అన్నిటికి మిన్న - మీదు కన్యామణికయి
నంద నా మది తహతహ లాఁడుచుండె
వాసవీపతి నై నేను పరఁగునట్లుఁ
జేయు మయ్య ! శంభు శ్రేష్ఠి ! చిత్త మలర ! ! ౫౭

అని-తనకుం గౌమార్తనిడి-యందముఁ గూర్పు-మటంచు ఖేచరుం
డనవుడు - శంభుసెట్టి తన యాశయమందుఁ దలంచి - బంధుపం
క్తి నడిగి- "యల్ల కన్య నిడు తీఱు చెలంగ" దనంగ-నుగ్రకో
పను గతిఁ జిత్రకంఠుఁ డల భంగికి నుత్తర మిచ్చె ని మ్మెయిన్

గంధర్వేంద్రుండ నౌ నేఁ గరము మనసుతోఁ
గాంక్ష సేయంగ - నా ధౌ
రంధర్యం బింత లోనన్ రహిని దలఁపకే
"రామ నీనౌ" నటన్ ధీ
బాంధుర్యం బింత లేకే ర్పలుక నగునె ? నా

భావ మెంతేని రుష్టిన్
సంధిల్లన్ శాప మిత్తున్-పరగ నదియె ?
జౌ ప్రకారంబు మీ కౌన్

నూఱును రెండు గోత్రములు నూల్కొని మీ-రల కన్నెతోడనుం
ధారుణియందుఁ బుట్టియు-హుతాశను పా లగుఁ"డంచుఁ దన్నభ
శ్చారుఁ డనంగ-నెంతయు రుషాపరిపూర్ణత వైశ్యు లిచ్చి రా
సారున కెంతయేనిఁ బ్రతిశాపము గర్వము డుల్లి పోవఁగన్

వ. శంభుశ్రేష్ఠి ప్రముఖులు చిత్రకంఠుం బొడఁగాంచి రుషాపరిపూర్ణులై యిట్లు వెండియు వక్కాణించిరి

"ఔరా ! యెంతటి కండకావరము నీ ?కాకాశ సంచార ! నీ
కే రీతిన్ ఋణపడ్డ వారమొకో? నీ యిష్టానుసారం బొగిన్
మా రామామణి నిమ్మటంచు నడుగంగానే భవత్సన్నిధిం
గారాకూరవు డెంద మూనియును గాన్కంగా సమర్పింతుమే ?

నీవంటి ఖలున కిడ నే
లా వనితను ? దానికన్న లా గగు జగమం
దే వికృతంపున్ మృగమున
కో వెస నిచ్చినను వింటె ? ఓ దుష్టుండా ! !

ఖచార్యగ్రగణ్యా ! వి న్నిమ్మదియు భవ దుగ్రగంబయిన తి
ట్టు చెందన్ మా కన్యామణి యెటులఁ గీడుం బొరయు-న

ట్ల చెట్ట నీన్న వొందన్ భువి నవని, పాలత్వమును జెం
ది-చేటుం దానిఁ గూర్చు మతి నవయం జెల్లు మిగులన్

అటుం గన్నెపై మోహ మం తేఁది మించన్
పటు క్కెంచు శీర్షంబు వ్రయ్య ల్గ వ్రీలన్
కటా ! చత్తు వీవున్ రకంబైన చావున్
గటుత్వంబు శాపంబుగా నిత్తె మాకున్ ?"

అని యుగ్రప్రతి శాపం
బు నిడిరి గంధర్వునకును బోరి వైశ్యులు న
య్యనఘేతరు తల భూమిని
బెనువ్రయ్యలు గాఁగ వాఁడు వెసఁ జావంగన్॥

ఆ కన్యయె వాసవిగా
వీఁక భువిఁ బొడమె-ఖచరవిభుఁడుం
దగె భూఁలోకమున విష్ణువర్ధన
భూకాంతుం డగుచు-వినుఁడి ! మునివరులారా ! !

వ. అని సూతమహర్షి మఱి యొక విశేషము వినుండని
శౌనకాది మహామునుల క నైమిశ వనాంతరంబున నొనరిన
సభాంతరమున ని ట్లనియె ౬౮

సుశీలా సోమకాంతులకు శచీదేవి యొసంగిన వరము

సోమకాంతుం డను నొక యక్షుండు గలఁడు
వాని సతి సుశీల-సుశీల భరిత-నిజము
పుణ్య దంపతుల్ వార లిర్వురును - శచికిఁ
బ్రియతమాశ్రితు లామె నర్చించి రొగిని

ఆ మహాదేవి యింద్రాణి యాత్మజాత
యగుచు జన్మింప వలె నని ప్రార్థనంబు
వారు గావించి రెంతో యవ్వారి భక్తి
కీఁక మఘవాను సతి య దంగీకరించె

అల్ల సోమకాంతాఖ్య యక్షుఁడె పౌరి
శంభునామవైశ్యుం డయ్యె పరగఁ దా మ
హాగిరీంద్రంబునందు నింద్రాంగన యల
కొమిరె వాసవి యయ్యె-భవ్యమునులార

అల్ల సోమకాంతుఁడె కుసుమాఖ్యవైశ్యుఁ
డగును భువి-సుశీలయుఁ గుసుమాంబ యగుఁచు
నతని వనిత యౌ-శచి వారి యాత్మజాత
యగుచు వాసవాంబానామ మందఁ గలదు

శచీదేవికి బ్రహ్మదేవుని శాపము

తొల్లి శతజిహ్వుఁ డనెడి దైత్యు నొగిఁ బోరఁ
గా జయంతుని గోరెను గంజభవుఁడు
కొడుకు ప్రాణాల భయమున నడలి శచియు
నడ్డుపడ-బ్రహ్మదేవుండు నాగ్రహించి

"లోక కల్యాణముం గోరి యీ కడిఁదిప
నిం జయంతునకున్ బూన్ప-నీతి మాలి
యడ్డుపడ నౌనె యింద్రాణి వయిన నీవు ?
దీనికిన్ బ్రతిఫలము నందెదవు నీవు

నీవు భూలోకమందు జన్మించెదవు న
రాంగన వయి" యంచును శాప మజుఁ డొసంగె
అందులకు శచి యత్యంత మడలె మదిని
దాని కెచ్చు వనరె నమర్త్యప్రభుండు ౨౫

అపు డమరాధిపుండు కమలాసను పాదములందు వ్రాలియున్
విపులపుఁ జింతనొంది యిటు వేడికొనెన్ బహుభంగు లొప్ప "నో
యపరిమితానుకంప ! మది నాగ్రహ మిమ్మెయి నొందనల ? స్త్రీ
చపలతకొద్ది నాదు సతి చర్యను బూనిన-దీ వెఱుంగవే ?

రక్షశ్శిక్షణకై మదీయ వరపుత్త్రశ్రేష్ఠు నిం బొ-మ్మటం
చక్షయ్యనంబగు తావకాజ్ఞను మృగాక్ష్యత్యంతసామాన్య బా

లాక్షీణాద్ధృతి నీకు నాదయిన శుద్ధాంతం బెదుర్వల్కె-నీ
కౌక్షేయ క్రమ శాప మింతనె యొసంగం బాడియే? పద్మజా!!

ఉర్వీమండలిఁ బుట్టు నా సతి త్వదీయోగ్రోరుశాపాన రం
భోర్వాకారము నొంది యొక్క నరుతో నుద్వాహ మౌనేని-సా
పర్వశ్రేణికి నాయకుండ నగు నాపర్వంబు ఖర్వంబు గాఁ
బర్వంగా? సతి యన్యు కేల్గొనుటకున్ వైకల్య మే ముండెడిన్?

కాన-శాప మిది-నా కాంతకుమాత్రమే
గాక-కాంత కగు భంగంబుకరణి
నాకుఁ గూడ నయిన నలువు గాదో? దేవ!"
యనినంత-బ్రహ్మ సమాదరమున
నీ కాంత యన్యుని నీరేజపత్రాక్షి
యేనాఁటి కగు నని యెంచ-కయ్య
ఆమె భువిం బుట్టి-యందుఁ గన్యగ నుండి-
ఆ జగదంబా సమాదరణను
మహిత భూభువనైక సన్మాన్య యగుచు
కన్యకాంబా మహాదేవి గౌరవంబుఁ
గాంచఁ గల దయ్య! కలఁకను గాంచ కయ్య!
అంచు నోదార్చె దేవేంద్రు నబ్జభవుఁడు

వ. కావున

అంభోజగర్భు సభాంతరంబునఁ జిత్ర
కంతు డిచ్చిన శాపకారణమున
సౌరిది సుశీలయు సోమకాంతుఁ డను
స్త్రీకాంతులు కోరిన కారణమునఁ
బోరి జయంతుఁ డనికిఁ బో నడ్డుఁగాఁ గంజ
గర్భుఁ డిచ్చిన శాపకారణమున
అన్నిటికిం బయి నాదిశక్తి యయిన
కన్యాంబ సంకల్పకారణమున
అల్ల యింద్రాణి భూలోకమందుఁ బుట్టి
లోకపావన లోకావనైక సుకృత
భవ్యగా నగు వింటిరే? పరమమౌను
లార! సత్కథాశ్రవణహృద్యమ్యులార ::

శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వరి నూట రెండు గోత్రముల వైశ్యులకుఁ గావించిన కట్టడ

శ్రీ కన్యాపరమేశ్వరి
వీఁక మహాశైలమందు వేంచేసియు న
స్తోకాదృతి నొక నాఁడు శ్రీ
తాకరమున్ వైశ్యులఁ గని యనె నీ రీతిన్ ౧౨

"ఇందు నొప్పొందు వైశ్యులం దెంతయేని
మూట రెండు గోత్రంబుల నూలుకొనిన
వారు నా పేర్మి కెంతయుఁ బాత్రు లింక
మిగులు వా ర్నామమాత్ర వైశ్యగణ మరయ

మీదులోన శంభుశ్రేష్ఠి మిగుల ఘనుఁడు
వాసవి తదాత్మజాత దేవప్రభు సతి
యామెను మదీయ సేవకు నప్పగింపుఁ
డామె పుట్టువ రీతిని నలర వలయు

వ. ఇంకొక విషయంబు వినుడది

నూఱుగు రిరుగురు గోత్రజు
లారా! వైశ్యులార! లలి నిది వినుఁడీ!
మీ రెట నున్నన్ జో టది
తా రహి జ్యేష్ఠగిరి యంచుఁ దగుఁ బ్రఖ్యాతిన్

పురమో పురతతియో మీ
యురవునఁ దగునెడ మహాగిరీంద్రాఖ్యం బై
పుర మున్న నందులో మి
మ్మరయఁగ నే నుండు దాన నమితాదరణన్ ౫౭

పరఁగ మహాగిరి యనఁగాఁ
బరఁగెడు నెడయగును నా నివాసను మఱిఁ ద

త్పురమందుఁ బెద్ద సెట్టి కొ
మిరె తొలి దాజన్మము నను మేల్మిం గొలుచున్

ఎందే నూఱుస్ రెం డై
యందం బగు గోత్రములను హరువగు వైశ్యుల్
సందీపిం త్రందున నే
నుందుం దేవళమునందు నొందుచుఁ బూజల్"

ఇటులఁ గట్టడ నొనరించెఁ గన్యాంబిక
గాన వైశ్యతతులు క్రాలు నూరఁ
గన్యకాంబ యుండుఁ గడఁగి యక్కడ నామెఁ
గొల్చుఁ బెద్ద సెట్టి కొమిరె తొలిది

నియమము నేను మీకు ఘవినిం గనుపట్టెడి నంతదాఁక మీ
కయి తగు నిద్ది యవ్వలను గ్రాలు నొకట్టుల నంచుఁ గన్యకాం
బయు వచియించె వైశ్యతతి మానుగ మానస పంకజంబులన్
భయము నయంబు భక్తి తగ వందనముం బొనరించి రంబకున్

వైశ్యులు మరల శివదర్శనము చేయుట

వ. అంత శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వరి యంతర్హిత మయ్యెఁ
దదనంతరంబు కా॥

కైలాసంబున కేగి వైశ్యతతి శ్రీ ఖండేందుకోటీరు ను
ద్వేలామోదమునం గనుంగొని "నమస్తే దేవదేవాయ! గౌ
రీలీలారమణీమణీప్రకలిత శ్రీ వామభాగాయ! వే
దాలాపాతిగ సత్ప్రభాయ!" యని జోహా ర్లర్పణం జల్పియున్

శ్రీమ త్పర్వత సార్వభౌమ తనయాంఘ్రిద్వంద్వమందున్ శిర
స్తోమంబుంచి నమస్కరించియు గజాస్యున్ షణ్ముఖున్ నంది ను
ద్దామానూన సుభక్తి మ్రొక్కియును దద్దం బేర్మి వైశ్యాళి యా
శ్యామగ్రీవుని యాజ్ఞ బొల్చి రొక యందాసీనులై సొంపునన్

వారస వైశ్యులున్ బ్రమదవారము దేవతలున్ మునీశులున్
చేరి శివామనఃపతికిఁ జిత్త మెలర్ప నమస్కరించి యెం
తో రహిఁ గూరుచుండ బరితోషమునన్ శివుఁ డాఁడు నిట్లుగం
భీర పయోధరాచ్ఛటినిఁ బేర్మిని వైశ్యుల నందుఁ గాంచియున్

పరమేశ్వరుని పునస్సంభాషణము

"శ్రీ కన్యాపరమేశ్వరీమణి తొలిం జెప్పెం గదా మీకుః స
న్లేటే కాదే విన వచ్చె నౌల నటు మేల్మిన్ మీ ర్కలిన్ ధారుణిన్
ప్రాకట్యంబుగ నొప్పు బాధ లడఁపన్ జన్మింపగా నిప్డు మీర్
గోకర్ణస్థలి నామెడం గడచియున్ శోణీస్థలిం జేరుఁడీ!" కా

అనుచున్ శ్రీకంఠుఁ డనన్
విని వైశ్యులు సెమ్మనమున వెక్కసమౌ చిం
తను వంతను గని యని రి
ట్లనుకంపాజనకముగను నల శంభునకున్

"ఓ మృత్యుంజయ! శంభో!
సామాన్యేతరకృపారసప్రచురాత్మా
ఈ మాడ్కిన్ మము వీఁడన్
మా మనముల కొప్పునే? ఉమాపతి! యెపుడున్?

జగదేకాంబిక కన్యకాంబ ప్రకృతి స్వారస్యముఁ జెందు నీ
విఁగ బ్రహ్మంబవు మాదుచెంత నెటనేన్ వేడ్కల్ పిసాళింప నుం
డఁగమిమ్మున్ విడిపొమ్మటందురిదియున్ న్యాయంబె? యంచన్న వై
శ్యగణంబుం గని సత్కృపం దగి లలాటాక్షుం డిటుం బల్కెడిన్"

సాదరమేదురముగ నా
నా దురితాంతక మగు వచనవితతిమై నిం
పాదిగ వైశ్యులతోడ మ
హాదేవుడు వల్కెఁ గరుణ హాళిఁ దలిర్పన్

"మీ రన్నటుఁ గన్యాంబకు
నారయ మాకుఁ బ్రకృతిపురుషాత్మకభావో
దారభిన్నత యొప్పెడి
వారక మా నుడులకు భిద పరఁగంగలదే ౧౦౧

రామాయణ మెల్లన్ విని
రామునకున్ సీత కేమి రాణయటన్న
ట్లీమెయి మీ చింత దనరు
నో మాన్యులు వైశ్యు లిటగునో పల్కాడగన్''

అని యనుచున్ సంకల్పం
బును శంభుఁ డొనర్పఁ బల్కఁ బొలఁతుకతోఁడన్
వనజాసనుం డటకు వ
చ్చెను సర్వుల కెంతయేనిఁ జెలగన్ ముదమున్

అజుడున్ శ్రోతగ నుండగ
నిజహృద్వైకల్య మెల్ల నెఱిఁ దేటపడన్
ద్రిజగత్పతి హరు కడ వై
శ్యజనంబులు పల్కి రిట్టు లమితవినీతిన్ ౧౦౪

కలికాల వర్ణనము

"ధరణికినిం గలిం జనగఁ దగ్గది యంచును నిప్డు మాకు మీ
ర్వారి ముదలం బొనర్చితిరి పూజ్యతముల్! కలి భూతలంబునన్
బరగుట యన్న మాటలొకొ? పాపమయం బఖిలార్తియుక్త మౌ
ధరణి యట న్నరుల్ గరముఁ ద గ్గగు పుట్టువు గల్గువారు గా ?

వేసంబు మోసంబు దోసంబు గ్రాసంబు
గాఁ బెట్టినవి వెన్నగడ్డ తోడ
పరుల విత్త మనంగఁ బంచదారకు సాటి
పరు నాలు గని తమ భార్య యంద్రు
మధుమాంసములతోడ మంచిగా భుజియింత్రు
నీతి మాలిన వారి స్నేహ మెచ్చు
అధికారి కధికారులయి భృత్యులు చరింత్రు
పొరుగు పచ్చకు నోర్వ పొనరదింత
ఆలి నుడి కేఁగి జనకుల కార్తి నిడుదు
రన్నదమ్ములు కలహించు రర్థమునకు
ధర్మములు మాఱుఁ దండోపతండములుగ
వర్ణనియమంబులకుఁ బరివర్తనమగు

పాఱులు రాజధర్మమున-వైశ్యుల వృత్తిని క్షత్రియావళుల్
జేరులు శూద్రవృత్తి సరణిన్-బదజాతులు పంచమక్రియన్
పారెఁ గలిం జరింతు రఘసక్తులయందు గురుత్వమొప్పు బు
ద్ధ్యైరుతరాత్మలెంతయును నొందెడి వారల గౌరవంబులన్ ౧౦౭

దుష్కామితాభిఖ్య తోయయుక్తం బయి
క్రోధాభి ధౌర్యాగ్ని కూడి యుండి
షేరాస యను నుప్పు వెలయంగ విత్తవి
షము మత్సరగ్రాహ సంకులంబు

దుర్మోహ పాశాతి దుర్గమం-బంగనా
వ్యాళీభయదము-దంభగిరియుతము
నరక పాతాళ గహ్వర మై-యపార మై
సంసారవార్ధిలో సరన మనుచు

తోలు బొక్కలు తొమ్మిది తొడరు దేహ
నావపై క్షణక్షణ విభంగ భయదమగు
యౌవనపుఁ గే వాసఁగి మనుజాకరంబు
సంచరింతురు కలివేళ సాధ్వసముగ ౧౦౮

ఆకలి యాకలిం దగి మహోవని నుండఁగ నాజవంజవం
బాకులపా టిడుం బ్రజకు నంబుధిఁ బోలి నికామ కామ నీ
రాకరమై ప్రలోభ లవణాంచితమై కటురోష బాడబా
గ్న్యాకులమై యదృష్యమయి యర్థహలాహలమొప్పి మోహమే
పీఁకను నాఁచుఁదీఁగ గమి వెక్కసమై చొఱరాక గ్రాహయూ
థాకృతి మత్సరంబు గన నంగన లన్ ఫణిసీవితాన మ
ఙ్ఞాకలిడంగ దంభ మహిమాద్రియుతం బతలాధ్వగామి ద
ర్వాకలితంబునై తనరు నందు నరుల్ నవరంధ్రయుక్తమై
మేకొను దేహ నావ క్షణ మేనియు నిల్కడలేని యౌవనం
బే కయికేవు గాఁగ తలఁపింక వికల్పములే తుపానులై
డీకొనుచుండ విచ్చలవిడిం జనుచింక నహంమమతత్వముల్
చీఁకటు లౌచుఁ గ్రమ్మకొనఁ జెల్వుగ భవ్యనరాంగబృంద మం
చేకత నొప్పు దీవుల స్పృశింపగ లేక రుజామధుస్మర

ప్రాకట బంధ మొందుటకు భావము నొందుచు దేహపోతమున్
భీకరభంగి ద్రీలఁగ గభీరమహాభవవార్ధియందు లే
వే కర మొప్పుగా ధరయవిస్మృతి మృత్యు వటన్న గ్రాహ మ
య్యో! కడిఁదిన్ మెసంగ గలి నుక్కివమందుదు రుర్వరన్ బ్రభూః
ఆ కలి లీల లొప్పు భువికాః మముఁ బంపుచు నుంటి రిప్పుడున్?

శ్రీ పరమేశ్వరుని సమాధానము

వ. అని వైశ్యరత్నములు దేవిరింపగా సమస్తాఘ నాశఁ
కరుండయిన శంకరుడు వారల కిట్లు వక్కాణించె.

"నాయనలారా! వైశ్యకుల నాయకులార! యి టీర లింత చిం
తాయుతు లౌటకుం గతమెదా? యని యారయ నున్నె గాని యే
దె యిసుమంతయేనిఁ గనుపింపదు ముక్తు లపాంతరాత్మరూ
పాయతులై ధరన్ సుకము నందఁగుఁ జేయుదు రంద మొందగన్
ఆయటు నిత్యముక్తు లగు నట్టిరు మీరు ధరాతలాన సౌ
ఖ్యాయతిఁ గల్గఁ జేయుటకునై యట కేఁగఁ బరాంబ యానతిం
జేయఁగ "జే"యటంచు నదిచేయఁగఁ జెల్లెడి నంతె గాని తా
నీ యని గీని యం చనుట నీతి వినీతి విధానమౌనొకో? ౧౧౨

పెనుగొండపురము

పావనపావన కన్యా
దేవి భవత్సలముగను నదీమణి శ్రీగో

దావరి దరిని మహాగిరి
నా విలసిలు పురముఁ గొల్పె నవ్యవిభవమున్
అది విశ్వకర్మనిర్మిత
ము దయాస్త హిమాద్రి సేతు లొనరెడి ధరణిన్
ముదమెంతే నొసఁగెడి పురు
లఁ దగుం దలమానిక మయి రమ్యతమం బై

శ్రీకర మై సుప్రాకా
రాకర మై బహువిధనిలయానీక విభూ
త్యాకీర్ణం బై యప్పురి
మీకుం దగు వైశ్యులారా? మీ రట మనుడీ!

వినుఁడి "మహాగిరి" సంస్కృత
మున నగు పేరుఁ "బెనుగొండ" పొనరెడి నాంధ్రం
బునఁ బేరు దాని కద్దియె
యెన యగు వైశ్యులట నుండుఁ డింపు దలిర్పన్

మిగిలిన పదునేడు పురములు

వ. అని పరమశివుండు వెండియు వైశ్యుల కిట్లు లనియె

ఈ మహాగిరి గాక పదేడు పురము
లింకఁ గన్యాంబ మీకొఱ కిలను గొల్పె
వెరసి పదునెన్మిది పురముల్ పృథ్వి వైశ్య
లకు నివాసమ్ములో వైశ్యులారా! వింద్రెడె ౧౧౭

వైశ్యుల పదునెన్మిది పురములు

పరగ జ్యేష్ఠశైలము - నిరవద్యకంబు
వీరనారాయణపురంబు - వెస శివపుర
మును - విశాల (విశాఖపట్టణము) - మేలాపురము - నరసంబు
ధనద -ధర్మ - త్రిగుణ - జగన్నాధ - భీమ
ఘంటసాలమ్ములుఁ - గళింగకమ్ముఁ - బీఠి
కాపురము - బాలకుండము - గడఁగి యుఁకను
బౌనర నాసంట పాంచాలములుఁ బదెన్మి
దర్యు లగు మీకు నెలవులౌ నవని యందు
నటను బెనుగొండ పురి మణి యై చెలంగు

పరగఁ బంచయజ్ఞ బ్రహ్మచర్య యజ్ఞ
యాగ దానధర్మములచే నమర మౌని
పితృ సమర్చ సల్పి తదృణతతులఁ దీర్చి
కృషి వణిగ్వృత్తి గోరక్ష యెసఁగఁ బూని

ఓడలందు బేరంబుల నురుతరనవ
రత్న మాణిక్య ముఖ్యముల్ పరగఁ జల్పి
కోట్లకుఁ బడగ లెత్తియు గుంభిని నుగ
ము గని నుగ మిందు మీ రైవశ్యముఖ్యులార! ౧౨౧

పునఃపరిదేవనము

వ. అనవుడు వైశ్యులు మరల సదుఃఖంబుగా నిట్లు వచియించి రెక్కటి! ముక్కంటి! యక్కటికంబున మా చిక్కు నాలింపవలయు

హారి గుణాతీతు లై పుణ్యస్వభావు లై
తగు సనకాదుల తా వగుచును
బ్రహ్మార్పణ మని నిర్వాంఛ యజ్ఞంబుల
నాచరించిన వారి కాకర మయి
నిష్కపటములట్టి నిష్కపటోక్తు ల్ప్రి
యముగఁ బల్కు నరుల యాలయమయి
రాజయోగాభ్యాస రమణీయులగు జన
కాది భూపతుల కాయతన మగుచు
రాజసూ యాశ్వమే ధాధ్వరములఁ జల్పి
నట్టిరును భవాబ్ధిం దాఁటినట్టిరును స
మాధినిష్ఠులు స్వార్థహీనాత్ములును వ
సింతు రీ పి జగాన శ్రీశివ! మహేశ!!

లోకకళ్యాణముం గూర్ప వీక మేను
గడ్డిపోఁచగా వదలిన ఘనులు మీదు
లోకమందును గాంతు రస్తోకముదము
భవభయవినాశ! వింటివే? పార్వతీశ! ౧౨౪

“జ్ఞాతి శ్చే దనలేన కి?”మ్మనినటున్ నైజారి యుండంగ రా
దేతీశేనని యాజి శత్రువులతో నెంతేని బోరన్ శరా
ఘాతచ్ఛిన్న తనుక్షతిప్రతతి నిర్గచ్ఛన్మహాసృఙ్మహా
స్రోతస్సిక్తభుజాంత రాస్యులు రణక్షోణీమృతుల్ వే దినేం
ద్రాతిప్రోజ్జ్వలబింబభేదన సుమార్గప్రాప్తులౌచున్ విరా
డ్జ్యోతిర్మండలగుల్ చెలంగు నిట మే మో శర్వ! పోనాఁడియున్
పాతిత్యంబున కాలవాల మగు భూభాగంబునం జొత్తుమే ?

బ్రహ్మదేవుఁడు సమాధానపఱచుట

అని దురపిల్లు వైశ్యులకు నంబుజసూతి వచించు నెమ్మనం
బునఁ గరుణారసంబు కడుఁ బొంపిరివోవుచునుండ మీ ర్వినుం
డనఘవరేణ్యులార! కలియందు ధరన్ నివసింపఁ బోవ మీ
ర్వనఁటను నిట్లుఁ జెందుట కరంబు విచిత్రముగాఁగఁ దోఁచెడిన్

కసటు మీదెల్లఁ బంచబంగాళముగను
నక్షికౌక్షేయుఁ బన్నగహారు హారుని
పాదకంజాతములను గొల్వంగవలయు
అదియె సర్వసౌఖ్యంబుల కాకరంబు ౧౨౭

సృష్టి స్థితి లయ కర్తృత్వంబు గలవాఁడు
నెల్ల జగంబుల నేలు వాఁడు

సాధు సజ్జనుల రక్షణము సల్పెడి వాఁడు
మానాతిగామి సన్మహిమ వాఁడు
వాడు వాఁడని పాపపటలిఁ గాల్చెడి వాఁడు
వామాంగమునఁ గాంత పరఁగువాఁడు
నిత్య నిరంజన నిర్మలత్వము వాఁడు
సకలాగమాతీత సరణివాఁడు
మేరువును విల్లుగాఁ దాల్చి మెఱయు వాఁడు
హరుఁడు భక్తపరాధీనుఁ డయిన వాఁడు
బూచు లెకిమీఁడు మేలి దోబూచు లాఁడు
శంకరుం డేలు మిమ్ముఁన్ శివంకరుండు ౧౨౭

వేయి తలల్ మ ఱింకఁ బది వేల కరంబులు గల్గి తొల్లి నా
మ్నాయనికాయగేయమహిమప్రచురుం డగు శూలి సర్వవి
శ్వాయతనాయమానము నిజాద్భుతతేజముతోడ నుండఁ ద
ద్ఛీయుతు పాదముల్ గనఁగ లేమల శ్రీశుఁడు నేనుఁ బూనియున్

తొలిఁ ద్రిపురాసురాఖ్యులగు ధూర్త దనూజులు సర్వవిశ్వసం
విలయముఁ గొల్పుచుండఁ బృథివీరథ చంద్రదినేంద్రచక్ర మే
రులసితచాప విష్ణుశర రూపమునన్ నిగమాశ్వయుక్తి నే
నల యరదంబుఁ దోల నుఱుమాఁడె హరుం డల దుష్టదైత్యులన్

మీకును మాకు నింకఁ గడిమిన్ సకలామర యక్షకిన్నరా
నీకినికిన్ భయాపహృతినీతిఁ దనర్చు నుమాధినాథు న

స్తోకమనీషతోడఁ బరితోష మెలర్ప భజింపఁ డీరు పే
యాకులపాటు నెల్ల నతఁ డార్తిహరుండు హరించు సత్తముల్

పరఁగ నజుం డిటుం బలుక వైశ్యులు సర్వులు శర్వుఁ గాంచియున్
కరములు మోడ్చి శీర్షము లఖండ సుభక్తిని నల్ల చంద్రశే
ఖర చరణారవిందముల గాటముగాఁ దనరారఁ జేసి యే
డ్తెర నిటు గద్గదత్వసుగతిన్ వచియించిరి బ్రహ్మతో నొగిన్

వ. "ప్రభూ! కమలాసనా! నీ వానతి యిచ్చిన రీతి నిదే యీ మహాదేవునకు నమస్కరించుచున్నా''మని సనమస్కారముగా వచియించి శంకరుం గాంచి ౧౩౩

"శర్వాయ - దుర్వారగర్వగ పురమద
నిర్వాపణాయ - సుధూర్వహాయ -
కాలకాలాయ - కాకోలగళాయ - కా
కోదరహారాయ - గురువరాయ -
ఖండేందుమకుటాయ - ఖండితాఖండాఘ
కాండాయ - వినమితాఖండలాయ -
శైలేంద్రకన్యకాసహితాయ - విశ్వవి
శ్వంభరానందనపావనాయ
వేద వేదాంగ వేదాంత వీథి కాతి
గామి చరితాయ - బృందారకప్రకాండ

మౌనిమార్తండ వందనమానితాయ -
భవహరాయ - దేవాయ తుభ్యం నమోస్తు

అని శివునకు మ్రొక్కియు వై
శ్యనికాయం బజున కెఱఁగి యంబా
ధవపూజన పద్ధతిఁ దెల్పు మన
ల్పనియతిఁ దగు పేర్మి వాగ్వరా! జోతలివే!

భవపూజన మన మానవ
భవ పావన మఖిలభక్తవరజీవనమున్
సవనాయుతాతిగం బగు
ప్రవిమలఫలదంబు వినఁగ రమ్యంబు కడున్

కాలు జాఱి నతఁడు కస్తూరిలోఁ బడ్డ
చందముగను దుఃఖసహితుల మగు
మాకు శివుని పూజ టీకు వినం గల్గె
పంకజభవ! నీ కృప నొగి నేఁడు ౧౩౭

శ్రీ శివపూజా క్రమము

అని వైశ్యు లడిగినంతన్
వనజభవుఁ డభంగతర కృపావీక్షణముల్

దనరం గని వారల కను
వసజారికిరీట యజన పద్ధతి నిట్లున్

"కామ క్రోధ మద ప్రలోభగుణ ముగ్ధ త్వాసహిష్ణుత్వముల్
తా మార్యశ్రుతులు వానినిం గెలిచి మిత్రవ్రాతవైరిచ్ఛటల్
సామాన్యంబుగ నెంచి డెందమును హింసాదూరముం జల్పియున్
సోమున్ సోమకిరీటుఁ గొల్వ వలయున్ శుద్ధాతిశుద్ధాత్మలై

పరమపావన మైన పంచాక్షరీమంత్ర
రాజ మాననమందు రాజిలంగ
బంగారునం గాని బంకమట్టిని గాని
శివలింగముం జేసి చెలఁగి దాని
ముంగల గణపతిన్ బొనర నిల్పియు నవ
బిల్వదళంబులన్ వెల్లనయిన
యక్షతల నిఁక నంద్యావర్తిసుమముల
నుమ్మెత్తపూలతో నొగి సమర్చ
వెసఁ జలిపి ధూప దీప నైవేద్యములను
చేసి మంగళారతి నిడి చెలఁగి బయట
లోన సంశుది నొంది సుశ్లోకమయుని
పార్వతీశుఁ గొల్వవలయు వైశ్యులార!"

వ. అని బ్రహ్మదేవుఁడు వైశ్యులకు శివపూజావిధానం బును శ్రీ శివపంచాక్షరీమంత్రరాజంబును నుపదేశించె ౧౧౪

అని యజుఁ డాగమోక్తవిధి హర్షు చెలంగు శివార్చనప్రకా
రనియతిఁ దెల్పినంత విని రాజదఖండముదంబుతోడ వై
శ్యనికర మెల్ల మౌనితతి కాకరమై, వివిధాగబృంద స
జ్జన ఖగ పన్నగ ప్రతతి సంకుల కాననదేశ మేఁగియున్

కూర్మి లతానికాయ బహుకుంజ నికుంజ మనోజ్ఞ మై సదా
ధర్మవిరాజమాన మయి తద్ద రహించు వనాంతరంబులన్
బేర్మి సదాశివుం గుఱిచి విస్తృతమైన తపంబుఁ జల్ప, నం
తర్మదముఖ్యశత్రుల నణంచియు వైశ్యులు పోయి రప్పుడున్

గంగాతరంగశీకర పావనస్థలీ
ముఖ్య పుణ్యస్థలపుంజములను
బహుమహామునిచంద్ర పరిషేవితములైన
సప్తమహాశైల సానువులను
నైక గంధర్వ కిన్నర గరుడోరగ
సురనివాసంబు లై పరఁగు నెడల
వేద వేదాంత సద్విజ్ఞానవాదంబు
లమరుచుండెడి నైమిశాది వనుల
జేరి యావాసములను వాసిం బొనర్చి
కొని భసితపూత దేహులై కూర్మిని శివ
లింగముల నుంచి పంచాక్షరిని జపింపు
చును శివుని గొల్చి రల్ల వైశ్యులు సుభక్తి ౧౪౪

ఈ రీతి నెన్నొ చోటుల
నా రమ్య చరిత్రులయిన యర్యులు శివునిం
గూరిచి తపముం జల్పియు
గౌరీశుఁడు కానఁబడమిఁ గటకట పడియున్

వైశ్యుల చింత

కైలాసంబుననుండి వచ్చితి మటం గంగాధరుం డింపుగా
వాలాయంబుగఁ జెంగటం గనఁబడున్ భవ్యంబు తత్పూక్తిచే
భూలోకం బిది చేరి యింతగఁ దపంబుం జల్పికూడం గనం
గా లే మైతిమి శంభుఁ, గారణ మె దై నల్వొందునో? యంచొగిన్

అందఱు నొక్కెడం గలసి యందము జంద మెసంగు సేమ మిం
పొందిన డెందముల్ దనరి, పొంపిరిపోయెడి భక్తితోడ నా
నందకరుం గళామయుని నందకపాణి హితున్ భజించి రె
క్కుందమితోడ వైశ్య లహికుండలమండితగండమండలున్

వ. అట్లు వారలు పూని ౧౪౮

తాల హింతాల రసాల సాల శిలావ
ట వట చందనముఖద్రుమవిసరంబు

వామదేవ వసిష్ఠ వాలఖిల్య భృగు భ
రద్వాజముఖ మౌనిరాజితంబు
నికట పర్వతసాను నిస్సర న్నిర్ఝర
ధారాఘుమంఘుమ ధ్వానయుతము
కాంచన కేతకీ కల్హార మందార
రాజీవముఖ సుమరంజితంబు
నైక లతికా నికుంజ పుంజ ప్రచురము
స్నిగ్ధ మృగ మృగాదన గజ సింహ మూషి
కాత్యహి ఖగేంద్రముఖ్య జంతూత్కరమగు
నాశ్రమమునఁ దపము సల్పి రర్యమునులు

మునుల యధ్వరధూమములు మందమందాని
లస్పందమానముల్ గాఁ దలిర్ప
గంధర్వ కిన్నర కమలేక్షణా గాన
యాత్రసుస్వరముల యందమెసఁగ
అత్రి కశ్యప పులహ పులస్త్య ముఖ మహ
ర్షులవాద నాదముల్ సొంపు నిడఁగ
పరఁగ నానందరూపంబు నందుం గాంచ
దేవేంద్రముఖ్యు లేతెంచి యుండ
మిగుల శాంతిప్రధాన మై మేల్మిఁ దనరి
నట్టి య వ్వనరాజంబునందు బ్రహ్మ
చర్యదీక్ష వైశ్యమునీంద్ర సత్తములు స
దాశివుం గూర్చి సలిపిరి తపము సతము ౧౫౦

ఇష్టవస్తువిసర్జనము

వ. అట్లెంత కాలమో యవ్వైశ్యులు తపంబుఁ గావించి

శివుఁడొక పట్టునం గనఁగఁ జెల్వలరారమి వైశ్యులెల్ల నె
చ్చపు తమితోడ నందలి మహామునులం గని మ్రొక్కి యడ్గినం
త వెసను మౌనులాఁడి రిటుఁ దద్దయు వేడ్క నొసంగు వస్తుపం
క్తి విడిచి సోమశేఖరుని దీక్షమెయిం గొలువుండు తత్ప్రభున్

వ. నావుడు నవ్వైశ్యబృందం బంతయు నట్లాచరింప సంత

చండ చండభానుసాహస్రికం బోలి
ప్రళయవహ్నిఁబోలె వైశ్యుల తప
మద్ది వేంద్ర మిడఁగ నమరేంద్రముఖ సురు
లెల్ల డిల్లపడి నుతించినంత

ప్రాత రాదిగ రవి పశ్చిమాద్రిఁ జేరు
వఱకు బొటనవ్రేలి పయి నిలఁబడి
సూర్యుఁ జూచుచుఁ దపసుం జేయు వైశ్యుల
యందుఁ బేర్మి నొంది త్ర్యంబకుండు ౧౫౫

వింజామరలతోఁ గుబేర వరుణులు గొ
ల్వఁగ వెల్ల గొడ్గు దేవవిభుఁ డూన
మాతరిశ్వుఁడు మంద మందానిలము వీవ
సకలలోకంబులు సన్నుతింప

యముఁడు చేతం బెత్త మమర ముందు నడువ
శూల పినాకముల్ కేలఁదనర
అణిమాండవ్య భృగ్వాది మహామునుల్
వేద వేదాంతోక్తి వినుతిసేయ
వెండికొండను బురుడించు వృషభరాజ
మెక్కి గౌరీజగన్మాత యెలమిఁజెంతఁ
దనర ఖండేందుజూటుఁ డఖండకృపను
పరగ నల్లవైశ్యులకు సాక్షాత్కరించె

అమ్మెయి నంతకాంతకుఁ డుదార కృపారసపూరితాంతరం
గమ్మున వచ్చి కట్టెదుటఁ గానఁగ వచ్చిన వైశ్యులెల్ల వై
శమ్మ కరమ్ము సంభ్రమము లాగు చెలంగఁగ లేచినిల్చి ఫా
లమ్ములఁ గేలుఁ గీలుకొలిపి వ్రాలిరి నేలకు నొక్క యుమ్మడిన్

పౌనఃపున్యముగాఁగ వ్రాలి యపుడున్ వైశ్యుల్ శివుంగాంచి యెం
తేనిన్ వందనముల్ వొనర్చి నిగమానింద్యప్రకారంబుగా
ధీనైర్మల్య మెసంగఁ బల్కిరిటులన్ దివ్యాపగానూన భం
గీ నిర్ణిద్రతరంగ మంగళమహా గీర్వైభవం బేర్పడన్ ౧౫౮

వందామహే దయావారిధే! విశ్వేశ!
యణువుల నణువవై యలరు దీవు
పెద్దలం బెద్దవై పిన్నలం బిన్నవై
వెలయుచుందువు పూజ్య! విమలచరిత!

సూర్యదంత విభంగ! శుద్ధ! నిర్గుణ! నిర్మ
ల! నిరంజన! యభంగ! లలితరూప!
ఖండేందుకోటీర! గంగాలసజ్జటా
మండల! కుండలిమండితాంగ!
భూ జ లా ర్కేందు వాత నభో దహన మ
ఖి స్వరూప! గుణాంచిత కీర్తనీయ!
శూల ఖట్వాంగధర! పులితోలుఁదాల్ప
నీకు నతు లివే చేతుము నీలకంఠ!!

అని నుతియించి పాదముల యందును ద్రాలిన వైశ్యకోటినిం
గనుగొని శంకరుండు సదఖండ మహాకరుణాభిరాముఁ డై
మనమునయందు నందము నమందతరంబుగఁ గంటి మీ తపం
బున కిఁక మీకు నిష్టవరమున్ వచియింపుఁడు పేర్మి నిచ్చెదన్

తనరఁగ నిట్లు శంకరుఁ డుదార సుధారస ధారలం గరం
బనువుగఁ జిమ్మురీతిఁ బలుకాఁడఁగ వైశ్యమునీంద్రు లెంతయున్
ఘనతరభక్తిమై విని నిగారపుఁ బేర్మి చెలంగుచుండ ని
ట్లని రల యంతకాంతకుని యంతరమందుఁ బసందు పొందఁగన్

"దేవా! శ్రీకన్యాంబా
దేవీభక్తులము మేము దీవ్యత్తద్దే
వీ విమలభక్తి మావగు
భావంబులఁ దగ వర మిదు వరద! యుమేశా!!

వ. మఱియును

నీదు పదారవిందముల నిర్మలభక్తి చెలంగు టన్న స ౧౬౩
ర్వాది! సమస్తపాపముల కంతము - సంసరణాంబురాశి కెం

తే దయివాలు నావ - యిహ మింకఁబరంబును గల్గ దాన శం
ఘా! దయతోడ నల్లవరముం దయచేయుము మాకు నిమ్ముగన్

అనవుడు సాంబుఁడెంతొ యెదయందున నందము నొంది యట్టులే
తనరెడి నంచుఁ బల్కుయును దద్ద వరంబిఁక నొండుఁ గోరుఁ డం
చనఁగను వైశ్యు లాఁడిరి నయంబు భయంబును డంబు మించ నో
యనఘ! త్వదీయ దివ్యచరణాబ్జయుగమ్మున కి య్యవే నతుల్

"తొలి మణిదీవినుండియును దోరపుఁ బేర్మిని గన్యకాంబ యా
జ్ఞ లలి నిడన్ భవజ్జగతిఁ జయ్యనఁ జేరితి మీశ! యెప్పుడున్
జెలఁగఁగఁ గన్యకాంబిక యనిందితలోకమునం దిఁకన్ భవ
త్థలమున మేమెసంగునటు సర్వమయా! వరమిమ్ము సత్కృపన్"

అని వైశ్యు లాడి నంతన్
ఘనమోదమ్మున "సరె"యని గంగాధరుఁడా
యనఘుల నెల్లం దనజగ
మునకుం గొని చనె నఖండపున్ విభవమునన్

వ. అని సూతమహర్షి వచించినంత శౌనకాదిమహా మునీంద్రు లెంతయు ననంతంబయిన సంతోషంబు నొందిరి

ఆశ్వాసాంత పద్యములు

అఖిలలోకాంబ! సత్కరుణావలంబ!
వేద వేదాంత వినుతపవిత్రచరిత!
మహిత మంగళాయతనాయమాన రూప!
కారుణికతార్ణవంబ! శ్రీ కన్యకాంబ!! ౧౬౫

జగన్నికాయస్తుత! సత్పవిత్రా!
ఖగేంద్రవా హోక్షపగ ప్రణుత్యా!
భోగీంద్రసంబోధిత పుణ్యధాటీ
గా! గుర్వపేతా! జయ! కన్యకాంబా!!

శ్రీ కన్యాపరమేశ్వరీ! శుభకరీ! శ్రీదా: జగన్మాతరో!
సాకారా! గుణదూర! దేవి! అరవిందాసాది సత్తత్త్వగా!
లోకాలోక రమాక రాద్భుతయశోలోలా! ప్రపూతాశయా!
ఆకల్పాది నియుక్తిముక్తిభర లీలా! అంచితార్యాత్మగా!

పరమేశ్వరీ! శుభకరీ!
అరవిందాసాదితత్వ! అరవిందాసా
కర! మాకరాద్భుతయశో
భరలీలా! యంచితాత్మ! భరలీలార్యా *!!

ఆంగిరసగోత్రుఁడు నేఁక వైశ్యమణియయిన
సోమవంశ్యుఁడు వేంకటస్వామిగుప్త
అమల గోవిందసుతుఁడు వ్రాయ నయినట్టి
కన్యకాపురాణపుఁ బద్య కావ్యమందు
రెండవది ఆశ్వాసంబు శ్రీయుతాంగి!
కలిత కరుణావలంబ! శ్రీకన్యకాంబ! ౧౭౩

*భర=చుక్కలదారి యగు చంద్రమండలములోని ఆర్యులు—వైశ్యులుగలదాన! అని చెప్పుకొనవలెను.

ఇయ్యది శ్రీ తుంగభద్రా నదీతీర విరాజమాన కర్నూల్నగరనివాసి నిరంతర శ్రీ వేంకటేశ్వర చరణారవింద మిళిందాయమాన మానస వైశ్యర త్నాంగిరస గోత్రపవిత్ర ధర్మపత్నీకోటాంబికాసమేత దోమగోవిందా ర్యవర్య సుత జ్యేష్ఠుండును, శ్రీరామచంద్ర కృపా కటాక్షవీక్షణాసాది తాంధ్ర గీర్వాణ కవిత్వకృతపరిచయుండును, శ్రీ బ్రహ్మవైవర్త మహాపురాణ శ్రీ పరకాలవిలాస శ్రీ బ్రహ్మేశ్వరపురాణ శ్రీ గౌతమక్షేత్ర మాహాత్మ్య శ్రీవిష్ణుభక్తిప్రేమాభిరామ శ్రీముకుందమాలా శ్రీ కనకధారా స్తవ శ్రీగంగాలహరీ చంద్రకళాసుదర్శన దూతాంగద సుజనత్రయాఽఽత్మబోధచంద్రికా శ్రీకృష్ణదేవరాయ చరిత్ర విమలానందా ద్యనేకగ్రంథకర్తయు, నానాదేశ రసికజనప్రదత్త శ్రీమదాంధ్రవిద్యావాచస్పతి-సాహిత్యసరస్వతి - విద్యావినోద - కవిభూషణ - విద్యాసాగ-రాఽఽశుకవితల్లజ-కవిర-త్నాశుకవితా ధురీణాఽవధానిపంచానన -కవికుంజ- రాఽవధానపితామహ -కవి చక్రవర్తిత్యాదరాభిధానాభిరాముఁడు నగు శతావధాని విద్వాన్ దోమా వేంకటస్వామిగుప్తచేఁ బ్రణీతంబయిన శ్రీకన్యకాపురాణ కావ్యంబున ద్వితీయాశ్వాసము. ౧౭౪

తృతీయాశ్వాసము

శ్రీమత్సకలాజాండ
స్తోమాభరణ! భరణ! పటుసుందరచరితా!
సామాన్యేతరసుగుణగ
ణామల! శ్రీకన్యకాంబ! అద్భుతబింబా!

వ. అవధరింపుము—భవదీయ దివ్యచారిత్రంబునందు నవ్వలి కథావిధానంబు నట్లు శౌనకాదులు వినుటకు వేంచేసి యుండఁగా, సూత పౌరాణికుండమందానందకందళిత హృదయార విందంబయిన యమ్మునిబృందారకబృందంబునుం గాంచి మందార మకరందబిందు సుందరంబయిన వచనబృందంబుతో నిట్లు వక్కాణించె

సాలంకాయనముని రాక

కైలాసంబును జేరి వైశ్య లటు శ్రీకంఠుం గిరీట్పుత్రి దే
వాశివ్యూహపతిం గణాధిపతి నత్యంతంబు భక్తిన్ సము
ద్వేలప్రక్రియఁ గొల్చు చందమును నెంతేఁజెందుచుండన్, రహిన్
సాలంకాయనమౌనిచంద్రుఁ డటకున్ వచ్చెన్ శివుంజూడఁగన్

"శంభో! శంకర! సాంబ! భక్తవరదా! సంసార హింసా రిరం
సాంభోరాశినిమగ్న సంతరణ!" అం చత్యంతమున్ భక్తిసం

రంభం బొప్ప మహామునీశ్వరుఁడు సాలంకాయనుం డప్పుడున్
దంభాపేత వచోనిగుంభనలఁ దద్గౌరీధవుం బాడుచున్

రాఁగా నటు వచ్చిన యల
యోగిన్ భోగీంద్రహారుఁ డుల్లంబున నా
భోగానందం బొందియు
స్వాగత మిడి యాదరించె సత్కారుణ తగన్

ఆ లలి వచ్చిన మునివరు
సాలంకాయనుని గాంచి సరగున సపటన్
హాళిం దగు వా రెల్లరుఁ
గాలుష్యము లేని ముదముఁ గాంచిరి మిగులన్

గణపతి పొంగె; షణ్ముఖుఁడు గౌరవమిచ్చె; వృషాధిపుండు సో
ల్బణ ముదముం గనెన్; బ్రమథవర్గము తోషిలె; దేవమోద కా
రణము చెలంగె; మౌనితతి రక్తి గనెన్; ద్విజపంక్తి సొంపునం
గణఁకఁ దలిర్చె నల్ల మునిగణ్యుని రాక శరత్తు రాకగాన్

అఖిలధర్మంబులకుఁ బేటి యల్ల మౌని
వరుని హరుఁ డెంతో యాదృతిపటిమఁ గాంచె
ఎల్లవారితో నచటన్ రహించుచున్న
వైశ్యులన్ మ్రొక్కి ర మ్మునివర్యునకును

వ. అంత ౭

చేసిన కుశలోత్తర భా
షాసందర్భమున నల్ల సన్మునితోడన్
వే సని సంగతులను గని
వాసిగ భువి కేఁగుఁ డనియె భవుఁ డర్యులకున్

వ. పరమశివుండు వైశ్యుల కిట్లాన తిచ్చె

"సాలంకాయనమునివరుఁ
డోలి న్నిజవనికి నరుగు నో వైశ్యులు! మీ
రీ లలితాశయుతోఁ జని
యా లలినే భువికి నేఁగుఁ డంచితు లగుచున్

ఈ మునీంద్రు నాశ్రమమున కేఁగి మీరు
సందియముల నెన్నిటినో యీ సంయమికడఁ
దీర్చికొనియు గోకర్ణమన్ దివ్యమయిన
క్షేత్రరాజముం జేరియుఁ జెన్ను మెఱయ

వైశ్యుల వసతి

అందు వేంచేసి యుండు నా కర్చ సల్పి
కన్యకాంబాజ్ఞ మేరకున్ క్ష్మకుఁ జనుఁడి"
యనఁగఁ గంఠోష్ఠ తాలువు లట్టె యెండి
వైశ్యులు మఱొక తటి నటన్ వ్యథనుగనియు ౧౪

“అంబాంతికంబొ? నీ నిక
టంబో మోదంబు మాకు డా లొందించన్
సాంబా! తా కటు భూలో
కం బేఁగుడు నందె?” యనిరి కడు వెత వైశ్యుల్

నావుఁడు వారి కనె మహా
దేవుం “డోవైశ్యులార! తీర్చితిమి గదా?
మీ వౌ శంకలఁ గన్యా
దేవియు నే నిపుడడుగు టదే పనె మీకున్? ౧౬

కన్యకాంబ కన్యాంబికగాఁ దలిర్చి
ఏను నగరేశ్వరుండ నై యెసఁగువాఁడ
వింధ్యవాసిని యగుచును వెలయు శివయు
హరి జనార్దనుఁ డగుచుఁ దా నవతరించు
కమల కోనకమల యయి క్షమను బుట్టు
బ్రహ్మ భాస్కరాచార్యుఁ డై పరఁగు నంచు
గన్యకాంబయె నెల విచ్చెఁ గాఁదె? శ్రితులు
మిగులునట్టి శంకల కెల్ల మేల్మిఁ దనరు
నుత్తరంబుల మీకు మే మొసఁగినాము
నలువు మీఱ సాలంకాయనమునివర్యు
నాశ్రమంబున కీ రేఁగి యశ్రమమున
నచటఁ దన్మౌని కృపచేత నాత్మ నిఁకను
మీకు నున్న సందియములఁ డీకు దనరఁ

దీఱిచికొని గోకర్ణం బధిగమము నొన
రించి భువిని బవిత్రీకరింపవలయు
మఱి నిటులఁ జెందు చింతను మాని మాన
సంబులను సంతసంబుఁ గాంచంగవలయు"
అంచు శంకరుఁ డాస తీయంగ వైశ్య
సముదయమ్ము సాలంకాయనమునివరుని
యాశ్రమమున కేఁగిరి కడుహర్షమునను

సాలంకాయనమున్యాశ్రమము

వ. అప్పుడు

ఆ వైశ్యులు వెంబడి రాఁ
గా వెన న మ్మౌనివరుఁడు కదలియుఁ జేరెన్
దా విమలనిజాశ్రమ మట
నా వైశ్యుల నాదరించె నతఁడు కరంబున్

కడుఁ బ్రశాంత మై విమల మై కరము రమ్య
మై రహించు న య్యాశ్రమమందు వైశ్య
లెల్ల జ్ఞానవిశేషాళి కెల్ల నెల్ల
యల్ల మునికి వందనముల నాచరించి

వ. అందు

వేలకు వేల శిష్యతతి వేల యటన్నది లేని భక్తి యెం
తో లలిమైఁ దలిర్పఁగనుఁ దోరపు సేవలఁ జల్పుచుండ వి
ద్యాలసమాన మానసుఁ డుదారుఁడు తన్మునిచంద్రముండు తా
రాళి నొగిందనర్చు శశి యందమునం దగెఁ దత్సభాస్థలిన్

కర మటు వైశ్యమండలి యఖండసుభక్తి సమస్కరించి "యో
వరమునిచంద్ర! కాలగతి పద్ధతియున్ మఱి మా చరిత్రలోఁ
బరఁగెడి కొన్ని సంగతు లభంగుర సత్కృపతోడఁ దెల్పుమా
కొఱయును లేక సృష్టిగతి గూడను నందు నెఱుంగఁ జేయుమా!"

నాపుడు మౌని యనంతకృ
పావిమలుం డై యను నిటు "వైశ్యవరేణ్యుల్!
మీ వైశ్యకథయె సృష్టి
శ్రీవిధి వచియించు నద్ది చెప్పెద మీకున్

సృష్టిక్రమ వివరణ–ధర్మనందన చరిత్రము

లలిఁ బ్రతిష్ఠాననగరంబు గలదు భువిని
దానఁ జూడామణి యటన్న ధన్యుఁ డెసఁగు
వైశ్యరత్న మింక తఁ డనపత్యుఁ డగుచుఁ
గొలిచె భార్గవచ్యవను సద్గురుని ఋషిని ౨౫

అల్ల భార్గవచ్యవనుని యాజ్ఞవల్ల
నతఁడు శ్రీ విష్ణువుంగొల్చి యతని కృపను

నందనుఁ గనె సతని ధర్మనందనుఁ డని
పిలిచె నామకరణమునన్ వేడ్క యలర

ధర్మనందనుఁ డాతండు తగ జననము
చేతనే ధర్మయుక్తుఁడై వెలఁగుఁ దండ్రి
ముదలః భార్గవచ్యవన సన్మునివరు కడ
విద్య నభ్యాస మొగిని గావించుచుండి

అలర నొకట సమిత్కుశాహరణమునకు
వనికి వెడలి ఆంగీరసుఁ డనెడి విప్రుఁ
'డకట! ఒకబోయఁడు నను సంహరణము నొ
రించుచుండెను' నాఁగ నాలించెఁ గేక

అపుడు ధర్మనందనుఁ డట కరిగి బోయ
వానిని గని 'విప్రుని జంపఁ బూను టేల?'
యనఁగ బోయ 'కాళి కల బ్రాహ్మణు బలియిడఁ
గొంచుఁ బోచుంటి' ననఁ గరుణించి సెట్టి

'బ్రాహ్మణో న హంతవ్య'యన్ పలుకుఁ దలఁచి
భూతదయ కడుఁబుణ్య మన్ ఖ్యాతి నెంచి
తాను బల్యర్థ ముండి తద్బ్రాహ్మణు విడి
పింప బోయఁ డా సెట్టితో వెడలె వనికి ౩౦

అట్లు ధర్మనందనుఁ గొని యల్ల బోయఁ
డడవియం దేఁగుచుండి సైన్యమ్ము వేఁట
కొకటి రాఁ గాంచి యెవ్వఁడో యుర్వినేత
వేఁట కేతెంచె నె ట్లని భీతి నొంది

అచట నతల కవాట గుహ యొకఁ డుండ
నందు వైశ్యపుత్రుని డాఁచి యక్కిరాతుఁ
డొక్క చెట్టెక్కి నక్కియు నుండఁగ నల
వేట కేతెంచినట్టి భూవిభుఁ డలసియు

ఆ తరువు క్రిందనే నీడ కధివసించి
పైన నెక్కిన బోయ కన్పడఁగ 'నౌర!
వాఁడు మానవహంత యై పరఁగు-వాని
జంపుఁ'డంచు భటులకు నాజ్ఞ నొసర్ప

భటులు వానిని గొనిపోయి వధ యొనర్చి
రపుడుఁ గైలాసమునుండి హరుని యాజ్ఞ
నాదిశేషుని గాంచఁగా నరుగుచున్న
వాసుకి యల మార్గంబునన్ వచ్చుచుండి

అల్ల యతల కవాటగుహాముఖంబు
మూఁత వడి యుండఁ గడుఁ గోపమునను రేఁగి
ఘోరదంష్ట్రలం దానిని గొఱికినంత
ఆ గుహాద్వార శిల భస్మ మయ్యె నపుడు

అటుఁ బటపటారవము భూనభోంతరముల
నిండ గహ్వర ముఖగత గండశిలయు
వాసుకి భయద దంష్ట్రికోజ్వల దతులవి
షానలజ్వాలలన్ భస్మ మయ్యె-గుహయు
గాలి మంటలతోడను గరము మంచె

వాసుకి యందుఁ జొచ్చి యటఁ బంకజనేత్ర పదాంబురుట్యుగీ
ధ్యాసుర మానసుం డగుచుఁ బర్వియునుం గమలాసనస్థుఁ డై
భాసిలు ధర్మనందనుని బాలుని గాంచి ముదంబు నొంది యెం
తో సుకృపం దదర్శకుని దోడ్కొని వెళ్లెను తండ్రి చెంతకున్

ఆదిశేష దర్శనము

వ. ఆ పాతాళమునందు

నాగి నాగసహస్ర సేవితుఁడు శ్రీనారాయణాంఘ్రిద్వయీ
భాగంచన్మతియున్ మహోజ్వలఫణాభాస్వన్ముఖోద్యన్మహా
వాగర్ధోచ్చరణైకతానుఁ డహిరాజన్యుం బొడంగాంచి ఆ
భోగంబౌ మతి ధర్మనందనుఁడు కేల్మోడ్పుం బొనర్చెన్ రహిన్

వ. అప్పుడు ౪౦

శ్రీనారాయణ పాదపద్మ యుగళీ సేవా వినోదైక స
న్మానుండైన ఫణీశ్వరుం డల లసద్ధర్మాదర స్వాంతుఁడై
జ్ఞానుం బొందిన ధర్మనందనుని హర్షంబొప్పఁగాఁ గాంచి వ
త్సా: నీకున్ వరమిత్తుఁ గోరుమనె నత్యంతంబు దివ్యత్కృపన్

అని ఫణినాయకుండు తన కానతి యిచ్చిన ధర్మనందనుం
డనుపమ భక్తి నాతనికి నంజలి మోడ్చియు సృష్టిరీతి యి
ట్లని వచియింపుమం చడుగ నయ్యనిలాశన సార్వభౌముఁ డా
తని కిటులన్ వచించె సముదారసుధారస సామ్య వైఖరిన్

పదియు నేడు లక్షల యిరువది యెనిమిది
వేల సమలు కృతయుగంబు వెసను త్రేత
పదియు రెండు లక్షలును దొంబదియు నాఱు
వేల సంవత్సరము లయి వెలయునయ్య!!

ఎనిమిది లక్షలును నఱువ
ది నాల్గువే ల్ద్వాపర కగుఁ దీఱుగ సమ లి
కను నన్నార్మప్పది రెం
డనువగు వేలేండ్లు కలికి నగు వైశ్యమణీ! * ౪౪

వ. ఈ కృత, త్రేతా, ద్వాపర. కలియుగంబులు చేర్పఁగా మహాయుగంబు (43,20,000 సం॥). అట్టి మహాయుగంబు లొకవేయి కడచినంత బ్రహ్మదేవున కొక పవలు. అందుకు డెబ్బదియొక్క (71) మన్వంతరంబులు. ఈ బ్రహ్మదిన పరిమాణం బింద్రకల్పం బగును. ఇట్టి యింద్రకల్పంబులు రెండైనచో

*కృతయుగము 17,28,000 సంవత్సరములు; త్రేతాయుగము 12,96,000 సం॥లు; ద్వాపరయుగము 8,64,000 సం॥లు; కలియుగము 4,32,000 సం॥లు.

బ్రహ్మకొక రోజు. అట్టి రోజులతో నేర్పడ్డ సంవత్సరంబులు వందగడచినచో నజుని యాయుఃప్రమాణంబు. అద్దియే బ్రహ్మ కల్పంబు.

అజుల శతమేఁగ దీర్ఘాయు వనెడి మునికి
దినము - దీర్ఘాయువు లనెడి మును లిరువది
యేఁడు కోట్లేఁగ రోమశఋషి మెయి నొక
రోమము పడిపోవును శుభరూపచరిత!

రోమశులు ముప్పదగు కోట్లు భూమిఁ బడఁగ
నొక్క యెముక యష్టావక్రు నొడల వంగు
కోట్లు సెలువ దష్టావక్రగుణ్యు లేఁగఁ
బాదవృక్కుఁ కొక తెప్పపాటు తలఁప

అట్టి పాదవృక్కులు నియుతార్బుద (10000) మగు
కోట్లు చనిన న్నిమేషంబు గూడఁ గాదు
హరున, కతఁడె యన్నిటి కాదిపురుషుఁ డయ్య!
ఎలమి పుట్టించి ప్రోచి కిట్టించు వాఁడు

వే తలలుఁ గే ల్వేయిం గనుల్ వేయి గలఁడు
కనులు లేకె కాంచును వీనులొనరకె విను
కర చరణ హీనుఁడయ్యును దిరుగు నొసఁగు
సర్వదివ్యావయవమూర్తి శంభుఁడతఁడు ౪౯

దహరాకాశంబున మని
సహృదయులగు యోగితతి వెసంగనఁదగి-య
ల్ల హరుండు లోకగురుఁ డౌ
న్న హరిద్వస్త్రుండు సకల పూజితుఁ డర్యా!

అన్నిటికి నిమిత్తోప దానాది కార
ణుఁడయి హంసస్వరూపుఁడై పుడమిఁ బొడమి
వేద వేదాంగములఁ గొల్వ వెసఁ బ్రళయము
నందు నీల్గక యాత్మతేజోంచితుఁడగు

ఎల్ల సంద్రంబు లేకీభవించినపుడు
తమ మెదియు గానరానట్టు లమరినపుడు
ఒక మహాదేవుఁడే స్వయంజ్యోతి యగుచు
వెలుఁగు ధర్మనందన! దీని వింటివొక్కొ?

అల్ల పరమేశునుండియే యమరె మాయ
అతఁడే మాయ; మాయయే యాతఁడయ్య!
ఒనర మహదహంకారంబులను గొలిపియు
నతఁడు గుణములం గొల్పె ననంతరంబు

వ. అటు పిమ్మట ౩౪

సొరిది శంకరుఁడు రజోగుణంబును జతు
ర్వేదంబులను నల విధి కొసంగె

జగదవనార్థమౌ సత్వగుణంబుఁ జ
క్రాయుధంబు నల శ్రీహరి కొసంగె
లోక సంహారకరూప తమోగుణం
బును త్రిశూలమును దా నొనరఁదాల్చె
అపుడు సృష్టిన్ మొద లాచరింపఁగ ముహూ
ర్తము మాత్ర విధినిల్చె ధ్యానమందు
అ ట్లజుఁడు శివు నెంచిన నతని ప్రాణ
మం దాపానాన వ్యానసమానముల ను
దానమున దక్షుఁడుఁ గ్రతువుఁ దగ వసిష్ఠుఁ
డును బులస్త్యుఁడున్ బుట్టువు నెనసి రెలమి

తల నింగి, చెవుల గాలి, క
నుల రవిశశులును, మొగమునను సురేశాగ్నుల్
లలి నాభి నంతరిక్షము
వెలయన్ రోమముల లోకవితతులు వొడమెన్

సకలావయవములన్ సుర
నికరము మొగమందు విప్రనికరంబును మ
చ్చిక బాహుల క్షత్రియు లూ
రుకాండముల వైశ్య లంఘ్రిఁ బోదిన్ శూద్రుల్ ౫౭

వ. మఱియు నశ్విన్యాది నక్షత్రంబులును, గ్రహంబులును, యక్షరక్షోగంధర్వులును, సప్తమాతృకలును, సప్తసము

ద్రంబులును, నేకాదశరుద్రాష్టవసు, ద్వాదశార్క, ప్రమథ
గణ, తారానికాయంబులును, నదులు, వనంబులు, నానామృగ
ములును బ్రహ్మదేవుని నుండి యుదయించినవి

ఇమ్మెయి నెల్ల విశ్వములు నింకను వానికిఁ దగ్గ వృత్తి బ్రం
దమ్ములు నిక్కలింక శయనంబు భయంబు సృజించె ధాత లో
కమ్మున సృష్టిరీతి యి దఖండముదానఁ బఠించువారి ?
ష్ట మ్మఖిలమ్ము నుం గలిగి సౌ రిహమందుఁ బరానుం దగున్"

ప్రతాపవతీ సోమదత్త వివాహము - సోమకాంత విచారము

వ. అప్పుడు వైశ్యుఁ డానందంబుఁ జెందియుండ నిర్హే
తుకానందంబుతో సాలంకాయన మహామునీంద్రుండు వైశ్యులం
గనుంగొని, మఱొక విషయంబు వచింత నాలకింపుఁడని యని
యిట్లు వక్కాణించె ౬౦

సోమకాంతుని నొకచోట "సోమదత్తుఁ*
డనఁగఁ బడినది"-వైరాజుఁ డనెడి వాని
కూఁతు నల సోమదత్తుండు నాతిగాఁ బ్ర
తాపవతి యను కన్నెను దగ వివాహ

---

*సోమకాంతుఁడని యొకచోట, సోమదత్తుఁడని యొకచోట (స్కందపురాణమునఁ గాఁబోలు) చెప్పఁబడినట్లు తెలియుచున్నది.

మాఁడు కోర్కెని జెందఁగ నందుల కట
నున్న గంధర్వపతి కోపమొంది యెదను

కన్నెమిన్న నామెను దనకన్న నెవఁడు
పెండ్లి యాడఁగరా దట్లుఁ బెండ్లియయిన
గన్నె యేడునాళ్ళకుఁ జావఁగల దనంగ
సోమకాంతుండు ప్రార్థించె సోమధరుని

"సాంబా! నీకు నమస్కా
రం బిదె గంధర్వ శాపరంహ స్సుద్వా
హంబుం దీనిం జెఱచునొ?
యింబగు నీపేర్మి మమ్ము నేలుంగాతన్ ౬౩

సకలాంత ర్యాలసన్మహత్త్వయుతుఁడై సంపూర్ణ కారుణ్య రూ
పకుఁడై వేదనికాయగేయుఁడయి సర్వంబొల్చు శర్వుండు ప్రో
వకయున్నన్ మన కేదిదారి? యఁట శర్వాణీ మనోనాథుఁ డు
త్సుకతన్ బూని యనుగ్రహించుమనలన్ సోమార్ధజూటుం డొగిన్

శైలాఽపత్య మనోఽధినాయక! సమస్సంఘాతముం జేతు ము
ల్లోలంబై తగు మా వ్యథన్ గుఱిచియుం దోరంబుగా మాపయిన్
వాలాయంబగు సత్కృపా నిరతి యేపారంగ గంధర్వ శా
పాలస్యంబును బాఁపియున్ మనుపు మ"మ్మంచెంతొ ప్రార్థించినన్

ఆ వైశ్యావళి పయిఁ గరు
ణా విమలుం డగుచు, "ఖచరనాయకు దుశ్శా

పావేశ మేడు దినములై
తా వెస మిమునేచు'' నని సుధాకరధరుఁడున్ ౬౫

అని పంచకల్ప వృక్షము
లనడుము గౌరీ శివులును లలి హరియు సురల్
తనరం బొనరిచి యేఁడగు
దినములలోఁ బెండ్లి జరగఁ దీర్చెన్ హరుఁడున్

వ. అంత

అయిదు కంబాల మంటపం బటులఁ గొల్చి
యల్ల పెండిలి గౌరీశుఁ డలరఁ జేసె
ఆ ప్రతాపవతి నటుఁ బెండ్లాడె సోమ
దత్తుఁడు హరాజ్ఞ దు లెదల మోదంబు నొంద ౬౦

ఆ వివాహ మట్లయినది యాది గాఁగ
క్షత్త్ర విప్రుల పెండ్లి నల్కాంబములును
వైశ్యతతి పెండ్లి నైదు కంబముల పెండ్లి
తిన్నె కలర నౌనని మహాదేవుఁ డనియె

వైశ్యులు కన్నెనీయని కారణము

అట మణిగ్రీవుఁ డనెడి వైశ్యమణి యప్పు
డు మొగి ననియె సాలంకాయన మునినిఁ గని
''మౌనివర్య ! గంధర్వున కా నియతని
గన్నె నీయమంచును వైశ్యు లన్న దేల
నలువుగ'' నన సాలంకాయన ముని యనియె

స్వర్గమందు గంధర్వులు చరణ జాత
సములు గాన వారలకు మా కొమరితె నిడ
జాల మని వైశ్యు లాడిరి సరగ నింద్రు
డాదిగాఁగల దేవత లాలకింప ౭౧

అందుకు గంధర్వులు రుష
నొందియు "వైశ్యులకు దివిని నుండదు విషయా
నందం" బని శపియింపఁగ
నింద్రుఁ గొలిచి శాప మద్ది యీఁగిరి వైశ్యుల్

వ. పిమ్మటఁ బ్రతాపవతీసోమకాంతుల వివాహంబత్యంత వైభవంబుగా నిర్వహింపబడినది

కర మానందముగాఁ బ్రతాపవతి యింకం సోమకాంతుండు ని
ర్భర శృంగార రసైకతానముగఁ గడ్పం జెల్లెఁ గాలం బొగిన్
పరసాలాపములన్ మనోభవ కళానంతైక సంతోష వి
స్ఫురణన్ వత్సరముల్ నిమేషములుగాఁ జూపట్ట నప్పట్టునన్

వారి విలాసవైఖరులు వారి యఖండ రసానుభావముల్
వారి మనోజ్ఞవర్తనలు వారి మనోభవబంధ పద్ధతుల్
వారి బెడంగు కూర్ములును వారి పరస్పర నర్మగర్భముల్
చేరి తలంప నౌ నిఁకను జెప్పఁగఁ గిప్పఁగ నౌనె యేరికిన్? ౭౨

వారియనుంగు బేర్మియు నవారిగఁదీగటు లల్లిబిల్లిగాఁ
బాటి ఫలంబు నూనినటు వారికి నొక్క కుమారి గల్గె న
వ్వారొగిఁ గోరుగొన్నటు సుపర్వవరాంగన వారిపుత్రియై
యా రహిఁబుట్టు వొందెనన నాబిడ రూపము నెన్న నేటికిన్ !

ఆ బాలికా వతంసా
కీబాకారముఁగని మునిశేఖరులే లో
నాబకు లోనై మరునకు
తోఁబడఁగా నొరుల రీతులు పనే మనగన్ ? ?

వ. అంత ౭౮

ఆ రామామణియొక్క నాడు లలినానాసూనపుష్పాంచితం
బై రాణందగి నైకవిధ్య ఫలభారానందమై చాల సిం
గారానం గర కొప్పు కేళివనికాంతస్థానమందుంగడున్
హారి ప్రక్రియమై విహారమును చేయం బోయి యుండం బోరిన్

తొగపేని తోడఁ జెందొవలతోఁ దొమ్మిది
పొల్పుతో సంపెఁగ పూవుతోఁడ
దొండ తోడన్ మేఁడితో సంకుతో గజ
నిమ్మ పండులతోడ నీటుఁ గుల్కు
పైఁడి తామర తూండ్లతోడఁ జీమలబారు
తో నింగితో నంటితో మొసళ్ళ

తోడను దాబేళ్ళతోడఁ గెంజిరాకు
గమితోడ బవరంపు గణఁక దనరుఁ
మేని యంద చందాలతో మెలఁగు చాన
కీర్తియను పేరి యన్నువ కెరలుసౌరు
తోడ వ్యాహాళిసేఁతను దొడరియుండె
అల్ల సోమకాంతుకుమారి హాఱువు మీఱ ౭౦

నగు నగునేనిఁ జాలుఁ బదునాఱు కళల్ గల యా సుధాకరు
న్నగు; మొగ మంద మన్న నలనాకవనీ కనకారవిందము
న్నగు; గరవల్లికల్ కమలనాళములన్నగు; ముష్టి ముష్టితో
నగుఁ గవు నిట్టులా పడుచు నల్వగు నంద మెసంగెఁ గ్రందునన్

తన సౌరుఁ గాంచి మేలను చున్నవోయనం
దుమ్మెదగమి ఝుంకృతుల నొనర్ప

తన మొగమ్ముం దమ్మియనుకొని మకరంద
మును గోరి యళితతుల్ మొనయుచుండ

తన యుర స్సౌందర్యమున కీఁగె ననఁ బుష్ప
కోరకంబులు విచ్చుకొనఁగఁ జూడ

తన నడం గదలి రొదవొనర్చు నూపురం
బులఁ జంచులంటి యంచలు చరింప

కాంచికా కననైక రత్నాంచితరుచి
దేవకాంత ధనుష్కాంతి సరగఁ గొల్ప

అల్ల సోమదత్తుని కూఁతురయిన కీర్తి
యింద్ర కాం తాంశ కన్య చరించె వనిని ౧౨

చిత్రకంఠుఁడు సోమదత్త సుతం జూచుట

పరఁగఁ గలావతీ శుభవిపంచికనుం గయిఁ దాల్చి మీటు చుం
బరిజనయుక్తయై యల శివస్థల మండనమౌచు న వ్వనిం
బరిపరి రీతులన్ మధుర మంజుల గానరసానదేల్చు సుం
దరియగు నామె కీర్తి యటఁ దద్దయునట్లు దలిర్చియుండగన్ ౧౩

తగ నటకుఁ జిత్ర కంఠుం
డొగి గంధర్వుండు వచ్చె నొకఁడతఁడా కీ
ర్తిఁ గని స్మరార్తిం బడి కీ
ర్తిఁ గొనఁ దలఁచి కీర్తిఁ బాయు తీఱు చెలంగన్

కన్నొంగాంచిన యంత నంతకు నటుం గంధర్వుపై మారుఁ డౌ
గ్రౌన్నత్యంబున సవ్యసాచి యయి పూలా యివ్వి క్రొన్నిప్పులా?
యన్న ట్లుద్ధతి బాణము ల్వరపి పెల్లార్తిం గనం జేయ న
న్నన్నా! వాఁడల చిత్ర కంఠు గతి నేమన్నం మఱిం జాలునో ౧౫

మారుం బోలియు మారుఁడు
వే అంపము లటు సుమశర బృందము నేయన్

గారా కూరము ఖేచరుఁ
డై రహిఁ జానం దటిసి కరముఁ బేర్మి ననెన్

ఓ! కళ్యాణీ! మే లగు
నీకు న్నీవెవత వాక్కొ? నీ పే రెదియో?
నీకు జనకు లెవ్వారో?
నాకున్ వచియింప వేల నళిన దళాక్షీ!

అనినంత గీర్తి కన్యక
విన చెలికిన్ సన్న సేయ వే నల సఖియున్
వినిపించెఁ జిత్ర కంఠున
కును దత్కన్య తెఱఁగెల్ల గోమలి ఫణితిన్ ౭౭

"సోమకాంతుని పుత్త్రి యీ రామ యిట్టు
లిప్పు డారామసీమం జరించుకొఱకు
విందు నేతెంచె" నని నంత నెలమి ఖచరుఁ
డడిగె "నామెకుఁ బెండ్లైనదా?" యటంచు

ఆమె "అవివాహిత" యటంచు నాఁడఁ బడిన
యంత గంధర్వుఁ డాతం డుదార మార
తాప మభినయింపుచు ననెన్ ధన్యురాల!
నిన్ను గాంచిన దాది నా తెన్ను వినుము

అడరు నీపైని మోహాభరమ్మునం జేసి
కొండఁ బోలిన వాఁడ బెండు నైతి

ప్రిదులు నీ వంక యాకృష్టి బలంబున
భీము నంతటి వాఁడఁ జీమనైతి

పరఁగు నీ రూప వైభవ గౌరవముఁ జేసి
రాజు నంతటి వాఁడ గాజు నైతి

వెలయు నీ నెమ్మేని బిగువు కౌఁగిలిఁ గోరి
బింక మెల్లం డొంకఁ గుంక నైతి

చాన! నీ యాన నిను గాన మాన, మాన
సమ్మ నాది క్షణమ్ము ధైర్యమ్ముఁ గనదు
కొమ్మ! నీ దాసునిగ నేలుకొమ్ము! నన్ను
నలువుగా నీ పదమె దిక్కు నాకుఁ జుమ్మ ౯౧

తాఁకినంతన వాఁడీ దయఁజూచినం జెల్ల
నౌ నీ కటాక్షమ్ము లలరుఁ గాక

చూచినంతన కలంచుచుఁ జేరఁగనె యల
రించు నీ సౌరు రాణించుగాక

దవు నుండి యాతురతను గౌఁగి లిడ హాయి
నిడు నీతనూవల్లి యెసఁగు గాక

అంటకున్నం గాల్చు నంటినం దేర్చు నౌ
నీదు కెమ్మోవికిన్ మేల్మి గాక

సదరుఁడ న్నన్ను దరిఁ జేర్చి యదరు నాఁపి
చెదరు మోహాంబునిధి దరిఁ జేర్పవలయు
నెలఁత ! నీవాఁడ : నీ వాఁడ వలయుఁ బేర్మి
నిటుల నీ వాడఁ జేరి ప్రార్థించు వాఁడ ౬౭

కోమలీ ! నీపైట కొంకుల గాడ్పు సో
కకయున్న నా మేను గ్రాఁగకున్నె ?

లేమ ! నీ పల్కు లాలింపక నా వీను
లందు నానందంబు పొందు టెట్లు ?

కమలాక్షి ! ననుఁ గంటఁ గనకున్న నా పాటు
గంటఁ గొట్టిన చాడ్పు గాకయున్నె ?

నాతి ! నీ మోవి పానక మానకున్న నా
మానసంపుం దగ మాన నగునె ?

ఉవిద ! ఒక మాట ఒక చేర్పు ఒక్క చూపు
ఒక్క ముద్దు నొసఁగి నన్ను నోలిఁ దేర్పు
నీదు దాసాన దాసుండ నెలఁతమిన్న
అంచు గంధర్వుఁ డర్థించె నయ్యతివను

కీర్తికన్య తిరస్కారము

అంచతిక్రాంత మర్యాదుఁ డగుచు ఖచరుఁ
డాడిన నుడుల వినియుఁ గన్యావతంస

మల్ల కీర్తి సరోష భయంకరముగ
నిటులఁ బల్కె వానికిఁ గడు నెదఁ గలంగి ౯౪

"ఖేచరపతి ! ననుచుంటివి
నీచా ! యీ చాడ్పుఁగాఁగఁ నీతి వదలి యే
మో చావల పై వచియింతువు
వే చను మీ వెచటినుండి విచ్చేసి తటన్

"గంధర్వ పతివా ! గుణధౌ
రంధర్యము నీది తెలిసె రంగగు గుణ సం
బంధము గల దెవ్వతె నిను
బంధకి గా కెంచుఁ ? జనుము వచ్చిన త్రోవన్

"మతి నీకు సున్న నీసం
గతి గల యెవ్వతెకుఁ గల్గు గతి ! మతి నీ యో
గ్యత లేమి యెంచుకొన కీ
గతి ననుఁ గోరితివిర ! పలుగాకివి గదరా ? ౯౭

"నీ దొక రూపమంచు; మఱి నీ దొక వర్తనమంచు; నీపయిన్
నీ దొక ప్రేమ యంచనుచు; నిన్ను వివాహము గమ్మటంచు; నా
నాదురిత ప్రకారుఁడవు న న్నెడఁ గోరెద వాక్కా ? దుష్ట! యే
పైదలి నీదుపైఁదలిరు వహ్నిపయిం బలెఁ గోర్కి సేయునే ?

"సిగ్గనునట్టిదే లవము చిత్తము నందును నీకు గల్గిన్
బగ్గెయె నీకు నుండిన నభాగ్యుఁడ! యొక్క చిరంటిపై నిటుల్
లగ్గాన రింతువాక్కా మది? లాగగు పాప మెదేని నీవాగిం
దగ్గఱఁ జేరు వారికిని దార్కానదే? జగదేక నీచుఁడా!! ౯౯

"నిలిచెదవు ద్రాటికంబము
వలె; నోరి కురూపిగాఁడ; భావము శుద్ధిం
జెలఁగక పైపై యంద
మ్ములఁ జందమ్ములకు లెక్కవోల్చునె ఖలుఁడా? ౧౦౦

"నెమ్మని వీడి నగ్నన నీ కనుదోయిని మట్టిగొట్ట న్యా
య్యమ్మను టీఁగి నాయెడల నాశయ మూనిన నీ మనంబు భ్ర
ష్టమ్మయిపోను; నాయెదుటఁ జయ్యన నొండొక దున్నపోతు చం
దమ్మున నిల్తువేల? యిఁకఁ దచ్చన లాఁడక వెళ్ళిపొమ్మురా!'

అని శూలమ్ములఁ బోలు వ
చనముల నొప్పించు నల్ల సారసనేత్రం
గన సిగ్గు నొంది గంధ
ర్వనికాయేశుండు వెడలె వడి నట నుండిన్ ౧౦౨

చిత్రకంఠుండటుం జనం జిత్తమందుఁ
గొంత నిబ్బరముం జెంది; కాంత కీర్తి
చెల్మికత్తెలం గూడియుం జేరి గీము
తల్లికిం దెల్పె నెల్ల వృత్తాంత మద్ది ౧౦౩

అటులఁ దిరస్కృతుండయిన యా ఖచరుం డట మాని మానసం
బెటు నల కాంతనుండి యెట కేఁగమి నే గమనింపు నింపుగా
కటమటతోడ వైశ్యకుల *యంతను జేరియు సోమదత్తునిం
దటుకున దన్ను నేలుమని తద్దయు నార్తిని గోరె నాతనిన్

వ॥ అంత ౧౦౫

శరణాగత రక్షణ మా
భరణముగఁ గలిగిన వైశ్యవరుఁ డాతఁడు ఖే
చరునకు "నీ వెత యెది? నా
కొరిమఁ దెలుపు" మనఁగ ఖచరుఁ డొగి నిట్లనియెన్

"మారుఁడు క్రూరుఁ డొఁచు నల మారుని బోలె గరంబు నేచుచున్
"నారకమయ్యె నారక" మనం బొనరించెడి; నింత; సోమద
త్తా! రహి నీ కుమారికయె తద్దయు నా మది నాఁచికొంటచే
నీ రక మైతి నయ్య యిక నే గతి నేలదెవో ననుం ద్వరన్

నీ కుమారి నిక్కము మారుచే కటారి
నా మనంబు నువ్వెత్తుగా నాఁచికొనియె
ఆమె నా కాంత గాక నా కంత మగును
ఆమె నా కాంతగా జల్పుమయ్య! తొరను ౧౦౮

* యంతను=నాయకుని

ఆరామ నాకు నిల్లాలు గా కిల్లు నా
కిల్లుగా దది తుమ్మముల్లు గాని

ఆ యింతి నను(బొంద కకట ! నాదౌ మేను
మేను గా దది బీటి చేను గాని

ఆ చేడె పేర్మి సేయని నా మనంబు మ
నంబు గా దది గహనంబుగాని

ఆ లేమ కెమ్మోవి నానక నా మోవి
మోవి గా దది పాడు బావి గాని

అల్ల కన్నె మిన్నె సదరహాస సుంద
రవదనారవిందమున నన్ మిపుల రహిని
గనుచె నా కోర్కె; సోమదత్త! నెటి నీదు
సుతను నా కిచ్చి, నను(బ్రోవు సొరిది నిపుడు ౧౦౯

కీర్తి నా చెట్టు(బట్టిన గీర్తి(గాంతు
క్షితిని; దాన నా కెంతయుం గీడు వాయు;
కీర్తి నను(జేరదేనియు గీర్తి శేషు(
డ నగుదును నా వెతం దీర్చుము నెటి నర్య!''

అన(గా నర్యులు సోమదత్తు(డును లో నాలోచనం జల్పి నె
ట్టన గంధర్వులు శూద్రులీ దివిని "సీడా ? జోడౌ మీర్మాకు నీ
కును మా కన్నెను నిమ్మనంగ నుడి మీకున్ వచ్చె నే రీతి? నీ
కును మా బిడ్డను నిచ్చుకన్న నెటనో కూల్పంగ మేల్గాదొ కో !!

"ఏ గంధర్వున కో యిడి
యేఁగంగఁ బొనర్చుకన్న నింతిని వడిగా
నే గంగలోనా త్రోసిన
నేఁగం గల దస్మదీయ మెసఁగు వెత యొగిన్ ౧౧౨

పో పొమ్మ! చిత్రకంఠుఁడ!
యీ పగిదిని మాదు కీర్తి నీ వర్థింపన్
రూపఱును మాదు కీర్తియు
వే పాఱుమ యిచటనుండి వెస నెచ్చటికో"

అనుచు మొగమోట మీఁగి వైశ్యావతంసుఁ
డతని వారు గంధర్వున కాడినంత
నంతకాంతిక మేఁగిన యట్టు లతఁడు
చల్లఁబడి పుల్లఁబడి తన స్వాంత మఱియు

అవమానం బొకట న్ని రాశయొకటం బ్రాంచద్రుషావేగ మొం
ట వెసం బర్వఁగ మోము గెంపు గదురన్ గంధర్వుఁడయ్యార్యులన్
జవి యేఁదం గని యిట్టులాడు సజ లానలోప్వరు కల్పాంతకా
ల విశేషోద్ధత నీరదారభటిఁ బోలంజాలు కంఠధ్వనిన్ ౧౧౫

"అవురా! యర్యులు! చిత్రకంఠుఁడనఁగా నావంతగా మీకు లో
న వెసం దోచి తృణీకరింతురొకొ? గంధర్వేంద్రుఁ డన్నంతఁ జీ
మ వలెం దోఁచెనొ? మీరు మీకొమిరెతో క్ష్మామండలిం బుట్టి వై
భవ మేదన్ శిఖిఁ గూలి మ్రగ్గెదరు శాపం బిద్ది మీకిచ్చితిన్"

అని యుగ్రంబుగ శాపం
బును గంధర్వుం డొసంగఁ బూర్ణక్రోధం
బున వైశ్యు లాతనిం గని
యని రిటుఁ బ్రళయాంబురాశి దగు నారభటిన్

"ఔరా ! గంధర్వాధమ !
నేరము మాదేమి? కలదు; నీచుఁడవై మా
కీ రాని శాప మిచ్చితి
వా రామ న్నీ కిడ భవ దాశ్రితులమొకో? ౧౧౮

"నీ తాత బంట్లమా ? నే
మీ తఱి నీ కోర్కెఁ దీర్ప ? నీవు పొడమియున్
భూతలమున నీమె పయిం
బ్రీతి వడియు శిరము ప్రేలి బిద్దెద వార్తిన్ ౧౧౯

"ఈ లోకమునన కా దిం
కే లోకంబునను నీకు నీకన్య మఱి
ల్లే లీల న్నీ కన్యయె
యా లోబడ దోరి నీకు నగు మరణంబే" ౧౨౦

అని ప్రతి శాపంబును ఘో
రనియతి గంధర్వునకును బ్రబలరుషన్ వై
శ్యనికాయం బిడఁగా వా
డును బడి యవ్వాడునుం గడుం ద్వర నేఁగెన్ ౧౨౧

వ॥ అంత

కైలాసముఁ జని వైశ్యులు
కాల గణం గని జరిగిన గతిఁ దెల్పియు నం
దా లోకపు సాంబుఁ గొలిచి
హాళిన్ శ్రీ కన్యకాంబ నర్చించి రొగిన్. ౧౨౩

వ॥ అని సూతుండు వచించినంత శౌనకాది మహా మునీంద్రు లవ్వలి కథానకంబు వినంగోరి రంత ; నవ్వారికి నవ్వారి మోదంబు గదుర సూత పౌరాణికావతంసం బిట్లు వక్కాణించె. ౧౨౪

ఆపయి శ్రీ గౌరీ శివు
లేపుగఁ బెండ్లియగు గాథ యెనఁగె ననఁగ సూ
తా ! పౌరి నది దెల్పుమనిరి
ప్రాపుగ శౌనకముఖ మునివరు లాతనికిన్

వ॥ అంత సూతుం డిట్లు వచియించె ౧౨ౕ

హాళిన్ శౌనకముఖ్యులార! వినుఁడీ! యర్యావళిం గాంచియున్
సాలంకాయన మౌని చంద్రుఁడన నేఁ జాడ్పొప్పగాఁ దెల్పెదన్
గైలాసాధిపుఁడైన శంకరునిదౌ కళ్యాణపుం గాథ దం
భోళిం బోలి న దెల్ల పాపకుధరవ్యూహంబులన్ వ్రీల్పఁగన్

శ్రీ గౌరీ కళ్యాణము - దక్ష యజ్ఞము

దక్షుఁ డశ్వమేధము నిటలాక్షుఁ దనదు
నల్లునిం బిల్వ కూనెఁ జేయంగ నట ద
ధీచుఁ డను ముని యజ్ఞవేది గల శాల
దానఁ బరమేశుఁ డుండమి దనరఁ గాంచి ౧౨౮

దక్ష ప్రజాపతీ! నిట
లాక్షుం డిటలేఁడు; దేవతాధ్యక్షుం డా
యక్షరుఁ డుండని జన్నం
బక్షయ శుభదం బెటులగు? నన దక్షుండున్ ౧౨౯

"శివుఁ డనఁగా దిగంబరుడు; చేతఁ గపాలము బూను; బిచ్చమె
త్తవలెఁ; దమోగుణాఢ్యుఁడయి తద్ద లయంబు ఘటిల్లఁజేయు;" నం
చు వెసను దక్షుఁడాఁడ నటఁ జొప్పడు మాయను నందునున్న మౌ
ని విసరమెల్ల దక్షునకు నెమ్మది లోఁగి రటం గరంబునన్

వ॥ అప్పుడు దధీచుండు వారలం గాంచి యిట్లనియె ౧౩౧

సర్వేశుండగు వామదేవుని దిరస్కారంబు గావించియు
న్నిర్వ్యాహంబొనరింతు వీ సవనము న్నిర్ణిద్రపాపుండ! వో
దుర్వారాత్మక! దక్ష! నీవు నిఁక నిందుం బొల్చు నీవారు త
త్సర్వేశాగ్రహపాత్రు లారయఁ గదున్ సత్యంబు నామాటయున్

శ్రీ విష్ణుండు పరేశు డౌ శివునకుం బ్రేమైకపాత్రుండు తా
నే వా ర్మంకరు లెంక లై మనక వర్తింతు ర్కడున్ వారిపై
లో వైషమ్యము నూను నంచు నల సుశ్లోకుండు వాత్రుచ్చి, తే
జోవిస్తారుని శంకరుం దలచుచుం జొప్పొందె న ప్పట్టునన్

అప్పుడు——

ఒగి దాక్షాయణి భర్త శంభు మతి దా నుల్లంబునం బెట్ట కో
లిగ దక్షుండొనరించు జన్నమును నర్థిం గాంచఁగాఁ బోయి తం
డ్రి గుణాపేతతఁ దన్ను నాత్మపతి నెంతే దూషణం జేయ నో
ర్వఁగ లే కా సతి యగ్నినిం బడియటన్ బ్రమగ్గెన్‌గడున్
దీక్రృతిన్ ౧౩౫

అంత ౧౩౬

అట రుషఁ గన్న శంభుని జటాంతరమందును వీరభద్రుఁ డు
త్కటభయకృ త్ప్రభుండు వెయికన్నులు వేతల లింక వేయికేల్
పటుబల విక్రమాఢ్యముగఁ బర్వఁగ ధూర్వహుఁ డై జనించె ది
క్తటములు వెల్గఁ జేసెడి నకాండరవిప్రభనుం జెలంగుచున్.

ఆ వీరభద్రుఁ డ ట్లావిర్భవం బంది
శర్వునకు న్నమస్కారము లిడి
పంజరంబున విడివడ్డసింగము లటు
ప్రమథగణంబు తేవఁ దగి రాఁగ
దక్షయజ్ఞస్థలిం దగఁ జేరి యతని జ
న్నము పాడు గావించె ప్రమథు లందుఁ

గొందఱు కుండాగ్ని డిందఁ జేసి రిఁకఁ గొం
దఱు స్రుక్స్రువాది భంగము సలిపిరి
ఋత్విగోఘ బాధ జరగె ఋషితతి భయ
మొదవె దక్షప్రజాపతి నొగిని వీర
భద్రుఁ డట గఁట్టె భృగువు సుభవుఁడు దఱిని
గడ్డముఁ దఱిగె; భగు నంది కరము నేచె ౧౩౮

కట్టె భృగు మణిమంతుండు గట్టెఁ బూషు
నంతఁ జండీశుఁ డిక నపహాసము నొన
రించు పూషుని పండ్లు రాల్పించి; వీర
భద్రుఁ డాదక్షు తలఁ గోసి వైఁచె శిఖిని ౧౩౯

వ. అటు వీరభద్రుఁడు దక్షయజ్ఞధ్వంసం బొనరించి కైలాసం బేఁగె; నంత ౧౪౦

శూలి రహించి యజ్ఞపురుషం బ్రతికించి మఖాజి మస్తకం
బోలిన దక్షు మొండెమున కుంచియుఁ బ్రాణముఁ గొల్ప దక్షుఁ డ
వ్వేళను నైక రీతులను వే వినుతెంచె శివున్; మఱిన్ శిఖిం
గూలిన దక్షపుత్రికయుఁ గూఁతుగఁ బుట్టెను మంచుకొండకున్

సతి తన్ను వీడినందున
మతిఁ గుందిన శంకరుఁడు హిమగిరి దరి దరిన్
సుతపంబుఁ జేయఁ బూనెన్
వితతజ్ఞానప్రకార విస్తారముగన్ ౧౪౧

వ. అట్లైన్నో దివ్యవర్షంబులు గడవఁగా

తారకుఁ డన్న దైత్యపతి తద్దయు ఘోరతప మ్మొనర్పఁగా
సారసగర్భుఁ డెంతయును సంతస మొంది వరంబు లీయ వి
స్తార మదాతిరేకమున సర్వజగంబుల నేఁచుచుండె బృం
దారకనాయకాదు లల యద్భుతశక్తికి భీతినొందఁగన్

ఆ త్తారకదానవుఁ డు
వ్వేత్తుగ లోకతతి నేఁప బృందారకమౌ
న్యుత్తము లేఁగియు వేఁడిరి
య త్తామరసోద్భవుని నుపాయముకొఱకున్ ౧౪౫

అనవుడు బ్రహ్మ వేల్పులకు నాఁడెడి హైమనగంబునం దపం
బునుఁ బొనరించు శూలి గిరిపుత్రికచేఁ గను పుత్రుచేత నీ
దనుజుఁడు నాశ మొందియును దద్దయు మేలు జగంబు లొందు నం
దున శివపార్వతుల్ గలియనుం బొనరించు మరుండు పూనియున్

వ. అని వనజగర్భుం డానతియొసంగినంత-గురునను
మతిం దేవేంద్రుండు మన్మథునిం బిల్పించి చల్లని మెల్లని
సూక్తుల నతనికి నిట్లు వక్కాణించె ౧౪౬

తారక దైత్యనాయకుఁడు తద్దయు విశ్వము నేఁచుచుండెఁ -ద
ద్దారుణబాధ లీఁగ-సముదారుఁడు శంకరుఁ డద్రిపుత్రి దే
వేరిగఁ గాంచు-నందుఁ గనుబిడ్డఁడు త ద్దనుజాతుఁ గూల్చియున్
సారె సుఖంబు విశ్వమున సంఘటిలం బొనరించు మిక్కిలిన్

కాన-శివా శివుల్ గలియఁగా సుమకాండము లేసి-నీవు ఖేం
కాన నొనర్తువేని-నల కార్యమునం జగముల్ సుఖించు-నం
చూనిన పేర్మి నింద్రుఁ డన నోలిని మన్మథుఁడెంతయేని వే
గానఁ జనెన్ హిమాద్రికడఁ గాలగళుండు తపించు చోటికిన్

చిలుకలతోడఁ గూడియును-చెల్వగు చందనవల్లికాపరీ
మళ మలయానిలంపు రథమంటప మెక్కి-శశాంకుఁడాతప
త్రలసితపాణి నొప్ప-నళిరాట్పిక శారికలున్ రొదల్ వొన
ర్ప-లలి మరుండు చేరె హిమవంతము సద్గుణభాగుదంతమున్

వ. అందు— ౧౫౧

ఏలాలతాజాల హేలాపరిష్కార
కలిత పున్నాగవృక్షవ్రజంబు
పన్నగాహార దివ్య చ్చందన సుమర్త
ల్లికలస న్మందానిల లలితంబు
వికచారవిందౌఘ మకరందపానమ
త్త మిళింద ఝంకారతతియుతంబు
పుష్పి తాశోకసంపుల్ల మల్లీవితా
న వకుళ వంజుళ ప్రవిలసితము

మదనసందీప నామంద మంత్ర తంత్ర
పఠన సంభ్రాంతికర శుకవ్రాతశారి
కానికాయ వైభవయుతుఁ డై నెటిని వ
సంతుఁ డవతరించెను బలుసంతసమున ౧౫౨

అటు వసంతయుక్తుఁడు కంతుఁ డపుడుఁ బూచె
సచ్చిదానందరూపుఁ-బ్రజ్ఞానమయుని
శంకరు-నతం డటుల నల్లశంభుని గని
వెసను మాయావిమోహిత విషయుఁ డగుచు ౧౫౩

జ్యాకిణాంకబాహువులను నట్టె తట్టి
యల్ల జగదేకధన్వి యా నద్రిచాపు
పయిన నిష్పుష్పధన్వి పుష్పశరచయము
నిక్షుకోదండమునఁ గూర్చి యెక్కు వెట్టె ౧౫౪

ఆ కాముండు నికామకామమున నొయ్యన్ బువ్వు విల్తాటి వే
నాకర్ణాంతము లాఁగి-మోహన మనన్హర్వాందు నీలోత్పలం
బేకప్రక్రియ నేయ-శంభు నురమందెంతేని నాఁటెం గడున్
వీఁకం దన్మదనాద్భుత క్రమమునన్ విశ్వంబొగిన్ మ్రాన్పడన్

ఆ బాణం బెద నాఁట-శూలి మదియందత్యంతమున్ రేఁగి-య
క్షీబం బంతకపాశసన్నిభముగాఁ జెల్వొందు భ్రూవుం గడున్
భీబాహుళ్యదభంగిమై ముడిచి-వహ్నిప్రోజ్జ్వలన్నేత్రమున్
"గీబా" యంచును నెల్ల రార్వఁ-దెఱచెన్ గీల్యర్చులుర్లం దొరన్

అంతం బువ్విలుకాఁడు సప్రదర బాణాసంబుగా భీతి న
త్యంతం బిచ్చుచు బూదిరాశిగ హరోపాంతంబునం దందు "బల్
వింతా? విప్లవమా?" యటంచుఁ గను వార్విద్దూరముం జెందఁ-దా
నంతంబుం గనెఁ బాటు నొంది-తగునే యాధ్వారి భావంబెటన్ ??

రతివిలాపము

అంతం-దైవత మౌనికోటు లల మారాంతంబునుం గూర్చి త
త్కాంతం గాంచి వచింపగా రతియుఁ దత్కంజాతపత్త్రాక్షి వృ
త్తాంతం బయ్యది యాలకించి-మొద లొయ్యం ద్రెళ్ళ చెట్టట్లిలన్
శాంతిచ్ఛేదక రీతిఁ గూలి-పటుమూర్ఛన్ లోఁగి యొక్కింతలోన్

ఆ యటు మూర్ఛిల్లిన రతి
పోయిన తెలి వొంది-భువిని బొరలుచును నురం
బోయని మోదికొనుచు "నాఁ
థా!" యని యేడ్చెం గరంబు నార్తికరముగన్ ౧౫౯

నను వీఁడి యెందేఁగినావు? ప్రాణేశ్వర!
యీ వేఁగ నేను జీవించినానె?
ఏల నా గుండియ వ్రీల కున్నది పది
వేల ముక్కలు గాఁగ? వెస నదియును?
ఱాతిదో? లేక వజ్రంబుదో? నీవె ది
క్కన్నట్టి నన్ను నన్యాయపఱతె?
నాథ! యనాథ నై-నలువుగా నినుఁ గొల్చు
నే నేడ్వ-నొప్పరికింప నగునె?
నిండు చందురుం దెగడెడు నీ ముఖార
విందముం గాంతు మెప్పుడో? విందవగుచు
నీదు సాన్నిధ్య మిందు రాణింపఁ జేయు
నాదు పతి!" యంచు రతి యేడ్చె నాథు నెంచి ౧౬౦

ఆ రతి యాగతి న్నవయుచందు నొగిం దగి యున్న చంద్రకో
టీరుని పాదకంజముల డెప్పర మైఁ తగు భక్తి వ్రాలి-యో
సారకృపావిలాస! మనసార దయం గని నాకు నా పతిం
గూరిచి నన్ను నేలుమ! యకుంఠిత సత్కరుణాపయోనిధీ!!

ఒక పరి నీకు మ్రొక్కు-నెడ-నుండిన పాపము లెల్ల డుల్లియున్
సకలసుఖంబు లబ్బు-నని సత్యపు లీలఁ బ్రమాణజాలముల్
నికరముగాఁ జెలంగుఁ గద? నీకు నివే పదివేల వేటికో
ళ్ళు కడిఁది భక్తిఁ జేతు-నతిలోకముదాఽఽకర! చంద్రశేఖరా!!

కంటన్ వహ్ని-మనంబునం గరుణయుంగంఠంబునందున్ విసం
బుంటం గల్గిన దేవదేవుఁడవు-నీవుగ్రత్వముం బూని-ము
క్కంటీ! నా పతిఁ గంటి మంటల మసిం గావించి-త వ్వాని న
న్నంటం జేయుము జీవితుం జలిపి-లేదా! నాథు నీ విప్పు దే
కంటం గాల్చితి-వల్ల కంటనె ననుం గావింపుమా! భస్మమున్

అటు రతి పటుదుఃఖమతిన్
నిటలాక్షుని పాదయుగ్మనీరజములపైఁ
దటుకునఁ బడ-నల రతి న
క్కటికమునఁ గను-మని దేవగణముం గోరెన్ ౧౬౪

అమ్మెయి వేల్పు లెల్లఁ ద్రిపురాంతకుఁగాంచి-యుదారసత్కృపా
ధ్యమ్మగు మానసమ్మునను నా రతి నేలు-మటంచుఁ గోరి-రా
యిమ్మగనే మునీంద్రులు వచించిరి-దానను శంకరుండు డెం
దమ్మున సత్కృపం దగియుఁ దద్దయుఁ-దద్రతి కిట్లుఁ బల్కె-డిన్

ఓ సాధ్వీ! రతి! నీవా
యాసముఁ గన-కింక-నీదుప్రాణేశు మరున్
వాసిగ బ్రతికించెద-నీ
పై సరగ నతండు కానఁబడఁ డితరులకున్ ౧౬౬

నీ కొకతెకు గానంబడు
నీక న్నీ పతి-సమ స్తవిశ్వమునన్ జీ
వాకరమున కెదలో మని
ప్రాకటముగఁ గానఁ బడకపరఁగు నతండున్ ౧౬౭

నావుడు-మారుండు పున
ర్జీవితుఁ డై తనర-రతియుఁ చిత్తం బానం
దావిల మై-పతిఁ గౌఁగిటి
లో వెస గొని-యతులతృప్తి లో నంది కడున్ ౧౬౮

తానున్ దన పతియున్ స
న్మానంబున హరు పదముల మస్తము లంటన్
మానుగ నతు లిడి-మోదుల
కేనిఁ జనిరి మదిని ముదము స్వేచ్ఛ చెలంగన్

అంతన్ వేల్పులు మిక్కిలి
సంతోషమున శివుపయి-వెసను సుమపైన
త్యంతము పూల్ గురిసిరి-వా
క్కాంతుం డట శివుని జేరి-కడఁగి యిటు లనున్ ౧౭౦

దేవ! మహాదేవ! కడున్
బావన మగు నీదు లీల పరమంబు గదా?
నీ విట గిరిజను గొనుమా
దేవిగ-మీ సుతుఁడు తీర్చు దేవతల వెతన్ ౧౭౧

వ. మఱియును-సాలంకాయన మునీంద్రుండు వైశ్యుల కానతి యిచ్చినరీతిగా నైమిశారణ్యంబునందు సూత పౌరాణిక వతంసంబు శౌనకాది మహాముని పుంగవుల కిట్లు వక్కాణించె.

ఆశ్వాసాంత పద్యములు

సరసతర చరిత్రా! సన్మని స్తోత్రపాత్రా!
నిరత మధురశీలా; నిర్మలానంత లీలా!
కరుణపటలభాస్వత్కన్యకాంబా స్వరూపా!
పరిణత మహిమాఢ్యా! భవ్యకృత్యాకరేడ్యా!! ౧౭౩

కుసుమ సుజన పుత్రీ! గుణ్యవిశ్వైకనేత్రీ!
అసమసుఫలదాత్రీ! హానికృత్పాపదేత్రీ!
భసల దఖిల నమ్రవ్రాత రక్షావిధాత్రీ!
లసిత విమల శక్త్యుల్లాసితా! కన్యకాంబా!! ౧౭౪

అంగిరసగోత్రుఁడు-నీఁక-వైశ్యకులుఁ డయిన
దోమ వంశ్యుండు-వేంకటస్వామి గుప్త;
అమల గోవిందసుతుడు; వ్రాయనయినట్టి
కన్యకాపురాణపుఁ బద్యకావ్యమందు;

ఇద్ది మూడవయాశ్వాస మింపుమఖిరో
కలిత కరుణాలవంబ ! శ్రీకన్యకాంబ !; ౧౭౯

గద్యము. ఇయ్యది శ్రీతుంగభద్రానదీ తీర విరాజమాన-కర్నూల్నగర నివాసి-నిరంతరశ్రీమ ద్వేంకటేశ్వర చరణారవింద మిళిందాయమాన మానస-వైశ్యర-త్నాంగిరసగోత్రపవిత్ర-ధర్మపత్నీ కోటాంబికాసమేత-దోమా గోవిందార్యవర్య సుతజ్యేష్ఠుండును-శ్రీ రామచంద్ర కృపాకటాక్షనిరీక్షణాసాది తాంధ్రగీర్వాణ కవిత్వ కృతపరిచయుండును-శ్రీ బ్రహ్మవైవర్తమహాపురాణ శ్రీ పరకాలవిలాస-శ్రీ బ్రహ్మేశ్వరపురాణ-శ్రీ గౌతమక్షేత్ర మాహాత్మ్య-శ్రీ విష్ణుభక్తి-ప్రేమాభిరామ - శ్రీ ముకుందమాలా-శ్రీ గంగాలహరి - శ్రీ కనకధారాస్తవ - దూతాంగద - చంద్రకళా సుదర్శనాత్మబోధసుజనత్రయ - శ్రీ సీతాకళ్యాణ శ్రీ మార్కండేయవిలాస - శ్రీ సిరియాళచరిత్ర శ్రీ నృసింహాధ్వరీయ - శ్రీమదభినవరామదాస-శ్రీమదభినవ ప్రహ్లాదచరిత్ర-శ్రీరోహిదాస శ్రీగిరిధరలాలచరిత్ర-సుభాగ్యశతక - శ్రీకన్యకాపరమేశ్వరీ శతక శ్రీ వీరరాఘవశతక-సన్మార్గాద్యనేక - భాషాంతరీకరణ-ప్రబంధ-నాటక-యక్షగాన-శతక-ఖండకా-వ్యోపన్యాసకర్తయును-హరికథా కాలక్షేపనిర్వాహకుండును-నానా దేశ రసికప్రదత్త-శ్రీ మదాంధ్ర విద్యావాచస్పతి - సాహిత్యసరస్వతి - విద్యావినోద - కవిభూషణ-విద్యాసాగర-కవిరత్నాశుకవితల్ల - జాశుకవితాధురీణ - కవికుంజ-రావధానిపంచాన - నావధానపితామహ-కవిచక్రవర్త్యద్యాదరాంకిత-దోమా వేంకటస్వామిగుప్తచే ప్రణీతంబయిన శ్రీ కన్యకా పురాణపద్యకావ్యమునందు తృతీయాశ్వాసము.

చతుర్థాశ్వాసము

శ్రీదా ! శ్రీ కన్యాంబ ! మ
హాదురిత నివారణచణ ! అర్యనియంత్రీ !
సాదర దృగ్దత్తాఖిల !
మేదురవై భవచయా ! అమేయామేయా !!

దేవీ ! యవధరింపవలయు - భవదీయంబయిన యనంతర కథావిధానంబు-నట్లు పాలితకింకరుండయిన శంకరుండు రతి ప్రార్థనంబునం జేసి కాముని౦ బునర్జీవితుంజేసి-కైలాసంబుం జేరి నంత-నొక్క నాడు.

నా ర దు రా క

కరమందుఁ మహతీవిపంచిక మనో
   జ్ఞంబైన యాలాపనం
జరపఁ-మానసమందు నోట భగవ
   న్నామస్మృతిం బూని-యిం
పొరయఁ శారద నీర దేందురుచిభా
   గుద్యత్తనూకాంతి వి
స్ఫురణ న్నారదుఁ డేఁగుఁదెంచె నల శం
   భుం గాంచఁగా నొక్కటఁ.

అమ్మెయి వచ్చినట్టి జలజాసన సూతిని సాదరాతిరే
కమ్మునఁ గాంచి-శంకరుఁ డఖండముదంబున విశ్వపున్ విశే
షమ్ముల నగ్గుచున్-మఱెట సమ్ముని యమ్ముని మేటియందచం
దమ్మగు కన్నెమిన్నను గనం దగెనంచును బ్రశ్న నేయఁగన్

అంతన్ శంకరునిం గనుంగొనియు-నయ్యంభోజగర్భాత్మజుం
డెంతే భక్తి నమస్కరించి యను-"సర్వేశా! నిజం బీవు స
ర్వాంతర్యామివి-సర్వవేత్తవును-నీవయ్యా! కనన్ లేని దే
యంతం గాని చెలంగఁ బోదిటుల నన్నద్దం గతం బెద్దియో??

"నీ దయ యూఁతగా జగతినిం జరియించెడి వాఁడ-నాకు నీ
మాదిరిగాఁగఁ బ్రశ్న మిడు మాఁటకు నీ దగు నాదరంబు గా
లేదియుఁ గారణం బెసఁగునే? గనుకన్ వచియింతు నొక్క ప
ల్కాదరమేదురత్వ మెసలారఁగ దానిని నాలకింపుమా!!

హిమశైలనాయకు నప
త్యమణి-యుమారమణి యొప్పు నామె యనఁగరం
బమలిన సౌందర్యాంబుధి
శ్రమపడియే నామె బొగడఁ జాల ర దెవరేన్

పల్లవతతి యామె [1]పల్లవంబున కోడుఁ-
గాహళం బీఁగు జంఘాద్వయికిని

1. పల్లవంబు = పత్ + లవంబు = కాలిధూళి.

రహి నూరువుల పొంత[2] రంభోరుత యడంగు-
కౌ "న స్తి నా స్తి" వాదాన కిక్క-
ఆ కుచద్వయి దింపుఁ గోకద్వయము సొంపు
[3]నటితి శ్రీకిం గాంచు[4] దరము [5]దరము
నెఱి కొప్పు [6]నీరద నీరదత్వముఁ గొల్పు
నిండుఁజందురు నొంచు నెమ్మొగంబు!

మేని చాయ బంగారంబు మేల్మిఁ దెగడు
అల్ల చాన-నీయాన-నీ కర్వ మాన
సానఁ గాని-వాక్కునఁ గాని-సరగ నెవ్వ
రేని నల సోయగము సుంత నెన్న లేరు ౭

అందఱిఁ బుట్టఁ జేయు నలయంబుజసంభవుఁ-డట్టు లయ్యు-నీ
సుందరి తన్మహత్త్వమునఁ జొప్పడినట్టిది గాఁగఁ దోఁప-దో
చందురుఁదాల్పు! యల్ప మనఁ జాలరు దాని హొరంగు-నీవుఁ ద
త్సుందరతావిధేయతను జొక్కక పోవు-నిజంబు పల్కెదన్ ౮

2. రంభోరుత = రంభా + ఊరుత = అరటియొక్క లేక రంభయొక్క గొప్పతనము.

3. అటితి శ్రీ = గొంతు (మెడ) అందము.

4. దరము = భయము.

5. దరము = శంఖము.

6. నీరదనీరదత్వము = మేఘమునకు పండ్లులేనితనము, అనగా గర్వ భంగము.

మాఁటలు వేయు నేల ? యొక మాఁట వచించెద_నాలకింపు-నీ
వా ? టకటొంకు లేల? పురుషోత్తముఁడవుఁ-బ్రకృతిస్వరూప యా
పాటలగంధి-నీకు నలభామయు-నామెకు నీవు సాటి-యో
హాటకశైల చాప ! మదినారయు మాఁట వచించి నానిటన్

వ ఇంకను నాలకించునది. ౧౧

ఆ లలనా వతంస-మభవా ! భవదేక నిమగ్నచిత్త యై
కాలముఁ బుచ్చుచున్నయది-కాలగళా ! భవదీయ యయ్యేడిన్
వైళ మొనర్పకీవు గొనినన్ మఱి యట్టులఁ గానిచో నొగిం
గాలవశాత్మ గాఁగలదు కార్య మవార్యము గాఁగఁ బూనుమా!!!

అని పని వినియెద నని-య
మ్మని నారదుఁ డేఁగె నంతఁ బువ్వు ల్తుఁడు తొ
ల్లి నిగిడ్చిన శరముల నొ
చ్చిన వాఁ డై శివుడు జేర్చె శివయందు మదిన్.

అప్పుడు

"తా నొగి మున్ను వేసిన యుదారశరం బల యోగిపైఁ బనిం
బూనదొకో ?"యటంచు నెదఁబూర్ణత సంశయ మొంది
యున్న యా
సూనశరుండు మారునకు సొం పది హెచ్చఁగ నిందుశేఖరుం
డా నళినాక్షి గౌరిపయి నంతము లేని విరాళిఁ గనెన్ ౧౩

ఓలిం గైలాసశైలం బొగి విడి యభవుం
డోషధిప్రస్థనామ
శ్రీలీలాంచత్పురంపుం జెలువగు తవికం
జెల్మికత్తైల్ కడున్ సే
వాళిం జేయంగ శోభాయతన గిరిజయున్
హాళి నందాల మే ల్చాం
దాలం బర్వన్ మదిన్ సంతసము గని సుము
గ్ధత్వమున్ శంభుఁ డందెన్— ౧౬

అంత ౧౭

గిరిజ జలక్రీడావిహారము

బృందారకానంద కందమై యంద చం
దాల కెంతే నాలవాల మగుచు
శారదనీరద చంద్రకాడంబర
పుణ్యనిర్మల వారి పూర్ణ మగుచు
స్వగత కాంచన పద్మ తిగళన్మరందరం
గద్భృంగవార ఝుంకార మగుచు
కమలినీలతికా నికాయ భోజనతుష్ట
కలహంస హింసికా కలిత మగుచుఁ

నైకశంపాలతా ఝుంప నాఁ దగు శకు
లకుల సంచరణానంద నికర మగుచుఁ
గ్రాలు నట్టిమానసతటాకమునఁ జెలుల
తోడ న య్యుమ చేరి సంతోష మడర ౧౯

ఆకాశంబున నంత నింతట ప్రకాశాపేతతం జెందు శం
పాకాండంబును బోలెఁ గాక తిరమై ప్రాకాశ్యమేపా తటి
ల్లోకం బియ్యది నాఁగ నగ్గిరిత లందుఁ గేళిఁ గావించియుఁ
బైకిఁ వచ్చియు ధౌతవస్త్రము లలంకారంబులం దాల్చియుఁ

నానా సూనానీకం
బానిన మతిఁగోసినంత నపు డుమ మది నెం
తేనిన్ సద్భక్తి మెయిఁ
బూనె మహాదేవి శివుని బూజింప నొగిఁ ౨౦

"బృందారకానందకంద త్వదీయది
వ్యాకృతిం గానంగ నబ్బు టెపుడొ?
చంద్రరేఖాపరిష్కార భాసురము నీ
నెమ్మోము గాంచు పున్నె మ్మదెపుడొ?
ఎల్లలోకము లేల నింపైన నీ కేలు
దామర నా తలం దాకు టెపుడొ?
పరమపావనమైన భవదీయ పాదార
విందంబు లేఁ గొల్చు వేళ యెపుడొ?

నీవు న న్నేలఁ కొండేవి నీలకంఠ
నాదు బ్రదు కొప్పుఁ గాక యున్న నొగి నీల
కంఠకంఠస్థనాగి నీ గతికి నగ్గ
మగు మహాదేవ! నా రీతి నరయు మెలమి ౨౧

శివలీల

అని నానావిధుల న్నుతుల్ నుతు లసంఖ్యప్రక్రియం జల్పి శై
లనికాయేశు కుమారి శంకరుని నుల్లంబందు నం జేర్ప నె
మ్మనమం దంతును బొంతు లేని కృప సమ్యగ్రీతినిం జెందగాఁ
గనుపట్టెన్ మఱి విప్రులీల హరుఁడక్కాంతాగ్రభాగంబునన్

బహుళ జరాభార పలితంబులై జడల్
గట్టిసట్టి శిరోజగణ మెసంగ
ధవళాతిధవళ మై తనివి గా ముడుతలు
నస్థిఁ గన్పడు దేహయష్టితోడ

అడు గామడగఁ దోఁచు టగుపడగాఁ బదం
బుల జాలఁ దడఁబాటు నొలయుచుండ
శిశిరత్వ సర్వస్వదశఁ జూపు టన నెల్ల
యంగకంబులు వణం కందుచుండ

కనులు గాక కాళ్లయ్యె మూఁ డనఁగఁ గేలి
కఱ్ఱ-దుగ కాళ్లకుం దోడుగాఁ జెలంగఁ
దొంబదియుఁ దొమ్మిదగు వత్సరంబు లొప్పు
ముదుక పాఱుని యాకృతిం బొందె శివుఁడు ౨౩

పరఁగం దద్గతి నైజసన్నిధిని నిల్వంబడ్డ శర్వున్ ధరా
ధర కన్యామణి యాతిథేయ వర సత్కారాఢ్య చిత్తంబుతోఁ
గరముల్ మోడిచె; నందు కిందుధరుఁడుం ‘‘గళ్యాణమ’’ స్తంచు వి
శ్వ ర మాఽఽపాదక లీలఁ బల్కె నల యజ్ఞాతాక్షి కాశీస్సులన్

అమ్మాయి వచ్చినట్టి కృతకావనిదేవుఁడు కన్నెమిన్న నం
దమ్మగు డెంద మొప్పఁ గని ‘‘తద్దయు నీదగు పూజకున్ ప్రమో
దమ్మును నీదు వేల్పు గనుఁ దామరసాక్షిరో’’ యంచుఁ బల్కి ‘‘నా
మ మ్మెది నీకు? నెవ్వతెవు? మానిని! నాకు వచింపు’’మం చనన్

ఆ గిరికన్నె యంతట నిజాంతికవాసిని కాజ్ఞ సేయఁగా
వాగమృతంబు చింద నల భామిని పల్కె ‘ధరామరేంద్ర! యీ
సోఁగకనుల్ గలట్టి దగు సుందరి శైలకుమారి-నేత కాఁ
గాఁ గడు భక్తి శంభు పదకంజములన్ భజియించు నిచ్చటన్

వ. మఱియును దన చెలి మహాదేవార్పిత మనో ర
విందమై క్రందయిన తపంబు గావించుచున్న దనియును, న

య్యఘనాశంకరుండయిన శంకరుం డనుగ్రహించి పరిగ్రహింపని
నాఁడు విగతప్రాణ కాఁదలంచియున్న దనియు వచింప, న
మ్మాయావిప్రవేషధరుం డా హరుండు పకాలున న్నగి సాపహా
సంబుగా న ప్పార్వతి కిట్లు వచించె ౨౭

ముగ్ధలం దీవు మిక్కిలి ముగ్ధ వరయ
శంకరునివంటి వాని నీశ్వరునిగాఁగఁ
గోరు కాంత వెఱ్ఱిది గాక సారమతియ
టంచుఁ దెలిసిన వాఁడు వచించునెవఁడు? ౨౮

దై నందినంపుఁ గర్తవ్యం బటందమా?
యింటింట బిచ్చంబు నెత్త వలయు
అంబరం బందమా? అంబరం బొక్కొ? యే
నుఁగు తోలొ? ముప్పన్నె మెగము తోలొ
బిచ్చంపుఁ గడి గాక విసము మెక్క వలసె
బూఁది పూఁతం బూయు బునుకఁ దాల్చు
వాసంబుఁ గాంతమా? వల్లకాటను బాము
లే మేని సొమ్ము లై యెసగుచుండు
దయ్యములు భూతములు గావె తదనుచరులు?
జనకులా? సున్న చెడు మేలి గొనము లరుదు
తప్తకాంచనసన్నిభ తనురుచి గల
యబల! నీ వేడ? విషమాక్షుఁ డాతఁ డేడ? ౨౯

అని వికటముగా శివదూ
షణరీతిం బల్కు విప్రు జంకెనతోడం
గని గిరిజ వీనులం గే
లను మూసికొనియు శివస్మరణముఁ జలిపియున్ ౩౦

"అఖిలాఘాంతకుఁడై తగు
నిఖిలాధిపు శంభు శూలివిం దూషింపన్
ముఖరత్వ మెట్లు గలిగెన్
ముఖమున నీ?" కనియె గిరిజ భూదేవునకున్

వ. ఆ త్తెఱంగు నంతయుం జూని య గ్గిరజ చెల్మికత్తియ ల క్కుహనాబ్రాహ్మణుం గాంచి పరిహసించు వారై

ఒక చాన వికచాంబుజ కచాకచిక ముఖం
బున నాతనిం బకాలునను నవ్వె
ఒక లేమ య ప్పాఱుఁడు కయిం ధరించిన
దండంబుఁ గైకొని దాఁచి పెట్టె
ఒక చెలి య వ్విప్రుని కమండలువు లాఁగి
"యెంత నీ ర్పట్టు? నేమి?" యని యడ్గె
ఒక రామ య బ్బాడబు కయిం గలట్టి పు
స్తకమునుం గొని పోయి చాటుపఱచె
ఇట్టు లల భూసురుఁ బరిహాసించు చెలుల
జంకెనల నాఁపి యవయవస్థవిరుఁ డగుచు
నాతఁ డన్నవి లె క్కేమి? యనియె నగజ
అంత నటఁ దగె నొక్క మహాద్భుతంబు ౩౩

శ్రీ శివ నిజరూపదర్శనము

కోటి చంద్రుల డాలు గోట మీటఁగఁ జాలు
భస్మలిప్తంబైన వపువుతోడ
గంగాపరిష్కార కలిత మౌ చంద్రార్ధ
భాసు రారుణ జటాపటలితోడ
హారవల్లరివోలె నసఁగిపెనఁగు లాఁడు
చారు వాతాశన స్రజముతోడ
ఇంద్రధనుఃకాంతి నెనయంగఁ జాలు ము
వ్వన్నెమొగంబు దుప్పటముతోడ
డమరు త్రిశూల ఖట్వాంగ సారంగ సం
కలితమౌ కరచతుష్కంబుతోడ

డాలయిన మణిమయమకుటంబుతోడ
నందివాహమెక్కి న మేలి క్రందుతోడ
నందచందాలఁ జిందుచు హరుఁడు వారి
చెంత సాక్షాత్కరించె బల్ చెలువుతోడ

సంతోషాన నుపాంతమం దటుల సాక్షాత్కారమైనట్టి స
ర్వాంతర్వాణినికాయ గేయ కరుణా స్వాంతుం డనంతుండు వే
దాంతస్థాపిత చిన్మయాంగుఁడును నౌ నర్ధేందుకోటీరు న
క్కాంతామండలిగాంచి యద్భుతమునుంగాంచందగెన్ మిక్కిలిన్.

చిరకాల కామితంబగు
వర మేర్పడె నం చలరియు భరమగు లజ్జన్
గిరి కన్యామణి తన మతి
పరఁగకయుఁ దెఱ మఱుగునకుఁ బాటె వడి నటన్ ౩౭

డాలుగ నప్పు డీశుఁడు హుటాహుటిమై గిరిరాజ కన్యకన్
గేలను గే ల్దెమల్చి దరికిం దగ లాఁగి యిటు ల్వచించు "బ
ల్మే! లబలావతంసమ! లలిన్ హృదయాంబుజమందు నీపయిన్
జాల నెసంగు మక్కువఁ బెనంగు ననుం గరుణం గనం దగున్

సాంగుఁ డై యయ్యనంగుండు సవ్యసాచి
యగుచు నోహరి సాహరి నస్త్రచయము
నాపయిన్ వేయుచున్న వాఁడాఁప, కబల
ప్రబల వై నీవు నన్నుఁ గాపాడవలయు ౩౮

కన్యామణిరో! నీ కే
నన్యుఁడనె? యనన్యమయిన యర్మిలితోడన్
ధన్యుం జేయవలె నసా
మాన్యానంద మపు డేను మానుగఁ గాంతున్ ౩౯

అంతఁ బై కొన్న సిగ్గుమై నాస్యమందుఁ
జెమట బిందువుల్ ముత్యాల చెలువునూన
డాలుగా మేను బుళకనిచోళితముగఁ
జారుతరహాస్య సుందరాస్యంబుతోడ ౪౦

రమణి మందాక్షమందాక్షరంబు గాఁగ
నక్షికౌక్షేయునిం గాంచి యనియె నిటులఁ
"ప్రాణనాథ! నీ దానను బరను గాను
గాని మా వా రిడం దగుగాదె నన్ను" ౪౧

అని యానందముతోడ వంతను గరం బంతస్థలింబూని, య
వ్వనజాతాక్షియు నీలకంఠుఁడుఁ గరాబ్జంబుల్ విడం జేసి కొం
చు నెఱిన్ మాటికి మాటి కొండొరుల నెచ్చుం బేర్మిమైఁ జూచు కొం
చు నిజేశాను నధీశ్వరిం దలఁపుచున్ జొత్తెంచి నా గ్రీములన్ ౪౨

సప్తర్షి ప్రయత్నము

అటుఁ గైలాసముఁ జేరిన
నిటలాక్షుఁడు సప్తమౌని నిచయంబున కు
త్కటముదముగఁ దన కగజకుఁ
దటుకునఁ బెండిలి జరపఁగఁ దగు నని తెల్పన్ ౪౩

"చిరకాలాభిమతంబు నేఁడుఁ గద? చేఱిక్కెన్ మఱి త్తారకా
సురుఁ డీపై నిల లేని వాఁడె" యనుచున్ శుంభత్ప్రమోదాన న
వ్వరమౌనుల్ హిమశైలనాయకుని తేవం జేరియుం దత్సుతన్
హరు కాంతామణిఁ జేయ నౌ" నని సమర్హ ప్రక్రియం బూనియున్

వ. ఆ యేడ్వురమునులటు వచ్చినంత ౪౫

మునివర సప్తకంబును సమున్నతభక్తిని శీతశైలభ
ర్త నెఱిని గాంచి యెంతయును ధన్యుఁడనైతినటంచుఁ బల్కె వే
దనిచయవంద్యుఁడైన సముదారుని బన్నగహారు నల్లవా
ని గను జెందు భాగ్య మది నిస్తుల మంచు వచించి యర్మిలిన్

పౌరిఁ దనదు నోషధిప్రస్థపురమునందు
సకలమైన సన్నాహముల్ జరపికొనియు
నెప్పుడేని సిద్ధముగ దా నెసఁగుదు నని
తరలి రా వచ్చు శివుఁ డనె గిరివరుండు ౪౬

భూమి యంత యరుఁగు నభము నెనయంగఁ
బందిరిన్ వేయ గిరిభర్త పంచినాఁడు
మునులు కైలాస మేఁగి కూలిని గని గిరి
భర్త రహి నొప్పు టతనికిఁ బల్కి రిట్లు ౪౭

వివాహ సన్నాహములు

దేవ! మహాదేవా! నీ
కీ వలెఁ దన సుత నుమ నని హిమగిరి పతికిన్
మా వాక్కుగ మే మన నతఁ
డావిర్భూతప్రమోదుఁ డయ్యెఁ గరంబున్ ౪౮

వ. ఆ హిమాచలభర్త పట్టరాని సంతోషంబుతో మా యభిప్రాయంబు నొప్పికొని వివాహ సన్నాహంబులు గావింపఁ బూని యున్నాఁ డని వచింపఁగా శంకరుని సంకల్పంబునం జేసి భృంగి యనెడి ప్రమథరత్నం బాజ్ఞాపింపఁగా శీర్షాండును బ్రవర్ధనుండును జండుండును ననెడి బ్రమథత్రయంబు వెడలి పిల్పొనరించి నంత ౫౦

హర్యజేంద్రాదు లిం కష్టవసువులు వి
శ్వేదేవ గంధర్వ సిద్ధ సాధ్య
ఖచర కిన్నర నవగ్రహ పులస్త్యాదిప్ర
జాపతులును వసిష్ఠముఖమునులు
బ్రాహ్మయనుండు నాపస్తంబ బోధాయ
నాశ్వలాయనులాది యయిన గృహ్య
సూత్రకర్తలు వీఁకఁ జొప్పొందు ఘను లెల్ల
మేటి బహూకృతుల్ మేల్మి గొనియు

లోక జనకుల పెండ్లి యాలోకనంబు
సేయవలె నంచు గముల విచ్చేసి రెలమి
నల్ల శివలోకమునకు మే లతిశయిల్ల
సకల మానందతాండవ సరణిఁ దోఁప ౫౧

వ. అప్పుడు ౫౨

హరియును బ్రహ్మయు నిరువంకలం బరా
బరులఁ జేయుచును బెద్దఱికఁ బూన
పెండ్లికొడుక వౌచు వేడ్కఁ లొందుమ యంచు
వేల్పులందఱుఁ గడుఁవేడ్కఁ బల్కఁ
దనర బృహద్రథంతర జగతీ సామ
ముల మును లాహ్వానముల వచింప
కిన్నర గంధర్వులు నొ్నగి యంత్రగా
త్రముల గానంబుల రహిఁ జల్ప
గణపతిన్ వెంటఁ గైకొని కాలకంఠుఁ
డు మణికనక భూషణములన్ విమలవిభవ
మున ధరించి రజితశైలమున కెనయగు
వృషభరాజంబుపై నెక్కి వెడలెనపుడు ౫౩

వ ఇమ్మెయిఁ దరలి బృందారకామంద బృందంబుతో
నేతెంచిన శంకరుం గాంచి

మాల్యవ న్నిజసుత గంధమాదనగిరి
సహ్య వింధ్యాచల సుమేరు శైలముఖ్య మ
హానగస్వాములు తనతో దరిగి రా హి
మాద్రిపతి శంభున కెదు రరుగుదెంచి ౫౫

ఓ న్నమో మహాదేవాయ। చోత్తమాయ।
యని నమస్కారముం జల్పి యల్లుఁడ వొగి

నాకు నై తి వందుకు నెమ్మనమునఁ గరము
నిర్మలానంద మొందితి నిశ్చయముగ ౫౬

బ్రహ్మాదిదేవతాపటల శిరోరంజ
కంబైన పాదపీఠంబుతోడ
కృతకేతరపదాంతతతి పరిష్కారాతి
గంబైన సత్ప్రభావంబుతోడ
నాద బిందు కళా ప్రణవ నవనవ విధా
నంబు లీలావిహారంబుతోడ
ప్రణతార్తిహర బహుపరతంత్ర మంత్రయు
క్తంబైన రూపచయంబుతోడ
సర్వసమత సర్వజ్ఞత సర్వగతియుఁ
గలిగి యెఱుఁగ నై యెఱుఁగ రాక తగు నీదు
పాదయుగళిని గన్య కార్పణము సేఁత
కన్న మిన్న పున్నెం బేది ? కాలకంఠ ౫౭

వ, అని ముత్తైదువలచే వివాళి యొసంగించె. నంత దేవగణము నానతిం జేసి దేవదేవుండు వివాహమంగళ పరిష్కారసన్నాహంబు నొందె ౫౮

గజచర్మమయమైన కటివస్త్ర మెనయుచోఁ
రంగుబంగారు వస్త్రంబుఁ దాల్చె
పులితోలు వడ్డాణమును దాల్చ నడుమునఁ
గనకరత్నా ల్నడికట్టుఁ గట్టె

చిఱ్ఱు బుస్సాడు నాశీవిషంబుల బోలు
నవరత్నహారముల్ నలువు పఱచె
మంజులారుణ జటామండలంబును గప్ప
మాణిక్యమయమైన మకుట ముంచె
కాటిభస్మంబుఁ దాల్చునంగకములందు
జందనాగరువాసిత చర్చ లందె
అద్రికన్యామణిని బెండ్లి యాఁడఁ జనుచు
సర్వమాంగల్యకరుఁడైన శంకరుండు

వ. అంత ౭౧

అఖిలాగ మాగమాంతాభిజ్ఞుఁ డైన దే
వగురుండు పౌరోహితగతి నూన
వామదేవ వసిష్ఠ వరమౌని ముఖ్యులు
సామగానసోమసరణి బల్క
కిన్నెరసానులు కిన్నెరల్ గైకొని
పరువంబుఁ గడు నింపు పాటఁ బాడ
రంభాది కాప్సరః ప్రకరంబులు కరంబు
నంద చందా లీన నాట లాఁడ
తనరు చారు చిరత్నప్రతాన
మయవితానంబునందు సింహాసనమున
సర్వబృందారక మునీంద్ర శైల ఖచర
సేవ్యమానుండగుచు నొగిన్ శివుఁడు మించె ౭౧

వ. అంత

సరగం జారు చిరత్నరత్నమయ భూషాప్రోల్లసద్వేషభా
సుర యై వహ్నివిశుద్ధవస్త్ర పటలీ శోభాయమానాంగియై
సరస స్మేర మనోజ్ఞ వక్త్రరుచి భాస్వత్కాంతితో నొప్పున
గ్గిరిజన్ నైజకుమారి నద్రిపతి రక్తిన్ వేదికన్ జేర్చియున్

బంగరుతోడ రత్నముల భాసురమై సురభూజ పుష్ప రా
జిం గడు మేలి వాసనలఁ జెల్వగు పెండిలి మండపంబు నం
దుం గర మెప్పు భక్తిమెయిఁ దొయ్యలి మేనకతో గిరీంద్రుఁ డో
జం గొమిరెన్ హుతాశనుని సాక్షిగ శంభుని చేత నుంచుచున్

సకలాజాండకటాహభర్త వగు నీజామాతృభావాన నే
నకలంకాత్మలయందు మేటినయి సర్వాజాండమం దొప్పెదన్
సకలామ్నాయనికాయ గేయుఁ డవుభాస్వచ్ఛ్రీచరిత్రుండ వీ
వు కృపన్ నాసుత నియ్యమం గొనుమ శంభూ! పాణిసంపీడనన్

అవి యగ్ని సాక్షి గాఁగన్
దనయం గిరిపతి శివునకుఁ దగ నిడ వేల్పుల్
మను లింక జగము లన్నియు
ఘనసంతోషంబు నొందె గాఢస్ఫూర్తిన్

బంగరు బొమ్మ యై జిలుఁగు వల్వ ధరించి యనంగు తూఁ పనన్
రంగు చెలంగి సర్వవిధ రమ్యవిభూషణ భూషితాంగియై
మంగళవస్త్రయుక్త యయి మానుగ నొప్పు గిరీంద్రపుత్రితో
శం గడు మించె మించునను డాలగు శారద నీరదంబనన్

పెండిలి కేఁగుదెంచియు నవేళముదంబును గన్న మౌని మా
ర్తాండులు వేల్పురాయలును రాజదఖండముదంబుతోడ వే
నిండులఁ జేరి రింక నొగి నీశ్వరుఁ డీశ్వరితో సుఖాన మే
ల్మెండగు వెండికొండ-గడిమిన్ రహిఁ జేరియు నుండె వేడ్కమై

ఆ జగజ్జనకులయిన యగజ కభవు
నకుఁ గుమారుండు పుట్టి తారక దనుజవ
రుని సమయఁ జేసి వేల్పులకును జగతికి
నెల్ల నానంద మెంతయు నెనయఁ జేసె ౭౯

లోకమంగళకర శ్లోకము నం దగు
గౌరీపరిణయ కథారీతి యిద్ది
ఇద్దాని భక్తి నాలించు వారుఁ బఠించు
వారు స్మరించు వా ర్పటుశుభమ్ము
ల నఖిలైశ్వర్యంబులను జెంది పుత్ర పౌ
త్రాదులనుం గర మర్థిఁ గాంచి
సకలవిద్యాలాభ సంతుష్టినిం గాంచి
యెల్ల భోగంబుల నెనయఁగలరు
లోకసన్నుత్యమైన సుశ్లోక మెసఁగు
సర్వమంగళమాంగళ్యసరణి నొప్పు
ఇహపరంబుల సార్థక్య మెనయఁ గలరు
పార్వతీపరమేశుల భవ్యకృపను ౮౦

శివుని ప్రశ్న

వ. ఆవివాహంబు జరిగిన విశేషంబని సూతుం డిట్లనియె ౨౧

పాతాళంబున నుండి స్వర్గభువనంబందుండి నాగామరా
నీతంబౌ నుపదల్ వివాహమున కెన్నన్ వచ్చియున్- భూతలా
నీతంబౌ నుపదల్ చెలంగమికిఁ బ్రశ్నించెం గుబేరున్ హరుం
డాతండున్ శివుఁ జూచి యత్కృతము నొయ్యం బల్కె నీ రీతిగన్

క్రయవిక్రయముల కాగమ
నియతులు వైశ్యు లిట నుంట నెటివస్తువు లే
వియు దొఱకమి నచ్చట నుం
డి యుపద లెవి రాక పోయె నిటలాక్ష! ప్రభూ!! ౨౩

అనవుడు శంకరుండు విని యా నవు బేరము గోసురక్షణం
బును గృషి వైశ్యరత్నములు పూనియు వేదశుభప్రకారులై
యనఘ మనోజ్ఞధర్మముల యాచరణన్ భువియందుఁ బొల్చు పై
నను ననుఁ జెంది దానిపయినం గను వారల కన్యకాంబకన్ ౨౪

ఆ మాటన్ విని వైశ్యపాళి మదియందత్యంతమౌ వంత నె
చ్చొ మాడ్కిం గని శంభు సన్నిధి విడన్ హాయిం గడుం బాపునాఁ
డా మవ్వంబుగ లోకరక్షణకునై కావింప నాఁ ద్యాగ'' మం
చా మాన్యాత్ములకున్ హరుం డనియు నయ్యార్యాళి తోషిల్లగన్

ఇంతకు ముందె యీ విషయ మెంతయుఁ దేఁటగనిర్ణయంబులన్
సాంతముగాఁగ విన్నదె కదా? భువి మీకయి కన్యకాంబ-శ్రీ
కాంతుఁడు నేను గంజజుఁడు నయ్యయి రూపుల నొప్పువార మం
చెంతయుఁ బేర్మి శంభుఁ డన నెంచిరి వైశ్యులు భూమి కేఁగఁగన్.

వ. అట్టి యుద్యమంబుతో వైశ్యు లక్కడ నుండిన బ్రహ్మదేవునకుఁ జింతాక్రాంత స్వాంతులై నమస్కరింపఁగా నజుం డా వైశ్యుల కిట్లు వచియించె ౭౭

మీరిటువంత నొందునెడ మేలగునే? యలచిత్రకంఠ శా
పారభటీప్రకారసమయంబును దగ్గఱుచుండె గౌతమీ
తీరమునందొగిన్ మఖముదీర్చెఁ గుమారుఁడటన్ బదెన్మిదే
మారుల నేర్పరించుకొని యుండుఁడి నేను జనింతు భూస్థలిన్*

విశ్వకర్మ పదెన్మిదివీళ్ల మీకుఁ
గాఁగ నిర్మించు నిలయందు ఘన విభవము
తోఁడ నందుండుఁడీరు మీతోడు గాఁగ
భాస్కరుండనై జన్మింతు వసుధ నేను ౭౮

* పద్యము 78—అష్టాదశపట్టణములు. 1. జ్యేష్ఠశైలము (పెనుగొండ), 2. నిరవద్యకము, 3. ఏలాపురము, 4. వీరనారాయణము, 5. విశాలము (విశాఖ పట్టణము). 6. శివపురము, 7. ఆపంటము, 8. నరసము, 9. ధనదము, 10. ధర్మపురము, 11. జగన్నాథము, 12. కళింగము, 13. పాంచాళము, 14. పాలకుండము, 15. త్రిగుణము, 16. భీమము. 17. ఘంటసాలము, 18. పీఠికాపురము అనునవి.

వ. అని బ్రహ్మయనె నికను ౨౧

అపుడు శంకరుఁ డా సతినట్టు లొసగి
తాను నగరేశుఁడుగ నిలఁదనరి వింధ్య
వాసినిగ గౌరితగఁ బద్మతనయుఁగోన
కమలగా జనార్దనుఁడయి కంజనేత్రుఁ
డజుఁడు భాస్కరుండుగ నొప్ప నలవుతనరె।

అట్లు దైవాజ్ఞగొని నూఱునవుల రెండు
గోత్రముల యర్యులెల్లను గొమరుగ భువి
కెలమి గోకర్ణమున శూలి కెరఁగి గౌత
మీ తటస్థలిఁ గలయూళ్ల మేల్మి మనిరి ౨౨

ఆ బృహద్గిరి ముఖనగరాళి పదియు
నెనిమిదియు విశ్వకర్మచే హృద్యముగను
నిర్మితంబులై శివశివా నీరజాక్ష
పద్మజాబ్రహ్మ భాసురపక్కిఁదనరె

ఆ బృహద్గిరి యందుఁ గన్యాంబ యాది
శక్తి భక్తరక్షణశీల సర్వజనని
యర్యరక్షణదక్ష దివ్యన్మహిమను
మేలిదైవంబుగాఁ బొల్చి మేళ్మి నొసఁగు

వ. అట్లు ౨౩

శ్రీకన్యాపరమేశ్వరీనిలయమై శ్రీ శేందిరాధ్యేశనా
శ్రీకప్రోద్భవ వాసమై కరము నర్థిన్ విశ్వకర్మప్రభూ
తాకల్పామల నిర్మితిం దనరి యత్యంతంబుఁ బెన్గొండ భూ
లోకైకాభరణాయమానమయి వెల్గు న్నల్గు రా నౌ ననన్ ౭౬

ఆనందకందంబులై యందచందంబు
లెందునం గ్రందైన యిండ్లతోడ
ఆయిండ్లలో నిగమాగమవ్రజతదం
గ తదంతవేత్తృవైశ్యతతితోడ
ఆ వైశ్యతతిచేయు నర్ఘ్యదన్యర్ఘ్యదా
ధిక బహువర్తకాదికము తోడ
ఆవణిగ్భవజోదార సంపత్కృత
దానధర్మోరు విధానములను.
అల్లసత్కారములి కుత్సహానము నొసగి
మేటి సత్కథాశ్రవణముల్ మేకొనియును
కలవనెడిమాఁట కలవయి క్రాల దనరు
చుండు నిలకాభరణము పెన్గొండపురము ౭౭

ఆపెనుగొండయుఁ బదు నే
డౌపురులఁ గుబేరుఁ డఱుఁడు నభవుఁడవిన తీ
ఱేపుగ వైశ్యుల్ నేరియుఁ
బ్రాపగ సంపదలతోడఁ బరఁగి రట నొగిన్

శర్వాదికులగు వేల్పుల
ఖర్వ శ్రీఁదొంటిమాఁట గ్రాలంగాఁద
త్పూర్వరముల శ్రీకన్యా
సర్వేశ్వరితోడ వెలయ సౌరయ్యె నటన్ ౦౯౯

నగరులన విసములేని జ
నగణమగుట నగరులని నాగరులనియున్
దగిరర్యులు నగరేశుఁడ
నఁగఁదత్పూజితుఁడు హరుఁడు నల్వ చెలంగెన్

వ. సాలంకాయనుఁడు వైశ్యులతోనన్న నుడి యిది, అశ్లే సూతుండు మునులకు ననియె ౯౧

శ్రీ కుసుమశ్రేష్ఠి

ఆపురులందుమిన్నయగునట్టిది శ్రీబృహదద్రి;(పెనుగొండ)సత్పురిం
బ్రాపుగ నెల్ల సంపదల పట్టును ధర్మములెల్ల జేరియున్
రూపును గొన్న యట్లుఁ గడుఁబ్రాపును గన్నటు లొప్పువాఁడు వా
డై పరగంగఁబోవని శుభాంచితుఁడై కుసుమార్యరత్నమున్

శ్రీ ప్రాభాసతగోత్రుం
డై పరఁగె నతండు గోత్రమది సంకేత
శ్రీపరి నుద్వాహకులా (పెండ్లికుల)
ఖ్యాపరనామంబునొందె నర్యులలోన్ ౯౩

వెస మైత్రేయసగోత్రవైశ్యసుకులాబ్ధిజ రత్నమై పుట్టియున్
గుసుమాంబా మణియన్న చాన కడు మేలున్ బొందు సౌజన్యవి
న్యసనప్రాభవమోది తార్యగణ మై యందంబు జందంబునం
దసమానం బధికత్వదూరయను పేరందం దగెం గ్రందుగన్ ౯౩

మంచికొలంబునందుఁ గడుమంచితనంబున కాలవాలమై
మించిన జంటకుం బొడమి - మేల్మికి నగ్గముగాఁదలిర్చి తా
జించిన యందచందముల నీచెలి యీడు జగానఁ గానఁబో
మంచు జనంబులాఁడఁ గుసుమాంబ తగెం గుసుమాంబకాస్త్రమై

ఆకుసుమాంబ తండ్రియగు సర్యవరుండు నిజాంగనాయుతుం
డై కడుయోచనంజరిపి యాత్మజునుం గుసుమార్యవర్యునా
శీకసమాక్షినిం జలుప శ్రీకరమైతగునంచు నెంచి య
స్తోకమనోహరంబుగను జొప్పడఁజేసెను బెండ్లి దానికిన్ ౯౫

ఆవివాహమన్న నావివాహవివాహ
ము గన నట్టివా రది గను నెడల
నల్లలోటు దీఱునను నంత సంతోష
కరముగఁదగె జనతకరముఁబొగడ

నానాభూషణభూషితాంగులగుచు న్నాళీకపత్రాక్షి లెం
తేనిన్ "మించులుఁ బంచవన్నె చిలుకల్ దీపించు లీలం గడున్
జానుం జెంద వివాహమంటప మ దందం బొందె సంచారి దీ
పానీకచ్ఛల తద్విభూషణమణి పాంచద్రుచిస్ఫీత మై ౯౭

ఘనతపో విన్యాస గణ్యతన్ మును లట్టి
విప్రు లాశీర్వాదవితతి నీయ
సకలశాస్త్ర విశారద కమనీయాత్ములౌ
పండితుల్ ధర్మం బుపన్యసింప
హరిదాస సుకవి గాయక నికాయంబు త
త్తత్ప్రదర్శనజ మోదంబుఁ గొల్ప
ఇష్ట మృష్టాన్నసంతుష్టి పుష్టిం జెంది
బంధుమిత్రాళి సంబరమునొంద
ఆశలందలి యర్థుల యాశలెల్ల
నిండి వేడ్క సూక్తులు దెసల్ నిండి వైశ్య
కీర్తి కల్పవృక్షము పండి కెరల మిగుల
కుసుమ కుసుమాంబికా వివాహసుఖ మెసఁగె ౯౫

కైలాసంబును మేరువుంగదలికం గాంచెం దనూజేంద్రుడున్
పాలాక్షుండు గదల్ప వి ల్లఁగొనుటన్నా విందు మ ట్లొతఁదా
నాళిం దత్కుసుమార్యు పెండ్లి రహినీయన్ దన్మహత్త్వానఁ ద
మ్మోలిన్ "ఖ"ర్చొనరింతురో యనఁగనౌ నుల్లాన జంకుం గనెన్

అట రాచబాటల నట్టు లుంచుడు సందు
గూడ నలంకృతిం గొనబుమించు
అధికారి జననికాయము మాట యటు లుంచుఁ
డెల్ల పేదలు సొంపు పెనపి రెంతొ
స్వర్ణరజితమయ పాత్రముల్ పెండ్లింట
నే కాక తగె నెల్ల యిండ్లయందు

తద్వివాహోగతతద్జ్ఞసూక్తుఖ వివా
హమునన కా కొప్పె నఖిలపురిని
జిలుఁగు వలువల జిగిజిగల్-చెలఁగు నగల
ధగధగల్ మణికాంతుల నిగనిగలును
మంచి గంధాల బుగబుగల్ మించునట్టి
అల్లపెండ్లి సకలసంపదాఽఽకరంబు ౧౦౦

పాతివ్రత్యముతోడఁ గాంతమనఁగా బర్వున్ భవిష్యత్తునం
దా తీ త్రొప్పఁగనే వరుండు సతియందాదృత్యుపేతంబుగాఁ
జేత మ్మొనుట దార్ఢ్య మొంద నట" నిస్సీ! యిస్సీ! నాఁజేయు వే
శ్యాతత్యద్భుత నాట్యావార్తలెవి లేవయ్యేన్ విటుల్ కుందఁగన్

వందలుగాదు-వేలకును వంటలు పాచక కోటి వండఁగాఁ
గ్రందుగ నెల్లవారలును-గడ్పులు నిండఁగ నారగించి-యే
సందునులేక పొట్టలును-జందెములకా బిగిఖుంపు నంద వే
లందగ "త్రేవు" మంచు మిగులం గను ద్రేఁపులఁ ద్రేఁపి రందునన్

'నీతలకన్న లడ్డూ తక్కువా?" నా-"జి
లేబి నీ మొగమంత" లెక్కగనర!
మండెగ చిటి చాప మాదిరిరా! యద్ది
పాలలోఁ బిసకరా! పాయసమగు
చల్వమడతవోలెఁ జనురా! పదరపేణి
క్షీరంబులో బట్టచీలి క లగు

"నేమ్యా" పసిఁడి తీఁగ చెలువురా! నీ యిల్లు
బంగారుఁగాఁ-జూడు పాయసంబు
అప్పడాల్ వడెంబులు-వడల్-పప్పు ధప్ప
శములు-బూందీ-పకోడీలు-రసపుఁగాయ
లూరుఁగాయ_లూర్పిండులుఁ,గూర గాయ
లోహో! "నా నల్లి భు క్తుల నొప్పె నుడులు ౧౦౩

కుసుమాంబా కుసుమశ్రే
ష్ఠ్యసమానాధిక్య దూరమగుకళ్యాణం
బు సలుపఁబడెఁ దద్రీతిఁ
వెస వేల్పులుఁ గూడఁ గాంచి వింతం జెందన్

వ. అ వ్వివాహానంతరం బ వ్వధూవరులు గృహప్రవేశంబు గావించి పెద్దలకు నొద్దికగాను-చిన్నలకు మిన్నలుగాను మెలంగుచుండి-రంత ౧౦౫

ఆ యింటం దలమానికంబు కుసుమాఖ్యశ్రేష్ఠుఁడొ ప్పొందు బల్
హాయిన్ శ్రీకుసుమాంబికామణియు నిల్లాలై సుకంఠీయ-నా
మ్నాయ ప్రస్తుత పద్ధతిం దనరుచున్-మర్యాదలన్ ధుర్యుఁడై
శ్రీయు క్తాత్మక కన్యకాంబ పదముల్ సేవించు సద్భక్తుఁడై

ఆ కుసుమాఖ్య వైశ్యునకు నర్మిలి ధర్మముఁ గర్మతత్వమెం
తో కమనీయమై తనరు నుగ్మలి యాకుసుమాంబయన్న నా
శీకరదళాక్షి సర్వవిధ లీలల హేలల భర్తసేవకుం
బ్రాకయి యొప్పు నామె నికరంబగు దం బగు రూపరేఖకున్

శ్రీకమనీయ వక్త్రము కుశేశయవైరిని గేరుచుండు-నా
శీకదళంబులం గనులు లెక్కను బెట్టకయుండ-వల్లికన్
పీకను బాహునాళములు వేడ్కనుజల్పు-బిలేశయంబు దం
బైకవు నొప్పు నక్కుసుమమాతరుణీమణి మించె మించుగన్

రూపున కేమి? రూపు నను రూపముగాఁ దగునట్టి సద్గుణ
శ్రీపటుమూర్తి యై తనరి చేడెలకుం దలమానికంబనం
బ్రాపుగఁ బేరునొంది యల రామ నిరామయభాగ్యసీమ యై
యేపుగ భర్తృ భక్తికిని నిక్క యనం దగె నల్ల గీమునన్

వేద శాస్త్ర పురాణవిన్యాస-సంగీత
సాహిత్య సౌహిత్య సరణిఁ దెలిసి
అంచితాచారదీవ్యద్దేవతార్చనా
దికముల నెప్పుడుం దీప్తిఁ గాంచి
గురుజన గౌరవస్ఫురణంబునుం బిన్న
లందు నాదరణంబు నందమొంది
అతిథి మర్యాదయు-నాశ్రిత రక్షణం
బును నియమంబులై-పొల్పుమిగిలి

అన్నిటికి మిన్న-శాంతి-దయానుశీల
సత్య-వినయ-క్షమాదిక సద్గుణముల
కిక్క యిల్లాలగుచుఁ గరం బింపు గొల్పు
నైహిక స్వర్గమగుఁ గుసుమాఖ్యనిల్లు ౧౧౦

"ఓం భూర్భువస్సువరో" మను శారిక
"లతిథి దేవో భవ" యను శుకములు
"శ్రీకన్యకాధీశ్వరి! నమ" యను బిడ్డలు
"బ్రహ్మార్పణం" బను వైశ్యతతియు
తగ—"నోం నమశ్శివాయ గురవే-యోన్నమో
నారాయణాయ" యన్ భక్తజనులు
"పతికి వేల్పే?" రని పల్కెడి సతులును
స్వామిభక్తిగల సేవకచయంబు

గల్గి-యపరకైలాసంబుగాఁ దలిర్చి
యెల్ల వేళలఁ గుసుమార్య నిల్లు సత్య
మిహపరముల సాధన హృద్యతఁ సజ్జ
నంబు పాలిధనంబయి దంబు మించి ౧౧౧

కలవా వణిక్కు నగారమందే కాదు
కల—వా పురాలనే కలవు కలవు
లేమియాబేరిదా గీముపందే కాదు
లేమి—ఆయూళ్లనే లేమిలేమి
"సున్న" ను టల్ల శ్రేష్ఠుని యింటనే కాదు
సున్న—ఆపురులనే సున్న సున్న
"నాస్తి" మాఁటా యర్య నాలయానన కాదు
నాస్తి-యా వీళ్లనే నాస్తి నాస్తి

స్వస్తి యెల్లరికిం దగి—శిస్తుగల్గి
యెల్లఁ గోకొల్లగా నున్న-యిల్లు కుసుము
మందిరమునఁగూడ శశిబింబమున మచ్చ
వోలె నల జంట కొక వంత పొనరె నెడల ౧౧౨

వ. ఆ దంపతు లెంతయుఁ గాలంబుగా నంతుం బొంతును లేని యానందంబుతో నుండి—రయినను సంతానంబు లేమింజేసి వారెంతయుఁ జింతాదంతురి తాంతరంగులై ౧౧౩

కోటుల కొద్ది ద్రవ్యమది "కు" య్యని గీమున మూలమూలలం
బాటిగ మూల్గుచుండినను-బాపల యాఁటలుఁ బాఁటలుండకే
నాఁటికిఁ గాని సౌఖ్య మను-నట్టిది వట్టిదె యిల్లు గేస్తు లా
నాటకశాల నాఁడిన జనంబుల డంబు చెలంగు వారె సూ॥ ౧౧౪

పుత్త్రకామేష్టియాగము

వ. అని దంపతులు తమలోఁ దాము వంతనొంది ౧౧౫

తమకోసం బవతార మొందిన యజున్ ధన్యాత్ము బౌరోహిత
క్రమునిన్-భాస్కరుఁ జేరి-నైజమగు గోత్రంబుఁ బ్రభాతర్షికం
బున-ఉద్వాహకు లాభిసంజ్ఞ నని కేల్మోడ్పునఁగా-దేశికుం
డమల ప్రీతి చెలంగ-భాస్కరుఁ డతం డత్యంతముం బూనియున్

వారిఁ గూర్చుండఁజేసి యవ్వారిపేర్మి
వారు వచ్చిన కతమును బల్కుఁడనఁగ
వా రవారిచింత గదరు పల్కులఁ బలి
కిరి "నిజాపత్యహీనత కీ" డటంచు

వ. అంత ౧౧౭

తీఱును దానిని౯ వినియు-దేశికుఁడాతఁడు భాస్కరుండు త
ద్ధరుని వైశ్య-సద్గుణి సతీమణినిం గని పల్కె నెమ్మది౯
మీర లొకింత చింతయును-మేకొన జేయకుఁడయ్య నే
తీఱు నపత్య హీనతను దీర్చు నుపాయము నేను బల్కెదన్

తొలిని దశరథుఁ డనపత్యుఁడులలి మఖముఁ
బుత్రి కామేష్టిఁగావించి-పుత్త్రిలనలుఁ
గుఱఁ గనెన దీవు సలిపినఁబొరి నొకసుత
నొకసుతుం గాంతు వందున నొనరుపు మది

అంచుభాస్కరుఁడు గురువరుఁ డాఁడినఁ-గుసుముండు తా
నంచితప్రమోదమున మఖాచరణకు వస్తువుల్
కొంచ కొగిని దేఱఁ బంచి- కోర్కె నల మఖంబు గా
వించె బుత్త్వికాఒళి సభ్యు లెల్ల మేలుమే లన౯. ౧౨౧

భాస్కరునకు నధ్వర్యుత పరఁగ-నింద్ర
ముఖ్యులయిన బృందారకుల్ మొగి హవిస్సు

నొంది-రవనీసురుల్ సామమోలిఁబాఁడి
రింక శాస్త్రచర్చలను గావించి రెలమి

వెసను దేవభూదేవ తృప్తిగ నటులయి
నట్టి మఖమున శంకరుఁ డాత్మనలరి
యుం బ్రదక్షిణార్చు ల్దగ నొప్పు శిఖిని
బ్రోత్సహింప-నవ్వహ్ని యుప్పొంగి యద్ధ ౧౨౩

బంగారంబును మించు కాంతులను బర్వంజేయుచున్-దిక్కులున్
రంగారన్-మఖవేదికాంతరమునన్ గన్పట్టి యంతన్ గరం
బుం గారుణ్య విలాసుఁ డగ్నిచరు* సంపూర్ణంబు గుంభంబు నొం
డుం గో మొప్పఁగ వైశ్యమౌళి కిడియున్ దోడ్తోఁ జనెన్ మాయమై

వ. అంత ౧౨౪

ఆభాస్కరగురుఁ డాదృతి
శోభఁ జరు వదియొసఁగెను గుసుమునకు-నిం కా
ధీభరుసతికిం గుసుముఁడు
ప్రాభవమునఁ జేసె దానపటలిని నపుడున్

ఆ గో హిరణ్యదానము
లా గురుదేవార్చనములు-నా ధర్మంబుల్
లాగది కనవలెనే-కా
నీ-గణియింపంగ నేరికేనిఁ దరంబే ?" ౧౨౫

* చరువు—హోమార్థమయిన యన్నాదికము.

ధనహీనుల్ ధనమొంది-రే పొలమునుం దై వా ఱకల్లాడువా
రు నొగిన్ భూములనొంది-రింకను గడుం బ్రోల్లాసయుగ్భక్తులౌ
ప్పునెటిన్ క్షీరదధి ప్రతాన ముదధిం బోలెన్-విభూషాంబరా
ద్యనిదానంబగు దాన మిద్ది యగునింతాః నాఁ దరంబౌ నాకోః

శ్రీ వాసవకన్యావతార విరూపాక్ష జననఘట్టము

ఆ యాగాంతమునందు న మ్మెయిని దానాదుల్ విశేషంబుగా
నా యార్యుం డొనరించి యెల్లరికి నీయం జెల్లె సంతోష మా
పై యాగంపు ఫలంబుగాఁగఁ గుసుమాంబాదేవి గర్భంబు నా
ప్యాయంబౌ గతిఁ దాల్చె దేజ మది యత్యాకర్షకంబై తగన్

మగఁడున్ బంధుగులున్ శి
ష్టగణంబు ముదంబునొంద - సద్వైశ్యవరుం
డగు కుసుమదేవి కుసుమాం
బ గర్భమునుదాల్చెఁ బటుశుభశ్రీ నిండన్ ౧౩౦

శ్రీ వాసవీ విరూపాక్ష జననములు

వ. అంత నాయమ్మ గర్భంబు క్రమక్రమంబుగా శుక్లపక్ష క్షపాకరబింబంబు చందంబుగా నెల్లవారికి నానందకందంబుగా నభివృద్ధి నొంది—నెలలునిండి— ౧౩౧

వైశాఖమునఁ బునర్వసుభంబునఁ శుద్ధ
దశమి - భార్గవవాసర శుభదినము
శుభమౌ గ్రహంబులు సొరిది నుచ్చను నుండఁ—
దీఱు శుభగ్రహాధిష్ఠితముగ
తనర శుభగ్రహత్రయ దృష్టి తగుచుండ—
శుభలగ్నమున నొక్క సుతయు—నొక్క
సుతుఁడు జన్మించి—రా సుతుఁ డా శశి దివా
కరము నెసఁగు వంశకరుఁ డగుచును
ఇరువురివలన నతుల శుద్ధకీర్తి
సుప్రకాశ మర్త్యులకును జొప్పడునని
కరము మౌహూర్తికుఁడు జాతకమ్ము వ్రాసె
సకల సజ్జన సంతోష సరణి గాఁగ ౧౩౨

విరూపాక్షుఁడు

ప్రభుఁడు విరూపాక్షి కృపం
బ్రభవించెంగానఁ గుసుమబాలుఁ దివ్య
త్ప్రభులు విరూపాక్షుండని
రిభవాత్మక సంజ్ఞ నతఁడు ప్రిదులంగ పిలఁగా ౧౩౩

శ్రీ వాసవి - (కీర్తికన్య)

వాసవ వసుప్రసాదంబు పరగి పుట్టు
కతనఁ గీర్తికరి యగుచుఁ గాలుకతన
కన్యకకు నామెకుం జేసు కరము దనరె
"వాసవియుఁ గీర్తికన్య నా వసుధయందు ౧౩౪

ఆ యన్నయుఁ జెల్లెలు నా
ప్యాయనముగ వృద్ధి నంది రందఱు మెచ్చన్
హాయిగ జననీ జనకుల
కేయంత కొఱంత లేని యింపు చెలంగన్ ౧౩౫

చాలఁ బేర్మి గర్భ ద్వాదశమున బాలు
న కుపనీతి విరూపాక్షునకుఁ జెలంగె
పరగ భాస్కరుని యుపదేశమునఁ దండ్రి
జరప నా కుఱ్ఱ డెంతయుఁ-సౌరునొంది ౧౩౬

భాస్కరాచార్య సన్నిధిం బరఁగఁ బూనె
వేదముఖ్యముల్ చౌషష్టివిద్యల నొగి
నేర్వ నవ్విరూపాక్షుండు నెటఁ ద్వరను స
మర్మకముగ వానిం జెందె మాన్యలెన్న ౧౩౭

కీర్తియును సర్వవైదుష్య మూర్తి యగుచు
తొగ కనుల కాంతి మైఁ జాయ-మొగము డాలు

ఈడులేనియందముఁ జంద మెనసియుండె
అల్ల వాసవీకన్య. ధన్యాతిధన్య ౧౩౭

అని సాలంకాయనుఁ డ
ర్యనికాయముఁగాంచి యింక ననె వైశ్య లోసం
గిన శాపాన నిల భవములఁ
గనె రాజై చిత్రకంఠగంధర్వుండున్ ౧౩౮

ఆగంధర్వుఁడు చిత్రకంఠుఁడటు లర్యశ్రేణి శాపాన భూ
భాగంబందును జంద్రవంశమునఁ దా బర్వెన్ శశాంకాన్వయ
శ్రీగణ్యత్వము నెట్టివారికిని వర్ణింపం దరంబౌనె? నా
నా గీర్వాణ మునీంద్ర బృందవినుతిం దైవారు నవ్వంశమున్

రాజసూయాధ్వరార్థము కుబేరుం బోరి
ధనమును దెచ్చిన ఘనబలుండు
కాలకేయ నివాచకవచుల నోర్చియిం
ద్రున కింపుఁగూర్చిన దుంద్రయశుఁడు.
ఏకతంబున దరి కేతెంచు నూర్వశి
నెనయక యంపు జితేంద్రియుండు
కైరాతవేషుఁడౌ కాలకంఠుని దన్పి
పాశుపతము గొన్న బాహుశాలి
సర్వలోకగురుఁడు కృష్ణుసారథిత్వ
మునను గౌరవుల నవి గెల్చిన యజేయుఁ
డయినయర్జునుఁ డభిమన్యునాత్మజాతుఁ
గాఁగఁ గనె మహాశౌర్య లోకైక మాన్యు ౧౪౧

చెలఁగి యభిమన్యునకుఁ బరీక్షిత్తనియెడి
కొడుకు కుదురుమిడుకుల పాలి కులిశమూర్తి
పాపచయ సమవర్తి యపాపుఁ డఖిల
ధర్మవేత్త సర్వదిగంత ధవళయశుఁడు ౧౪౩

ఆపరీక్షిత్తుని తనూజుఁడై జనించె
ను జనమేజయుండను పేరు సుజనహితుఁడు
భారతము నాలకించిన భవ్యుఁడతని
కిని శతానీకుఁడను సుతుం డొనరె నిలను

ఆ శతానీకునకు క్షేముఁ డాత్మజుండు
అతనికి విజయార్కుఁ డొదవె; నతని సుతుఁడు
విష్ణువర్ధనుఁ డతఁడు తా వెసను దొల్లిఁ
గ్రాలె గంధర్వుఁడై చిత్రకంఠుఁ డనఁగ ౧౪౪

వైశ్య లిడ్డశాపంబును బట్టి చిత్ర
కంఠగంధర్వుఁ డారీతి క్షమను విష్ణు
వర్ధనుఁడన జన్మించి సద్వైదుషీ సు
వేత్తృతం దగె వేదశాస్త్రార్థ మదిని.

అతడు ప్రాజ్యరాజ్యం బొంది స్యందనగజ
హయపదాతి వర్గములతో నఖిలదిశల
యందు విజయంబు గావింప నాత్మనెంచి
వెసఁ దనయు రాజరాజేంద్రుఁ బిల్వఁబంచి ౧౪౫

పద్మశైలాఖ్యగల తన పట్టణమును
సుతునధీనంబుఁ గావించి - యతని కడను
దగిన సైన్యంబు రక్షకత్వమున నుంచి
తాను దేశదేశ విజయార్థముగఁ దరలె ౧౪౩

అంగ వంగ కళింగ సింహళముఖపద
ముల జయించి తుండీరమండల ముఖ యమ
దిక్ప్రదేశ రాజన్యు లీ తేజమునకుఁ
జెలిమి నొందఁగ నెంతయు నెలమి నొంది

పారశీక - కాంభోజ - బర్బర నిషాద
ముఖ్య పశ్చిమాశాపతుల్ పౌనరఁ గోస
లాది కోత్తర భూపతు లతని ధాటి
కోడి జోహార్ల నర్పించి రొడువుఁ దక్క ౧౪౫

ఇట్లు దేశ దేశవిజయ హిండితుఁ డయి
విష్ణువర్ధన భూపతి వెసఁ దదీయ
ధనకనక వస్తు వాహనతతి విశేష
ముల నుపార్జించి విభవ సంపూర్ణుఁడగుచు

వైశ్యతతిచేఁ బరిష్కారపటిమ నొంది
కుసుమగుప్తపాలన సుఖాకుంఠిత మయి
నట్టిపట్టణ రాజమై యలరు జ్యేష్ఠ
శైలనగరంబుఁ గాంచె నుత్సాహమొంది ౧౪౭

పరమ పావన చరితులై పరఁగుచున్న
తత్పురాధికారులకును దనదు రాక
రాక వలెనుండు ననువార్త వీఁక నంప
వార లానంద తుందిల భావులగుచు ౧౫౨

వ. విష్ణువర్ధను నాగమనము నాఁగ మనము మనములందు సంతసంబు నొందవలయునని వైశ్యులెల్లం దమలోనఁ గలియఁ బల్కికొని - తద్గౌరవ సన్నాహంబులను గావించు చుండిరని సాలంకాయన మునీంద్రుండు వైశ్యులకు వినిచిన క్రమంబున సూతమహర్షీంద్రుండు శౌనకాది మహామునుల కనినంత వా రవ్వలి కథావిధానంబు విన వలతుమనిరి- ౧౫౩

ఆశ్వాసాంత పద్యములు

లోకైక స్తవనార్హ తావక శుభశ్లోకంబు నా తల్లిరో!
శ్రీకన్యాంబికరో! వచించుటది యుర్విన్ సజ్జనానందకం
దాకారంబు ప్రబంధరత్నమయి హర్షొందన్ వలెన్ విన్న వా
రేకాకార శుభంబు లందవలె హాయిం గాంచుచు న్నిత్యమున్.

వయసెచ్చెన్ మదిరెచ్చెఁ గొంప కలతల్ పర్వం గడున్ దల్లి! వి
ర్ణయభావంబె యభావమయ్యెఁ గర మర్థం బర్థినై కోరు బా
ధ యి దేనాటికి నన్నువీడునో? భవత్కారుణ్య మే కొంతో యు
న్నమెడన్ దుఃఖపరంపరల్ సురిగి కన్యాంబా! సుఖింతుం గడున్

ఆంగిరస గోత్రుఁడు నికవైశ్యకులుఁడయిన
దోమవంశ్యుండు వేంకట స్వామిగుప్త
అమల గోవిందసుతుఁడు వ్రాయనయినట్టి
కన్యకాపురాణ పద్యకావ్యమందు
ఇద్దినాల్గవ యాశ్వాస మిందుముఖిరొ !
గణ్యకరుణావలంబ ! శ్రీ కన్యకాంబ !! ౧౫౬

ఇయ్యది శ్రీతుంగభద్రానదీ తీరవిరాజమాన కరూల్నగరనివాసి-నిరంతర-శ్రీమద్వేంకటేశ్వర చరణారవింద మిళిందాయమాన మానస వైశ్యర త్నాంగీరస గోత్రపవిత్ర - ధర్మపత్నికోట మాంబికా సమేత శ్రీదోమా గోవిందార్యవర్య సుతజ్యేష్ఠుండును శ్రీరామచంద్ర కృపాకటాక్ష వీక్షణాసాది తాంధ్ర గీర్వాణ కవిత్వ కృతపరిచయుండును శ్రీ బ్రహ్మవైవర్తమహాపురాణ శ్రీ పర కాలవిలాస, శ్రీ బ్రహ్మేశ్వరపురాణ, శ్రీ గౌతమక్షేత్ర మాహాత్మ్య, శ్రీ విష్ణుభక్తి, ప్రేమాభిరామ, శ్రీ ముకుందమాలా, శ్రీ గంగాలహరీ, శ్రీ కనకధారాస్తవ, చంద్రకళాసుదర్శన, మాతంగ దాత్మబోధ, సుజనత్రయ, శ్రీ సీతారామకల్యాణ, శ్రీ మార్కండేయవిలాస, శ్రీ సిరియాలచరిత్ర, శ్రీ నృసింహో ద్వరీయ, శ్రీ మదభినవరామదాస, శ్రీ మదభినవప్రహ్లాదచరిత్ర, శ్రీరోహిదాస, శ్రీ గిరిధరలాలచరిత్ర, సుభాగ్యశతక, శ్రీ కన్యకా పరమేశ్వరీశతక, శ్రీ వీరరాఘవశతక, శ్రీ మహాత్మాగాంధీ శతక, శ్రీ తిలకశతక, దీనకల్పద్రుమాద్యనేక, భాషాంత

రీకరణ, ప్రబంధ, నాటక, యక్షగాన, శతక, ఖండకా, వ్యోపన్యాసకర్తయు - నానాదేశరసికప్రదత్త, శ్రీ మదాంధ్ర విద్యావాచస్పతి, సాహిత్యసరస్వతి, విద్యావినోద, కవిభూషణ, విద్యాసాగ, రాశుకవితల్లజ, కవిర, త్నాశుకవితాధురీ, ణావధాని పంచానన, కవికుంజ, రావధానపితామహ - కవిచక్రవర్తిత్యనే కాదరాభిదానాభి రాముండును నయిన శ్రీ దోమావేంకటస్వామి గుప్తచేఁ బ్రణీతంబయిన శ్రీ కన్యకాపురాణ పద్యకావ్యంబు నందుఁ చతుర్థాశ్వాసంబు

పంచమాశ్వాసము

శ్రీ కన్యాపరమేశ్వరి!
లోకైకపవిత్రి! దీనలోకావనిరో!
నీకు న్నాపై దయరా
దా! కర మీ భవజలనిధి దాటింపగఁదే!! ౧

తల్లీ! దీనజనామర
వల్లీ! కృపఁ జల్లి నన్నువంటి యనదఁ గో
కొల్ల సుకం బిడి ప్రోవుమి
యుల్లమ్మున నిన్ను నెంతు నోడికపు వెల్లీ!!

వ. అవధరింపు మనంతర కథాప్రకారంబు. సాలంకా
యన మునిచంద్రముందు వైశ్యుల కాన తిచ్చిన చందంబున
సూతుం డత్యంత పూతుండు శౌనకాది మహర్షుల కిట్లు వచించె

శ్రీ విష్ణువర్ధనుఁడు భూ
మీవిభుఁ దేతెంచుఁ దమదు మేలి పురి కటం
చా వైశ్యులు విని మిక్కిలి
భావంబున సంతసించి పలుకుకొని రిటుల్

రాజకు లాలంకారుఁడు
రాజమనోరంజకుఁ దరిరాజవిజయసూ
త్రేజుండు విష్ణువర్ధన
రా జేతెంచెడిని సుకృతరాజి మనదిగా!! ౨

అని యా జ్యేష్ఠగిరిపురిన్
దనరెడు నూరుభవు లెల్లఁ దగు శ్రద్ధమెయిన్
బొనరించి రలంకారము
ఘనముగఁ బురి నమరులు నది గనియున్ మెచ్చన్ ౬

నగరాలంకారము

ఊరియం దెల్ల బాజారులందుం గస్తు
రి కలయంపిం జల్లిరి కడు రహిని
ఎల్ల గేహముల ముంగిళ్లను ముత్యాల
ముగ్గులు దీర్చిరి మురువు మెఱయ
పచ్చల తోరణాల్ అచ్చల వీథుల
నిండ్ల వాఁకిండ్లఁ గట్టింపఁ బడియె
రంగారు బంగారు రతనాలు మగఱాలు
నంగళ్లలో రాసు లమరుపఁబడె
గోపురం బంటెడి గోపురంబుల్ పైఁడి
కుండల జెండాల గోటుమించె
రంగు రంగుల చిలుకల రాణ మెఱయఁ
బౌర కాంత లలంకార వస్త్రకలిత
లగుచు మేఁడలపై నెక్కి యక్షతలను
మొగిని గొని నిరీక్షించిరి భూపు రాక ౭

ఘూపు రాక రాకం బోలి పొనరగా మ
నశ్చకోరిక లద్భుతానంద మొంద
నగరజను లెల్ల మనము లనంతముదము
నఁ దగ రాజునకున్ వేడ్క నెదురు సనిరి ౯

నానారత్న సువర్ణ తోరణములంచద్రంగవల్లీచయం
బానందంబుగ నెల్ల వీథుల కలంకారంబు సంధింపగా
మేనాలున్ గరులున్ హయంబులు భటుల్ మేల్మిం దగన్ బారులై
శ్రీ నల్వారఁగ నప్డు రాజున కెదు ర్వేవెళ్లి రా వైశ్యులున్

జెండా జెండానునైజ శ్రితచయ వరద
శ్రీ కకన్యాంబ రూపం
బుండం దండం దులా సీరాలోనరు కొ
లత పాత్రోచ్ఛ్రయం బింక గోపుల్
మెం డౌ బొమ్మల్గ నొప్పన్ మిగులఁ జెలువుగా
మించు మించుల్గఁ గాంతా
కాండంబుల్ వస్త్రోత్కరముఁ గరముగా
గ్రాలఁగాఁ గ్రేవలందు
ద్దండం బంబారులన్ భద్రగజ తతితగన్
దన్నృ పార్థంబు రాగన్ ౧౦

ఆరాజేంద్రుఁడు విష్ణువర్ధనుఁడు జేష్ఠాహార్య పూర్వార్యమా
తీతొప్పం దటీ యంగఁద త్పురవణి గ్ధిరుల్ పసంద్లై యెదు
ర్సేరంబోయి రథంగ మంగళ మహాశ్రీఁ దూర్య వాద్యంబులన్

శ్రీ మెఱయఁగానల నరేంద్రవరుఁడా పురిఁ బౌ
రిం దఱియఁగా నపుడు మేల్మిన్
భూమమగు సొమ్ములును బుట్టములును దాల్చియును
బొల్పు మెఱయం బుర మృగాక్షుల్
వేమొగిని నివాళులిడ విజ్ఞులగు వైశ్యులట
బేర్మి నృపుఁ గొంచరిగి తీఱు
ద్దామమగు సౌధమునఁ దద్ద విడియించి సము
దారసభఁ జేర్చిరి ముదానన్ ౧౨

వేదవేదాంగ విద్యోదారులౌ బ్రహ్మ
వేత్తలు పేర్మి దీవెనల నీయ
లలిత కవిత్వ విలాసులౌ సుకవులు
సరసకవిత్వ ప్రశంస సల్ప
వేద శాస్త్ర పురాణ విషయముల్ తద్జ్ఞులు
ప్రామాణికముగా నుపన్యసింప
నగరాధినాయకుల్ నలువైన పలువితం
బుల కానుకలఁగొని పొల్పుగ నిడ
ఎల్ల గౌరవంబుల నొంది యింపుమెఱసి
విష్ణువర్ధన భూపతి వెలయఁ గొల్వు
దీఱియుండె మహాగిరి దివ్యవిభవ
యుతపురిని నెల్లరకుఁ గడుఁ గుతుక మెసగ ౧౩

వ. అంత నప్పురీ వైశ్యులందు నాయకమణియై
శ్రీకన్యకాపరమేశ్వరీ దివ్యచరణారవిందమిళిందాయమాన మాన

సుండైన కుసుమగుప్తుండు భార్యాసమేతుండై యరుగుదెంచి, యారాజశేఖరునకు నమస్కారంబుగాఁ గాన్కలొసంగి తమ యిలవేల్పును, గులదైవతంబును, దేవతావతంసంబును నయిన శ్రీకన్యకాపరమేశ్వరి యొక్క పరమపావనంబయిన దేవాగారంబును సద్వైభవోదారంబును "సందర్శింప" రండన నపుడు భూపాలుం డందుల కందంబొందు డెందంబుతో నియ్యకొనియె నంత— ౧౪

ఇరు ప్రక్కలందును నురురీతి సరదారు
లరుదారఁగా బరాబరులు సేయ
కోమలీయుతుఁడైన కుసుమగుప్తుని సుప్ర
ముఖత గోమటులెల్ల ముందునడువ
బ్రహ్మవేత్తలయిన వైశ్యరత్నంబులు
స్వస్తివచనములఁ బల్కుచుండ
భైరవ భేరికా భాంకారచయ దక్క
కాహళుడుక్కారతుల్ ప్రాలుచుండ
ఇకను నెన్నొతూర్యరవంబు లెసగు చుండ
ఏనుగంబారిపైన వసించి కరము
నెలమి శ్రీకన్యకాపరమేశ్వరీని
లయమునకు వచ్చె భూపు డుల్లాసియగుచు

వ. అయ్యవసరంబున ౧౬

పారాణికాలికిఁ బాముకొనెడు నొక
వనిత పాముకొనకే పాఱివచ్చి
తలదువ్వుకొను నొక తరుణి సగము దువ్వి
నట్టి శిరముతోనె యరుగుదెంచి
రతనాలఁ గ్రుచ్చెడి రామ యొకర్తి య
ద్దండవీడి వడి నిద్దండఁజేరి
పువ్వులన్ హారానఁ బూనుచు నొక లేమ
యా గొడవను వీగి యేఁగుఁదెంచి

ఇట్టులప్పురి భామినులెల్లనింగి
దాకుమేడలఁ గిటికీలఁ దనరఁజేరి
యాకసంబునఁ దారక లట్లు మెఱసి
కాంచి రారాజచంద్రు నుదంచితముగ ౧౬

కలువకంటులచూపుల కలువపూల
మాలికలు నివాళులుగ నమ్మానవపతి
యట్లు మన్ననఁ గనుచు దేవ్యాలయంబుఁ
జేరె నగరంబు వా రెల్ల "జే" యనంగ

నూటరెండు గోత్రంబుల నూలుకొనిన
వైశ్యచయము నార్యాణులుఁ బదియు రెండు
గోత్రముల వైశ్యులును నప్డుఁ గుతుకమెసఁగ
రాజునకు ముందు నడిచిరి రాణమెఱయ ౧౭

అటుఁజను వారెల్లరు ను
త్కటను శ్రీకన్యకాంబికాగేహంబున్
బటువిభవమునం జేరియు
నట గర్భగుడిం దటిసిరి యర్యులు నృపుతోన్ ౨౦

శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వరీ సందర్శనము

నానారత్నమణీ సువర్ణకలితా నంతక్రియా భాసమా
నానూనామల శోభతో నిహపరోదార ప్రమోదప్రద
శ్రీనల్వారుచు సూర్యచంద్రురుచిం జెల్వొందు శ్రీ కన్యకాం
బానవ్యాలయ గర్భగేహమును వారప్డుం దగన్ జూడగన్

మాంగల్యంబున కాలవాల మల యంబాగేహ మట్లుర్వి త
న్వంగీనాథుని వాని నర్యులటు లొయ్యం జేర్చినంతన్ లస
ద్భంగి సంగతిఁ దూర్యవాద్యముల నాదంబుల్ సమైక్యంబుగా
నింగిం దాకె నభస్థ్సదేవతల నెంతేఁ బిల్చుచు న్నట్లుగన్ ౨౨

అటు దేవస్థలి జేరినట్టి శశివంశాలంక్రియాభూతుఁడౌ
పటుభూమీపతి కాజగజ్జననిదౌ ప్రాంచన్మహోవైభవో
త్కటతం గూర్చి యభంగ భంగిని వణిగ్రత్నంబు నత్యంతవి
స్ఫుటరీతిన్ వచియింప సాఁగి రతుల ప్రోల్లాసకృద్వైఖరిన్

ఈ కన్యకాంబయే రాకేందు చంద్రికా
డంబర కరుణావలంబచరిత
ఈ కన్యకాంబయే యిందిందిరీభవ
ద్వందారు భృంద మందారవల్లి
ఈ కన్యకాంబయే ఋషిదేవతాచయా
ఖండప్రమోద శ్రీకారకలిత
ఈ కన్యకాంబయే యిల వైశ్యమండలి
కండయై వెలసిన యాదిశక్తి
సాత్వికస్వభావ సరసప్రభావ సు
భావ భావుకప్రభాప్రదాత్రి
సర్వలోకజనని సకలసౌఖ్యప్రద
విష్ణువర్ధన పృథివీతలేంద్ర !! ౨౪

ఎందేము నివసింతు మందు మాపురి "పెను
గొండ" యన్ పేరితో నుండునయ్య !
యెందేము వసియింతు మందు మాయిలవేల్పు
'శ్రీ కన్యకాంబ' తాఁ జెలగునయ్య !
యెందేము వసియింతు మందు శ్రీ వింధ్యవా
సినితో నగర శివుం డొనరు నయ్య !
యెందేము వసియింతు మందుఁ గోన కమలా
యుతజనార్దన దేవుఁ డొలయునయ్య !

వేదశాస్త్ర పురాణ సంవేద్య యను మ
హామహత్వ కలితమైన యంబ యీమె
కన్యకాంబ మాపాలిటి కామధేను
వయ్య! శ్రీవిష్ణువర్ధన! యరయుమయ్య! ౨౫

బేరసారంబుల విత్తంబు నార్జించు
పని వెన్నతోడఁబెట్టినది మాకు
కృషియు గోరక్షణవృత్తియు రక్తమాం
సనిరూఢమగుచు నుండునవి మాకు
వేదవేదాంగైక విద్యలున్, యజనముల్
నల్లేరుపై బండి నడకమాకు
ధరణిలో బీద సాదలను మన్నించుట
మానని సన్నియమంబు మాకు
శ్రీ కన్యకాధీశ్వరీ చరణారవిం
దయుగంబు సతము వంద్యంబు మాకు
ఖండఖండాంతరంబులం గల్గు నిఖిల
వస్తువులఁ గొని యమ్ముచుఁ బరమధర్మ
భరణ విక్రమక్రమమునఁ బటిమ మాకు
రమ్యగుణ సాంద్ర! విష్ణువర్ధన మహీంద్ర!

వ॥ అని మఱియు ౨౬

కోటిసూర్యులడాలుఁ గోటమీటగ జాలు
డాలొప్పు మణి కిరీటంబు తోడ
నిండుపున్నెమనాటి పండువెన్నెల కాంతి
వెలయించు ముత్యాలపేర్లతోడ
తులలేని బంగారు వెలలేని రతనాల
నొగిని దాపిన మొల నూలుతోడ
కురువింద గారుడ హరినీలమణులతో
బరగు కేయూర సుప్రభలతోడ
రంగు బంగారు మేలు వస్త్రంబుతోడ
అంకఘొంకాల మేలైన కింకిణీమ
ణిగణ శింజానమంజీర యుగళితోడ
వెలమి శ్రీకన్యకాంబ రహించుచుండు ౨౮

పరమానందకరంబు సర్వనిగమప్రస్తూయమానంబు ని
ర్భరమాకందమరంద సుందర కృపాపాంగ ప్రకారంబు నై
సరసంబై సకలార్యవైశ్యజనతా సంసేవ్యమానంబుగా
బొరికన్యాపరమేశి యొప్పు రహి తద్భూపాలుడుం గాంచియున్

ఆనానామణి భర్మభూషణ మనోజ్ఞాలంక్రియా యుక్తమై
మౌనివ్రాత సురాసురప్రకర సన్మాన్యంబునౌ కన్యకాం
బా నైర్మల్యయుతాకృతిం గనియు దత్ప్రాంచన్మహాగారశో
భా నవ్యత్వముఁ గాంచి మ్రాప్పడియె భూపాలుం డవేలంబుగన్

ఎక్కడజూచినన్ మణులు నెక్కడఁగాంచినఁగాంచనంబు విం
కెక్కడఁగాంచినన్ బరిమళేద్ధ మహాగురు ధూపవాసనల్
మిక్కుటమై మణిప్రభల మేల్మిఁ జెలంగెడి నల్లసుస్థలిన్
మక్కువమించు చోట్లఁగని మానవనేతరహించె మిక్కిలిన్. ౩౧

వాసవీ దర్శనము

మఱియును నందువచ్చి సదమందపరాంబ పదారవిందముల్
పౌరి భజియించు వైశ్యచయముఁ బలవిక్రమసుక్రమాఢ్యమౌ
పురుషచయంబు ధర్మమణిభూషణభూషితభామినీ తతిన్
సురుచిరులైన బిడ్డలను సొంపుగనన్ నరనేత గాంచియున్

అలకాపుర మాయిది వే
ల్పులకాఁపురమా? తనుపునఁ బుల కాంకురముల్
వెలసెడి - వెలసెడిఁ బరపుర
ముల కీపురభూతి కనుచు భూపతి యలరెన్

వ. అప్పుడు ౩౪

ఓంకార ధ్వనిఘంటా
టాంకార మెసంగ మఱియు "ఢంఢ" మ్మంచున్
ఢాంకారమ్ములు డమరువు
లుం కంపుచు మొఱయఁ బూజలున్ మొదలయ్యెన్ ౩౫

వేదవిదులు నధ్యయనని
నాదములను గన్యకాంబనలువు నుతింపన్
శ్రీదమ్ములు తద్దేవీ
పాదమ్ముల కప్డుఁ బూజ పరగె రహిఁ నటన్

అట్లుఁ బాదారవిందాదియయిన పూజ
యలరె నాకేశపర్యంత మల్లకన్య
కాంబకందు నాకేశముఖ్యార్చితకు స
మస్తవేద వేదాంతనుత్య ప్రకృతికి ౩౨

ఆచారమ్ము ప్రకారమల్లగుడిలో నంబామహాదేవికిన్
వాచంయద్యభిగీతకుం గుసుముడున్ తత్పూర్వణీజ్మఖ్య స
త్ప్రాచుర్యాత్మని పుత్రి వాసవి మహా పావిత్ర్యచారిత్ర పూ
జాచర్యల్ జరపెం దదేక హృదయస్ఫాయత్పరా శక్తిగన్

ఇంద్రాణ్యంశ జనించినట్టి యలపూరింద్రాత్మజా రత్నమం
దుంద్రాఘిష్ఠమనోజ్ఞ భక్తి కరమున్ బొల్పొంద భవ్యోక్తిన
ర్థిం "ద్రాహీ" యని యంబ కారతిడి తత్తీర్థప్రసాదంబులన్
సాంద్రానందమునన్ శ్రితాళికొసగన్ సాగెన్ గడున్ ముర్వగన్

బాల్యంబింత తరించినట్టి నవలావణ్యంబుతో మోమునన్
దౌల్యంబందని మందహాసరుచి క్రన్నన్ వెన్నెలన్ గాయ నే
లౌల్యంబొప్పమినిం ప్రసాదము నృపాలశ్రేష్ఠహస్తాల న
క్కళ్యాణీ మణి యుంచె వాసవి సమగ్రంబౌ నమ్రదీక్షతన్

మోము ప్రశాంతభావము నమోఘముగా వెలయింపజేయ నే
త్రామలకాంతి నిశ్చలత కగ్గముగాఁ జెయువుల్ సమస్త మా
భూమిని లెక్కకుం గొనని పుణ్యతమక్రియ నొప్ప నల్ల క
న్యామణి వాసవీ శుభసమాఖ్య యటం దగె నంబికార్చనన్

ఆ రాజన్యుఁడు జనముల
కే రా జటఁ గొల్చు కన్నె కెల్లరి యంతే
యై రాజిలె లో నెట్టి వి
కారం బామె కన దతనిఁ గాంచుట నపుడున్ ౪౨

వ. ఆసమయంబునందు

అందుల నున్న వైశ్యజను లందటికిం దగఁ గన్యకాంబపై
డెందములందు భక్తియుఁ గడిందగ నుండెను గాని మర్త్య భూ
పేందున కల్ల వాసవి యతీంద్రియభక్తిని నంబ పూజ సే
యం ద దమంద సుందరతయందె మనంబు లయించె మిక్కిలిన్

రాజు మోహము

నవపంకేరుహ కర్ణికాంతరగళ న్మారందధారా పిపా
సువు భృంగం బల పుష్పపీఠి నెటులన్ సుస్థైర్యముం బూను వా
సవి లావణ్యమయామృతంబుఁ గను లాసం బానముం జేయఁ జే
యవిశేషంబుగ ముగ్ధుఁడౌచుఁ దగె మర్త్యస్వామి యాతం డటన్

అందఱుం గన్యకాంబాఖ్యన్ వచింప రా
జను నదేమో కాని యద్దిగాదు
అందఱుం కన్యాంబ యందముం గని పొంగ
రాజల్ల వాసవి రాణఁ గాంచు
అందఱుం కన్యాంబ యందు భక్తిం బూన
రాజు వాసవి యందు రక్తి నూను
అందఱుం బరమార్థ మందుఁ దేటం జెంద
తేడు చాపల్యవార్ధిన్ మునుంగు
ఎల్లరకును నిష్కామత్వ మెసఁగ మదిని
అకట! నృపతి కామశరోపహతుల నొందె
వేయి మించుల మించుతో వెలుఁగు నల్ల
కన్నియం జూచుచే నృపుకనోఁక యందు ౪౬

తన్నుం జూడదు కన్నె యందుకు నిజోద్యద్వైభవంబిందు లో
టున్నా? "యంచును దన్నుఁ జూచికొను చోహో" యన్నటు న్నెత్తి యూ
పు న్నేత్రంబులతో విసంబొలుకు చూపు ల్బ్యాచుఁ దద్రీతి న
న్నన్నా! చేయఁగఁ జొచ్చెఁ జేష్టల ననంఖ్యాప్రక్రియన్ రాజటన్

మీసా ల్దిడికొనున్ మొగానఁ గడుమేల్మిం బూను చిర్నవ్వు వే
వే సొమ్ముల్ వలువల్ సరింజఱుపుకోన్ పెం పూను నుష్ణీషమున్
వే సారుల్ సవరించుకొం చటు నిటుల్ దృష్టిం బ్రసారించుఁ జే
ష్టాసాహస్రిక భూపుఁ డూన నటుఁ గాంచన్ లే దెదిం కన్యయున్

రాజు కోర్కి

అటు లపు డా భూపతి యె
క్కటి మారశరముల కోడి కడు దర్పముతో
దిటమై వైశ్యులఁ గాంచియు
నిటు లనియెన్ "వైశ్యులు" వినుఁడీ నా తెఱఁగున్ ౪౯

ఈ కుసుమాఖ్యపుత్రి యగు నీ చెలి వాసవికి న్నిజంబుగా
లోకమునందు నెందు నవలోకనముం బొనరింతు మేని మా
తే కనరాదు మా మది పొరిం బొరి హత్తెను దానిపైన మీ
రాకెను నాదు రాణిగ రయం బిడుడీ! శుభ మందుఁ డాపయిన్

రామాలలామ యగు నీ
లేమ న్నేఁ గనఁగ నే మలీమస రోషం
బై మారుఁడు శరముల నా
పై మా తెది తోచ నట్లఁ బరఁగించెఁ జుఁడీ!! ౫౧

నేనా? చంద్రాన్వయభూ
షానూనాకారుఁడను గదా? నాచేర్పున్
మీ నారి చెంది యెంతయుఁ
దా నింపుం జెందు నాకు దాని నొసఁగుఁడీ ౫౨

ఈ చాన సౌరు నా యెదను బాఱిన యంత
మారుండు నా పాలి మారుఁ డయ్యె
ఈ లేమ పలుకుల యింపు నే విన్నంతఁ
బైకంబు నా బెట్టుఁ బైక మూడ్చె
ఈ కన్నె యెదుతొమ్మ నెమ్మె నేఁ గన్నంతఁ
గోకమ్మ నా పాలి కోక మయ్యె
ఈ యింతి కబరిక యి మ్మె నరసి నంతఁ
బాశమ్మ నా పాలి పాశమయ్యె
ఇంక నే మేమొ యైతి నీ యిందువదన
యంద చందాలనుం గాంచి యన్నలార!
యిటకు నా రాక కీరు నా కిచ్చు కాన్క
యిద్ది యత్యంత మా జన్మ మింపు నింపు ౫౩

అన్నల మిన్న మో మందముం గనుఁగొన్న
బ్రహ్మలోకము[1]ఁ గాంచు పని యదేల?
ఇంతి కుచద్వయి యింపు సొంపుం గన్న
శివపదమ్మం[2] జూచు చెలు వదేల?
మదిరాక్షి లేఁగౌను మవ్వంబుఁ గనినంత
విష్ణుపదా[3]నకై వెదుకనేల?
అలివేణి వే నలి హరువునుం గని నంత
నాగలోకంబు[4] నెన్నంగ నేల

1. కమలము 2. కైలాసము 3. వైకుంఠము (ఆకాశము) 4. పాముల గుంపు - పాతాళము.

పాటలాధర కెమ్మోవి గోటుఁ గన్న
నరుణకుధరంబు[౬] పొంతకై యరుగ నేల?
ఆ వపువుఁ గన్న శ్రీరంగ మరుగ నేల?
అల్ల పుణ్యను నాకు నిం దర్యులార!

ఆ మోము నంద మిం తరసినన్ శరదిందు
సుందరత్వము గడుసుఁదన మేల?
ఆ మోవి పానకం బానినన్ భర్మకం
జాత మరంద పానం బ దేల?
ఆ మేని కౌగిలి ననుభవించిన రంగు
బంగారు వల్వఁ దాల్పంగ నేల?
ఆ నూపురారావ మాలించి నంత రా
యంచల పిండు లో నెంచ నేల?
వాసవి నిజ మింద్రాణి నే వాసవుండ
నంచు నెంచెద నా మాట నాలకించి
వాసవీవాసవులఁ జేర్ప వలయును మీరు!
భవ్యతర చర్యులార ఓవైశ్యులార! ౫౫

అని నంత నంతుఁ బొంతుం
గన రాని దురంతచింతఁ గని రటు వైశ్యుల్
ఘనహీ నాకాశమునుం
డి నెటిన్ బిడుగు వడినట్లు డీ కది తోపన్ ౫౬

౬. ఎఱ్ఱని కొండ=అరుణాచలక్షేత్రము. క్షేత్రము=సంపదకు విహారస్థలి.

ఏ మిది? పుణ్యానకుఁ జన
బా మటుఁ బాప మిది యెదురు వచ్చిన దకటా
భూమీశున కేమి బదులు
గా మొగి నందు? మని వైశ్యగణ మదిరెఁ గడున్ ౫౮

వనధిని బాడబానలము పై కుబుకంగఁ గలంగు దోఁచిన
ట్లనుపమమైన వంత యెద లందు జనింపఁగ వైశ్యులెల్ల బల్
వనఁటను జెంది యె మ్మొయి జవా బిడ లేక కరంబుఁ జింతనం
బును మదు లందె సల్పుచును బొల్చి రనల్ప మనోవ్యథాగతిన్

వైశ్యుల ప్రత్యుత్తరము

అంతట యెట్టకేనిఁ గుసుమాఖ్యుఁడు భూపుని గాంచి పల్కె భూ
కాంతవరేణ్య! వందనముఁ గైకొని మా మన వాలకింపు మి
య్యింతి జనించినద్దె పరమేశ్వరి యర్చన కప్పనంబుగా
నెంతయు వంశపద్ధతిని నిచ్చితి మీ ప్రతిబంధ మొప్పెడిన్

శ్రీ కన్యాపరమేశ్వరీశ్రితుల మై చెల్వొందు మా కెంమ నీ
శ్రీ కన్యాపరమేశ్వరీమణియె యిల్వే ల్పై ప్రకాశించు న
స్తోకంబౌ రహి నూరి పె ద్దగు వణిక్పూరుండు తొల్కాతు సి
శ్రీ కళ్యాణిని గొల్వఁగా నిడ వలెఁ జీవాంతపర్యంతమున్

రాజుకోపము

అను కుసుమాఖ్యుం డగు వై
శ్యనికాయేంద్రుని వచనము లాలించి నృపుం
డనుకొనె "నవురా! రా జొం
డును గోరఁగ లే దను పెటనుం గంటి మొకో?

ఈగర్వ్వల కే నన నే
మో" గాదోఁచిన య టుండెనో? యేమొ? యటం
చాఁగని రుష భూపుం డట
నాఁగక చను చర్యలఁ గని యను నీ రీతిన్ ౬౨

ఏ నన నేమొ? నా ముదల యెట్టిదొ? దానిని "గాద" టంచు మీ
రీ నెటి నాఁడు పెట్టిదొ! గ్రహించియు మీ రనినట్లు నాకు నా
మానసమందుఁదోఁపదిఁక మానుగ ని వ్విషయంబుఁగూర్చి మీ
రూనిన తెల్వినీదినము యోచనఁ జల్పి జబా బిడం దగున్

అని మంత్రికిఁ గనుసన్నన్
బొనరిచి యటనుండి చనుచు భూపుండరిగెన్
దన పరివారముతోడం
దన శిబిరమ్మునకును సముదార జవమునన్

ఒగి నటు రాజమౌళి చనుచుండఁగ వైశ్యులు ధర్మ నూత్న ర
త్నగణమయంపుఁ గాన్కల నుదారముగా నల జేనివెంట నం
పఁగఁ దగె - నవ్వి కంటి కగుపట్టియుఁ బట్టని యట్లుఁ జూడ కేఁ
గెఁ గడు రుషాఽతిరేకము నొగిన్ మదిఁ బూని నరేంద్రుఁ డప్పుడున్

విష్ణువర్ధనుని మంత్రియగు విక్రముఁడు వైశ్యులకుఁ గావించిన హితబోధ

రాజటు లేఁగ వైశ్యజన రాజని విక్రమసింహుఁ డన్నత
ద్రాజవరేణ్యు మంత్రియటఁ దద్దయుఁ గొల్వును జేర్చి యిట్లనున్
ఓ! జనమాన్యులార! వినుఁ డూరుజరత్నములార! మీర లీ
రాజిడు నాజ్ఞకుం దలఁపరాదు తిరస్కృతి సేయ నెంతయున్

వ. అని వచియించి యమ్మంత్రి కుసుమార్యు దిక్కు మొగంబై యిట్లుఁ బల్కె ౬౭

కుసుమార్యా! పురి పెద్ద వీవు గద? నీకున్ సర్వముం దెల్ల మీ
యసమానంబగు పుణ్యసాధ్యమగు భాగ్యం బింటికి న్నేఁడు నీ
దెసగా వచ్చుచు నుండె మా ర్పలుక కర్థిన్ రాజు జామాతఁగా
వెసఁ గావించుకొనంగ లేని దెదియే నున్నే భువి న్మేకిటన్??

కాలందన్నకు మల్లమ
హాలక్ష్మీదేవి నీ గృహాన నడుగిడన్
హాళిన్ వచ్చుచునుండఁగ
నే లాగున సందియ మిటు నెందుకు నీకున్?? ౬౮

చాళుక్యరాడ్వతంసం బైన శ్రీవిష్ణు
వర్ధనుం డల్లుఁ డై పరఁగునెడల
కౌబేరసంపద కల్గు నీకు న్నిదు
వారి కవ్వారిగాఁ బరఁగ రాజు

కార్యతంత్రంబు నీ కైవసం బగు నింకఁ
గా రాని దెది నీకుఁ గల్గునొక్కొ?
"విష్ణ్వంశ మగును భూవిభుఁ"డన్ప్రమాణంబు
నీ మనంబందు గణింపు మిప్డు
రాజు నానతి మరలింప రాని దగుట
ఈ తెఱంగు నా పద్ధర్మరీతిఁ గాంచి
"అ" స్తటంచుఁ బల్కుటయె శ్రేయస్కరంబు
బుద్ధిఁ బెడతలఁ బట్టింపఁ బోకు మయ్య!! ౭౦

ఈ పని మీ రొనరించిన
భూపుఁడు మీ పయిన మిగుల ముదముం గను నిం
కీ పని నేఁ జేసితి నని
నాపయినన్ భూపతి కడు నర్మిలి నొందున్ ౭౧

"కా" దనకుఁడు-"మాసమ్మతి
లే" దనకుఁడు-"భూపతికిని లేమను మేమీ
రా" దనకుఁడు-మీకు రహికి
వా- దనకుఁడు-శుభము దీని వలదనకుండీ!! ౭౨

బాపడు తక్కు వర్ణముల భామినులం గొన వచ్చు రీతి తా
నేపు గలిం దలిర్చుఁగద? యీ కలి ని గ్గతి లే దటంచు మీ
రే పలు కాఁడినన్ భువి రహించునె? కావునఁ గన్యకామణిన్
భూపున కిచ్చి సౌఖ్యమును బొందుఁడి రాజును రేఁపఁ బోకుఁడీ

చాళుక్యాన్వయుఁ డీ భూ
పాలుఁడు శ్రితులందుఁ గడుఁ గృపాళుం డింకా
భీలుఁడు వ్యతిరేకించు జ
నాళిపయిన సర్వజనము లాలించితిరే??

ఈ రాజన్యశిరోవతంస మనిలో బృథ్వీం గనన్ వచ్చు* పం
కేరుణ్మిత్ర కుమారరత్నమె యగున్ హృద్భావమం దిప్పుడీ
రే రాణం దెలి వన్న దూలి యిది యోజింత్రేని భూపాలుతో
మారాముల్ల వహించు ట య్యనలుతో మారాముగాఁ దోఁపదే??

వాసవీకన్య [కీర్తికన్య] యుండిన స్థితి

అని మంతిరి యే మేమో
యనియు సమాధానము నల యర్యల నందం
బొనరింపఁ జూచుచుండఁగా
గన వలదే వాసవి యటఁ గ్రాలెడిరీతిన్

కీర్తి యను మాఱు పే రేల కీర్తనీయ
వాసవీకన్య యటు విష్ణువర్ధనుండు
తన్నుఁ గోర-నాతని కీయఁ దగు నని యల
మంత్రి యాఁడునెడ వహించె మౌనముద్ర ౭౭

* (యముడు)

''హరి''లే-''కచ్యుత''లే-కా
సురనేత్ర్యపరావతార సుభ్రు లె సంగెన్
జరగినది జరఁగుచున్నది
జరగంబోవునది తాను సరగ నెఱుగుటన్॥

ఆ జాతిస్మర వాసవీ రమణి మర్త్యస్వామి గంధర్వుఁ డై యోజం దొల్లిఁ దమంగుఱించి మది మోహోద్రేకముం జెంద నుత్తేజం బందియు శాప మర్త్య లిడఁ బృథ్విన్ భూపుఁ డై పుట్టె నా రాజీల్గుం దన కారణాన నని యారామాంగి కాంచెన్ మదిన్

వ. అంతియకాక ౮౦

ఆ నూఱుఁ మఱి రెండు గోత్రముల వారా వైశ్యులా కన్యకాం బానిత్య శ్రితు లీ కలిన్ సవరణన్ హర్షొందఁగాఁ జేసి యాపై నంబా చరణారవిందయుగళిం బ్రాపింపనౌ నందుకుం దానీయున్ వలెఁ దోడుపాటు ననుచున్ భావించె నక్కన్యయున్

కుసుమ శ్రేష్ఠుని ప్రత్యుత్తరము

అంతన్ శ్రీకుసుమాభిధానుఁ డగు వైశ్యస్వామి యత్తఱి న త్యంతంబుఁ మదియందు నారసియు-నిట్లాఁడున్ మహామంత్రి ధీమంతుఁ విక్రమసింహుఁ గాంచియును ''సన్మానంబుతో నిప్పు డాలింతు గ్గావుత నాదు విన్నపము'' నం చీ లీల వాక్రుచ్చెడిన్

శ్రీ కన్యాపరమేశ్వరీమణి యనన్ బృథ్వీస్థలిన్ మాత్రమే
కా కెందేనియు వేల్పు మా కగును బ్రాక్కాలంబునందుండి సు
శ్లోకశ్రీకరి యామె యర్చనకు మాలోఁ బెద్ద యవ్వాని తొ
ల్దొ కన్యం దగఁ దత్సమర్చనకునై యామృత్యుపర్యంత మౌ
కైకోల్గా నిడు టొప్పుఁ దాదృశయగున్ గంజాక్షి యీ కీర్తియున్

కానం గీర్తిని తేని కిచ్చు నెడ పీఁకం గీర్తి మా కీఁగి-స
త్యానంతామలతావిదూరులముగా నైపోదు మే మెల్ల వం
శానం దుమ్మును బోసిన ట్లగును గా మా పల్కు నొక్కండు వ
య్యా! నల్వొప్పఁగ నాలకింపు మిఁక వేయాఁడన్ బ నేమీ? సుధీ!!

అనులోమ వివాహమ్ము క
లి నసామాన్య మయినను మలీమస మన రా
దౌనరంగ దేవి కిచ్చిన
వనితం గొన రాదు - మంత్రివర్యా! కంటే?? ౮౫

ఈ కీర్తిం గా-కింకన్
మా కొమిరెల నెవతెనయిన మానవపతి కీ
మీ కిచ్చు యయిన నన్నుడిఁ
జేకొని యోజింతు మయ్య! చెలఁగఁ దలఁపుమా!! ౮౬

అని కుసుముండు పల్కు విని యాగ్రహ మింతన రాఁక రేఁగ మం
త్రి నెటిని బల్కు "మీరు నొక లెక్కయె? మీ మత మొక్క లెక్కయే?
మనుజవరేణ్యుకోరికను మానసమందుఁ దలంపకుంటి ర
ల్ల నృపుఁడె యగ్గెనేని నొక లా గొకొ మీరలు భంగ మొందుటల్

ఇందుకులావతంసుఁడు మహీరమణాభరణాయమానుఁ డ
స్పంద యశోఽభిరాముఁడు నభంగురధర్ముఁడు విష్ణువర్ధనుం
డందము మెచ్చి మీకొమిరె యందును డెందము వొందినప్పు డా
నందముతోడ నొప్పక యనందగునా "నహి" యంచు నో బుధుల్!!

రాజకులైకమండనుఁడరాతిభయంకరుఁ డైన భూపుఁ డీ
యోజను గోరుకోర్కి నిటులుల్లమునందును నెక్క నీక మీ
రో జనమాన్యులార! యెటకో మఱి నేమము త్రోవ వీఁడి మీ
రో్యజనమేఁగుచుంటి రిది యోజనముం బొనరింపఁడెంతయున్

అధికసంపద యన్న నైలబిలుం గన్న
నొప్పు నొందకయ టుండుండుమనుచు
రూపం బటన్నఁ బూఁదూఁపు వానికి "నీది
యొక్క యందమె? అ టుం డుండు" మనుచు
బాహాబలముఁ గన్నఁ బరశురాముం గూడ
"నోహాోహా! నీ వ టుండుండు" మనుచు
దానధర్మాన సంతాననిదానంబు
నొప్పక "నీ వ టుంటుండు" మనుచు
ఇట్టి సల్లక్షణములతో నెసఁగు విష్ణు
వర్ధనునితోడ సంబంధబాంధవంబు
పెరటి కల్పకమున్-దొడ్డి వేల్పుగిడ్డి
ఆర్యులార! యరయుఁ డాఢ్యచర్యులార!! ౯౦

ఇలఁ గడు మాఱుమూల యగు నిప్పెనుగొండ పురాన నున్న మీ
రెలమిని మీకొమార్తను మహీపతి కిచ్చిన మీ యశంబు ని
స్తుల మయి దిగ్దిగంతముల శోభిలు నం చన-మల్లుఁ డన్న వై
శ్యుల రతనంబు మండిపడి యుత్తర మిమ్మెయి నిచ్చె మంత్రికిన్

నవఖండవ్రజ మండితమ్మగు నిలన్ వైశ్యుల్ సనం బోని చో
స్లైవియే నుండెనె? మా మనస్థితిని సంతృప్తస్థితిన్ మెచ్చిన
ట్టి విశేషజ్ఞచయంబు సున్నగు వధూటిన్ తేనికిం గూర్చి మే
ము వెసం గీర్తిని నెచ్చువార మని మా యర్థంబు గా దింతయున్

అని మల్లుం డనె సోముం
డను వైశ్యుఁడు లేఁచి భూపుఁ డల్లుం డగుటె
ల్లను సిరి చేటుం దెచ్చికొ
నిన చందము గాక వేఱు నెఱి యౌనొకో?? ౯౩

అంచు వైశ్యుండు పల్కిన యంత మంత్రి
వెంట వచ్చిన పాండిత్యవిదుఁ డొకండు
రాజునకు మెచ్చుఁ గొల్పెడి రాణ మెఱయ
కర మదల్చి వచించె ని క్కణఁకతోడ!! ౯౪

ఆ కౌబేరైశ్వర్యము
నే కా దను భూపుని సిరి యేడ? నిఁకేవో
రూకలకుం దగిఁయెడి మీ
దౌ కల్మి యి దేడ? యిట్లు లాఁడఁగ నేలా!! ౯౫

పిచ్చుక కూర్చుండిన తన
యుచ్చే బ్రహ్మాండమంచు నుల్లమునఁ దనున్
మెచ్చుకొనినటుల మీసిరి
మెచ్చుకొనఁగా వలయు మీరె మేలే? యిదియున్?? ౯౬

ఇందు కులంబన భూతల
మందుఁ బ్రసిద్ధంబు మిగుల నద్దానికి మీ
కందముగా సంబంధము
పొందును గా దనుట మీకుఁ బోలునె? కనుఁడీ!! ౯౭

మ తొక కొలపుఁ బెండ్లి యని త
మరు తలఁచితిరేమొ? వినుఁడి మహిని యయాతిన్
బొరి దేవయాని పొందదె?
మఱియు శకుంతల వివాహమాన్యతఁ గనరే ౯౮

నావుడు గురుగుప్తుం డను
నో విజ్ఞా! మీదు మాఁట యొప్పునె? మీరున్
భావపడు నుత్తరంబిడ
మావలనం గాదె? రాజమంత్రి వరేణ్యా!! ౯౯

కచుఁడు తిట్టె దేవయాని కవి మతిని యయాతి రా
జు చపలాక్షియయ్యెఁ జంద్రుఁ జూడ గురున కపకృతిఁగా
గుచరితమును బూనె నట్టి కొలముగొప్పయెంతొ? భా
వచపలత శకుంతలా వివాహ మయ్యెఁ గాదొకో? ౧౦౦

సతిరస్కారముగాఁగ నూరుజుఁడు వాక్చాతుర్యముం జూపి యి
ట్లితి మాత్రంబుగఁ బల్కె మంత్రియు సముద్రాంతశ్శిఖింబోలె ను
గ్రతనుం జెంది వచించు మీ మద మపారం బైకనన్ వచ్చె భూ
పతి మీకన్నెను గొంచుఁ బోవునెడ మీ ప్రాగల్భ్యముం జూపుఁడీ!!

మీ దగు కండకావర మమేయము పద్ధతి వొంటె మిమ్ము భూ
మీదయితుండు గోరె మఱి మీ రిడు టాతఁడు గొంట యేమి? తెం
డో దురితాత్మలార! యనృతోదరి-నాఁగనె మీరు తే వలెం
గాదొ? య టీనిచో-యముని కొఱియ మీ ర్భవినే కనం దగుఁ

అనుచు నమాత్యుఁ డెంతయును న్యాయము నారయకొఁడ నుత్తరం
బు నతని కిచ్చుటం తగను బోలదటంచుఁ దలంచి యంత భో
జనసమయంబు గా-సభను జాలొనరించియు నెల్ల వారి భు
క్తి నొనరుపం బొనర్చి సభ దీర్చిరి మర్మముగాఁగ వైశ్యులున్

అమ్మొయి నాంతరంగిక సభాంతర మద్ది చెలంగ వైశ్యులం
దిమ్మగ యోచనం జలిపి, పృథ్వీతనూజను గొంచుఁ బోయి లా
భ మ్మది రావణుండు గనె? బాగటె యీ మన కన్నియన్ సుధీ
సమ్మతి లేని రీతిఁ గొనిచన్న నృపాలున? కంచు నెంచియుఁ

ఇందుల కేఁగి భోజనము లెంతయుఁ బేరునకుం బొనర్చి భూ
మండలనేతృమంత్రియును మానుగ భోజన మాచరించియుఁ
దండిని మార్చుకొందురొకొ తద్దయు వైశ్య? లటంచు అచ్చుకున్
మెండుగ నమ్మి వచ్చె సదమేయులు వైశ్యులు గారవింపఁగన్

వ. అప్పుడు మంత్రి యవ్వైశ్య శిఖామణులం గాంచి "మీరు యోచించిన యభిప్రాయంబు వచించునది" యని యడిగి నంత వైశ్యు లి ట్లనిరి.

ఓ మంత్రీశ్వర! యెమ్మై
మే మాలోచించినఁ గడిమిం దేవికి నీఁ
గా మేకొన్న కుమారిని
భూమి నిఁకేనికి నొసంగఁ బోలదు గాదే?? ౧౦౭

నావుడు మంత్రివర్యుఁడు మనంబుననుం దలపోసి "యింతలో
నీవిషయంబుతేల" దనియెంచి నృపాలుఁడు చెప్పినట్లుగా
నీ విధిఁ బల్కె "మీకు నిది యిప్పుడు దోపఁగ లేదు-వైశ్యులా
రా! వెస మాస మొండు గడువౌ దనుకన్ దలపోయుడీ గతిన్"

అని తన వెంట భూమిపతి యంపిన సూడిద తెల్ల వారికి
చ్చి నెఱిని విష్ణువర్ధనునిఁ జేరియు నాతని వెంటఁ బట్టణం
బునకును నేఁగి రీ విషయ ముం దగ నెంచియుఁ గుంద వైశ్యులున్
కనుఁగొనఁ దొంటి శాపయుగి కార్యము తాను జెలంగ నిమ్మయిన్

ఆంతరంగిక సభ

ఆ సభ యమ్మెయిం చరగి నంతట వైశ్యనికాయ మెల్ల నా
వాసము లొయ్యఁ జేరియు విభావరి దాఁట నొనర్చి రాతిరిన్
వాసవి కెట్టి పా టగునొ? వైశ్యుల కే మగునో? య టన్న సా
యాస మనఃప్రకారములె యందుచుఁ గుందుచు నుండి రందఱున్

తులమున కెల్ల సంకమును గూర్చెడి నీ చెడు రీతి గాదె? క
న్నెల రతనంబు దేవతకు నెమ్మి నొసంగఁగఁ బద్ధ వాసవిన్
సులలితమైన ధర్మమును జూపి మనశ్చపలత్వ మూతగా
వెలయఁ గొనంతలంచుఁ బృథివీపతి యయ్యది యెట్టి న్యాయమో?

అని వైశ్యుల్ తలపోయుచుండ నటు వృద్ధాత్ముం డొకం డాఁడు నా
కును జాతిస్మరభావ మొప్పు దొలుతన్ గోపంబుతో వైశ్యపం
క్తి నిఁకం గీర్తిసమాఖ్య నీమెను శపించెం జిత్రకంఠుండు నా
యన గంధర్వుఁడె విష్ణువర్ధనుఁడుగా నావిర్భవంబుం గనెన్

ఆ కన్యామణి కీర్తి వాసవియు శంభ్వాఖ్యుండె యీ కన్య కీ
లోకానం గుసుమాఖ్యుఁడౌ పితయుఁ దల్లోకాక్షి (భార్య) యే వీని గా
శీకాక్షమణి కన్యకాంబ తొలి సుత్విన్ వేఁ గలిం దిట్టి రా
వీఁకం దా మన కొన తిచ్చె మన యీపృథ్వీభవంబుల్ తగన్

ఈ మన మింక శంభు దరికేఁగియు నక్కడినుండి కన్యకాం
బా మహనీయసమ్ముఖనివాసముఁజేరెడునట్టి వేళఁ దా
నీ మెయి దగ్గఱించినది యీ నరపాలుని కోర్కె కూడ రా
దో మహితాత్ములార! కర ముల్ల మునన్ భజియింతు మంబికన్

విరూపాక్షుఁడు-బాలనగరులు

వ. అప్పుడు జాతిగౌరవమును గీటునం బుచ్చి తనయొక్క
కామాతురతత్వమును వ్యామోహమునే ప్రధానముగాఁ దమ కన్యం

గోరియున్న రాజన్యుండు తమ కన్యుండు జన్యార్యుండు సౌజన్యమున కేమాత్రమును బాత్రుండు గాఁడని నూట రెండు గోత్రముల వారగు న ప్పురాంబికా భక్తశిరోమణులగు వైశ్యరత్నముల కొమరులయిన నలబాగరులు కుసుమార్యనందనుండును వరప్రసాద జనితుండును నయిన విరూపాక్షుని దమకు నధ్యక్షునిగా మున్నిడుకొని యట కేతెంచి యక్కడి తమ పెద్దలయొక్క సంవాదంబు నందలి యర్థంబును గ్రహించి రప్పుడు విరూపాక్షుండు బాలనగరుల పక్షంబున నిట్లు వచించె ౧౧౫

పరములు మీదు ధర్మముల పాటి యిదంచును బల్క నాకు నం
దరమొకొ? యైన నంబిక మనంబునఁ దోఁపగఁ జేసినట్టిదే
వ రహిని బాలవైశ్యతతి పక్షమునన్ వచియించు వాఁడ మా
మొఱ యిది యాలకించి పెరపోకడ మాని యటుం బొనర్పుఁడీ!!

అఖిలలోక నుత మైనట్టి శ్రీయుతము క
న్యాంబికా భక్తి మా కలదుఁ గాదె?
పరమానుకంపానుభావుండు శ్రీ మహా
దేవుండు మన కిష్ట దైవము గద?
ఆ దేవతా దేవు లనుమతింపఁగఁ గరి
నిల దిద్దఁ బుట్టితి మిట్లుఁ గాదె?
తన శిక్ష ననుభవింప నృపుండుగాఁ జిత్ర
కంఠుండు రా జయ్యె క్షమను గాదె?

అతని శిక్షించు పని యవశ్యంబుగాదె?
మేము వీరాధివీరతామేయుల మయి
యాజిలో రాజు నోర్చి జయంబు గొని య
తనికి నతని వారికి బుద్ధిఁ గనుపఱతుము. ౧౧౬

శ్రీ కన్యాపరమేశ్వరీ కరుణచే సిద్ధించి శ్రీకంఠు న
స్తోకాకార కృపావిశేషమున సంశోభించి లోకైక సు
శ్లోకంబుం గనఁ జేయు విక్రమమయ కల్లోలించుమాలోన సా
నేకప్రక్రియ రాజు శిక్షితుని గావింపం దగున్ బోరిలోన్ ౧౧౭

శస్త్రాస్త్ర భల్ల పటలీ
నిస్త్రింశాద్యాభ్యసన మనీష రణ కళా
శాస్త్రజ్ఞత రాజులఁ బద
భస్త్రిం*బలె దన్ని రాజు వడిఁ గుదురుపమే? ౧౧౮

ధీరహితుడు రాజు ధీవరుండగు మంత్రి
అగ్గి తోడు వాయు వమరి నట్లు
లనద లిండ్లు గాల్ప యత్నించుచున్నారు
అట్టి వారి వదల నగునె యెందు?? ౧౨౦

వారే వీరులొ! యింకన్
వారే శూరులకొ? మఱియు వారే కరమున్
ధీరులొ? ధీరులు వీరులు
శూరులు మనలోనఁ గలరు సూనృత మరయన్ ౧౨౧

---

* ఫుట్ బాల్ = Football.

1. ధైర్యవంతుల మిత్రుడు-తెల్విలేనివాఁడు.

2. తెల్విని పాలించువాఁడు-బెస్త.

బాల నగరు లనగఁ జనుబాలు ద్రావు
కందులా? కారు! బేలలా? కారు సమర
కేళియందు మత్తారిశుండాలగండ
భేరుండలదళన చండప్రచండ హారులు ౧౨౨

పంపుఁడు మమ్ము ఠీవనల వర్ణము పైఁగుఱిపించి మీరు యు
ద్ధంపు ధరాతలంబునకుఁ దద్దయు నుద్దవిడిన్, బురాళి నై
లింపనికాయ మెన్న నవలీల జయించిన శూలివోలె మా
యింపమె? విష్ణువర్ధనుని నింకను నాతని వారి నందఱిన్? ౧౨౩

శ్రీ కన్యాపరమేశ్వరి
శ్రీకరి యై కరము మాదు శిరమున ననుకం
పాకర మై తనరంగా
మా కెం దీ కరణి లోప మొసగునె? మాకున్? ౧౨౪

మాన్యులు మెచ్చంగ ననా
మాన్య పరాక్రమము మెఱసి మత్తుండగు రా
జన్యుని జన్యంబునఁ గడు
దైన్యముఁ గనఁ జేయు మాదుదర్పముఁ గనుఁడీ ౧౨౫

అని యిటు బాలవైశ్యతతియాఁడఁగ వందయు రెండు గోత్రముల్
గనదగు వారు షట్శతములం బది రెంటను చొప్పు గోత్రముల్
తనరెడి వారు వైశ్యులు నుదారతరంబుగ నెంచి యొంచి యే
మనుటకుఁ దోఁప కొక్కొకతె యాస్యము నొక్కరు గాంచుచుండెతగెఁ

ఆరువందల పన్నెండు గోత్రములవారు

నొగిని నెట్ట కేల కొలునూట పదియు రెండు గో
త్రగణము గల వైశ్య లిట్టులన్ వచించి రిమ్ముగన్
"జగతి రాజె హరి యనుచును సజను ల్వచింపరే
నిగమములును నాగమములు నిక్క మట్టు లాఁడెడిన్ ౧౨౩

చాళుక్యాన్వయ వార్ధిరత్న మయి విశ్వాసైకపాత్రుండు నై
హాళిం బొల్చిన విష్ణువర్ధనుని "గా" దం చోలి వా క్రుచ్చి యే
రే లా గొప్ప మనం గలా? ర్గనుక వే నేణాక్షి నర్పించి ప్రా
ణాల న్నిల్పుకొనంగఁ జూచుట సమర్థం బెంతయున్ సజ్జనుల్
భూలోకేంద్రుడుఁ జంద్రవంశ్యుఁడు నీకం బుంజీభవత్సద్గుణ
శ్రీ లీలాఖని విష్ణువర్ధనుఁడు హాళిం గన్యకం గోరఁగా
నీ క్షేమం చను కన్న బేలతన మెందే నుండునే? సోదరుల్!
వాలాయంబుగ నిందుఁ గల్గు శుభముల్ బాధల్ బ్బళం బెంచుఁడీ!

ఆఁడిన దంతయు నాఁటగాఁ బాడిన
దంతయుఁ బాఁటగా నలరవచ్చు
మన పల్కు ప ల్కాగమం బయి ముట్టిన
దెల ముత్యం బయి యెసఁగ వచ్చు
తలఁచిన దెల్ల సాధన మయి పట్టిన
దెల్ల బంగార మై హెచ్చ వచ్చు
బంగారు తేర్ల నంబారి యేనుల్పైన
నేక విభూతి నూ రేఁగ వచ్చు

బొక్కసము నిండ్లకుం గొని పోవవచ్చు
అతఁడు కాఁడు మేమె నృపుల మనఁగ వచ్చు
విష్ణువర్ధనుఁ డల్లుఁడై వెలయు నెడల.
కానఁ గన్యనిచ్చుటె క్షేమకరము కరము ౧౩౦

అల్ల విశ్వామిత్రుఁ డాఁకటి మంటచేఁ
గుక్క మాంస్మమును గొనఁగ లేదె?
తనవంక జయమును ధర్మజుం డాసించి
ఛావానృతంబును బల్కలేదె?
"కురుపాండవాజిలోఁ గొనను జక్రం" బన్న
హరి తన మాఁటకు నటె నిలిచెనె?
ఆ దశకంఠున "కభయమస్తు"నుబ్రహ్మ
"యాద్భయ"మను విశేషార్థ మనఁడె?
యముఁడు గొనిపోవఁ గన్యక యవని నున్నె?
రాజును యమునిగా నెంచ రాదె? యీమె
నధిపున కిడి వే తొక కన్నె నంబఁ గొల్వ
నూనిచినయెడ వల దను నొక్కొ యంబ?? ౧౩౧

కృతయుగాన నీ చాన ప్రకృతియె రేణు
కాభిధానగాఁ ద్రేత సీతాభిధ యయి
ద్వాపరాన ద్రౌపది యయి పరఁగి కన్య
క కలి నై జగన్నాశంబుఁ గల్గఁజేయు ౧౩౨

విరూపాక్షుఁడు

అంచు నాఱు నూర్ల పదిరెం డయిన గోత్ర
ముల సువైశ్యులు పల్కినఁ బూర్ణరుషను
గని విరూపాక్షుఁ "దక్కటా! కన్యక నిటు
వీరు దూషింత్రె?" యనియు వచించు మరల

లోకైకేశ్వరి యగుఁ గద
శ్రీకన్యాంబిక? జగతికి సేమం బిడ లీ
లాకలనం బెటొ నెఱపెడి
నా కలకలములఁ గన నగునా మనబోఁటుల్?? ౧౩౪

హరి హర విధులే యంబా
చరిత రహస్యము లెఱుంగఁ జాల రనఁగ ను
ర్వరఁ బురుగుల మగు మనమా?
కర మామె విమర్శనంబుఁ గావించు పనుల్??

కరుణానిధి కన్యక వై
శ్య రమాపాదన కయి క్షమను బొడమె ని
త్తెఱగున నామెం దెగడిన
"నరకానరకాన" దేన నలు వీఁగెదరో??' ౧౩౫

"రాజులు విష్ణునంశ"మను రాణ నెఱుంగని దేరు? కాని యా
రాజులు "విష్ణురూపులమురా!" యని తమ్ముఁ దలంచి గర్వధీ
రాజితులై తుదిన్ శమన రాజు జగద్వనికానివాస సా
ఖ్యాజరులౌ టెఱుంగమె? నృపాళినిగూర్చి వచింప నేటికిన్??

"రాజు రమాధినాథుఁ"డను రాణ య దే మనుజేశునేనిఁ బే
రోజను జెందరా దటుల నుర్వి సమస్తనృపుల్ సుకం చిదన్
రాజిలుచున్న దుష్టనృపులం జదువన్ బహుళావతారుఁడై
యీ జగతిన్ సుకమ్ము నిడ నింత శ్రమంపడ నేల శౌరికిన్??

జనరంజనపరుఁడే రా
జనగాఁ దగు వంచనమును జరపుచు జనఘం
జనకరుఁడగువానిఁ రా
జనఁదగునా! గాజు నాఁగ నగుఁగా వానిన్?? ౧౩౯

అంచు విరూపాక్షుఁ డన శ
తించియు నామ్నాఖును బది రెండగు గోత్రా
తెంచఁగ నగువారల నొక
యంచితుఁ డిటు బల్కె నాగ్రహాగ్రహ వశుఁడై

ఓ విరూపాక్ష! పిల్లఁడ వోయి! నీవు
నీవనఁగ నెంత? నీ తెల్వి యెంత? యింత
చర్చలో మర్మము నరయఁ జాలుదొక్కొ?
చేతులం ద్రిప్పి త్రిప్పి వచింతు విందు.

శ్రీకన్యాంబిక కల్పిత
యీ కన్యక యటులందు రంబ యొసఁగునొ? లేదో?
వీఁక నిటుం గనరాని దె
మీకుఁ బ్రమాణమొ? నృపునకు మేల్మియు దగదే?? ౧౪౦

కాన రాని కన్యక నొక వంకగఁ బెట్టి
కాన వచ్చు వేల్పుతేని తేనిఁ
గాదు లాఁడి మమ్ముఁ గాఁటి పా ల్సేతురా?
యిట్టి? లెడ్డె చవట లెల్ల మీరు??

సంపద గల వా రంచు ని
లింపులఁ బోనట్టి విభవలీలఁ గల రటం
చిం పొంద నందుకున్ భళి!
దింపితి రిటు గుంటలోన ధీరుల్! మమ్మున్!! ౧౪౫

"బ్రాహ్మణ క్షత్రయుల కాత్మభవ నొసంగ
రా''దనుచు నెట్టి యడ్డంబు రా''దనంగ
"దేవతార్పిత'' యను మాటఁ దీసికొనియు
వచ్చినారు దానికిఁ దగు బలము గలదె??

తనరు ఁగాదె? యుత్సరాపవాదములవాద?
మట్టిదియె యిందు గ్రాహ్యంబు "గా'' దనఁగ నగునె
కన్య నిచ్చిన సకలసౌఖ్యములు గల్గు
నీయకున్న వినాశ మెంతే నిజంబు ౧౪౬

ఇందుకు 102 గోత్రముల వారి ప్రత్యుత్తరము

అని ఆర్యూన్నర్పది రెండు గో(త్రముల వారన్నంత నూఱింక రెం
డును గో(త్రంబుల వార లు(గ్రులయి యిట్లుం బల్కి రీ రెల్లవా
రనఘుల్ న్యాయవిద(గ్రగణ్యులును నిట్లాఁడంగ నౌనౌక్కొ మీ
కు నమస్కారము సల్పి పల్కెదము బల్ గో మొప్ప నాలింపుఁడీ

రాజు కళంకమూర్తి యయి రాజిలు నాకసమందు నట్ల భూ
రాజులు బూజు వట్టిన తెఱంగున డెందము లెంతయేని మే
లోజను వీడఁగా జనత నోలి రహిం గన కాత్మ సౌఖ్యముల్
రాజులఁ జేసికొంటకయి రాణను జల్పెద రేదియేనియున్ ౧౪౯

వేదం బద్దము రాదు శాస్త్రముల పెంపే సున్న యింకం బురా
ణాదుల్ వారల దృక్పథంబుననెలేవా? యేది డెందానకిం
పౌ దానిం బొనరింతు రడ్డపడువా రంతంబునుం గాంచు వా
రీ దారిన్ గన వచ్చు కాలభటులై పృథ్వీపతుల్ మం(త్రిలన్

(క్రూరులు మాంసభక్షకు లకుంఠిత దుర్వ్యసనైక చిత్తులు
ర్వీరమణీవిభూతిహృతి విజ్ఞులు నజ్ఞులు న్యాయదూరు లీ
భూరమణాళి నెట్టి దగు పొందికకేనియుఁ జేరుటన్న వి
స్తారభయంకరాహిదగు చక్కి వసించుటె నిక్కవంబుగన్ ౧౫౦

అట్టి రాజుల నెంచ రా దాశయమున
వారితోఁ బొందు మోక్షసంపదకు బందు
పూర్ణతర దుర్వ్యథాపుంజములకు విందు
అంగిట నమృతంబును విసం బాత్మలందు ౧౫౧

నూట రెండు గోత్రములవారొ్నగిని వైశ్య
లి ట్లనంగ నార్యా్నరులు నింకఁ బదియు
రెండు గోత్రాల వార లీ లీలననిరి
నూట రెండుగోత్రములు! వినుం డటంచు

తెలియని వారిం దెలుపం
గల మెఱిఁగిన వారిఁ దెల్పగలము సుఖముగాఁ
దెలిసీ తెలియని వారిం
దెలుపంగ దరంబె యెట్టి దేవర కేనిన్?? ౧౫౩

వ. అంత

నూట రెండు గోత్రంబులను దగు వైశ్య
లంత ని ట ని రకట! చంద్రాన్వయుఁ డగు
నీ నృపుం డని కన్యక నిత్తుమనిన
దేవి కర్పిత నీమె నె ట్లీవలయునొ?

వ. అనవుడు ౧౫౬

ఆఱునూర్లుఁ బదియును రెండయిన గోత్ర
ము లగు వైశ్యు లి ట్లనిరి మీర లెటు లడ్డి
నను నరేంద్రుండు కన్యం గొనం గలుగుట
నిక్క మి మ్మాఁట ముమ్మాటు నిక్కవంబు

వ. అనవుడు బాలనగరులు జ్వాలాజాల జటాలకీలల్లం బఖె నాకసంబున కువ్వెత్తుగ రేఁగినట్లు క్రోధైకమూర్తులై లేఁచి రట్లు మాటరెండు గోత్రాల వైశ్య గ్రామణులునుం గావించిరి. వా రార్యూర్లు పదిరెండు గోత్రంబుల వైశ్యులను గాంచి మిక్కిలి కర్కశంబుగా వచియించిరి ౧౫౭

మానముకన్నఁ బ్రాణ మను మాటకు నెక్కువ విల్వ గల్గునే?
మానము వోవు వెన్క మనిమాత్రము లాభ మ దేది యుండునో?
మానము వోవుచో శవసమానుఁడు గాఁడె యెవండు గాని? యో
మానవదగ్రగాము! లసమాన యశంబును గానఁగా నగున్

రా జరుదెంచియున్ విశిఖరాజి నిగిడ్చియుఁ బూరుషాళి నెం
తే జవ మొప్పఁ గాలుపురినిం గనఁ జేయు నటంచు నిండ్లలో
రాజముఖీతతిం జెలచురా! యన్న సందియ మేల? కన్నెతో
నోజను వహ్నిలో బడిన నుండ్రునె యె చ్చగు ఖీతి యెందునన్??

పావనపావనుండయిన పావకుడే మన దిక్కు గాఁగఁ గుం
డావళి నగ్ని గొల్పి యటఁ బడ్డయెడన్ నదిఁ గన్యకాంబ యొం
తో విమలాదృతిన్ నిజపదోత్తమసన్నిధిఁ జేర్చునిందు మా
భావమునందు సందియము పర్వదు సుండి రవంత యేనియన్

పరఁగను రా జనంగను ప్రపంచమునం దగు గౌరవానకున్
బొరయునె పాత్రుఁడై? కరముఁ బోలఁ బ్రభంజనునట్లుఁగాంచు ధ
ర్మరుచిరుఁడైన రాజు నల మాధవుగా భజియించు లోకమ
ట్లొరయకె మంచి వా డనుచు నూరక కల్గునె సద్యశం బనన్??

గోముఖ వ్యాఘ్రములును బయోముఖ విష
కుంభములు నరరూపరక్షోవిసరము
నగు నృపులు పలువ్ర్కాలి నలరు వారు
కుటిలు లగు వారలను లెక్కఁ గొనఁగ నగునె?? ౧౬౩

వీఁడును వాఁడును నింకే
వాఁడుం దోడు పని లేదు వడి నిలు వేల్పే
తోడై మనము తరింపం
జాడం జూపించు వినుఁడి! సజ్జనులారా!!

విపులసౌఖ్యంబుతోఁ బెంచిన నీశరీ
రం బంతుఁ గనక తిరంబు గాదు
క్షణభంగురంబైన తనువు నమ్మఁగ నేల?
యట్లె యీ హయ రథ హస్తిముఖ్య
ములగు నైశ్వర్యముల్ పొరిజెడకుండునే?
వీనిపై నడియాస వెలయ నేల?
శ్రీ కన్యకాంబికాంఘ్రి కుశేశయద్వయీ
భక్తుల కానందపటిమ యరుదె?

కాన నూరక సందేహ మూన నేల?
అసమ సమరంబునం జయం బబ్బఁబోదు
కాన నగ్ని ప్రవేశంబు నూని కన్య
కాంబికా సన్నిధిం జేర నగును మనము ౧౬౫

అని నూట రెండు గోత్రము
లనువగు వైశ్యులును బాలకాఽఽళియు భయముం
దనరింపు చనంగఁ బిఱికి
తనమున నార్యూఱిరాఱు తగు గోత్రంబుల్

612 గోత్రములవారి యభిప్రాయము

రాజద్రోహము నాత్మహత్యయు నొనర్పం బూని యున్నారు మీ
రీ జన్మాంతపు వేల దండధరు గీ మేఁగంగ నం దంధతన్
వాజెమ్మ ల్బలెఁ గూలు వారు గద? యంతంబందుకున్ లే దిఁ కీ
తేజంబున్ మఱి ము క్తి 'గి క్తియును సున్నే కాని యున్నే తగన్?

జనపతి మాఁట నొ కింత వరించిన
సౌఖ్యము నాతని సఖ్యమగున్
మనమునఁ గారణ మొప్పది-కానిది
మానక మీ రనుమానమునన్

కనదురు బీకరకార్యము నూనుటఁ
గాంచఁ బొగందగు దాని సిగం
జొనిపినటుం గద? తేలు విడన్ ఫణి
నోటకు గేలిడు పాటిగదా? ౧౬౯

ఈ పనిచేఁ జెడు నీ జగముం బర
మింక యశం బది యె మ్మెయినో?
మీ పతి మీ గమి భూమిని బానెడి
పోడిమిఁ జల్పినఁ బోలుఁ గదా
నాపకు లై చనినం జనుఁ డీరె
చనన్ వెనుకం దగు సౌఖ్యమెదో?
ఆఁపియు మీ రొగి యత్నము దీని
ధరాధిపు మన్ననఁ గాంచవలెన్

తనువులు కడుఁ గొల్పెఁ దర్పమా? డెందమందెన్
అనువు గనక యే చాలైనఁ జెందుంది మీరే
అనుచును బది రెండై యాఱు నూర్గోత్రములా
రనఁగ శతము రెండై నట్టి గోత్రాలు పల్కన్ ౧౭౦

ధర్మార్థంబు శరీర మీఁగినను నత్యంతంబుఁ బున్నెంబె గొ
శర్మాధాయక కార్య మట్లె యగు నంచద్దైవ భక్తాఁఢశిపైఁ
గూర్మిన్ బ్రాణము లీఁగినన్ సరియె లోఁగొం కూని కాపట్యపున్
మర్మం బొప్పిన మన్కియున్ మనికియే మన్యాత్మకుల్!కాంచుఁడీ!

సత్య జ్ఞాన యశః పరోపకృతులన్ దైవాఖ నాపాదనం
బత్యంతంబుగ నొప్పి నప్పుడు నవశ్యంబైనఁ బ్రాణంబులన్
బ్రత్యూహం బగుచోఁ ద్యజించినను దైవం బొప్పుఁ దద్వంశమున్
నుత్యంబై పితృకీర్తిఁ బల్కుచు నిల న్నూత్నప్రథన్ వెల్గెడిన్

అని దీక్షాపరతంత్రమానసము లొయ్యం జూపుచు న్నూఱు రెం
డును గోత్రంబుల వారు వారల నిసుంగు ల్వల్క నాలించియున్
మన మిప్పీరిని జేరుచో మరణముం గాంచన్ వలెన్ రా! యటం
చును నార్నూర్వది రెండు గోత్రములవా ర్గొత్తిల్లు వేగంబునన్

బైట కేఁగియుఁ బెరవారి మాఁట వినక
ప్రిదులు జవమున నా ర్నూఱుఁ బదియు రెండు
గోత్రములవారి రాజునకుఁ గులమునకు
వెఱచియుం జావ లే కిట్లు వెసఁ బలికిరి ౧౨౪

పరములకుఁ కన్యకా వింధ్యవాసినులకు
నగరశంకర కమలా జనార్దనులకు
భాస్కరునకు మ్రొక్కియును వివరము నెల్ల
రాజునకుఁ దెల్పి యట నుండు రాణఁ జూప!!

వ. అప్పుడు

ఆఱు నూర్లను బదియు రెం డయిన గోత్ర
ములగు వారల పెనుగొండ పురినె యున్న
శిఖిఁ బడిన వారికివి నిక శిఖిని బడని
వారికిన్ సంకరత్వంబు పరఁగు నంచు!! ౧౨౫

వ. బాలనగరు లార్నూట పదిరెండు గోత్రముల వారి కిట్లనిరి. ౧౭౮

మానమునకుఁ బ్రాణము లొడ్డు మతము మాది
ప్రాణములకై దవులఁ బాఱు మతము మాది
ఎట్టి వానికిన్ మీది కానట్టి తెఱఁగు
కానఁ బెనుగొండ మీ రుంట కాని మాట!!

వీరతకుఁ బెట్టు పే రయి వెలయు మాదు
దరిని మీరుంట యెపుడేనిఁ దఁగిన దొకొ్కొ?
ఈ బృహద్గిరిపురి నుండ కెటకు నేని!
మీరు పోవలె వేగంబు మేకొనంగ!!

ఇద్ది మాది మాపెద్దల దెసఁగు మత మ
టంచు బాలనగరు లన నాఱు నూర్ల
పదియు రెండు గోత్రాల వా రెదెదొ త్రోవఁ!
బట్టి యేఁగి రెవ్వరి త్రోవ వారు గాఁగ!! ౧౮౧

వ. అట్లు వెడలిన యార్నూట పది రెండు గోత్రముల వారు నానాదిక్కులకు నానావిధంబులుగా వెడలిరి. ఆ వివరములు పలుతెఱంగులం గానంబడియెడి నయిన నందలి రెండుతెఱంగుల నిందు వాకొనియెద ౧౮౨

ఇన్నూట తొంబది యెనిమిది (298) గోత్రముల్
పడమటఁ జని నీచభంగిఁ గనిరి
ఎనుబది (80) తూర్పునకేఁగిన గోత్రాల్ తు
రాషులన్ (తురాషాన్-ఇంద్రుని దెసకేగినవారు) నిందాఖ్య ప్రబల నయిరి
వంద (100) గోత్రాలు గోపసమాఖ్య దక్షిణ
దిశకేగి శివుని మతిని దలపక
నూటముప్పది నాల్గు (134) నూల్కొను గోత్రము
లుత్తరదిశ కేఁగె నొగి బహుగతుల
ఉత్తరదిశకేఁగిన వార లాగి బహుగతి
గతులనగ-నంధతన్ సతీఁ సుతులఁ బంపి
వెంబడించుట-మార్గాంతుఁ - బేర్లమూర్ప
గద్గదికఁ బూను-టాదియౌ గతులఁ జనిరి ౧౮౩

వ. మా తొక వినికి వినునది ౧౮౪

ఎనుబది (80) తూర్పున కేఁగిన గోత్రోత్తు
రాషాఖ్య నందిరి రహి యమదిశ
కిన్నూఱు (200) గోత్రంబు లేఁగె గోపాభిఖ్య
పరఁగంగ నూటముప్పదియు నాల్గు (134)
గోత్రముల్ దరదాఖ్యఁ గొని యుత్తరముననె
నూటయెనుబదాఱును (186) దగుగోత్ర
సంఖ్యవారలు క్రమసంజ్ఞ ఖడ్గము లూని
యంధతఁ దార పుత్రాంచితముగ

183 వ పద్యము : 298 + 80 + 100 + 134 = 612 గోత్రములు
184 వ పద్యము : 80 + 200 + 134 + 186 + 12 = 612 గోత్రములు

పేర్లు మార్చి మార్గాంతుతో వెడలిరి - పది
రెండు గోత్రంబు లెటొ యేఁగిరి కడురయము
గాఁగ నిటు భిన్నవిధములుగాఁ బ్రతీతి
పలుఁగు బాఱిన వారల వాటి నరయ ౧౮౪

ఆశ్వాసాంత పద్యములు

అంబా! తావకమైన దివ్యచరితం బాలింపఁగాఁ జేయు కా
వ్యం బీ లాగునఁ జేయ నీ విఁక భవద్భక్తాళియౌ నూటరెం
డుం బర్యుం దగు గోత్రముల్ తనరు ధన్యుల్ వైశ్య లింపొంద నా
లంబత్వంబును బూని ప్రోవు శుభశీలా! కన్యకాదేవిరో!!!

పరమప్రోద్ధత యత్న మూని యిటులన్ వ్రాయంగ నౌ నీదు స
చ్చరితం బంబ జగన్నుతం బగుచు నీసత్కీర్తికిన్ మూర్తియై
దురితానీక వనీ కుఠారమయి సంతోషప్రదంబై భువిన్
బరఁగంగావలె వైశ్యకల్పకత నొప్పం గన్యకాంబామణీ!! ౧౮౬

"నా" యనఁదగ్గ యెవ్వరిని "నాయన?" యంచనఁ బల్కరైరి రా
మా" యన నీ వనన్ మఱియు మా రమణీమణి యైన శారదా
మాయియు నైన సాయిసదమంద విభుండయినన్ బసందుగా
హాయిని గూర్చి ప్రోవవలె నమ్మరొ! నన్నును గన్యకాంబరో!!!!

గద్యము. ఇయ్యది శ్రీతుంగభద్రానదీ తీర విరాజమాన-కర్నూల్నగరనివాసి-నిరంతర శ్రీమ ద్వేంకటేశ్వర చరణారవింద మిళిందాయమాన మానస-వైశ్యర - త్నాంగిరసగోత్రపవిత్ర-ధర్మపత్నీ కోటాంబికాసమేత-దోమాగోవిందార్యవర్య సుతజ్యేష్ఠుండును-శ్రీ రామచంద్ర కృపాకటాక్షనిరీక్షణాసాది తాంధ్రగీర్వాణ కవిత్వ కృతపరిచయుండును-శ్రీ బ్రహ్మవైవర్తమహాపురాణ శ్రీ పరకాలవిలాస - శ్రీ బ్రహ్మేశ్వరపురాణ-శ్రీ గౌతమక్షేత్ర మాహాత్మ్య-శ్రీ విష్ణుభక్తి- ప్రేమాభిరామ-శ్రీ ముకుందమాలా - శ్రీ గంగాలహరీ - శ్రీ కనకధారాస్తవ - దూతాంగద - చంద్రకళా సుదర్శనాత్మబోధసుజనత్రయ - శ్రీ సీతాకళ్యాణ శ్రీ మార్కండేయవిలాస - శ్రీ సిరియాళచరిత్ర శ్రీ నృసింహాధ్వరీయ - శ్రీ మదభినవరామదాస- శ్రీమదభినవ ప్రహ్లాదచరిత్ర-శ్రీరోహిదాస శ్రీగిరిధరలాలచరిత్ర-సుభాగ్యశతక - శ్రీకన్యకాపరమేశ్వరీ శతక శ్రీ వీరరాఘవశతక - సన్మారాద్యనేక-భాషాంతరీకరణ-ప్రబంధ - నాటక-యక్షగాన-శతక-ఖండకా-వ్యోపన్యాసకర్తయును - హరికథా కాలక్షేపనిర్వాహకుండును-నానా దేశ రసికప్రదత్త-శ్రీ మదాంధ్ర విద్యావాచస్పతి - సాహిత్యసరస్వతి - విద్యావినోద - కవిభూషణ - విద్యాసాగర-కవిర-త్నాశుకవితల్ల -జాశుకవితాధురీణ - కవికుంజ - రావధానిపంచాన - నావధానపితామహ - కవిచక్రవర్త్యద్యాదరాంకిత-దోమా వేంకటస్వామిగుప్తచే ప్రణీతంబయిన శ్రీ కన్యకా పురాణపద్యకావ్యమునందు పంచమాశ్వాసము.

షష్ఠాశ్వాసము

శ్రీకన్యకాంబ! వినత!
ప్రాకట కరుణావలంబ! పరమమునీంద్రా
నీకనుత గుణకదంబ! వ
శీకృత లోక నికురంబ! చిన్మయబింబా!! ౧

ఆంబరో! వినిపింతు నీ యవలి కతను
నాకలింపు మత్యంతంబు నచ్చెరు విడు
వింతలన్ వింత వైశ్యుల విమలధర్మ
కర్మరతను వాక్రుచ్చు నాఖ్యాన మిదుగో! ౨

వీరముష్టి వాండ్రు

నెల నాళ్ళ గడువు గొని వై
శ్యులు రాజు కడన్ గొలంపు యోగ్యత నెటుల
న్నిలుపుట యను నాలోచన
ములఁ బాల్పో కరయుచుండ భూపుం డపుడున్ ౩

పెనుగొండన్ వైశ్యచయం
బును గని కన్నియను వడిని భూపుని కడకుం
బనుపఁ డని తొందఱం జ
ల్పను వే నంపెం దన భటపటలి దిటవుగన్ ౪

ఆ వచ్చిన భటు లెంతయు
నీ వైశ్యుల పురికి వచ్చి యిట నీ వైశ్యుల్
పావనధర్మాత్ముల సం
భావన మనగా మనములు బల్వింత గనెన్

వైశ్యనాయకులు దేవళమునన్ సభ దీఱి
కడుఁ గఠినమగు సంగతిని జర్చ
సేయుచుండియుఁ బురిం జెలఁగియు నిత్యనై
మిత్తికక్రియల కే మేల్మిఁ దఱుగ
క త్రిమూర్తు లొప్పు నగారాళిఁ బూజలు
సత్రంబు లందు భోజనములు నిఁక
విద్యానిలయముల వేద శాస్త్రాభ్యాస
విధులు వ్యాయామంపు వీడు లందు
సాము సాధనం బాయుధ శాలలందు
నల్ల యభ్యాస - మంగ శ్లనభ్యుదయము
గాఁగ బేరసారంబులు గ్రాలుచుండె
పూర్ణవిభవాన బృహదద్రి పురిని నపుడు

ఆ దానంబుల నల్ల ధర్మముల నాప్రాంచద్దయారీతులన్
శ్రీదైవాజ్ఞు త దద్భుతప్రభుతమైఁ జెల్వొందు భాగ్యంబు నిం
పాదింగాంచిన రాజసైనికుల కబ్బం బయ్యె నీ వైశ్య ర
త్నోదారామలధర్మవర్తనకు నేదో సాటి యన్నట్లుగన్!!

దానం జాల ముదంబు వారు గని యీదానోరుధర్మాదృతి
శ్రీ దైవాతెడి వైశ్యులేడ? మదవర్ధిష్ణుండు ధృష్టక్రమో
న్మాదుండై తగు విష్ణువర్ధన ధరానారీ వరుం డేడ? యీ
భేదం బారయ నేస్గు దోమ లటులం బెం పొందునం చెంచియు॥

కామంబు పైకొనం-గాన వచ్చిన కాంత
లను దేఱ నొక పరి ననుపుచుండు
కోప మొప్పఁగ- నేని కొంపనో ముంపఁగాఁ-
బొమ్మంచు నొక సారి ముదల వెటు
ఎంతటి సత్పాత్రుఁ డేతెంచినం గాను
నీక మాచేత నెట్టించి వైచు
నేస్తు రామయొ? యెట్టి గేస్తుభామయొ? కాన
కొ క్కొక్క- పరి లాఁగు నొద్ద నొగిని
పొగరు గప్పి సజ్జనులను బోవఁ జేయు
ఓర్వమిని జేయఁ జేయని యొడిక మేది?
అల్ల విష్ణువర్ధను కొల్వు నందు నున్న
ఇట్టివే కద పని పాటు లెంచి చూడ??? ౯

ఆ రాజు౯ భజియింప నేల అల దుషాత్మ్యంత దుర్వార్తనో
దార శ్రద్ధను బూన నేల? సుకతో రాఘౌఘఖా జ్వారకా
గారాళిం బడి క్రమ్మగ్గ నేల? మతిరంగ ద్దాన ధర్మాదివి
స్తారప్రక్రము లైన వైశ్యతతి పజ్జన్నిల్వ మే లాదొకో?? ౧౦

వారాశికన్న గంభీరముల్ గావొకో
యీ వీరుల కృపాధ్యహృత్కుహరము?
లొగి మేరువునకన్న నున్నత కఠినమ్ము
గాదె యీ వైశ్యుల ఘన ధృతియన?
నిండుఁ బున్నమనాఁటి పండు వెన్నెల తేఁట
కీ వర్తకుల యశం బెచ్చుఁ గాదె?
మది మాట పని యొక్క పోదిరి యే త్రిక
రణశుద్ధు లీ వణిగ్రాజి గాదె?
అంచు నానందముఁ జైనికాళి యొంది
తమదు జీవితశేష మా ధన్యమయిన
జ్యేష్ఠశైలానఁ గడపఁగా నెంచినార
"లేమి?" టని వైశ్యు లాశ్చర్య మెదలనొంద !! ౧౧

వ. అంత ౧౨

ఆ కుసుముండు లోనయిన
యర్యులు వీరుల వారిఁ గాంచి మీ
రీ కరణిఁ బురాన నిట
నే వసియింతు రి దేల? తేని యా
జ్ఞాకలపంబు మాట యెటుఁ
జల్పుదు? రీ రిటుఁ జేయ భూపుఁ డ
జ్ఞాఁకలఁ బెట్టఁ డొక్కొ మిము
నం చడుగఁ భటు లాఁడి రిమ్మెయిఁ!! ౧౩

ఓ మహనీయులార! వినుఁ
డూరుజులార భవత్కుమారిక
భూమిపు భార్య గా నిడఁగఁ
బోలిన యత్నము మీరు సేయుచే
నేమముతోడ నున్నొ గమ
నింపఁగ నంపె మము న్నృపుండు మే
మీ మెయి నిందు వచ్చి భవ
ద్దిద్ధతఁ గాంచి-కరంబు మెచ్చియున్ ౧౪

ఆ రాజు ప్రజలఁ గారా
కూరంబుల నొందఁ జేయు కుటిలగుణుఁ డటం
చారసి-యల పురి మని-యముఁ
జేరఁగ నే? లనుచు నిందె చేరితి మిట్లున్

పాలన్ ముంతురొ? నీటం
గూలం ద్రోయుదురొ? మీదు కూర్మిన్ విడ కే
మీ లా గిట నుందుము - మము
మీ లోపలి వారలనుగ మీ రెంచ వలెన్ ౧౫

వ. నావుడు వైశ్యు లిట్లనిరి

మీరే కాకె వ్వారే
నే రాణన్ వత్తురేని - నిప్పురమున న
వ్వారికి నవ్వారి సుఖ
శ్రీ రాజిలు నైన నొక్క చి క్కపు డగుఁ- జూ ౧౬

తనకుఁ మాకొమిరెను ని
మ్మని భూపతి తగని కోర్కె నడిగి యరిగె న
ట్లొనరింపఁ దలఁప కే మ
గ్నిని బడఁ దలఁచితిమి వంశకీర్తి న్నిల్పన్ ౧౯

ఇటు మరణ మొందఁ బూనితి
మటువంటి మము నొగిఁ జేరినందున మీకిం
దెటువంటి సుకమొ? పొం డె
ప్పటియటు మీ భూమి పాలు పాలికి మీదన్

మా పయి మీకుం బ్రేముడి
యేపారుట నిజమ యేని నీ మా చావుం
బ్రాపించు తలఁపు తప్పఁ గ
నే పగిదినొ మమ్ముఁ గూర్చి నృపునకు నను(డీ. ౨౧

అగ్నిలోఁ బడు యత్నంబు ననుట వీఁడి
యున్న సంగతులం దెల్పుఁ డుర్విపతికి
మీ కతని బాధ యుండదు మాకు వంశ
గౌరవము నిల్పుకో వీలు గల్గు నిజము

అన విని వైశ్యుల కనిరి భ
టు నికరము కర మడఁకువ గడల్కొన భూపుం
గనఁ బోవు నిచ్చ మాకుం
ధనరదు ఘనులార! మేము క్రాలుదు మిందే ౨౩

ప్రాణాలున్ దాణాలు బి
ఛాణాలుం గోరి ధర్మసరణిన్ వీడన్
రాణమొకో? మాహిష కం
భాణు జగానన్ ఫలంబు గానంబడదే?? ౨౪

ఈ కలియుగమున ధర్మ
శ్రీకిం దానకము లగుచుఁ జెలఁగెద రీ-ర
త్నాకల మా మతి మీ య
స్తోకహితమునం గను ననుచుం బల్కెదరే?? ౨౫

శ్రీ కన్యాంబామణియే
మాకున్ వేల్పిది మొదలు విమలతరములు మీ
శ్రీకీర్తులఁ బాడుచు మిము
మా కొలము భజించుత మహిమండలి వైశ్యుల్ ౨౬

అని నంత వైశ్యరత్నము
లనఘులు తద్రాజభటుల యమలతకున్ విం
తను నొంది సంతసించియుఁ
గని రయ్యా! మీ మనంబు లగు మాన్యంబుల్

మా కొలమున్ మీదు కొలం
బీ కలి శ్రీ కన్యకాంబ నెన్నుచుఁ గొలువన్
బ్రాకటమతి మాదు కొలము
మీ కొలముం బ్రోఁచుచుండు మేల్మిని నీపైన్ ౨౭

ప్రభలతోడ శ్రీ కన్యకాంబను బొగడుచు
మీ కొలంబు వా ర్కనుపడ మా కొలంబు
వారు ముష్టి వేతుర దగు వీరముష్టి
మీదు వీరకార్యమున కమేయఫలము

ఇటుల మీదు జాతి యిల వీరముష్టి వా
రనఁ దలిర్చుచుండు నార్యవైశ్య
పటలి కెల్లఁ బ్రేమపాత్ర మై కులము లు
న్నంత కాల మిది నిరంతరంబు ౩౧

వ. అట్లు వైశ్యు లప్పటి కని రా భటులలోనే కొందఱు వైశ్యుల యగ్నిప్రవేశానంతరము బాలనగరులతో వారి పితృతర్పణాదులకొఱకు కాశ్యాది క్షేత్రంబుల కరిగి పవిత్ర గంగా జలములఁదెచ్చిరి. వారి సంతతి వారు తెచ్చిన పవిత్రమగు జలములు 102 గోత్రములవారి యిండ్ల వివాహప్రారంభములయందుపయోగింపఁబడు నాచారముగల్గు కావున వారికి గంగకావిళ్ళ వారు అను పేరుగల్గినది. కొందఱు భటులు శివలింగములం దెచ్చుటకును పెనుగొండపురిలోఁ బ్రతిష్ఠించుటకును బాలనగరులకు సాయపడిరి వారే మైలారులు. వారు శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వరీపీఠములతో వైశ్యులపురములకు సంచరించి శ్రీ కన్యకాంబా భక్తిప్రచారము చేయుదురు. వీరు వీరముష్టుల ప్రభల పయిన అమ్మవారి

యొక్కయు నూటరెండు గోత్రికులయొక్కయు శిరంబులను యుద్ధాయుధములును నలంకరించి యుండును ౩౦ ౮

విప్రజాతి విప్ర వినోదవితతి గొల్చు
క్షత్రియులను గొల్చు భటరాజప్రకరము
మొగి భజింత్రు వైశ్యుల వీరముష్టి వారు
గొల్చు వారు గొల్లలఁ బిచ్చుగుంటు వారు ౩౧

అంచు సూతుం డనియు శౌనకాదులకును
వైశ్యతతి యొల నెంచి సల్పనయినట్టి
యత్నముంగూర్చి పల్కె నుదారఫణితి
అంబుధరగర్జనం గరం బనుకరింప ౩౨

మహాయుగాంతర విషయము

సాలంకాయనుఁ డల్ల వైశ్యుల కుదంచ త్సత్కృపం బల్కె వైశ్యాళుల్! నే నిట మీకుఁ జెప్పునది యన్యంబైన కల్పంబునన్ హాశిన్ మించిన మీ తెఱం గిపుడు నొయ్యం దద్గతిం జగ్గెడిన్ వాలాయం బొక యింత యెందయిన భిన్నత్వంబునుం జెందదున్

కావున మీ యనంతర మొకండు భవత్కథఁ బల్కినట్టు లే నీ విధిఁబల్కు మీ కథ రహించు భవిష్యదుదార వేత్తృతా శ్రీ విభవంబు మా కెసఁగుఁ జెన్నుగ నీ పయి వైశ్య లెమ్మెయిన్ భూవరు నిచ్చఁ జేయమికిఁ బూని యొనర్చిరొ? ఆలకింపుఁడీ!!

కర్తవ్యమునుగూర్చి వైశ్యుల సమాలోచనము

వ. అప్పుడు వైశ్యులు తమలోఁ దా మిట్లు తలపోసిరి

శ్రీమ న్మంగళమూర్తి నేఁడు మన నీ చిక్కుం దొలంగించి స
ప్రేమం బ్రోఁచునొ? యేనిఁజేరుదుమొ? యేవిన్యాసముంగొందుమో?
యే మాద్రిం దలఁపోయు టేల? కడు హాయిం గన్యకాదేవియున్
సామాన్యేతర సత్కృపాభర కటాక్షశ్రీల నింపొందఁగన్ ౩౬

ఖలుఁడగు విష్ణువర్ధనుఁ డఖండమహావిభవాభిరామ మై
యలఘుతరంపు ధర్మమున కాదరు వౌ మన వంగసం బహో
విలయముఁ జెందఁజేయుటకుఁ బెక్కువమై మదిఁ బూని యుండె ని
మ్మల మన కన్నె నాతనికిఁ బూన్చుటకున్ మన మొప్ప మేనియున్

కరుణారంగ దపాంగభంగికముగాఁ గన్యాంబికారత్న మా
దరు వౌచున్ మనలన్ మనం జలుపఁ దాత్పర్యంబుఁ దత్పాదపం
కరుహస్థం బొనరింతుమే నిహపరన్యాసంబులం దామెయే
పరిగాఁగన్ మననుం జరింపఁ బెలుపున్ సందేహ మిం కేటికిన్??

వందనముం బొనర్చెద మభంగురభక్తి చెలంగుచుండ దై
నందిన వంద్యమాన నళినప్రభవాది సమస్తదేవతా
బృంద మనఃప్రమోదద పవిత్రచరిత్ర పదారవిందని
ష్యంది మరందనందిత నతాళికదంబకుఁ గన్యకాంబకున్ ౩౯

వ. అని యా వైశ్యు లెల్లరును తత్పురాంబికా వందారువులై నంతఁ గుసుమశ్రేష్ఠి సభవారికి నమస్కారంబు గావించి యిట్లు వక్కాణించె ౪౦

నా కొమార్తను జననాథుండు వాంఛించె
నాకు నద్ది యిచ్చు గాక యునికి
కిం బ్రమాణముగను గీలిలో నుఱికెద
మీ రనుజ్ఞ యిం డమేయగుణులు!! ౪౧

వ. నావుడుఁ దక్క వైశ్యులు కుసుమున కిట్లనిరి ౪౨

కుసుమ! నీవు శిఖిని గూలఁగా మే ముండి
దేని నొందఁగలమొ? తెలియ రాదు
నృపుడువచ్చి మమ్ము నేలఁ బెట్టియుఁ గాల
రాఁచి కన్నె మిన్న నాచికొనఁడె?? ౪౩

చనిన నెల్ల వారు చన వలెన్-మనినచో
నెల్లవా ర్మనవలె-నిది ప్రతిజ్ఞ
గాని-యొకరు చావఁగా నొకర్బ్రిదుకుట
కాని మాఁట కుసు మగణ్యవైశ్య!! ౪౪

శ్రీదఁ గన్యకాంబను నగరేశు వింధ్య
వాసినిం గోనకమలను బ్రభు జనార్ద
ను గురు ధార్మికాచారంబును దలపోయు
వారు గాని వా రిటనుండి పాఱ వలయు

వ. అంత. ౪౫

చాటింపు

తేఁపు కన్యావివాహంబు ప్రిదులఁ గలదు
భీతిపడు వారలుండక వెడల వలయు
భీతి లేని దేవీభక్తవితతి యయిన
వైశ్యు లీ పురంబందునే పరఁగవలయు

వ. అంత. ౪౮

ఉదయించె నింగినిం బూ
ర్వదిశ నపూర్వతర కాంతిరాజితుఁడై రా
జు దగన్ వైశ్యుల కీరితి
పొదలు నిలం దనదు కాంతిపోల్కి ననంగన్ ౪౯

వ. అప్పుడు.

ధనదునకు వీరకంకణము

ధనదం డను వైశ్యార్భకు
డనఘుఁడు వయసునకుఁ బిన్నయయ్యు గుణములఁ
ఘనుఁడు కయిమోడ్పుతో ని
ట్లను గురువులు! పెద్దలు! మన వాలింపఁదగున్ ౫౧

నా మనవి - మాన్యమునకై
యీ మన మగ్ని ప్రవేశ మిటఁ జేయ న్నా
కోము రహి మొదటి పీడెము
శ్రీ మహిమలు! మీరలు దయ సేయుఁడి! పేర్మిన్!! ౫౨

నావుడు వైశ్యు లని "రహో
నీ వనఁ బిన్నవు వయసున నెచ్చగు మేమిం
దీ విధి నింపఁగ ముందఁగ
నో వరగుణ! యీతెఱఁ గిది యేలా నీకున్?? ౨౩

అనవుడు ధనదుఁ డను "దీక్ష కరయ వయసు
నకును సంబంధ మొకఁ డున్నె? నాకు దీక్ష
యిం డనఁగ-భాస్కరుఁడు పురోహితుఁడును గురుఁ
డతనికిం దీక్ష నిడ నగు ననితలంచి ౨౪

ఆఱు కాను గాఁకుల-నింక నాఱు పోగు
లింబుగ దగు దీక్షాకంకణంబు గట్టి
పోఁక లా ర్గల వీడెముం బూన్చి వైశ్య
బాలుఁ డగు ధనదున కిచ్చె భాస్కరుండు

వ. అప్పుడు భాస్కరుండు వైశ్యుల కి ట్లనియె. ౨౫

తొలి దీక్షాకంకణ మి
ట్లెలమిఁ గొనిన యీ ధనదున కిడుఁడీ! వైశ్యుల్!
కులగౌరవరక్షకునకు
విలసిలు మీసుకృతములను బెక్కువ పేర్మిన్ ౨౬

హరి హరుల గుళ్ల-రామే
శ్వరముఖ తీర్థముల మీరు సల్పిన పున్నెం
బు రహిం దీక్షాకంకణ
మొరిమఁ దొలిని గొన్న ధనదు నొందుం గాకన్ ౨౭

మఱలఁ జాటింపు

ఆపై దీక్షాకంకణ
మే పుణ్యులు దాల్తు-రట్టి రేతెం డగ్నిన్

వేపడఁగ నంచుఁ జాటిరి
యా పురి ద్వ్యుత్తర శతకులు లగు వైశ్యులకున్

612 గోత్రముల వైశ్యులు

అగ్నిలో ప్రవేశింప నౌ ననెడి వార్త
చెవిఁ బడఁగ-నాలు నూ టిరా ర్చెలఁగు గోత్ర
ముల కిరాటు ల్జడిసి పాటి పోయి రెన్ని
యెన్ని దెసల కో పరుగెత్తు నేపు తెలియ ౬౦

వీరకంకణ ధారణము

దీక్షాకంకణ ధారణార్థ మెవరేదీ? యన్న యన్వేషణం
బీక్షింపం గన రాక రాక నొగి వార్ధిం బోలు బల్ ఘోష తీ
అక్షయ్యంబుగ "నాకిడుం-డిడుఁడు నాకయ్యా!" యటం చొక్కఁడౌ
దీక్షన్ నూ టిరు గోత్రముల్ దనరు వార్ధిపించి రా సై రటన్ ౬౧

ఆదిశక్తియగు శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వరి సాక్షాత్కారము

వ. అప్పుడు. ౬౨

రవి కోటీందుసహస్ర కాంతులను గేరం జాలు ప్రాకాశ్య మొ
ప్పి వియన్మండలి నుండి సన్మునులు సేవింపన్ మహానంతవై
భవ మొప్పన్ సుమణీవిమానముపయిన్ బ్రాంచత్తటి ద్దేహయై
నవలావణ్యముతోఁ గనంబడియెఁ గన్యాంబా మహాదేవియున్

అంతం గేల్దుగలన్ మొగిడ్చి తను నత్యంతంబు భక్తిన్ మహా
సంతోషమ్మునఁ గాంచు భక్తులగు వైశ్యశ్రేణి కా దేవి యి
ట్లింతిం తం చన రాని పేర్మి ననె "మీ రెల్లర్ శిఖిం జొచ్చుచో
నంతం బొందదె యింతనుండి వరవైశ్యశ్రేణి భూమండలిన్??

నూట రెండు గోత్రంబులను నొక యొక్క
గోత్రమున కొక జత గాఁగఁ గొమ్మయుఁ బతి
యునుగ దంపతు లగ్నిలో నుఱుక వలయు
దానఁ జంద్రికాభ యశ మందం జెలంగు ౬౫

సమాధి సురధుల చరిత్ర సంగ్రహము

ఏ నీ వైశ్యకులంబు నంతటిని హాయిన్ ముక్తి నందింపఁగా
మా నౌ కారణమున్ వచించెదను సన్మానాన నాలింపుఁ డా
ర్యానేక స్తుతమైన తొంటి దగు కల్పంపుం గృతంబందు వై
శ్యానీకేశ్వరుఁ డౌ సమాధి సురధుండున్ భూపుఁడున్ మించఁగన్

వారలలో సురధుఁడు భూ
మీరమణుఁడు రాజ్య మీఁగి మేల్మి సమాధిన్
జేరి ననుఁగూర్చి తపమున్
ఘోరతరంబుగ జలిపి రకుంఠితరీతిన్

వారి తపంబును మెచ్చియు
వారి దరి న్నేను గానఁ బడి రాజునకున్
భూరాజ్యము సావర్ణిక
సార మనుత్వము నొసఁగియు సత్కరుణమెయిన్ ౬౭

మఱియు వైశ్యమునివరు సమాధిని గన
నతడు నతుల నుతులఁ జల్పి న న్నలరిచి
నంత వరమును గోరు మన్నంత నాకు
ననియె నాకుఁ వర మ్మేది యనవసరంబు ౬౯

ఎందు కనిన మత్తపమున నే విముక్తి
నాకు నిత్తువు గానఁ దచ్ఛ్రికతకయి
వేఱు కోర నెందుః కయిన నిలను నాదు
బంధులకు ముక్తి గల్గుటే వాంఛ నాకు

పిత దెస నిరవై నాల్గు గోత్రతతి వారు
మాత దెసను వింశతి గోత్రమండలియును
అత్త దెసఁ బది రెండు గోత్రాన్వయములు
సహజ దెసను షోడశ గోత్రసంచయమును ౭౧

కొమిరె దెసఁ బదొకొండు గోత్రములవారు
మేన యత్త గోత్రములు నెమ్మిఁ బదియును
తల్లి తోఁబొట్టు వష్ట గోత్రములు నిత్య
ముక్తి బ్రహ్మ సాయుజ్యముఁ బొందవలయు

అని వరము వేఁడ నతని కే నంటి నీదు
వంశమునఁ బుట్టి యే మునుల్ పడయ రాని
ముక్తి నీకు నీ వారికిఁ బొరి నొసఁగెద
నంచు నత్యంతకారుణ్య మతిశయిల్ల * ౭౩

* ఈ గోత్రములు అతని గోత్రముతో నూటరెండగును

ఆ సమాధియే కుసుమాఖ్యుఁ డయ్యెఁ డిపుడు
ఆ సమాధి కుమారిక యైన వాస
వి యను కన్య శచీ దేవి విమల కళయె
ఆమెయే నేను గా నిఁక నలరఁగలను ౩౪

అల్ల యింద్రాణి నా యంశమ యగు నట్టు
లయ్యె నీ పయి నా తేజ మటను బెంచి
అగ్ని నెపమున మీకు మోక్షప్తి నిడుదు
నేను నగ్నికుండమున మీతో నుఱుకుదు

వ. అనినంత ౩౫

అపుడుఁ గన్యాంబతో వచ్చినట్టి మునులు
వైశ్యులను గూర్చి పల్కి రీ పగిది మీర
లంబ కర్పిత యైన కన్యను నృపునకు
నీయనే రా దిడిన యశోహీనత యగు ౩౬

ఈ నూట రెండు గోత్రము
లే నల్వుగ వైశ్యులందు నెసఁగు ననఁగ గో
త్రానీకము ప్రాకృతనా
మానీకయుతం బగుచును నవనిం బరఁగున్ ౩౭

ఈ వాసవి కన్యామణి
దేవినయిన నేన నేఁటిదినము మొదలుగా
ఈ విమలక్ష ము న్నిడుకొని
వే వైశ్యులు కుండములఁ బ్రవేశింపుఁ డొగిన్ ౩౮

ఓలిన్ మీ రటులగ్నినిం బడఁగ యత్నోదారులై నంతటన్
జ్వాలాజాల జటాలకీలి శిఖలన్ వా దాఁడు బల్కాంతితో
హాళిన్ శ్రీ నగరేశ్వరాలయముపై నాఁడున్ విమానంబు లెం
తే లాలిత్యముతోడ మిమ్ములను నాయిక్కన్ రహిం జేర్పఁగన్

మీ రటు ననుఁ జేరఁగ నే
తేరఁగ మీ పుత్త్రికాకృతి న్నేను శిఖిన్
దీటియు మిము మత్పదమును
జేరుతు నో వైశ్యులార! శ్రితవరులారా!! ౮౧

ఈ కరణిన్ వైశ్యుల కా
శ్రీ కన్యాంబ యటఁ బల్కి చెందెన్ మాటున్
భీకిం దూరగులై సు
శ్లోకుల్ వైశ్యుల్ ముదానఁ జొప్పొంది రటన్ ౮౨

బాలనగరులకు వైశ్యదంపతుల హితబోధ

వ. అప్పు డగ్నిప్రవేశ మొనర్పం బూనియుండిన వైశ్య దంపతులు తమ బాలకులగు బాలనగరుల నుద్దేశించి యిట్లనిరి. ఓ విరూపాక్షాది బాల నగరులారా! మేము దెల్పుహితం బాలించునది.

ఆత్మగౌరవార్థము నవ్యయామలత్వ
ముకొఱకు మన మిపుడు నిటఁ బూనునట్టి
శిఖి శిఖాప్రవేశంబును జేయ కరిగి
నట్టి వైశ్యులతోడఁ బొం దందకుండు!! ౮౩

కొమిరె నిచ్చి పుచ్చికో ల్పపం క్తిఁ ఘు క్తి
లోనయినవి వారితోను వలదు
తా దనక యొనర్పఁగా నరకప్రాప్తి
రౌరవాదికంబుగా రహించు ౮౬

ఈ శిఖిశిఖాప్రవేశాన కిచ్చ పడక
పాటి పోయిన వారికి వర్ణసంక
రత్వము న్నరకంబును రాఁగల విఁక
వారితో నెట్టి చేరిక వలదు మీకు ౮౭

కొలపుఁ బెద్దటికంబు సత్యమును నోఁగుఁ బాగునుం జూడ కెం దుల నీలోకపు సౌఖ్యమే కరము సంతోషం బటం చెంచి ది క్కులకుం బాటిన వార లెట్టులయినఁ గొల్పోదురే కాలు ను జ్వల దండాహతులఁ గళత్ర సుత బాధఁ దుర్యశో లాభమున్??

మీరు ద్విజులగుట వేదా
చారులు సంకేతగోత్ర చయ మాపద్ధ
ర్మారూఢి నేమమున కే
పారిన నాచారములను బాధింపదెటున్ ౮౯

మన బాలనగరు లెల్లఁ
ఘనమునఁ గన్యాంబయందునఁ హరి హరులం
దును భక్తి గల్గి వేదో
క్తనియతి దగి శుభము లెల్లఁ గాంతురు మిగులన్ ౯౦

మానమునకన్నఁ బ్రాణ మ
నూనం బను మాఁట మదిని నూనక మానం
బే నిత్యం బని ధర్మముఁ
బూనిన మీ కిహపరములు పొనరు నిజముగన్ ౯౧

మానము కన్నన్ బ్రాణమె
మానిత మని ప్రాణభయము మానసమందున్
మానని దుర్జను లిహపర
హీనతమై నరకమందు నిక్కంగ గనరే!! ౯౨

అట్టి యెడ్డెలు మనలోన నమరుకతన
వర్ణసాంకర్య మొదవక పరఁగుకొఱకు
యోగ్యతార్హత్వ మెంచియు నొగిని మేన
రికముఁ బ్రోత్సహించినయెడన్ శ్రీకరంబు

అంతమాత్ర మాతులధర్మ మఖిల గతుల
గృత్యమంచుఁ దలంపఁగా నిం పగునొకో
తగ విశేషస్థితులను బాత్రత్వ మెంచి
చేయవలయు సంబంధమున్ శిష్టరీతి ౯౩

మాతృసోదరుండు మాతులుం డా తల్లి
కొడుకులు తమ యాఁడుపడుచుల కొడు
కులకు వయసు క్రమతఁ గూఁతుల నిడ నగు
మేనరికపుఁ దీఱు మేకొనునెడ ౯౫

కూఁతుం గన్నట్టిం డెం
తో తోఁబుట్టు కొడుకుపయిఁ దొరపు భక్తిఁ
జేతంబునఁ బూన వలెఁ
ఖ్యాతియు నీతియును నిద్ధి యగు వైశ్యులకున్ ౯౬

అంతమాత్ర మేన యల్లుఁ డెంత యనర్హు
డయినఁ గూఁతు నీయనగునటంచు
మాతులసుత దుష్టమతి యైనఁ గొన నగు
నన్న మాఁట యెంత యర్హ మగునొ! ౯౭

ఒక్క మా టాలకింపుఁడీ! ఉరకలేని
పోని కారణంబులఁ బూని మోహ కామ
ములకుఁ బ్రాధాన్య మిచ్చి మాతుల సుధర్మ
మునకు నెగనామముం బెట్టు టనువు గాదు ౯౮

వట్టి పై యందముల కింపుఁ బడెడి వారు
డబ్బుఁ జూచి ధర్మము నెగద్రొబ్బు వారు
మాతులసుతాతిరస్కారపాతకమున
కుఁ నెటుఁ దప్పికో సాధ్య మగునె? తలఁపుఁడు ౯౯

పెద్ద మేన మామ పి న్నగు మేన మా
మ యను భేద మరయక యెవని సుత
పెద్దదయిన నాఁడ బిడ్డ కొడుకు దానిఁ
బెండ్లి యాఁడ నగును బిన్నను విడి ౧౦౦

మేనమామ కిర్వురు భార్య లైన యెడల
వం దొకతెకు సంతతి యున్న నల్ల సుతకు
మాతులక్రమమునఁ గొనఁగ మానిత మగు
చెల్లె సవతి కొడుకున కిచ్చినను దగును ౧౦౧

దీనుఁడైన జామాతకు మేనమామ
తాను ధనవంతుఁ డైనచో ధన మొసంగి
తన కొమార్తె నిచ్చినయెడ ఘనమ యగును
దీనుఁ డని తిరస్కారంబుఁ బూనరాదు ౧౦౨

అతివ కన్నయును సవతి తల్లికొడుకును
నుండి వారికిఁ గూఁతు లున్నయెడల
దొనఁ గెచ్చు దలఁపక తోఁబుట్టు తనయనే
కొడుకునకుం గొన్న గొనబు గూర్చు
ఇద్ది మాతుల ధర్మ మెంతయు వైశ్యుల
కుఁగ మాననీయమై కుంభినిఁ దగు
యు క్తవయస్సున కుపనయనంబులఁ
గావించి మీపుత్త్రికచయమునకు
వేదశాస్త్ర-పురాణాది విద్యలందు
శర-గదా-శరాసన-ఖడ్గసాధనముల
నాజి-వీరవిహారంబులందు నేర్పు
గలుగఁ జేసియు వన్నియం గొలుప వలయు ౧౦౩

బేరసారాలం గుబేరు బేరం బాఁడు
నేరుపు మీలోన నెగడుఁ గాక
ఖండఖండాంత రాఖండాపణము లందు
మీకు విఖ్యాతి బల్ మించుఁ గాక
శ్రీకన్యకాధీశ్వరీ సేవనిత్యముఁ
మీయందు మిగుల రాణించుఁ గాక
విద్యాగృహాన్నసత్త్రాధ్యమ్ములౌ మేటి
ధర్మముల్ మీవల్లఁ దనరుఁ గాక
వేద శాస్త్ర పురాణ విజ్ఞాదులకును
దేవ భూదేవ సేవానిధి ప్రతతికి
హరి హరాలయ నిర్మాణ సరణులకును
మీరు పెట్టిన పేరులై మించుఁ గాక ౧౦౪

పాండిత్యంబున వీ రపారులు-వణిగ్వ్యాపారమందుఁ సము
ద్దండుల్ ఖండనభూమియందుఁ గడు నుద్దంతుల్ వివాదాళి ధీ
శౌండుల్ నిక్కువ మన్న కీర్తిని దిశాచక్రంబులం గాంచి మీ
ర్గాండీవి ప్రియసారథిప్రతిము లై రాజిల్లుఁడీ! బాలకుల్!! ౧౦౫

వేదాధ్యయనముఁ గావింపఁ గావింపఁ గా
వింప వైశ్యుల చేవ వెలయుఁ గలదు
వేదాంగ శాస్త్రాది విద్యల నేర్వ నే
ర్పింప వైశ్యుల చేవ వెలయుఁ గలదు

హల సంపదలయందు బల సంపదలయందు
బెరిగి వైశ్యుల చేవ వెలయఁ గలదు
సంగరరంగంబులం గడుం గండ లొ
లలిని వైశ్యుల చేవ వెలయఁ గలదు!
అనఁగ సత్కీర్తి మీకు నెప్డలరుఁ గాక
ఆత్మగౌరవం బొగిని మీ కలరుఁ గాక
ఎల్ల సిరిసంపదలు మీకు నెసఁగుఁ గాక
సుగుణభరులార! ఓ బాలనగరులార!! ౧౦౬

మనదు విద్యకున్ మన కీర్తికిని మన ధన
మునకు భంగకారకు లయి దనుజు లెచ్చ
కొలములం బుట్టు వా రని పలుకఁ బడియె
ఇద్ది హెచ్చరికం గొనుఁడీ నగరులు!! ౧౦౭

తీర్థాల పేరక్క తిరునామముం దాల్చి
మీకును గుర్విగా మెలఁగునట్లు
మిమ్ముఁ దిట్టెడు వారు మీచేత మన్ననల్
గొంచు చూ రేఁగి రాణించునట్లు
మీలోని వారలే మిమ్ముఁ దిట్టెడి వారి
కిని సాయముగఁ జేరఁ దనరునట్లు
పై వారికిన్ లక్ష లీవిచ్చి లెక్కకు
రాని వార్కొందఱు ప్రబలునట్లు

దుస్థితి కలి ప్రభావానఁ దొడరఁ గలదు
మన కాలమునందు ముందు ముం దనఘులార
మీర లెల్ల జాగ్రత్తను మెలఁగ వలయు
సుగుణభరులార! యో బాలనగరులార!! ౧౦౮

ఎందుఁ జూచిన మీర లెంతయు వేద వి
ద్యావిదు లను కీర్తి తనర వలయు
ఎందుఁ జూచిన మీర లేయించిన తటాక
వని కాల్వసరములు [దిగుడు బావులు] పరఁగ వలయు
ఎందుఁ జూచిన మీర లెసఁగించు చలిపంది
రుల చల్లఁదనము సొం పలర వలయు
ఎందుఁ జూచిన మీ యహీన కర్మాగార
ముల పరిశ్రమలు పెంపొంద వలయు
కఱవు మీ యిండ్లఁ గఱవయి క్రాలవలయు
లేమి యను మాఁట మీ కడఁ లేమి యగుత
వేల్పులకు మీ యెడం గృప వెలయుతఁ గడు
సుగుణభరులార! యో బాలనగరులార!! ౧౦౯

శ్రీ కన్యకాధీశ్వరీ దేవి మీ కెప్డు
బెట్టని కోటయై వెలయుఁ గాక
వింధ్యవాసినితోడ వెలయ శ్రీ నగరేశుఁ
డెపుడుఁ బేర్మిని మిమ్ము నేలుఁగాక

కోనకమలతోడి గో మొందు శ్రీ జనా
ర్దనుఁడు మీ పాలిట నొనరుఁ గాక
బ్రహ్మస్వరూపుఁ డౌ భాస్కరాచార్యుండు
మీ పురోహితుఁ డయి మెలఁగుఁ గాక

అనుచు నెన్నియో రీతుల నగ్నియందుఁ
బడఁగఁ బూనిన వైశ్యులు పరఁగఁ దమదు
బాలనగరులఁ గాంచి దీవన లొసఁగిరి
కర మమోఘాక్షరములతోఁ దిరము గాఁగ ౧౧౦

వ. మఱియు నిట్లనిరి. ప్రతివైశ్యుఁడును తనగోత్ర ప్రవరాదులయిన దశలింగంబుల నెఱింగి సంధ్యానమస్కారాదుల యందుఁ దగిన ట్లుపయోగించుకొనవలయును. ౧౧౧

సహధర్మచారిణీ సంగతి దక్కఁ బ
రస్త్రీ జననిగాఁ దలంపవలయు
దాన ధర్మ విధుల మాన రా దెప్పుడు
గూట సాక్ష్యంబులఁ గూయరాదు
దబ్బఱ లాడఁగ దగదు వానప్రస్థ
మందు భైక్షుకవృత్తి యలరవలయు
శత్రువితతితోడ సంబంధము వలదు
భాస్కరుండు గురుతఁ బరఁగునిప్డు

అతని తరము వారి కర్ప్రాతం బట్టి పౌ
రోహితము చెలంగుఁ బ్రోఁది మనకు
మాదు సిరి గురునకు మఱి ధర్మములకు న
గరులకు నిఁక మాదు కర్మలకును ౧౧౨

వ. అని యా యగ్నిని ప్రవేశింప బోవు వైశ్యులు స్వకీయ విత్తోప యోగవిధానంబు నిర్ణయించిరి. ప్రభవ సంవత్సర * మాఘ శుద్ధ ద్వితీయను పెనుగొండపురమునందలి నూటరెండు గోత్రముల దంపతులు, గోత్రమున కొక జతచొప్పున, శ్రీకన్యకాంబా దేవీ సమర్పిత కులకన్యారత్న మానాపహరణ ప్రయత్నము రాజు

* చిత్తూరు శ్రీ వాటంబాటి వేంకట నరసింహం శ్రేష్ఠిగారు ప్రచురించిన పుస్తకములో, సంవత్సరము కలి "2638" అని యున్నది. రాజరాజనరేంద్రుని కాలము నందుగదా ఈ చరిత్రము జరిగినట్లు చెప్పఁబడినది? అట్లయినచోఁ గాలము వేయి సంవత్సరములకు మించి యిటీవలకు మార్చవలసియుండు నని తోచుచున్నది. ఇంకను నీయంశము పరిశీలించవలసి యున్నది. ఇతర పుస్తకములు గూడఁ గొన్ని చూడఁబడినవి. కొన్నిటిలో సమయమును గూర్చి లేనే లేదు. కొన్నిటిలో అయిదువేల సంవత్సరములకు బూర్వమనియు లోనుగాఁ గలదు. ఎంత పూర్వకాల మని వేసిన నంతమంచి దనుకొన్నారేమో? తెలియదు. భాస్కరాచార్యకృత మగునొక శ్రీ కన్యకాపురాణగ్రంథము నందలి లెక్క ప్రకారము కలియుగ సంవత్సరసంఖ్య నాలుగువేల ఆరువందల యిరవై అయిదు (4625) అని యొకమతము. అప్పటికి సుమారైదువందల సంవత్సరములక్రిత మమ్మవారి చరిత్రము జరగియుండునని యూహింపఁబడినది. ఇది సరిపడి శ్రీ కన్యకా పరమేశ్వరీ కాలము క్రీ॥ శ॥ 1025 అని తోఁచుచున్నది. అనగా పదకొండవ శతాబ్దము. అదియే బహుశః రాజరాజనరేంద్రుని కాలము. ఏమనఁగా అతని తండ్రి విమలాదిత్య విష్ణువర్ధనుఁడు క్రీ॥ శ॥ 1022 లో కాలధర్మము నొందినట్లు తెలియుచున్నది.

గావించుటవలన అసమాన కష్ట్యబాధ నెదుర్కొను రీతిగా శ్రీ పర
మేశ్వరి యాజ్ఞచొప్పున శ్రీవాసవికన్యతో నగ్నిప్రవేశంబు గావింపఁ
బూని. ౧౧౩

ఊర నుండినను ఘోరారణ్యముల నున్న
శ్రీకన్యకయె వేల్పు మాకు నగుత
శ్రీనగరేశుండు శ్రీవింధ్యవాసిని
తోడ మమ్ముం బ్రోవఁ దొడరుఁ గాక
శ్రీకోనకమలయు శ్రీజనార్దనుడు మా
చెడుగులఁ దోలి ప్రోఁచెదరుఁ గాక
బాధగురులుఁ గాక బోధగురులు మాకు
నెందు నే వేళ లభింత్రుఁ గాక
నిత్య నైమిత్తిక విధాన నిచయ మందు
మఱి శుభాశుభకర్మలన్ మానసిక వి
కార వారణ జ్ఞాన ప్రకారములకు
భాస్కరాభ గురుల్ మాకుఁ బరఁగఁ గలరు ౧౧౪

వ. అని వైశ్యులు తమ యప్పటి గురుండును బురో
హితుండును నయిన భాస్కరుని చరణారవిందంబులకు నమస్క
రించి తమ బాలనగరులచే నతనికి నమస్కరింపించిరి. ఆతండును
నైహికాముష్మిక సుఖంబు లొందవు నటు లాశీర్వదించె. ౧౧౫

యామికులు—103 అగ్నికుండములు

వ. అంత వైశ్యులు యామికులయిన నగరరక్షకభటులం గాంచి శ్రీనగరేశ్వరాలయము కడను వైశమే శ్రీ వాసవికి నొక టియు నూటరెండు గోత్రముల వైశ్యదంపతులకు నూటరెండును వెలసి నూటమూఁ డగ్నికుండంబులను ద్రవ్వనది యని యాజ్ఞా పించి వారి కుటుంబంబులకుఁ దరతరంబుగా నుండునట్లు మంచి జీవిక లేర్పరించిరి. యామికభటులు వైశ్యులయాజ్ఞల నిర్వర్తించిరి.

నగ రాలంకారము

పెనుగొండ పురమునం గే
హనికాయం బెల్ల వెల్లి నలరిచి పులుకుల్
వానరిచి ముగ్గుల బెట్టియు
వనితాపతు లూనిరి నవవస్త్రములు నగల్ ౧౧౩

నానాభూషణ భూషితాంగులగుచు న్నాళీకపత్త్రాక్షులు
ద్యానంబందలి నీలకంఠవనితా హంసీ నికాయంబటున్
సానంద ప్రకృతిం దలిర్చి రెద కన్యాంబా పదాంభోరుహ
ధ్యానానూనత మానితం బయి కడుం దాపాపహం బైతగన్

నూటమూడు కుండంబులం ద్రవ్వి భటులు
వాని మర్మంబు నూటిరువంశములకు
మాత్ర మెఱిగించియుం గ్రామ మందు బెండ్లి
యంచుఁ జాటించి రందంబు లలరఁ జేయ ౧౧౪

అంతన్ రాజపురోహితుండు జనపుం డంపంగ నేతెంచి య
త్యంత శ్రీకరమైన యల్లనగరిన్ సాలంకృతం గాంచి ని
శ్చింతం బెండ్లికి నాయితం బయితిరే? శ్రీమంతులారా! యనన్
సంతోషంబున వార లుత్తర మొసంగం బొల్చె నీరీతిగన్

"నరవరాచార్య! సర్వసన్నాహములను
జలిపినార మిదంతయున్ సరగ నీవు
నృపుని పాలికి నరిగి వచింపుమయ్య"
అనఁగ రాజగురుం డిటు లానతిచ్చె ౧౨౧

దెల్ప దిరుగురు పరివార ముబ్బుచుండ
వెంబడిని రాఁగ నేతెంచు విష్ణువర్ధ
నావనీంద్రుఁ డనుచుఁ దెల్పి యరిగె రాజ
ధాని కావార్తఁ దెల్ప భూజాని కచట ౧౨౨

కుసుమ కుసుమాంబికలు

అంతం గుసుముం డింటికిఁ
జింతం జని కూఁతును గని చెచ్చెఱ బాష్పా
క్రాంతాక్షులతో నిట్లను
సంతోషం బంత మయ్యె సరగ న్నేఁడున్ ౧౨౩

పుత్రకామేష్టినిం జల్పి పుత్రిని గవి
కన్యకంబార్చనార్పితగా నొనర్ప
నయ్యో; బెండ్లి బేరంటాల నరయమి యటు
లుండ నిల నుంటయుం గూడ నుడుగ వలసె!! ౧౨౪

దిరిసెనవంటి మేనఁ దగు దీనిని భీకరవహ్నియందు నే
తెఱగునఁ ద్రోయఁగాఁ గలమొ? దివ్యతరాభరణ ప్రకాశ శో
భరహిఁ జెలంగఁగాఁ దగిన భామ కహో! శిఖికీలికాతతిం
బొరి నగలం బొనర్చునటు బోల విధాత లిఖించెనే? కటా!!

నగలం బూల నొసంగి మేనికి నలంకారంబు గావించి మే
ల్నగుమోముం గని సంతసించుటకు మా ర్గా దుర్గమాగ్ని ప్రవి
ష్టఁగ నిన్నుం బొనరింపఁ బూన వలసెన్ సత్పుత్రిరో! వాసవీ!
యిఁగ నావంటి ఖలాత్ముఁ డెవ్వఁ డయినన్ బృథ్వీస్థలిం గల్గునే!!

వ. అని వాపోవుచున్న తండ్రిం గని వాసవీదేవి తా
జాతిస్మరగాన నిట్లు వచించె. ౧౨౭

తొల్లిటి పుట్టుకం దపము తోరపు రీతి నొనర్చు మౌని యా
నల్ల సమాధి వీవనెద-రట్టె మహాత్ముఁడవైన నీవిటుం
దల్లడిలంగ నౌనె? మరణంబు జనించిన వారికెల్ల వ
రిల్లు విడంగఁ బోదుగద? దీనికి నో! పిత! దుఃఖ మేటికిన్?

దాహమున కగ్గమౌటను * దేహ మయ్యె
శీర్ణత † దగి శరీరంబు చెలువుఁ గాంచు
మృత్యువుఁ గనుట మర్త్యుఁడౌఁ బృథ్వి నరుఁడు
కానఁ జావును గూర్చి దుఃఖం బదేల? ౧౨౯

చలి పందిళ్లకు జేరు పాంథులొగి నాశాబృందమం దుండి వ
చ్చులలిన్ భర్తయుఁ బెండ్లము న్నిసుగులున్ జుట్టాలుపక్కాలు మి
త్రులునుం జేరుదు రెట్లుఁ బాంథు లల నీరుం ద్రావి వే ఱౌదు ర
ట్టుల వీరున్ ఋణ మీఁగ వేఱగుట యేఁడుం గా దనన్ శక్యమే??

దేహంబె యాత్మ యనుదు
ర్మోహము వీడంగ నాత్మ పూర విశుద్ధిం
దా హవణిల్లు న్నిత్యము
దాహమ్మున్ జ్యుతిఁ గన దని తద్దయుఁ దోచున్ ౧౩౦

పుట్టుట చచ్చుట పొనరు దేహమునకే
ఆత్మ నిత్యుండు నిరంజనుండు
శాంతుఁ డా యాత్మను శస్త్ర మేదియుఁ గోయఁ
జాలదు భయము లజ్జను గనండు
అనలంబునం గాలఁ డనిలంబునం దాఱఁ
డైన మాయా బద్ధుడై జరామ
రణ భయాదిక సంసరణ వికారము లొందు
స్వాత్మానుభావంబు సరగ నొంది

* దహ్యత ఇతి దేహః
† శీర్యత ఇతి శరీరః,

స్వస్వరూపంబు నారని సౌఖ్యమొందు
జీవునకుఁ బరమాత్మకే చేటురాదు
కుల మహత్త్వ సంస్థాపక సలలిత పటు
ధర్మమున కిత్తము శరీరతతిని శిఖికి ౧౩౨

వ. ఇట్లు పల్కి సాక్షాత్ శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వరిగానే యేర్పడిన యా వాసవీకన్య తండ్రికి జ్ఞానోపదేశంబు గావించి నంత నతండు జాతిస్మరత్వంబును భూత భవిష్య ద్వర్తమానంబుల దెలియంగు శక్తిని బడసి—యానంద మయుం డయ్యె.

అంత దనుక బాష్పాంబువు
సంతతధారఁ దగు కుసుమసతి యా కుసుమా
కాంతకు స్వాంతము శాంతి ని
తాంతమ్ముగఁ గాంచెఁ దెల్వి తగ లాభించెన్ ౧౩౪

అగ్ని వేదికా ప్రవేశము

నూటమూఁ డగ్ని వేదికల్ నొగిని దనరు
అల్ల శ్రీనగరేశ గేహాంతిక స్థ
లమునకును సతీసుత సమేతముగఁ గుసుముఁ
డేగె-నప్పటికే వైశ్య లెల్ల వచ్చి ౧౩౫

దంపతీసమేతంబుగాఁ దత్థ్సలమున
జేరి యుండిరి కులగౌరవోరుదీక్ష
కరములన్ వీరకంకణాల్ కరము మెఱయ
అగ్నిసిద్ధి కాశయు, నాశయములఁ దనర

నూటరెండు గోత్రంబులను దగు దంప
తుల జతలు ధర్మమయపీఠములఁ దమ తమ
కుండముల పొంతఁదగ నల్ల కుండ నికర
మధ్యమున నొప్పె వాసవి మహితపీఠి ౧౩౭

నానా రత్న లసత్ప్ర
తానీకముపైన మణిమయాలంకృతి శో
భానూనదంపతులతో
నా నెలవు తగె భయతమగు నాకస మనఁగన్

అందఱి మోములఁ జెఱున
వృందముగాఁ దగుటను నరు ణాంభోజాతా
ళిం దగఁ జంద్రాతప మిం
పొందిన రహి యందుఁ గాన నొప్పొందె నటన్ ౧౩౮

వైశ్యుల సందేహము

వ. అప్పుడు వైశ్యులు మనంబులయం దిట్లు సందే
హించిరి—— ౧౪౦

ఈ వాసవి యగ్నిఁ జొఱం
గా వెస సమ్మతపడునొకొ? కా కంగనలం
దావేశిలు చపలత నెటు
గా వర్తించునొ యెఱుంగఁగా వశమొక్కో ౧౪౧

వ. అని యనుమానించు వైశ్యుల తెఱంగు నంతయును సర్వేశ్వరియును సర్వజ్ఞయును నయిన సాక్షా చ్ఛ్రీ కన్యకా పరమేశ్వరియే యయిన యవ్వాసవాంబ వైశ్యుల కిట్లాదెడి.

ఏ నా శ్రీకన్యాంబిక
నీ నాటను నుండి వాసవీద్ధాభిఖ్యన్
మానుగను వాసవాంబిక
నా నెసఁగెద నర్యులార! నలువును వినుఁడీ ౧౪౩

మాయామయ నగు నా చే
నీ యగ్ని వెలుంగు నిందు నేఁ జొఱ మది భీ
త్యాయత నగుదు నటంచుఁ
మీ యాశయములను శంక మేకొన నేలా??

కులదేవతనై నాకుల
మెలమిం గారవముఁ జెడెడి నెడ నూఱక నే
నోలయుదునె? మానరక్షం
జలుపనె? ఖలరాజు శిక్ష సలుపనె? భక్తుల్ ౧౪౫

జ్ఞానదృష్టి ప్రదానము

నాదు మాట లేల? జ్ఞానదృష్టిని మీకు
నిత్తు- రాఁగఁ బోవు నేమి? యేమి?
యనెడు వానిఁ గనుఁడి యనఁగ వారికి నెల్ల
జ్ఞానదృష్టి గల్గెఁ గరము వింత ౧౪౬

వ. అపుడు

అటఁ గన్యాఁబిక తోడఁ దాము శిఖివేద్యంతస్థలిం జేరు టు
త్కటచింత న్నృపు నెత్తి ప్రీలుటయు శ్రీవారాణసీయాత్రకుఁ
బటు భక్తిం జని వచ్చి యింపున విరూపాక్షుండు పట్టంబు నొం
దుటయుం లోనుగ వారు గాంచి రురుసంతోషాన దద్దృష్టిచేఁ

వ. అంతట నక్కీర్తి (వాసవీ) కన్య వైశ్యులం గాంచి
యిట్లనియె. గాంతలం గూర్చి మీ రనుమానించుచున్నారు. ౧౪౯

బొంకుపెంకి మనంబుపోలును గులిశంబు
భయము శూన్యంబు; కాపట్యమెచ్చు
నీటదీసిన వెన్న నిక్కంబు; వంకర
నడక; కరుణ కానబడదు సుంత
వారి పలుకు లెల్ల వారిపై వ్రాఁతలు
స్వాంతంబులెన్న వజ్రాయుధములు"
అని పొత్తముల యందు ననినా రటంచు న
న్నట్టి దానిగ నెంచి నారె మీరు??

కాక కోకిలముల్ నల్పుగా దగియును
కోకిలమును కాకికి సరిగూర్ప నగునె ?
నేనె మాయ-నామాయ నిజ్జగంబు
నడచు; నాదుభక్తుల మిము విడను జుడీ ! ౧౫౦

అని వాసవి తన రూపం
బును కన్యాంబాత్వము తన ముఖ్యాశ్రితులై
పొనరెడి వైశ్యులకుం జూ
పెను వారలు భక్తితోడ మ్రొక్కి నుతింపన్

కోటి సూర్యులఁ గేరు మేటి తేజంబును
గోటి చంద్రుల మించు మేటి చలువ
కోటి తటిత్కాంతి పాటిగా గల్గి బృం
దారక బృంద సేవారచనల
కానందమందు స (న?) దానందకందమై
నట్టి జగన్మాత యయిన కన్య
కాంబ-వాసవి కన్యయందు జూపట్టి వై
శ్యనికాయ మెల న్ భయాంచితముగ
పరమ సంతోష మంద నంబామతల్లి
వారలం గాంచి యిట్టులం బల్కె వారు
నోటమాట యటన్నది వాటపడక
కన్నులర్పించి చూచుచు గ్రాలుచుండ ౧౫౨

మానవంతులు మానరక్షానియతికిఁ
బ్రాణములనైన లెక్కఁ గుఁ బరపకుండ్రు
ఇందుకుఁ వేదవతి కత పొందు నొక్క
యింపయిన యితిహాస మాలింపుఁ డీరు ౧౫౩

వేదవతీ చరిత్రము

వేదవతి నామె పిత యా
శ్రీదయితున కిచ్చి పెండ్లి చేయఁదలచియుఁ
దా దేవపురికి నేఁగన్
వేదవతి పితమతిఁ జేయ వెసను దలఁచియుఁ ౧౫౪

వెన్నునిఁ బెండ్లి యాఁడుటకుఁ బేర్మినిఁ జెందియు విష్ణుపేర్మికై
యున్నతరీతిమైఁ దపము నూనె మహామునులుఁ సురల్ కడుం
బ్రోన్నత మద్ది యం చనఁగఁ బోలఁగ నప్పుడు రావణుండు తాఁ
గ్రన్నన నద్దరిం జనుచుఁ గాంచెను వేదవతీ శుభాననఁ

లేతసూర్యుని మేలి యాతపకాంతిని
నాతపః కాంతిచే నవఘళించి
నల్లని కృష్ణాజినంబును నార చీ
రధరించి యర్ధచంద్రకళ బోలి

గబ్బి గుబ్బలఁ బ్రేమ కలిమిచే సన్నని
నడు మసియాడుచుం దడఁ బడంగ
సరగఁ గర్ణాంత విశాల నేత్రంబులు
నల్ల కల్వల చూపు లల్లనీన
అందచందాల బరిణయై యలరు చాన
పరమ పావనతా నిదాన రుచిరాంగి
రంగు బంగారు నెమ్మేని రమణి మిన్న
యల్ల వేదవతిం గాంచి యసురవరుడు ౧౫౬

వ. రావణుం డా పడంతి కిట్లనియె. ౧౫౭

మెచ్చితి నీదురూపమును; మేల్మిని చానలమిన్న! నేనన౯
హెచ్చిన దానవాగ్రణి నహీనుఁడ రావణుఁడన్న పేరితో
సచ్చరిత ప్రకారమునఁ జయ్యన లంక నెసంగువాఁడ; బల్
మచ్చిక నీపయిం గలిగె లాలన పాలన సేయవే నను౯
పువ్విలుకాని బాణమున ముద్దులు గుల్కెడి కన్నె మిన్న! నీ
వెవ్వతె? వింధునుం దపము నెందుకుఁ బూనితి? వెమ్మెలాఁడి! వీ
విప్పిధినిం గఠోరనియమేద్యతఁ గాంచుట యర్హమొక్కొ; నీ
దివ్వకు నన్నువంటి ప్రియుఁ జేరి స్మరోద్ధతి నార్పఁగాఁదగున్
అని లంకాపతి మారబాణహతుఁడై యాలేమ వేణీభరం
బున లాగంగను నాఁగ రాని రుష దత్పుల్లాంబు జాతాక్షి క
త్తిని న క్కేశము లల్లఁగోసి కనులన్ తీక్ష్ణత్వ మత్యంతమై
తనరన్ రావణుఁ జూచి యిట్టులనె నత్యంతావమానా ర్తయై

ఏనొక పెద్దనంచు నదనిందిత రూపుఁడ నంచుఁ బల్కి దు
ష్టానయశీల మూని - నను నంటిన నీచవు నీవు తాఁకఁగా
నైన మదీయదేహమును నగ్నికి నప్పన మాచరించియుఁ
బైని జనిన్ భవత్కులము బాడొనరించెద మూలముట్టుగన్ ౧౭౧

అని మరు జన్మమందునను నల్లలితాంగి విదేహరాజనం
దిని యయి లంకసర్వమును నిర్మథనంబును బంక్తికంఠుతోఁ
గను కత మయ్యెఁ దా శిఖిశిఖన్ మనమోలిఁ ప్రవేశమైన యం
తను నరనేత శీర్షము తునాతునకల్ గనునై మృతిం గనున్

శ్రీ కన్యకాంబ పేర్లు

ఈ వాసవి యను కన్యక
తేవం దగు రూపునను గడిందిగ మీతో
బావకునందుఁ ప్రవేశము
గావించుట "వాసవి" యనఁగా బేరుఁ గనున్ ౧౭౩

అంతెగాక-వాసవి-వాసవాంబ యనఁగ
కన్యకాంబ-వాసవకన్య-కన్యకాంబి
క యనుపేర్లతో నర్చనం గాంచు తాను
గొల్చు భక్తులరైన మీకు రహి నిడఁగ ౧౭౪

వాసవితోడన్ భస్మపు
రాసులు దా మ్రగ్గె వైశ్యరాజి యని యొగిం
దాసతి విన్నంత నృపతి
వే సచ్చు శిరంబు పగిలి వే వ్రక్కలుగన్ ౧౬౭

అని వాసవి యన్నంత ది
విని సురదుందుభులు మ్రోసె వెస వైశ్యులు గే
హనికాయ మేఁగి దేవికిఁ
గనికర మెసఁగంగఁ బూజ గావించె రహిన్

శ్రీకన్యా పరమేశ్వరి
యే కడిఁదిగ వాసవిగను నెసగం గన నెం
తో కన్నుల వైకుంఠం
బై కనుపించెనని వైశ్యు లందముఁ గనియున్ ౧౬౮

శ్రీనగర శంభునకు మ్రొక్కి చెలఁగ వింధ్య
వాసినికి జోతలిడియును బద్మనయనుఁ
డగు జనార్దనుఁ గొల్చియు నొగిని గోన
కమల పాదంబులకు నతిం గణఁకఁ జల్పి

అప్పుడు వైశ్య సతీపతు
లప్పంకజనేత్ర వాస వాంబయుఁ గడు మే
లొప్పగ నభ్యంజనముం
జొప్పుగఁ గావించుకొనియు సొంపు దలిర్పన్ ౧౬౯

అటులా వాసవి కిన్నిమజ్జనము నుష్ణాంబు ప్రతానంబునం
బటుసౌగంధిక వస్తుయుక్తముగ జల్పం జేసియున్ భూషణ
చ్ఛటతో భూషితనుం బొనర్ప నలి వాసవ్యాఖ్యయౌ దేవి యె
క్కటి సౌందర్య మదెంతయేనియు జగత్కళ్యాణమై చొప్పడెన్

అటులన్ మంగళ మజ్జనంబులను వైశ్యశ్రేణి గావించి యె
క్కటిమై భూషణభూషితాంగులయి వీఁకన్ నైజ మధ్యంబునన్
జటులాక్షీమణి యల్ల వాసవి తగన్ దా రేందు లేఖాసము
త్కట శోభాయుతమైన నింగివలె రంగారెం దదర్యాఘమున్

ఏనుగంబార్ల హరు లెసగించిన శక
టాలపైన గుఱ్ఱాల నెక్కఁ దగు బండ్ల
మీద నెక్కి యేతెంచిరి మేల్మి వైశ్య
లగ్నిగుండాల దరికి నెచ్చైన రహిని ౧౭౩

కుసుమ సెట్టియు నలసతి కుసుమయు సుత
వాసవీదేవి యేను గంబారి పయిన
నెక్కి మంగళ ధ్వానంబు లెసఁగుచుండ
నగ్నిగుండాల కడఁజేరి రప్పు డెలమి

వ. అంత ౧౭౪

అందుకు నేగుదెంచి రపు డందఱు వైశ్యుల లేమ లెల్ల నా
నందముతో నురోజ జఘనంబుల ప్రేఁగుమెయిన్ వణంకు గా
నందముతోడ, నంచ నడయందలి పొంకముఁ జక్క దిద్ద నౌ
సుందర మందయానముల, సొంపుమెయిన్ శరదిందు చంద్రికా

నిందన మాచరింపఁగల నిర్మలసుందర మందహాస రో
చిం దళుకొత్తు మోములనుజెల్లరె! నా-జలజాత కర్ణికా
శిందమరంద బిందువుల లీలలతోఁ బికకీరశారికా
శిం "దమ యంక పొంక మొక లెక్కయె?" యంచనువాఙ్మనోజ్ఞతన్
నందన కాననాంతర కనద్విబుధాబ్జముఖీచయంబు దై
నందిన సేవఁ జల్పు సురనాయికకై చన నౌ తటిల్లతా
బృందమునా విభూషణ పరిష్కరణంబున నంబరాళిచేఁ
జంద మ దెంత యేనియుఁ బసందు మెయిం దగ నొప్పుచున్న వా
రందున నొక్కరామ మొగమందున గ్రప్పుఁ జూర్ణమూని పూ
ర్ణేందు ముఖీత్వమున్-మఱొక యింతియు మోమునఁ జందనానబల్
పొందుమెయిన్ బరాగభరపుల్లజలేజముఖీత్వమున్ మొద
ల్లిం దగు, నంకపొంకము నిగారముగాఁ దగు వా రవారి భ
క్తిం దగఁ గన్యకాంబను నొగిన్ మది నెంచి, వసంత మాఁడి, మేల్
దుందుభిరావముల్ చదలి తోడను వియ్యము లందుచుండ బే
ర్మిం దనరారు చక్కడి కరింగమ భంగిని జేరి రిమ్ముగన్ ౧౭౫

వ. అప్పుడక్కడ దంపతు లెల్ల రు నట్లుఁజేరి ౧౭౬

మమ్ముల బ్రోవగావలె నుమాపతి యౌ నగరేశ్వరుం డిఁకన్
మమ్ములఁ బ్రోవగావలెను మా పతియైన జనార్దనుండునున్
మమ్ములఁ బ్రోవగావలెను మా యిలు వేల్పగు కన్యకాంబయున్
శమ్మది మా కెసంగఁగను శత్రునకున్ బటుభంగ మేర్పడన్

వ. అని వైశ్యులు ప్రార్థించినంత శ్రీవాసవీరూపంబున నట వేంచేసి యుండిన శ్రీ కన్యకా పరమేశ్వరి బాలనగరుల నుద్దేశించి, యితః పూర్వము మీ పెద్దలును నేనును గావించిన హితోపదేశంబులను మఱువవలదు, ఈయగ్ని ప్రవేశంబున మీ పెద్దలును మీరును పరిశుదులరు. మఱియు మన పెండ్లిండ్లలోఁ బంచ స్తంభప్రతిష్ఠా గౌరీపూజా-కంకణధారణ-బంధు మర్యాదా-దేవతా పూజా-నాకబలి-పుంసవన-గోత్రపూజా విధానములు, గోత్రతాంబూల విధానంబులు మొదలయిన పద్ధతులను గమనించునది. మన యందు గౌరవాభిమానంబులు లేని వారికడను నీతి విన్యాసహీనుల కడను ఈ నా చరిత్రను వినిపింపరాదు ౧౭౮

విత్తాపహారంబు దత్తాపహారంబు
సత్యా విచారంబుఁ జలుపరాదు
అగ్నికుండములందు నర్ఘ్య లన్నట్టిది
మీ ర్నెఱ వేర్పుండి మేల్మితోడ
కుండ ప్రవేశంబు గొమరుగా నెంచని
వారు కృతఘ్నులై పరఁగఁగలరు
ఆచారదూర మై ఆచార్యబోధన
హీన మైన పని గావింపఁ జనదు
వర్ణ గౌరవార్థం బగ్నిఁ బడినవారి
కీర్తియుఁ జనినవారి యకీర్తియు నిలఁ
బున్నమ నమాసనుం బోలి పొనరగలవు
అరవిందుతారకము-బా లార్యులార!! ౧౭౯

వైశ్యకవీశ్వరులు

నా కవనము నాక వనము
గా కది కాకవనమగునె? కాకవికాయు
క్కో కిలకుల కలరవముఁగ
లాకలన దగు!! నను సుకవులన్ మీ ర్గనుడీ!!

పుట్టిన నాటినుండి సిరి పోలగ సాటి కిరాటులట్లుఁ దా
నెట్టనఁ బూని యుండిన గణింపఁడె? యమ్మెయిఁ గాక కడ్పు వా
కట్టియు నే కదీక్షమెయిఁ గై తన బూజన మాచరించు వాఁ
డెట్టి మనోజ్ఞ గౌర (వ) మునకేనియు నర్హుఁడు గాఁడె మిక్కిలిన్

మీ కూర్చిన వి త్తంబులు
మీ కట్టిన మేఁడలు నిల మేకొను నెలవం
దే-కాని-సుకవికృతి రహి
వాకొను భువినెల్లఁ దిరిగి ప్రాంచత్కీర్తిన్ ౧౮౨

సుకవీం ద్రాశీర్వాదము
ప్రకటంబగు మోదము నిడి పాపము మాఁపున్
నికరంబగు సత్కీర్తిన్
బ్రకటము గావించు నిల నిరంతర రీతిన్

మీలోనో? మీజనంబుల
నో లలి సుకవన విలాస మొప్పని వారల్
వాలాయ మున్న మాత్ర బు
ధాళిని దత్కవి కృతి వెల యందదు లోటున్ ౧౮౪

నూటికిఁ గోటికి నొకఁ భువి
బాటిగఁ గవితను ముదంబు బడయన్-గవితా
ధాటిఁ గలవార లనఁ బది
కోటుల కొకఁ డయిన నుండఁ గూడునొ లేదో!! ౧౭౪

ఉండెన్ మాఘుడు కాళి(శ్రీ)
తుండాదిగఁ గవు లతనికిఁ దోఁచి రొకరహిన్
దండిగఁ దత్కృతి కృతి యె
వ్వం డౌ సలిపి యతని పేరఁ బరపెనఁట బళీ!!

అసురులు కలి భువిని నవనీసురాది జ
న్మంబులంది మన కొలంబున మన
కె వివదింపులఁ బొడమింతు రెవ్వని వ్రేల
వానికన్నె పొడువఁ బరసినట్లు ౧౭౬

సకల పాపములకుఁ జక్రవర్తియ యగు
నరసికతతి మ్రోల సరసకవితఁ
జెప్పు టనఁగ మనదు చెట్టుఫలం బట్టి
సుకవులు మనలోనఁ జొప్పడుదురు

కవిత లేనియెడలఁ గాలంబునుం దాఁటి
యశముఁ గాంచ నాస యలరఁ బోదు
స్వర్గ ఫలము సున్న సంఘంబు వారికి
సుకవి గౌరవంబుఁ జూపకున్న ౧౭౮

గురుకృతజ్ఞత

ఇహపరములు మన కేర్పడ
గహనతమస్సున నినుండు గల్గిన యిటు మే
టి హవణిలె గురుఁడు భాస్కరుఁ
డు హృది నతని మే ల్మఱవకుఁడు నగరువరుల్!! ౧౯౦

మా వెనుకన్ మిము వేద
శ్రీ విధి నడచికొనఁ జేయు శిష్టుఁ డతని మీ
ర్భావంబున గారవముం
గావింపవలెం జగంబుఁ గడుఁ మే లనగన్ ౧౯౧

శ్రీ వాసవాంబా పూజావిధానము

బొటనవేర్లి లంత రూపంబుఁ బొనరిచియును
ఫుల్లనీలోత్ప లేక్షణంబులఁ దలిర్చి
దక్షిణ కరాన బోఁకలఁ దదితరకర
మున నభయముద్ర గలవాసవి నెఱిఁ జెలఁగు

అగ్నికుండ సంజాతనై నట్టి ననుఁ బ
సపుఁబొడిని నుంచినన్ శోభ సరగ నిడి సు
ఖంబు యశముఁ గ ంతుఁ బాపంబు లడఁతు
శ్రితులకు నిరంతరంబు సత్కృప నుఁ బూని ౧౯౩

నగరేశ్వరునకు వింధ్యనివాసికిఁ-గోన
కమలకును జనార్దన ప్రభునకు
అర్చాస్వరూపంబు లలరించి యటను శ్రీ
చక్రంబు నో బాలచక్రమునొ-త
నర్పించి నన్నటం దనరించి పూజించు
వారికి నెల్ల సంపదల నిడుదు
శారద నవరాత్ర జాలంబున న్నన్నుఁ
బూజించువారికిఁ బొనరు శుభము
లెల్ల నట్టి రీతిని నడ్డగించు వారి
యఖిల శుభములను హరింతు నర్యులార
యింపయిన నా నిసుంగు! లాలించినారె?
మీ కఖిల సుఖంబులు గల్గు మేల్మితోడ! ౧౫౪

శాపము

వర్ణస్థులలో నుత్తమ
వర్ణస్థుల మనను లెక్కఁ బరఁగింప కెదఁ
బూరాహంకృతి నవమతి
వర్ణానకు నిడిన తేఁడు పడయున్ శిక్షఁ ౧౫౫

తేఁడను తేఁడు "నాఁగ నుధరిత్రిని ధర్మముఁ బ్రోచు ప్రోడయే
తేఁ దటుఁ గాని నాఁడు నొక వృక్షముగా శుభమిచ్చునట్టి మా

రేడును జేఁడె? పక్షితతి లెక్కను గొంచెము వాసిఁ గన్న పూ
రేడును జేఁడె? కూళ యగు జేనిని జేడననేల గోడుగన్ ౧౯౬

విష్ణువర్ధనుండు వెస మన యగ్ని ప్ర
వేశవార్త తెలుఁగు విన్నదె - తల
వేయివ్రక్కలుగను వ్రీలి చావఁగలాఁడు
వాడు చన మన విభవం బెసంగు ౧౯౭

వ. అని ఘోరాతి ఘోరంబుగా సమస్తలోకంబు దద్దరిల్లు నట్లు సగర్జనంబుగా శపించి యగ్ని ప్రవేశంబునకు వైశ్యదంపతు లకు నాజ్ఞ యొసంగె.

అగ్నికుండ ప్రవేశము

ఆ యంబ యానమేరకు
ఆ యర్య సతీపతు లగ్నిం బడఁగా
ఆ యురు కుండంబుల శిఖి
యే! యుష్ణతఁ బూనకుండె హిమశీతలుఁడై ౧౯౮

శ్రీవాసవీ చరణ పంకజ భృంగరూపుల్
గావైశ్యులన్న శిఖిఁ గాల్చునె? కాక వారిఁ
దేవం దదాస్యములు వాఁడవు టీకు హెచ్చెఁ
సావేశ మోదమునఁ జిర్వ్వగ వందమొందెన్ ౨౦౦

అగ్నిదేవునకు వాసవీదేవికి సంవాదము

అగ్గికుండమందుఁ గూలినట్టి వారు గారు వీ
ర్వగ్గె గల్గి పూనినారు వారికేళి "నాఁగ వా
రగ్గి కుండ మందునుండి యాశయాలఁ గొంకగా
నిగ్గుగాఁగ దేవి యగ్గినిం బొనర్చెఁ బ్రశ్నముల్ ౨౦౧

భృగుపత్నీ విషయము

సరగ నపు డగ్ని వాసవి సన్నిధిఁ గను
పట్టినంత దాహకశక్తి పరఁగ కునికి
కత మడుగ నిట్లు శిఖి పల్కె "గణ్యులార!
తొల్లి భృగుముని నన్ను వర్తిల్లఁజేసి
నిండుచూలాలు తనయాలిని స్వగృహాన
నుంచి నన్నటఁ గావలి యుంచి వనికి
బోఁ బులోమాసురుఁడు వచ్చి పోరి నడుగఁగ
"వాడు శుక్రుచ" ట్టని యున్న వార్త యంటి ౨౦౩

వ. అంత

వాఁడు భృగుసతిం బట్టు భావంబుఁ జూప
నామె తొమ్ము మోదుకొనియు భూమిఁ బడగ
నామె గర్భంబు జాఱఁ బుట్టిందెఁ గొడుకు
చ్యుతిని గనుటం జ్యవనుఁడని యొప్పఁ బేరు ౨౦౪

వ. పిమ్మట ౨౦౬

భృగుముని వనినుండి వచ్చి యింతివల్ల
నే మయిన దాలకించి రోషించి నన్ను
సర్వభక్షకుం డగు నట్లు శాప మీయ
శంభుకృప వల్ల నాకు నాశాప మీఁగె ౨౦౭

ఒక్క ఋషియె నా కింతటి చిక్కు నిడఁగ
ఈ మహా వైశ్యమునులను నిందుఁ గాల్చి
యెంత చిక్కును గొంతునో యెఱుఁగరాదు
కాన శైత్యంబునం బొల్తుఁ గడఁగ నిందు ౨౦౮

అగ్నికి సమాధానము

"తలిదండ్రులకు సపర్యలను జల్పెడివాయ
గురుదైవభక్తు లకుటిలమతులు
ధర్మ సత్యప్రవర్తనులుఁ బ్రియంవదుల్
వివిధ విద్యావిదుల్ విమలమూర్తు
లయిన మిమ్మేమి? నే నాహుతిం గొనుటేమి?"
యని యగ్ని వచియింప నర్యులెల్ల
అగ్ని దేవుని కని "అయ్య! నీవన్న సం
గతి నే టిదియు వేఱు; కడఁగి మేము

కన్యకాంబా పద బ్జాంతికంబుఁ జేర
నెంచి నీలోఁ బ్రవేశింప నీ ప్రయత్న
మూనితి మన - యగ్నియు సమాధాన మొంది
శిఖలఁగొల్పి వారిని లోనఁ జేర్చికొనియె ౨౦౯

మణిద్వీప కైలాసముల సందర్శనము

గొనబుగ నూటరెండయిన గోత్రములై తగు వైశ్యు లెల్ల న
య్యనువునఁ గన్యకాంబ నెలవౌమణి దీవిని జేరి యల్ల వే
ల్పునకుఁ బ్రణామముం జలిపి భర్గజగంబు వికుంఠ మేఁగి యం
దున శివు గేశవుం గని సతుల్ పొనరించి రహింప నేర్పడెన్

అపు డచ్చెరువుగ నింగిం
జపలావల్లీ దినేంద్ర చంద్రోర్బుద కాం
తిపరిష్కారంబుగ ఁదేజోక
దపు రూపముగఁ గనుపట్టె నన్నిసుఁగులకున్ ౨౧౧

వా రరసి చూడఁగా వృష
భారూఢుఁడు చంద్రమౌళి యహిహారుఁడు గౌ
రీరమణీ విఘ్నేశకు
మారయుతుఁడు మారహరుడు మాధవహితుఁడున్ ౨౧౨

అగు శంకరుఁ డగు పట్టగ
నగరులు శిరములను వంచి నతులం జేయం
దగ శ్రీవాసవి కన్పడి
"నగరేశు నితని నుతించు నగరులు! వినుడీ!!"

అని శంకరు శ్రీకన్యాం
బ నగరులు తటియించు కొలకుఁ బ్రస్తుతి సల్పెన్
"గొనముల నెల్ల నొసంగుట
కనఘుఁడు మన తండ్రి శివున కన్యం దేడీ!! ౩౧౪

ఎల్లలోకముల సృష్టించి రక్షించి ల
యించు కృత్యముల గావించువాఁడు
స్థావర జంగమాత్మక విశ్వమును దన
యానం జరింపఁ జేయ నగువాఁడు
హరిహ రాభిన్నత కాల వాలంబయి
తనుఁ గూర్చియె తపానఁ దనరు వాఁడు
అగజాపుఁ డగచాపుఁ డపహృతపాపుఁడు
ధరణీ రథుఁడు పురహరుఁడు హరుఁడు
నయిన శివునకు మ్రొక్కెద నచలభక్తి"
ననెడి స్తోత్రాన శంభున కర్చన యిడు
వారి దొసఁగు లన్నియుఁ బటాపంచ లగు న
టంచు శ్రీవాసవీదేవి యానతిడియె ౩౧౫

వ. అప్పుడా దృశ్యం బంతయు నంతర్ధానం బొందె. నిద్దివ్య దర్శనంబుం గాంచి బాలనగరు లానందపరవశులై రి. అంత భాస్క రుండు బాలనగరులఁగాంచి దివ్యోద్యమంబుతో సంఘ గౌరవార్థము శ్రీ భగవత్యర్పితంబుగా నసువుల నొసఁగిన పెద్దల స్వర్గమనంబున వారికి నాశౌచంబుండఁ బని యుండదకా యని యోచించుచుండె.అది యట్లుండ నిద్ది యంతయు నిక్కడఁ బెనుగొండలో జరిగిన విషయం బెప్పటి దప్పటికే తనకుం దెల్ప రాజుచే నియమింపబడిన భట సముదాయ మా శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వరీ మహామహిమంజేసి మత్తుం గొని యప్పురంబు నందలి విత్త మత్తకాశినుల కౌఁగిళ్లలో మెత్త పడి యల్లవారి గబ్బిగుబ్బల హత్తుకొని యుండి రది యట్లుండ - నీ బృహద్గిరికి వచ్చి బల్మినయినను గన్యారత్నముం గై కొని పోవు పూన్కితో విష్ణువర్ధనుండు ససైన్య పరివారంబుగా నరుదెంచి కోట వెల్పటికి వచ్చిన సంగతి నాలకించి విరూపాక్ష ప్రభృతు లయిన బాలనగరులు వీరావేశంబు రెట్టించి ౨౧౬

విరూపాక్షాదుల విక్రమము

ప్రబల భాంకార భైరవభేరికానికా
యారభటుల్ నింగి నంటుచుండ
నూటరెండు కొలాల పాటియున్ వాసవీ
జయగీతము పఠింపు సరవిమించ

శరశరాసన తూణచయము పాణులకు నా
భరణాయమాన మౌ సరణి నూన
శ్రీ కన్యకాధీశ్వరికి జయం బను ఘోష
యాననాబ్జములఁ జెన్నారు చుండ
ఆ విరూపాక్షుఁ డమి తాద్భు తామల ప్ర
భావుఁడై విరూపాక్షుని పగిది నల్ల
వచ్చు విష్ణువర్ధనునకుఁ బటు ధృతి నెదు
రు సను నతని కిట్లు వచించె రోస మెసగ ౨౧౮

మా కన్య యనఁగ నరయు ము
మా కన్యయె! యన్యఁగాదు-మర్త్యుల కగునే?
మా కన్య గాని దామె
న్నీ కే కరణిని నొసంగ నే మెంతు మయా!!
కోర్కి యెంతదైనఁ గోరవచ్చుం గాని
అల్లకోర్కి తీఱు టందె శంక
అంబికా నివేది తాంగన న్నీవంటి
నీచు కోరఁగ నది నెఱి నగు నొకొ? ౨౧౯

విష్ణువర్ధన మరణము

అల్లవాసవీ కన్య కన్యకాంబ యగుచు
మాదుపెద్దల నెల్ల నమందకృపను
నగ్నిముఖమునఁ గొని వెళ్లె నాత్మమంగ
శకర మణ్యంతరీపంబునకు ఖలాత్మ! ౨౨౦

రా జీను పేరుం దాల్చిన
గాజ్ఞా! రా! రార! పోరఁగా వచ్చిన నా
తో జగడమాఁడి చనరా!
వే జీవము కడకు జీమగాగ విమతుల లెక్కన్ ౨౨౬

వ. అని విరూపాక్షుండు విక్రమించు చున్నంత-నంత సే
పతండు సెప్పుచున్న దంతయుఁ దెల్పునోటితో నాలకించు చుండిన
విష్ణువర్ధనుండు వాసవీకన్య నిర్యాణంబు నొంది తన కన్య యయిన
దని తెలియఁగానే-హాహాకృతుల్ ఘూనభోంతరాళంబులు పిక్క-
టిల్లఁ గావించుచుఁ దాను చిత్రకంఠుం డనెడి జాతిస్మృతి నంది-
నాడు తన కేఁబడిన శాపం బై వచ్చిన దని భావించి-ఫట్టు ఫట్టనగా
గపాలంబు వేయిగాఁ దునాతునక లై పడగా డింక కొట్టి యరదంబు
నుండి క్రిందకు దరదంబుగా దొరలె-నంత-నదంతయుఁ గనుచున్న
బాలనగరులు

అంబా శాపం బెప్పటి
కిం బొల్లగు నొక్కొ? నేఁటికి ఖలుఁడు తన పా
పంబునకు ఫలము పొందెన్
దంబుగ వైశ్యులయశము కడంక వెలుంగన్ ౨౨౭

ఉత్తమలోక ప్రాపణము

ఆపయి బాలవైశ్యులు ని జాలయముల్ సని తల్లిదండ్రులున్
బ్రాపుగఁ బుణ్యలోకముల ప్రాప్తిని జెందగ నుత్తరక్రియల్
ధీపరమక్రముల్ ధరణిదేవులు భాస్కరముఖ్యులైన వా
రోఁపిన సాయ మీయఁ గర మోలి నివాసములీయగాదగెన్. ౨౨౮

శ్రీ రాజ నరేంద్రుడు

విష్ణువర్ధనుఁ డా రీతిఁ బృథ్వికి నెడ
మయిన రాణ్మహేంద్రుఁడు తదీ యాత్మజుండు
తండ్రి మరణానఁ గొండయంత వెత మదిని
గ్రుంగియును వైశ్యమహిమను బ్రోఁది నెంచి ౨౩౦

పుణ్యులను నేఁచు వాఁడు మేల్పొందఁ బోఁడు
పాప కార్య కారి సుకంబుఁ బడయఁ బోఁడు
నాదుతండ్రియె సాక్ష్యంబు నాకుఁ గాఁడె
పుణ్యుఁడు చెడఁడు; పాపి మేల్పొందఁ డరయ

వైశ్యుల యశంబు లోకైక భవ్య మయ్యె
విష్ణువర్ధను నపకీర్తి వెలసె దెసల
దోషి తండ్రి మాఁట యటులఁ దొడరుఁగాక''
అంచు రాణ్మహేంద్రుం డెడ నెంచి యపుడు ౨౩౨

పరమదయా విశాలుఁడు నృపాలుఁడు రాజమహేంద్రుఁ డప్డు ని
ర్భరమగు పేర్మి జ్యేష్ఠగిరి పట్టణ మందలి వైశ్యబాలురం
బౌరిఁ గన నేఁగినంత-గురుపుంగవు డౌ నల భాస్కరుండు భా
సురముగ గారవంబు నిడ సొంపును జెందియు భూపమౌళియున్

విరూపాక్షునిం గాంచి ''వీరుండ వంచు
న్నిరూపింతు''నంచెన్ని నిండ్యేతరుండా
ధరానేత యాఁడున్ సుధా ధార లట్లున్
ధరన్ మీ పితల్ కీర్తి దార్కొందు రంచున్ ౨౩౪

వ. రాజరాజనరేంద్రుండు వైశ్యులకు మరల నిట్లు వచించె.

ఓ విరూపాక్షముఖ్యులౌ నూరుజాతు
లార! మీ పితరులకుఁ బ్రోల్లాసముగను
పుణ్యలోకముల్ గలుగంగఁ బోయి కాశి
గయఁ బ్రయాగను సేవించి కదలి రండు ౨౩౬

మీరు వచ్చునందాఁకను మీ పురమును
మీది రాజ్యంబుఁ గాపాడి మీ కిడెదను
నాఁగ భాస్కరుఁ డిది "బాగు, బా" గనంగ
ఆ విరూపాక్షుఁ డాతేని నర్థి నెన్ని

రాణ్మహేంద్రుఁడ వీవు-భారత కృతిపతి
విట్టి నీవు పుణ్యుండవై యొసగ వాక్కా?
నీ ముదలఁ గాశి విశ్వేశుని గను రహిని
గంగఁ గ్రుంకి దేవుని గొల్చి గయకు నరిగి ౨౩౭

పితరులకుఁ బిండముల నిడి వెసఁ బ్రయాగ
లోఁ బ్రయాగ మాధవుఁగొల్చి లోలత యఱు
మతిని నేతెంతుమయ్య! భూమి తలనాథ!
నీదు పేర్మికై మాకు నెంతే ముదంబు

అనన్ ధరావరుండెదన్ ముదంచితుండు విప్రులన్
ఘనాత్మలన్ గరంబు కర్మకారకత్వమున్
గనంగ వైశ్యపాళి తోడు గాఁగ నంప వైశ్యులున్
గనత్ పితృవ్రతాన కౌర్ధ్వకార్యముల్ పొనర్చియున్ ౨౪౮

శ్రీకాశీ ప్రయాగ గయా క్షేత్రసందర్శనము

కరులు హరులు నాందోళిక
లరదంబులు నెక్కి రింతలై యర్యసుతుల్
పౌరినిం బ్రయాగతీర్థం
బరిగి మకర సంక్రమణము నందున్ భక్తిన్ ౨౪౧

శ్రీ ప్రయాగఁజేరి చెలగం ద్రివేణికా
సంగమమున యందు స్నానమై ప్ర
యాగ మాధవు నట నమలభక్తి భజించి
బాలనగరు లటను వదలి కదలి

శ్రీ వారణాసిఁ జేరఁగ
నా వైశ్యార్భకులు వెడలి ఆ నగరి యమో
ఘావేల వైభవము గని
భావంబుల నబ్రమముఁ గనఁ బరగెన్ మిగులన్ ౨౪౩

అజముఖ్య దేవతలకే
త్రిజగన్నుతమైన కాశి దీప్తి వచింపన్
గజిబిజి యగునఁట వైశ్యుల
కు జగానిద్ధ మది మురువు గూర్చుట యరుదే!! ౨౪౪

"ఈ కాశి బళీ! పాపపు
రాకాసుల పాలికిం దురాయి యనుచు బల్
వీకం బొగడుచు వార
స్తోకముదముఁ గనుచు నందుఁ జొప్పడియు నొగిన్. ౨౪౫

గంగాభవానిలో మును
గంగా నయ్యెం గడంకగా వా రఘ మీ
గంగా నీ గంగం గే
రంగా రంగార దె దని రంగుచు భ క్తిన్

ఆల న్నెలలల నొమ్ములఁ
జాలున్ భూదేవతలకు సద్గుణులగు ప్రా
జాళి కట వా రిడన్ యశ
మాలోకాలోక మెసఁగె నత్యంతంబున్ ౨౪౯

శ్రీ కా శి

మేల్మి శ్రీ విశాలాక్షీ సమేతు విశ్వ
నాథు ఖండేందుమకుటు ననంత భ క్తి
బాలనగరుల్ యజించి యభంగరీతి
ప్రమథభావంబు వారిలోఁ బరగి తోఁప

వ. మఱియు వారు సాంజలిబంధంబుగాఁ దమ గురున్
భాస్కరు ము న్నిడుకొని. ౨౫౦

వందామహే! సదా ఖం
డేందుధరం మృగధరం చ వృజినహరం సం
క్రందన ముఖబృందారక
బృందార్చితపాద మగసు తేశం దేవమ్! ౨౫౧

శ్రీ కాశీ కృతగేహం
లోకాతీతం చ భసితసితదేహమ్
శ్రితభయహరసన్నాహం
ప్రణామహే! విశ్వనాథ మగజేశమ్ ౨౫౨

కిటీకృత పౌరా నా
త్మాత్మకరః పాతి సితమిళిందో యః
వారణాసీ పురేఽగసం
తాఽనితభృంగీయుత స్త మీ దేఽహామ్

అనుచు నుమామహేశులను నర్చన సల్పి నమస్కరించి కా
శిని విడియున్ గయం జనియు జెల్వు మెయిన్ పితృదేవతాళికిన్
జనువునఁ బిండదానములు సల్పిరి పెద్దలు కానుపించియున్
గొనిరి నిజాన్వవాయజు లకుంఠితభక్తిని నిడ్డ పిండముల్ ౨౫౪

పెద్దలకున్ నమస్కృతులు బేరు లవేల మతిం బొనర్ప వా
ర్ధద్దది లేని సంతసము నందియు వెళ్లిరి కాశికాది దీ
వ్యద్దశ నొప్పు చోటులను వైశ్యకుమారులు దానధర్మముల్
తద్దయు నైకరీతుల చెలంగ నొనర్చిరి శుద్ధమా మతిన్ ౨౫౫

ఆ లేమి యా లేమి యడఁచె వా రిడ సంబ
రాళి వాఁపెం దద్దిగంబరతను
ఆ నేల పాలౌట నా నేల గడపె-బం
గా రందుఁ గల్గు కంగారు డించె

ఆ తిండి కరువు వోకార్చె నా తిండి-యా
శయ్యలేమిం దీర్చె శయ్యయీవి
దూపంబు తమి నార్పె దీపమద్ది-యపాత్ర
తం దాని డుల్చెఁ బాత్రతతి యదియు

ఈ మొదలగు సీవుల నెల్లయిచ్చినారు
పెద్దలను నాకమునకు నంపించినారు
అపుడు శ్రీకన్యకాదేవి యల్ల వారి
యెదుట నగ్గయన్ గనుపట్టె నింపుతోడ ౨౫౬

నానాభూషణ భూషితాంగి యగుచున్ నైకార్క తేజంబుతో
గానం బడ్డ కులైకదేవతకు శ్రీకన్యాంబకున్ వార లెం
తేనిన్ భక్తి నమస్కరింపఁ గను న ద్దేవీవతంసంబు స
న్మానం బొప్పఁగ వైశ్యకోటి కనెడిన్ మాధుర్యధుర్యోక్తులన్

నా వార లైన మీర్విను
డో వైశ్యులు! వహ్ని బడక యురికిన వారల్
పావకు పా లయ్యెద రా
వైవస్వతలోకమం దభంగుర భంగిన్ ౨౫౮

వ. అట్టి యార్యూరు పదిరెండు గోత్రాలవారితో మీ కెట్టి చేరికయు వలదు. శ్రేష్ఠుఁడగు ప్రతివైశ్యునకును దశలింగంబు లుండు-నప్పది గుర్తులు తెల్పెద — నయ్యవి (1) కులము (2) గోత్రము (3) ప్రవర (4) ఋషి (5) దానములు (6) క్షేత్ర

సంఖ్య (7) అఖండదీపసంఖ్య (8) జపసంఖ్య (9) తటాకము - దైవము (10) వర్జ్యవస్తువులు. అను నీపదియు దశలింగములు ప్రతి సద్వైశ్యునకు నుండున నవుడు బాలనగరు లామెకు నమస్కరించి వానిని వివరింపవలెనని ప్రార్థింపగా నామె యానతి నొసంగిన క్రమం బెట్టిదనిన ;

(1) గోత్రము — అగ్ని ప్రవేశంబయినందుకుఁ గాని వారికి మీకును భేదముతెలియుటకై, యీనఁబడిన సాంకేతిక గోత్రనామమగును.

(2) ఋషి—యనఁగా కులకర్తయగు కూటస్థుండు.

(3) దానము—ఆయా వంశమువారికిఁ బ్రసిద్ధంబయినది.

(4) క్షేత్రము— ఎన్నిక్షేత్రములయందుఁ బెద్దలకుఁ బ్రీతిగా దానంబులుగావింపవలెనో

(5) అఖండదీపసంఖ్య—గోమఠుం డాజ్ఞాపించిన యఖండ దీపసంఖ్య.

(6) జప సంఖ్య.

(7) తపస్థానములు—తపస్సుగావించిన తీర్థస్థలములు.

(8) తటాకములు— ఏతటాకంబుచెంతఁ దపంబాచరింపఁ బడినది - మీరును దటాకముల నెలకొల్పినచో దేవతలు సంతోషింతురు.

(9) ఇష్టదేవతలు—అనగా మీరు కాశినుండి తెచ్చుకొన్న లింగములను ఏ గోత్రమువాఁడు ఆ కూటస్థుని పేర లింగములను ప్రతిష్ఠింపనగు.

(10) వర్జ్యములు—విడువవలసిన భోజ్యములు.

అని పల్కినంత వాసవి
కిని వారలు మ్రొక్కి యని రొగిన్ "దల్లీ! నీ
యనుపమకృప దశలింగము
లను గూరిచి వింటిమమ్మ! లలితచరితరో! ౨౬౦

నూటరెండు గోత్రములలోఁ బాటిగాఁగ
గోత్రముల నొక్క యొక్కఁ డా గోత్రమునకు
నుండు దశలింగములఁ దెల్పు మురుకృప మెయి
నీకు మ్రొక్కెదమమ్మ! అనింద్యచరిత! ౨౬౧

వ. అనవుడు శ్రీకన్యకాపరమేశ్వరీదేవిచే వైశ్యబాలనగరులకు వివరింపఁబడిన నూటరెండు గోత్రముల దశలింగముల ప్రణాళికలు.

ఆర్షేయత్వమునుబట్టి గోత్రసంఖ్యలను వినునది.

(1) ఏకార్షేయ గోత్రములు డెబ్బదియేడు	77
(2) ద్వ్యార్షేయగోత్రములు పదునేడు	17
(3) త్ర్యార్షేయగోత్రములు ఆరు	6
(4) చతురార్షేయగోత్రము ఒకటి	1
(5) దశార్షేయగోత్రము ఒకటి	1
వెరశి నూటరెండు	102

ఆయా గోత్రములకుఁ జెప్పఁబడిన వర్జ్యవస్తువులను భుజించినచో దోసం బని తెలియునది. ౨౬౪

బాలనగరులార! పావనమైన యీ
నాచరిత్రమును గనస్మృతిమెయి
నాలకించువారు - నాలకింపించువా
రెంచువారు శుభములెల్ల గాంత్రు

ఇండ్లకేఁగుఁ డీర లిఁక నవసరముల
నేను జనముఖమున నింపుఁగొల్పు
ముదలలన్ వచింతు - బొనరింపు డారీతి
వెస సుఖ మగుమీకు - బిడ్డలార! ౨౬౬

వ. అని యవ్వాసవాంబ యంతర్ధానంబు నొందె-బాలనగరులును శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వరీ వరప్రసాదంబునంజేసి సమస్తశక్తిసామర్థ్యంబులను జెంది విలసిల్లిరి. మఱియు శ్రీ వాసవీదేవి వల్లఁ దెల్పఁబడిన శ్రాద్ధవిధానంబు వినునది. ౨౬౭

శ్రాద్ధవిధానము

పెద్దలకు మృతదినమున వెస నమవస
సంక్రమణముల వ్యతిపాతి సరగ "గయ" మొ
దలగు పుణ్యస్థలుల వైధృతుల మహాల
యముల గ్రహణములన్ శ్రాద్ధ మమరుఁ జేయ ౨౬౮

మృతతిథియు గ్రహణశౌచములును వచ్చె
నేని యవి తీఱు వెన్క గావింపవలయు
యోగ్యులగు పురోహితుల తో డొందవలయు
యోగ్యదూర నిమంత్రణ మొప్పఁ గాదు ౨౬౯

బ్రాహ్మణార్థము యోగ్యుండు పరఁగఁడేని
కొడుకునో భ్రాతనో యిడుఁడి భక్తి
శ్రాద్ధకర్మము శ్రద్ధతోఁ జల్పనగును
అగ్నికుండజాతనగు నా కర్చలిండు

కమలాలతోడ నా రూ
పము నిర్మించుకొని యర్చ పరగింపపలెన్
సుముఖ నగుచు మీకెల్ల శు
భముల నొసంగెదను వైశ్యబాలకులారా! ౨౭౧

వ. అని వచియించి నంత నాకసంబునుండి వేల్పులు పూలవానఁ గుఱిసి రమ్మవా రెమ్మెలు గుల్క కాంచన రత్నవిమానంబునం దారూఢయై మణిద్వీపంబునకు వేంచేసినది. వైశ్యబాలకులు కాశియందు వృషోత్సర్జనంబు గావించి తమ పెద్దల జ్ఞాపకార్థము వారికి శాశ్వతంబుగాఁ బునరావృత్తిరహితంబయిన యుత్తమలోకంబు సిద్ధించుకొఱకు నూటయొక్క గోత్రంబుల వారు నూటయొక్క శివలింగంబులను శ్రీ కాశినుండి తమ పెనుగొండపురంబునకుఁ గొంపోయి యందు మిక్కిలి భక్తిపురస్సరంబుగాఁ బ్రతిష్ఠింపించిరి. ఆ లింగంబు లట్లు నెలకొల్పంబడిన వీథి లింగాలవీథి యనుపేరితోఁ గాన నయ్యెడిని. ౨౭౨

శివలింగంబులనుం ద్రికాలములఁ బూజింపంగ నే వారు సౌ
ఖ్యవితానంబు లలిం గనుంగొని పరం బందున్ శివాంఘ్రిద్వయీ
సువిశేషామల సన్నిధానము గనన్ జొప్పొందు నం చల్ల వా
రు వెసన్వర్తిల నందు క గ్గురుడు తోడుం గొల్వ మాన్యంబుగన్

వ. అప్పుడు భాస్కరుఁడు వైశ్యబాలకుల కిట్లనియె.—౨౭౪

శివలింగార్చకులై భవత్సుయశమున్ శ్రీవాసవీగాథయున్
సువిశేషంబుగ నెల్లచోఁ దెలుపఁగాఁ జొప్పొందు వారి నే
ను వెసన్ గొల్పితి వారికిన్ సతతమున్ భుక్త్యాదు లర్పించి వై
శ్యవితానం బల వారి నేలవలయున్ సర్వేశు డింపొందగన్ —౨౭౫

వ. అనిన పిమ్మట— —౨౭౬

పెనుగొండ వచ్చుత్రోవను
బొనరు జగన్నాథుఁ గొల్చి పుణ్యముఁ గాంచం
దనరెన్ బాలనగరుల్
వనజాక్షుఁడు శ్రీపతి యల ప్రభువు రహిఁ గనన్ —౨౭౭

శ్రీ విరూపాక్ష పట్టాభిషేకము

పెనుగొండకు బాలనగరు
లును రాఁగా రాణ్మహేంద్రుఁడున్ రాజన్యుం
డు నిరుపమానందముఁ గని
యును వారి నెదుర్కొనియె మహావిభవమునన్ —౨౭౮

అల్ల రాజమహేంద్ర విరూపాక్ష ముఖ్యు
లయిన వైశ్యబాలకులు ప్రయాణవిషయ
కథనముం జెప్పికొని సొంపు గదుర మతుల
రాజమహేంద్రుండు మిక్కిలి రాణనొంది ౨౭౯

శ్రీ విరూపాక్ష పట్టాభిషేకమునకు
మేలి కార్తాంతిక నిగదితా లంఘు సమ
యమున మూర్తంబు నియమించి యంబుధి నదు
ల జలముం దేరఁ జేసి యుల్లాస మెసఁగ ౨౮౦

నానాదేశ నృపాళి వచ్చియును గన్నారం గనుం గాంచి గా
ఢానందంబునఁ బొందుచుండ నిక వైశ్యశ్రేణి సర్వంసహా
నూనస్థానములందు నుండియును రానొప్పొందగా నింక వి
ప్రానీకంబుఁ గవీంద్ర పండితులు రానై సంతసంబొందఁగన్

మంగళవాద్యంబులు భో
రంగ నభోరంగము లలరంగా శుభమం
త్రాంగవిధానము రహిమిం
చంగాఁ బట్టాభిషేకసరణి చెలంగెన్ ౨౮౨

శ్రీ విరూపాక్ష పటాభిషేక మనఁగ
శ్రీ విరూపాక్ష పట్టాభిషేకమె నిజ
మమర రాజమహేంద్ర కవిముని మోద
మమితముగఁ బెనుగొండలో నందమొప్పె ౨౮౩

ఆత్మగౌరవ విజ యాంక మగుచుఁ గన్య
కాంబికాపావనతకుఁ జిహ్నం బగుచును
నవ్యశుభముల కెల్ల తానక మగుచును
అవ్విరూపాక్షపట్టమం దతిశయిల్లె ౨౮౪

అల్ల కైలాసమున విరూపాక్షునట్లు
లమలరత్నపీఠిని విరూపాక్షుఁ డలరి
అల్ల పెనుగొండ పురినుండి ఆర్యకీర్తి
సర్వసర్వంసహా న్నిండఁ జల్వె మిగుల ౨౮౫

ఆ నగరంబు సర్వము నుదార పరిష్కృతి వైశ్యకోటి యెం
తేనియు నందఁజేసియును దీర్చిరి వారును బేర్మి మంగళ
స్నానము లాచరించియు బసందుగ నాత్మకులైకరత్న స
న్మానముఁ జూడ వచ్చిరి కన న్ముద మాశయపాళి నిండగన్

మహోత్సవము

వ. అంత. ౨౮౬

రాజమహేంద్రుని యునికిన్
రాజమహేంద్రపురవు గజరాజము నటఁ దే
గాఁ జల్వ విరూపాక్షుం
డో జను నారూఢుడయ్యె నొగి దానిపయిన్ ౨౮౭

ఆదంతి విరూపాక్షుఁడు
చేదంతిన్ వేయికనుల సామియు నెక్కన్
బ్రోఁది యగు నంద మెసఁగం
గాఁ దగ నెక్కెం జనములు కడు రంజిల్లన్ ౨౮౯

రాజ్యము

వ. పిమ్మట. ౨౯౦

ఇహమును పరమును నెల్లవారలు నింపు
గాఁ గనఁదగు ధర్మకలన మించ
రాజమహేంద్రుండు రాజరాజై రాజ
కోటీరుఁడై చెంతఁ గూర్మిఁ దనర
సకల యాచక జనాశాపూరకామర
తరు దానఫలము త మ్మరయుచుండ
శ్రీ కన్యకాధీశ్వరీదేవి సర్వలో
కేశ్వరి తముఁ గడు నింపునఁ గన
ఖండఖండాంతరములన్ రకరకములగు
బేరసారంబు లెల్ల దీపింపఁ జేసి
వైశ్యుల సిరిఁ బెంచెను విరూపాక్షు డరరె!
ఆత్మరాజ్యంబు రామరాజ్యంబుగాగ ౨౯౧

కులసద్గౌరవ మూలకంద మగుచున్ క్షోణీస్థలిం మించు శ్రీ
లలితాంగీమణి కన్య కాంబ దగు దిగ్రంగత్పవిత్రత్వయు
క్తి లసత్సత్కథ యూత యైన బుధమూర్ధన్యుల్ కడున్ ధన్యులై
యలనూఱున్మఱిరెండుగోత్రములవా రింపొందువా రైవ్యశ్యులన్

వ. అప్పుడొక మహనీయుడైన వైశ్యరత్నముయొక్క అభిప్రాయముగ ఆర్యవైశ్యులు శుభకార్యములలో శ్రీ కుసుమాంబ పుట్టినింటి గోత్రమయిన "మైత్రేయస" (మిథునకుల) గోత్రమువారికి శ్రీ కుసుమశ్రేష్ఠిగారి గోత్రమయిన "ప్రాభాతస" (ఉద్వాహకుల - లేక - పెండ్లికుల)గోత్రమువారికిని మొదట శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వరిపేర నొక కన్యకకు మర్యాద (తాంబూలాదులు అయిదు) జరగు. వెనుక అదే రీతిగా జరగు నని వచియింప నెల్లరు నందుల కామోదించిరి. అని సాలంకాయన ముని వైశ్యమునులకు వచియించిన తెఱంగున సూతమహర్షి నైమిశారణ్యంబునందు శౌనకాదులకు వచియించె. శ్రోతలకు నానందంబు కల్గినది. ౨౯౩

ఫలితప్రార్థన

శ్రీ కన్యాపరమేశ్వరీచరిత మీ చెల్వొందుగ్రంథంబు న
స్తోకంబై తగునట్టి పట్టుదలతో దోమాన్వయాయుండు బల్
వీకన్ వేంకటసామి దీని కృతిసల్పెన్; దల్లి కన్యాంబ క
స్తోకాకారజయంబు దీని కిల యందున్ మించ నందంబుగన్ ౨౯౪

చదివిన వ్రాసిన వినినన్
మది నెంచిన మానుగ నిది మనుజులకు శుభ
ప్రదము సతీప్రదము సుత
ప్రదమున్ శ్రీప్రదము నఖిలభవ్యత్ప్రదమున్. ౨౯౫

ఆశ్వాసాంతము — గ్రంథాంతము

ఎన్నో పుస్తకముల్ పఠించియును నే యెవ్వారినో కొల్చి యిం
కెన్నో తావులనుం జరించియును నెంతేఁ గూర్చి కొన్నట్టి దా
సన్నాహంబున శక్తి కొద్ది నిటులన్ సల్పంగ నయ్యేన్ భవ
త్సన్నిస్తంద్ర కథానకంబుఁ గుసుమాంచన్నామపుత్రీమణీ!

నీకున్ మించిన మేటివేల్పు నెవ రెందే గానలే గ్గావునన్
నీక నీ్నదగు సత్కథానకము నెంతే బావనం బంచనన్
నీకన్ సందియ మెప్పుడైనఁ గృతి నావిన్యాస మోటన్ సుధ
న్యాకారంబునఁ దగ్గునేమొ కద? యట్లయ్యున్ భవత్సత్కృపా
శ్రీకల్గన్ భువి మించ నట్టి దెదియో? శ్రీ కన్యకాంబామణీ!

శ్రీ కన్యాంబా! శిష్టాలంబా!
లోకస్తుత్యశ్లోకా! చేతున్
నీకు జోహార్ నిత్యానిత్య
శ్రీకిం దావై చె న్నొందమ్మా! ౨౯౮

అంగిరస (వగిడికుల) గోత్రుఁడు నిఁక వైశ్యకులుడయిన
దోమవంశ్యుండు వేంకటస్వామిగుప్త
అమల గోవిందసుతుఁడు వ్రాయ నయినట్టి
కన్యకాపురాణపుఁ బద్యకావ్య మందు
ఇద్ది షష్ఠమాశ్వాస మో యిందుముఖిరో!
గణ్యకరుణావలంబ! శ్రీ కన్యకాంబ!! ౨౯౯

దోమా వేంకటకవి యు
ద్దామకృతిగఁ గన్యకాకథ యిది 'వ్యయ' సమన్
శ్రీ మెయి నాశ్వీయుజా ఽసిత
మైమించు తృతీయ ముగిసె నర్క-దినమునన్

క్రీస్తుశక-వైరి-వేద-నీరేజ-జేందు
వర్షదశమమాసముననుఁ బదియు మూఁడ
యిన దినాన(13 అక్టోబరు 1946 ఆదివారము) శ్రీ కన్యకేద్ధకృతి యి
దయ్యె దోమ వేంకటసామి దగు కృతి తగు

విజయవాటి యందు వెస శ్రీ కనకదుర్గ
పాదసన్నిధిఁ దగు వాఁడు-వాడు
వారని కయితగ వ్రాసె దోమకులుండు
వేంకటకవి యిద్ది వినయమెసఁగ ౩౦౨

కందనోలఁ (కర్నూలు) బుట్టిఁ గాంచిన యతఁడు గో
విందకోటమలకుఁ బెద్దబిడ్డ
దోమ వేంకటకవి తొడరి శ్రీ కన్యాంబ
కతను వ్రాసె నిద్ది కణఁకఁ దనర ౩౦౩

గద్యము. ఇయ్యది శ్రీ తుంగభద్రానదీ తీర విరాజమాన కర్నూల్నగరనివాసి-నిరంతర శ్రీమద్వేంకటేశ్వర చరణారవింద మిళిందాయమాన మానస-వైశ్యర - త్నాంగిరసగోత్రపవిత్ర-ధర్మపత్నీ కోటాంబికాసమేత-దోమాగోవిందార్యవర్య సుతజ్యేష్ఠుండును-శ్రీ రామచంద్ర కృపాకటాక్షనిరీక్షణాసాది తాంధ్రగీర్వాణ కవిత్వ కృతపరిచయుండును - శ్రీ బ్రహ్మవైవర్తమహాపురాణ శ్రీ పరకాలవిలాస - శ్రీ బ్రహ్మేశ్వరపురాణ - శ్రీ గౌతమక్షేత్ర మాహాత్మ్య-శ్రీ విష్ణుభక్తి-ప్రేమాభిరామ - శ్రీ ముకుందమాలా-శ్రీ గంగాలహరీ - శ్రీ కనకధారాస్తవ - దూతాంగద - చంద్రకళా సుదర్శనాత్మబోధ - సుజనత్రయ - శ్రీ సీతాకళ్యాణ-శ్రీ మార్కండేయవిలాస - శ్రీ సిరియాళచరిత్ర-శ్రీ నృసింహాధ్వరీయ - శ్రీమదభినవరామదాస - శ్రీమదభినవ ప్రహ్లాదచరిత్ర-శ్రీ రోహిదాస శ్రీగిరిధరలాలచరిత్ర-సుభాగ్యశతక - శ్రీకన్యకాపరమేశ్వరీ శతక-శ్రీ వీరరాఘవశతక - సన్మార్గాద్యనేక-భాషాంతరీకరణ - ప్రబంధ-నాటక-యక్షగాన-శతక-ఖండకా-వ్యోపన్యాసకర్తయును - హరికథా కాలక్షేపనిర్వాహకుండును - నానాదేశ రసికప్రదత్త - శ్రీమదాంధ్ర

విద్యావాచస్పతి - సాహిత్యసరస్వతి - విద్యావినోద- కవిభూషణ-విద్యాసాగర-కవిర-త్నాశుకవితల్ల-జాశుకవితాధురీణ - కవికుంజ - రావధానిపంచాన - నావధానపితామహ - కవిచక్రవర్త్యాద్యాదరాంకిత - దోమా వేంకటస్వామిగుప్తచేః ప్రణీతంబయిన శ్రీ కన్యకా పురాణపద్యకావ్యమునందు షషమాశ్వాసము.

గ్రంథము - సమాప్తము

అంజలి

దేవీస్తుతి

క. శ్రీ కన్యాపరమేశ్వరి! - ప్రాకటముగ వైశ్యవంశప్రాపస్థ(డగు నా
శ్రీ కుసుమశ్రేష్ఠునకును - వేకరుణను బుట్టినావు వే నతు లివిగో.

గీ. నీవు జన్మించినందున నీరజాక్షి! - వైశ్యవంశము పూతమై వరలె నమ్మ
భూమి వైశ్యుల బ్రోవగ భువన జనని!-వందన శతంబు లిడుదునో వాసవాంబ!

స్వవిషయము

సీ. శ్రీ దోమవంశాన శ్రీ వేంకటస్వామి - యను పేర జన్మించె నాకనికిని
వేంకటసుబ్బమ్మ పేరను భార్యయౌ - ఆ దంపతులకును అనుగుబిడ్డ
లై కల్గిరిద్దరు, ఆంజనేయాఖ్యుడు - పుత్రుడై విలసిల్లు; పుత్రినౌదు
నేను; నా నామము ఇందిరాదేవి యౌ - పెంచిరి మమ్ముల బేర్మి మీర

గీ. అంజనేయుడు పరిణయమాడినాడు - పేర్మిగ వసంతమాల యనే పేరు దాని
వారికిని గల్గినారలు వన్నె మీర - కొమరు లలరిరి ముగ్గురు కొఱరి తోకతె.

గీ. చెలగె తొలి కుమారుడు చంద్రశేఖరుండు-మలి కొమరుడు సీతారాము
డలరె మిగుల
వరగె మూడవకొడుకు గోపాలుడనగ-పొలుపుమీఱ రమాదేవి పుత్రి యగుచు.

గీ. సుతుల ముగ్గుర భర్తను సుతను వీడి - స్వర్గలోకాన కేగె వసంతమాల
ముప్పదేండ్లకె జన్మము ముగిసె సకట-దైవలిఖితము తప్పింప దరమె మనకు.

గీ. పిదప ప్రేమకుమారిని పేర్మిమీర-అంజనేయుడు పరిణయమాడె మరల
వారు సుఖ సంపదలతోడ వరలునట్లు - రామచంద్రుడు బ్రోచుత ప్రేమతోడ.

గీ. ఆంధ్ర గీర్వాణభాషల నంద మలర - పుస్తకంబుల రచియించె పొలుపుమీర
శతవధానంబు లెన్నియో సల్పి దిరుదు-లందె నా చంద్రి లోకాన ఖ్యాతి గాంచె.

గీ. పెద్ద చదువుల నెన్నియో పేర్మి మీర - చదివె నా సోదరుడు; నేను చదివినాను
చెలగి "భాషాప్రవీణ"; నే చేయుచాన - గురుకులమ్మున నొజ్జగ కూర్మి మీర

అభివందనములు

కీ॥ శే॥ శ్రీ దోమా వేంకటస్వామి గుప్తగారు మా పితృపాదులు. బహునగర ప్రముఖ ప్రజానీక సమాదరణీయులు. అనేక పీఠాధిపతి, రాజాస్థాన సమ్మానితులును, అనేక బిరుద లాంఛనులు. బహుముఖ ప్రజ్ఞాపరిణతులు. సంస్కృతాంధ్ర సాహితీసంభావితులు వైశ్యవంశ శిరోమణియునగు మా తండ్రిగారు శతాధిక గ్రంథములు రచించి యుండిరి. అందు శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వరీ పురాణమును గుంటూరు వాస్తవ్యులును, గుంటూరు పత్రిక, వాసవి పత్రికాధిపతులును సంస్కృతాంధ్ర పండితులును గ్రంథప్రచురణ ప్రచారాదులయందు విశేషానుభవ సంపన్నులునగు శ్రీ జమ్మలినమ్మాళ్వారుగారు ముద్రించుట యదృష్టము. ఈ గ్రంథమీనాటికీ విధముగా ముద్రణయగుట మిక్కిలి సంతోషదాయకము. ఈ గ్రంథముద్రణ పూర్తిచేసిన శ్రీనమ్మాళ్వారుగారికి సర్వదా నాకృతజ్ఞతాపూర్వక వందనములు. మరియు అభివందనములు. మాతండ్రిగారు సుమారు అయిదు వత్సరంబులనాడు తమ యశశ్శరీరమిటవదలి స్వర్గస్థులైరి. ఇట్టి శుభసమయము నందు మా తండ్రిగారున్నచో నెంతసంతోషము నందెడి వారో? ఆయన ఏలోకమునందున్నను దీనింగాంచి ముదంబు నందుదురని నాతలంపు. శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వరి శ్రీ నమ్మాళ్వారుగారికిని, వారికీ విషయమున చేయూతనిచ్చిన మహాదాతలకును సమస్త వైశ్యులకును సకల శుభాయురారోగ్యసంపదల నిచ్చి రక్షించుటకై ప్రార్థించుచున్నాను.

గొర్ల ఇందిరాదేవి

భాషాప్రవీణ - తెలుగు పండిట్ - నవభారతి గురుకులం - రాజమండ్రి.

కథాసంగ్రహము

౧

పాపములను పోగొట్టునదియు, మోక్షమును గూర్చునదియు, నైమిశారణ్యమను పుణ్యక్షేత్రము గలదు. అందొకనాడు బ్రహ్మోపాసకులగు శౌనకాదిమునులు కొలువుతీరి యుండిరి. ఆ సమయమున సకల వేద పురాణజ్ఞానవేత్తయగు సూతు డచటికి వచ్చెను. అతనిరాక చూచి మునులానందము నంది, "స్వామీ! మీరాక మాకు సంతసమును గూర్చినది. సర్వపాపహరములగు పుణ్యకథలను మీనోట విన గోరెదము. అనుగ్రహింపుడు." అని వేడిరి.

సూతపౌరాణికుఁడు ఆమునులకు నమస్కరించి "మీరు మహానుభావులు. సకల వేదపురాణముల నెఱిఁగిన వారు; మీకు దెలియనివి నేనేమి చెప్పగలను. అయినను కోరితిరి కాన కొలదిగ జెప్పెదను వినుడు." అని పలుక శౌనకు డిట్లనెను. "సూతా! అడుగగనే చక్కని కథలను చెప్పెదనంటివి. అంతియచాలు. కన్యకాంబను గుఱించి వైశ్యకథను మాకు దెల్పుము" అనియనగానే, సూత మహర్షి శ్రీ కన్యకాంబ చరిత్రను శౌనకాది మహర్షులకు సుందరమగు వాక్కులతో నిట్లు చెప్పెను.

మణిద్వీపము బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరాదుల లోకములకు సమానమై యొప్పుచుండును. అది వేదములకును, విద్యావేత్తలగు మునీశ్వరులకును, దేవతలకును నుతింపరాని మహావిభవములతో నొప్పుచుండును. రత్నాలు పొదిగిన బంగారు మేడలును, వజ్రాలగోడలు, గరుడపచ్చలనేలలు, పద్మరాగమణుల కిటికీలును, ఇంద్రనీలమణులు పొదిగిన భూభాగములును గలిగి విరాగులకును ఇంపుగొల్పుచుండును. అందలి శుకశారికాదులు ఆదిశక్తి సహస్రనామములను బఠించుచుండును. త్రిమూర్తులు తమ పత్నులతోడ వచ్చి యా యాదిశక్తికి చరణసేవలు కావించుచుందురు. అచ్చటి యమృత సరస్సుల వికసించిన పద్మములకై మూగుతుమ్మెదల ఝంకారముల ఓంకారమయి యా పరాశక్తి స్తుతించినట్లగును. కోకిలకూతలును, చిలుకల పలుకులును, గోరువంకల మాటలును, నెల్లపుడును సందడిగనుండును. బ్రహ్మ బ్రహ్మోత్సవములతోడను, సరస్వతి వీణాగానములోడను, విష్ణువు విలాసములతోడను, లక్ష్మి యలంకారములతోడను, శివుడు తత్వవాక్యములతోడను, గంగాగౌరులు ఉపచారముల తోడను, సంతసము కూర్చుచుండ, ఆశ్రితరక్షణ కావించుచు బ్రహ్మాది దేవతలును, వసిష్ఠాది మహర్షులును, యక్షకిన్నర కింపురుష గంధర్వాదులు సభయందుండిరి.

అట లక్ష్మీసరస్వతులు చామరములగొని యిరువంకల విసరుచుండగను, బ్రహ్మ నాలుగు మొగముల బిరుదములు చదువుచుండగను, విష్ణువు స్త్రీవేషమును ధరించి

యెలరను నవ్వించుచుండగను, శివుడేమి యాజ్ఞయని చేతులు జోడించి కాచియుండగను, నిండోలగంబుండి బ్రహ్మాండముల దృష్టులతోడనే రక్షించుచు పరాంబిక వెలుగొందుచుండెను. వేదవేదాంగోపనిషత్తులు రూపములుగొని సేవలు చేయుచుండ పాపముల దొలగించుచు కనకసింహాసనమున నుండెను. సకల దేవబృందములు కిరీటరత్న కాంతులు సోక పాదపద్మములకు నమస్కరించుచుండిరి. ఇట్లా లోకమాత యొప్పియుండ నామణిద్వీప మలరారుచుండును. ఆ త్రిమూర్తులును నాశక్తి కిసుమంతయును సాటిగారు. ఆమెయే పరాశక్తి. యోగమాయయును సర్వాధికారిణియు నా పరాంబయే. ఆమె లోకానుగ్రహార్థము "దుర్గ, భద్రకాళి, విజయ, వైష్ణవి, కుముద, చండిక, కృష్ణ, మాధవి, కన్యక, మాయ, నారాయణి, ఈశాని, శారద, అంబిక"- అను పదునాలుగు నామరూపములతో నొప్పారును. ఈ మణిద్వీపమున నాల్గురూపములతో విరాజిల్లును.

ఆ దేవి మహిమయే మోగాని. బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరులు నప్పుడప్పు డచటికేగి స్త్రీరూపులై యామెను గొల్చుచుందురు. దాని రహస్యమా త్రిమూర్తులకే యెఱుంగరాదన నితరులకు సాధ్యమా? శ్రీభూదేవులన నొప్పు నామె పదునాల్గు రూపములను గొప్పగ పొందుచు నా మణిద్వీపమున నుండును. అందు బంగరు టరుగుమీద, రత్నసింహాసనముపై సకలదేవతలు పరివేష్టించి స్తుతించుచుండ కన్యకాపరమేశ్వరి ప్రకాశించెను. పదునాల్గురూపములతో విలసిల్లు

నా మెవద్ద వైశ్యులు నిలిచియుండిరి. వారు ఏడునూట పదు నాలుగు గోత్రములవారు. వారిలో సమాధి మున్నగువారు నూటరెండు గోత్రములవారు కన్యకాంబా భక్తినిష్ఠులైరి.

ఆ దేవియు వైశ్యులను లోకసుఖమునకై దయ జూచుచు, ప్రజాసుఖమును గలిగింపజేయు వారి నైపుణ్య మునుగాంచి, "వీరిని భూలోకమునకు బంపిన నైహిక పార మార్థిక సంపదలను భూమికి గూర్పగల"రని తలంచి, ఏడు వందల పదునాలుగు గోత్రముల వైశ్యులనుజూచి యిట్లనెను. "ఇచటనున్న మీరెల్లరే లోకమునకున్నను. అచటనుండు వారికి ధర్మకీర్తి నొసంగి ముక్తిని గూర్చదగును. కలిలో లోక మూక లాకలి యని మనుష్యు లధర్మములు చేసి నరక మును పొందుదురు. అట్లు కాకుండ జేయునది. లోకమున మీ వైభవము వెలయువలయును." అని పార్షద వైశ్యమునుల కాజ్ఞాపించి, ఆశ్రయులతో భూమికివచ్చి, పెనుగొండను నిర్మించి, శంభుశ్రేష్ఠి యవతారమైన కుసుమశ్రేష్ఠికి కుమా ర్తెగా తాను జన్మించెను. నగరమున శివజనార్దనులు భాస్కరు డుగా జన్మించునటుల త్రిమూర్తులను, వింధ్యవాసినీ, వనజ నయనలు నగునట్లుగా లక్ష్మీసరస్వతులను ఆ దేవి ప్రార్థించెను. లోకముల పాపములనుబాపి ధర్మము నిల్పుటకై తనయంశల సృజింపదలచెను. మఱియు వైశ్యబృందమునుజూచి, "మీ రందఱు భూమినిజన్మించి, ఆదర్శముగ సద్వర్తనమున నడచు నది. దానికి తగినవసతులు శ్రీ శంకరుడు కలిగించును. కాన నా పార్వతీపతిని సేవింపుడు. ఏడువందల పదునాలుగు

గోత్రములయందును, నూటరెండు గోత్రికులు పుణ్యవంతము లయియుండును'' అని యాజ్ఞాపించెను.

వైశ్యులా కన్యకాంబ వాక్కును విని, ఇది సత్యమా? యసత్యమాయని యోచించి, సత్యమగుట యెఱిఁగి విచారమునంది, తెలివి తెచ్చుకొని నయభయముతో నెమ్మదిగ నా దేవి కిట్లనిరి, ''అమ్మా! మా మనవి వినుము. నీ సన్నిధానమున నెట్టి యాపదయు లేక సుఖముగనుండఁగా, కోపముతో నిట్లు పొమ్మనదగునా? నీవు తలచుకొన్న కాని దేమున్నది? మమ్ము భూమి కేగి బాధనొందుడని యాజ్ఞాపించెదవా? దయయుంచుము. విష్ణువునొద్దగాని, శంకరునియొద్దగాని యుండి రమ్మనుట కొంత సంతోషముగల్గును. అట్లుకాక భూమి కేగి బాధనొందుడనుట మాకు భరింపరానిది. మీ వియోగము సహింపలేము.'' అని దుఃఖమునొందిరి. అందు నూటరెండు గోత్రాలవారు దేవి సన్నిధానమును విడనాడుటకు దుఃఖింపగా, దేవి వారి కిట్లనెను.

''నా తలంపు మార్చరానిది. నా యాజ్ఞ చొప్పున ధర కేగి నా చెప్పిన రీతి వర్తించువారు త్వరలో నన్ను చేరున ట్లనుగ్రహించెదను. శివసన్నిధికి బోవుటకు ప్రయత్నింపుడు. పూజ్యమైన అనంతరాత్ములయి వెళ్ళుచున్నారు. ఇది మార్చ రాని''దని పలుక వైశ్యులు నమస్కరించిరి. కన్యాంబ మఱియు నిట్లనె. ''శివుని వాసస్థానముగు కైలాసము హిమాలయము శిఖరములలో నొకటియగు మహాద్రి; అది కనుపించు దూరములోనుండును. ఏగిరియును దాని మహాత్మ్య

మునకు సాటిగాదు. గౌరీ సమేతుడగు నాశంకరుని సుఖముగ పూజింపుడు. కైలాసమును నాకొండయు వేఱని తలంపవలదు. అచ్చట నిచ్చటవలె నన్ను పూజింపుడు. అను మానములు వీడి శివునియొద్దకు పొండు. చేయదగిన విధుల నతడు వివరించును. మీకేదేని సందేహము గలిగినచో వెంటనే వచ్చి నేను తీర్తును" అని కన్యకాంబ వైశ్యులకు చెప్పెను.

నారదుడు "కన్యకాంబవాక్కు తప్పదు. పరమేశ్వరుని గొల్చుట కందఱును పోవగును." అని చెప్ప వైశ్యులు ప్రయత్నముతో మణిద్వీపమును వదలదలచి, వీడ మనస్సు రాక ఏడువందల పదునాలుగు గోత్రములవారును "దేవీ! నిన్నుగొల్చుట యానందమునకు నెలవుకదా! నిన్నుగొల్చు మమ్ము నేడిట్లు పొమ్మనుట న్యాయమా? కైలాసవాసుడగు నాగభూషణుని సేవింపబోవు మమ్ము కరుణింపుము" అని నుతించి "వందే శంభు ముమాపతిం" అనుచు బయలుదేఱి, భృంగి, భృంగిరిటి, నందీశ, గణేశ, కుమారులు సేవించు చుండగా, లోకమాతయగు పార్వతి చెంతనుండ చెన్నొందు చంద్రశేఖరుని గాంచి, సాష్టాంగ నమస్కారములు చేసిరి. మణిద్వీపమునుండి శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వరీయాజ్ఞచే వచ్చి నట్లుగ దెల్పిరి. అంత శంభుడు తన కైలాసంబున కొలది దవ్వున నున్న మహాగిరియందు వసించుచు, సకాలమునకు తన యొద్దకు వచ్చి నాయాజ్ఞచొప్పున మెలగవలసినదని చెప్పగా, వైశ్యులు చిత్తమనుచు వెళ్లిరి.

వైశ్యులా పర్వతమందలి ప్రకృతి దృశ్యములను జూచి యానందించుచు, "మహాగిరియను పేరు దగినట్లున్నది. దేవి మనకు తగిన నివాస మొసగినది. సమీపమున ధనాధిపతియగు కుబేరుడు సిరులొసంగ శివునియందు భక్తినుంచుదము. ఇచ్చట వసించుచు మనము వైశ్యులము కాన గోవులను బెంచి, గవ్యములను పొంది, హోమాది కార్యములను జేయుదము. బేరసారములలో కుబేరుని మించి, నవనిధులను మించు నిధులను సంపాదించుదము. అన్నవస్త్ర విద్యా వైద్యాది కార్యములకు సహాయములు చేసి, యార్తులను రక్షింపవలయు"నని నియమమును పూనిరి. కన్యకాంబయు వారు ధర్మాత్ములుగ జీవించుటకు సంతోషించెను.

అట వైశ్యులు "మాతల్లిని వదలి యెట్లు జీవింపనగునో? మాకు మరల జూడనగునా" యని కలవరపడుచుండ, కన్యకాంబ ప్రీతితో మహాగిరి కేతెంచి, నందనవనమును మించిన సౌందర్యములుగల మహాగిరి స్థలములను జూచి యానందించెను. వైశ్యులు కన్యకాంబను పూజించి కైలాసమున కేగి శివుని పూజించుచుండిరి. శివుడు వారిని ధీరులగను వినాయక, కుమారస్వాములవలెను, పార్వతివలెను నందివలెను జూచుచు నాదరించుచుండెను.

ఒకనాడు వసువులు, రుద్రులు, దిక్పాలురు, దేవతలు, యక్షరాక్షస కిన్నరాది గంధర్వులును వచ్చి శంభుని పాదములకు నమస్కరించుచుండిరి. సకలాభరణములును పార్వతితో గూడియుండ, గరుడవాహనము నెక్కి లక్ష్మితో

విష్ణుభ్రాతః, హంసనెక్కి సరస్వతితో బ్రహ్మయును, ఐరావతమునెక్కి శచితో నింద్రుడును, చిత్రరేఖతో కుబేరుడును రాగా, గౌరీశుని యాజ్ఞచే వైశ్యులు వారిని గౌరవించిరి. అట్లు సతీయుక్తులగు త్రిమూర్తులకును, దేవతలకును, దేవాంగనలకును నమస్కారంబు కావించిరి. అప్పుడు శంభుడు వైశ్యుల కిట్లనెను.

"ఓ వైశ్యులారా! కలియుగమువచ్చి, భూప్రజలను బాధించుచున్నది. మీరటకు జని కలి యాకలిం దీర్చి, ప్రజకు మేలుకూర్పుడు. దేవి యూసతియు నడచునుగదా" అని పలుక వైశ్యులు విచారమునంది, "దేవి యిటకు పోమ్మనె. మీరిటనుండి భువికి పొమ్మనుచుంటిరి. దయాళురగు విష్ణ్వాదులతో యోచించి సంతోషమును గూర్పుడు అని పలికిరి. అందులకు శివుడు 'కన్యకాంబ మాటయేగాని నామాట కాదు. మూర్ఛ కోరదరేని ఆమెనే యడుగుడు' అని చెప్పెను. అంతట వైశ్యులు మణిద్వీపమున కభిముఖులై, "అమ్మా! నీ యాజ్ఞచే నిటకు వచ్చితిమి; శంభుడు భూలోకమున కేగుడనుచున్నాడు. ఇచ్చట నీదర్శనము కలుగుటచే సర్వోచ్చారముగ నుంటిమి. భూలోకమున కేగిన మీదర్శన మెట్లు? తల్లీ! మమ్మిప్పుడేల పాలింపవు?" అని ప్రార్థింప త్రిమూర్తులును, దేవతలును, మునులును నాశ్చర్యము నొంద, సూర్యచంద్రప్రకాశమానయై, సర్వాభరణభూషితయై నవ్వుచు ప్రత్యక్షమాయెను. బ్రహ్మేంద్రాది సకల దేవాదులును, మునులును స్తుతిపాఠముల గావించిరి. అంతట

దేవి వైశ్యులను జూచి, "ఓయీ! నామాట వినుడు. భూమిని ధర్మము నశించి యలమట నొందుచుండ ధర్మస్థాపనకై మిమ్ము పొమ్మంటిని గాని, బాధల నొందుటకుగాదు! ఇప్పుడు తగినవిధముగను భూమియం దాచరింపు" డన నీ వైశ్యులు దేవిదర్శన వియోగమును పొందలేమన మరల వారి కిట్లని చెప్పదొడగె.

౨

"ఓ వైశ్యులారా! విచారమును మానుడు. నన్ను వదలుటకు విచారము నందుచున్నారు. లోకమున ధర్మరక్షణ గావింపవలెను మిమ్మనుసరించి నేను కన్యకాంబనై జనియించెదను. శివుడు నగరేశ్వరుడుగను, వింధ్యవాసినిగ గౌరియు, శచి వాసవిగను, లక్ష్మీనారాయణులు కమలా జనార్దనులుగను పుట్టుదురు. మీ రెచ్చటనున్నను ఆచోటికి మహాద్రి (పెనుగొండ) యను పేరుపెట్టి నన్ను పూజింపుడు. పూర్వజన్మజ్ఞానముచే ధర్మమును వ్యాపింప జేయుదురు. ఏదియు శాశ్వతముగాదు. మానము ప్రధానము. దాని రక్షింపుడు" అని పల్కి యంతర్ధాన మందెను. వైశ్యులు సందేహమును మానిరి.

అంతట సకలపరివారసమేతుండగు శంకరునికి వైశ్యులు నమస్కరింప నత డిట్లనెను "భూమండలమున భారతభూమి గొప్పది. అందు గోదావరి యనునది శ్రీరామసేవితమై పవిత్రమై యొప్పుచున్నది. దానిచెంత బ్రహ్మ బ్రహ్మమేధ

మను యజ్ఞము చేయుచున్నాడు. అందులకు దేవర్షులును, సపరివారముగ నేనును, లక్ష్మితోడ విష్ణువును, ఇంద్రాది సకలదేవతలును, బ్రహ్మ క్షత్రియ వైశ్య శూద్రులును నరుగవలయును. అచ్చటికి మీరును బయలుదేరుడు'' అని చెప్ప వెంటనే యందఱును ప్రయాణమైరి.

గోదావరీనది నాసికాత్ర్యంబకమందు జనించినది. సకల పాపహారము, సకలసంపత్కరము. అచ్చటికి త్రిమూర్తులును, ఇంద్రాదిదేవతలు, గంధర్వులు, సకలాసురులును, అణిమాదిసిద్ధులును, మునులును, చాతుర్వర్ణ్యులును బ్రహ్మ మేధమును చూడవిచ్చేసిరి. ఆ ప్రదేశము సందడిగనుండెను. అప్పుడు బ్రహ్మ యాగమున కెవరెవరు వచ్చిరని ప్రశ్నించెను.

బ్రాహ్మణులు పదునెనిమిదిగణములవారును, క్షత్రియులు నాలుగువందల తొమ్మిదిగోత్రములవారును, వైశ్యులు ఏడువందల పదునాలుగు గోత్రములవారును వచ్చిరనిరి. ఆఱునూట పండ్రెండుగోత్రముల వైశ్యులు యాగమునకు వచ్చినవారలలో మాసంఖ్యయే యధికమని బ్రాహ్మణులను పరిహాసించిరి. అందులకు విప్రులు కోపించి 'భూమిని పుట్టి బాధల నొందు'డని శపించిరి. అప్పుడేమియు చేయకున్న నూటరెండుగోత్రములవారు శాపమునకు భయముచెంది, బ్రహ్మతో 'స్వామీ! మేము నిర్దోషులము; మాకీశాపము కలుగకుండునట్లు చేయు'డన, వారిని మీ రక్షగింపకునికి మీకును ననుభవింపక తప్పదు. అయినను మీ సచ్చరిత్ర మీకు కీర్తి గలిగించునని పలికె.

అప్పుడు జగదంబికాభక్తుడగు సూతుడు శౌనకాది మహామునుల కిట్లు చెప్పెను. ఆ నూటరెండుగోత్రములలో శంభుశ్రేష్ఠి తెలివిగలవాడు. ఒకనాడు మణిదీవియందు దేవిని పూజించుచుండ శచి యచటికిరాగా, నామెను జూచి 'యీమె కుమార్తెగ గలుగునట్లుగ వర మిమ్మని' వేడెను. ఆమె యనుగ్రహముచే కూతురుగ బుట్ట వాసవి యని పేరుపెట్టుకొని యామెతో నాశంభుశ్రేష్ఠి గోదావరీతీరమందు జరుగు యాగము చూడబోయెను. అచ్చట వాసవి సౌందర్యమును గాంచి యెల్లరు నచ్చెరువందిరి.

అట్టిలటి మన్మథునివలె సుందరాకారుడగు మణిపురాధిపుడు చిత్రకంఠుడను గంధర్వుడు వాసవి రూపసౌందర్యములకులోనై, యాగము ముగియగనే శంభుశ్రేష్ఠుని కడకేగి యెల్లరు నాశ్చర్యమంద నిట్లడిగెను. "ఓ పూజ్యా! నేను మణిపురాధిపుడగు గంధర్వరాజను. ఈ మహాగిరికి కూంతవేటు దూరమున నున్నది. నాకును వాసవికిని ఈడు జోడుగ నుండును. కాన నీకుమార్తెను నాకిచ్చి వివాహము కావింపు"డని కోర, శంభుసెట్టి తన బంధులనడిగి, 'ఈయ వీలుకా'దని పల్కెను. అంతట చిత్రకంఠుడు కోపమునంది, "ప్రియముతో కన్యనీయుమని యడుగగా నింపుగూర్పక కీడును పలికితిరి. ఇందులకు మీకు శాపమిచ్చుచున్నాను. మీ నూట రెండుగోత్రములవారును కన్యతోగూడ భూమియందు జన్మించి యగ్నిపాలగుదురుగాక" అని యనెను. అందులకు వైశ్యులు ప్రతిశాపము నిచ్చిరి. "ఔరా! నీ పొగరుతనము!

నీకెట్లు ఋణపడితిమి, మా కన్యనిమ్మని యడుగగానే, కాను కగా నర్పింతుమా? దుష్టా! నీకిచ్చుటకంటె క్రూరమృగ మున కిచ్చుట మేలు, నీశాపముచే మాకన్య యెట్లులైనను నశించును, నీవును భువిని రాజవై, దానియందలి మోహ ముచే కృశించి, తల పగిలి చత్తువుగాక, మూకు కఠినముగ శాపమిత్తువా" యని పలుక వాడు తలబ్రద్దలయి చచ్చెను. ఆ కన్యయేను వాసవిగా జన్మించెను. ఆ చిత్రకంఠుడే విష్ణు వర్ధనరాజుగా బుట్టెను అని మఱియు సూతు డిట్లనెను.

సుశీల సోమకాంతులను యక్షదంపతులు కలరు. వారు శచీభర్తులగుటచే నామెను తమ గర్భమందు జనించు నట్లు ప్రార్థించిరి. సోమకాంతుడు శంభుసెట్టి యయ్యెను. శచి వాసవిగ నతనికి జనించె. ఆ సోమకాంతుడె కుసుమశ్రేష్ఠియు, సుశీల కుసుమాంబయు నగుదురు. శచి వారి కుమార్తెగ వాసవి యాయెను.

పూర్వము శతజిహ్వుడను రాక్షసుని చంపుటకు బ్రహ్మ జయంతుని గోరెను. శచి, తనకొడుకు ప్రాణభయ మున దుఃఖించి, యడ్డుపడ బ్రహ్మ కోపించి, "లోకకల్యాణ మునకు జయంతుని నియమింప వారింతువా? దీనికి దగినట్లు భూలోకమున నరభామినిగ పుట్టుమా" అని శపించెను. శచి మిక్కిలి దుఃఖించెను. ఇంద్రుడు "పద్మభవా! స్త్రీ స్వభావముచే నాసతి యట్లు కోరినది. ఇందుల కాగ్రహ మేల? ఇట్లు శపింపదగునా? నీశాపముచే నాభార్య భూమిని జనించి మఱొకని వివాహమాడియుండగా దేవరాజత్వము

నాకు బరువుకాదా! ఈ భార్యకే కాక భర్తకు గూడ నయిన నొప్పిగదా!" అన బ్రహ్మ ప్రీతితో నీభార్య యున్యునికి సతి యగునని తలంపకుము. ఆమె లోకమున బుట్టి, కన్యకగా నుండి కన్యకాంబ యని గౌరవమును పొందు" నని చెప్పెను. చిత్రకంఠుని శాప మువలనను, బ్రహ్మశాపమునను కన్యాంబ సంకల్పముచేతను శచీదేవి భూలోకమునబుట్టి లోకపావన యగును" అని చెప్పెను.

శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వరి మహాగిరియందు వేంచేసి వైశ్యులను జూచి యిట్లనెను. "ఇందున్న నూటారెడుగోత్ర ములవారు నాకు హితులు. తక్కినవారు నామమాత్ర వైశ్యులు. మీలో శంభుశ్రేష్ఠి గొప్పవాడు. ఆతనిపుత్రిక శచీదేవి. ఆమెను నాపూజకు నియమింపుడు. మీరెచ్చట నున్నను నది పెనుగొండయని ప్రసిద్ధినొందును. అందు పెద్ద సెట్టికి బిడ్డనై మీతో నుందును. మీ వాసస్థానమునందలి దేవళమువనుండి పూజలు గొందును" అని కన్యకాంబ చెప్పి యంతర్ధానయాయెను.

పిమ్మట వైశ్యులు కైలాసమునకేగి యొకచోట గూర్చుండి శంభు నానతి స్తుతించుచుండిరి. శంభుడు "తొల్లి కన్యాంబయే చెప్పెనుగదా! కాన నీకోకర్ణస్థానమును వదలి భూమికి పొందు" అని వైశ్యులతో నన "ఓ ఉమాపతీ! కన్యకాంబ ప్రకృతివగు నీయొద్ద సంతోషముతో నుండగ మమ్ము పొమ్మనుట న్యాయమా!" యని వైశ్యు లనిరి.

"విషయమంతయు వినియు వంత నొందవచ్చునా" యని శివుడు పల్కుచుండ బ్రహ్మయు సతితో వచ్చెను. వారి యెదుట "కలియుగము పాపభూయిష్ఠమయినది. కులధర్మములు వ్యత్యస్తములగును. ద్వేషసహితులై యొకరినొకరి నాక్రమింతురు. అట్టి నరకస్థానమున కా? మమ్ము పంపుచున్నారు" అని ప్రార్థింప శంకరు డిట్లనెను.

"దేవి మీకు గొప్పగ గోదావరీతీరమున 'పెనుగొండ'ను సకలైశ్వర్యనిధానముగ నిర్మించియున్నది. ఇది యుగాక నిరవద్యపురము, నారాయణపురము, శివపురము, విశాలపురము, మేలాపురము, నరసాపురము, ధనదపురము, త్రిగుణపురము, జగన్నాథపురము, పీఠికాపురము, బాలకుండము, కచంట, పాంచాలము అను పదునేడుపురములు నిర్మింపబడియున్నవి. అందులకేగి ధర్మానుసరణి వ్యాపారములుచేయుచు ధర్మరక్షణగావింపుడు' అనెను. బ్రహ్మయు శంకమాని సకలశుభంకరుడగు శంకరుని యానతి భూమి వసింప సర్వశుభములు చేకూర్చు" ననెను.

అంతట వైశ్యులు భూలోకమున పెక్కుస్థలముల శివలింగముల స్థాపించి పూజించిరి. కాని శివుడు కనుపింప లేదు. వారు భయంకరముగ తప మొనరింప శివుడు ప్రత్యక్షమయ్యెను. వారి ప్రార్థన ననుసరించి కైలాసమున వసించుట కనుమతి యిచ్చెను.

3

సూతుడు శౌనకాదిమహామునుల కవ్వలికథ నిట్లు వచించెను.

వైశ్యులు కైలాసముచేరి శివుని, వాసవిని గణేశ షణ్ముఖులను భక్తితో పూజించుచుండ, సాలంకాయనుడు శివుని జూడవచ్చెను.

సాలంకాయనుని రాకచూచి యెల్లరును సంతోషించిరి. శివుడు "సాలంకాయనునితో భువికేగి, యతని వలన మీ సందియములను దీర్చుకొని గోకర్ణక్షేత్రమునందున్న నన్ను పూజింపుడు" అని వైశ్యులకు చెప్పెను. సాలంకాయనుడు వైశ్యులతో తనయాశ్రమముజేరి వారికి జ్ఞానోదయము గల్గునట్లు బోధించుచుండ, "మా వైశ్యులచరిత్రమును, కాలగతియును, సృష్టిగతియును" దెల్పుమని వైశ్యులు కోర నతడిట్లు చెప్పదొడగెను.

ప్రతిష్ఠానగరమున చూడామణియను వైశ్యుడుగలడు. అతడు సంతానము లేక భార్గవచ్యవనుని యాజ్ఞచే శ్రీ విష్ణుని కొల్చెను. ధర్మనందనుడను పుత్రుని పడసెను. అతడు భార్గవచ్యవనునివద్ద విద్య నభ్యసించుచుండెను. ఒకనాడు సమిధలను, దర్భలను దెచ్చుట కడవికి వెళ్లెను. అట అంగిరసుడను బ్రాహ్మణుడు 'ఒకబోయ నన్ను చంపుచున్నా'డని యఱచె. ఆకేకవిని యటకేగి బ్రాహ్మణుని విడిపించి యతనికి మాఱుగ తానాబోయతో బలియగుటకై

కాళికాలయమునకు బోవుచుండెను. అంత నొకరాజు సైన్యముతో వేటకురాగా జూచి బోయ భయపడి, ధర్మనందనునొక బిలమునదాచి మూతవేసి తానొక చెట్టునెక్కెను. వేటకై వచ్చిన రాజు విశ్రాంతికై యాచెట్టుక్రింద కూర్చుండెను. చెట్టుపైనున్న బోయనుజూచి, వాని నరహంతకుడని తలచి వానిని వధింప భటుల కాజ్ఞాపించెను. వారు నట్లే చేసిరి. అప్పుడు శివుని యాజ్ఞచే కైలాసమునుండి యాదిశేషుని గడకేగుచున్న వాసుకి బిలద్వారము మూసియుండుటచే కోపించి కఱువ నది భస్మమాయెను లోన పద్మాసనము వైచికొని దేవిని ధ్యానించుచున్న ధర్మనందనుని గాంచి, యాబాలుని దోడ్కొని తండ్రివద్దకు వెళ్లెను. ధర్మనందనుడు శేషునికి నమస్కరింప సంతోషించి వరము కోరుకొనెను.

ధర్మనందనుడు సృష్టిరీతిని దెలుపుమని కోర శేషుడు చతుర్యుగముల పరిమితియు చరాచరసృష్టియును, త్రిమూర్తులయొక్క కార్యములను, సకలవిశ్వముల స్థితియును దెలిపెను.

సాలంకాయనుడు వైశ్యుల కిట్లు మరల చెప్పెను. సోమకాంతుని కూతురగు ప్రతాపవతిని సోమదత్తుడు వివాహమాడగోర నతడు నిరాకరించె. సోమదత్తుడు 'వివాహమైన యేడుదినములకు చావగల'దని శాపమిచ్చె. సోమకాంతుడు పంచకల్పవృక్షముల నడుమ నైదుస్తంభముల నేర్పఱచి సోమదత్తునికిచ్చి వివాహముచేయించెను. అదిమొదలు ఐదు కంబములు పెండ్లితిన్నెకుండవలయునని శివుడనెను.

మణిగ్రీవుడనెడి వైశ్యుడు సాలంకాయనమునిని జూచి, "స్వామీ! వైశ్యులు గంధర్వునకు కన్నె నీయమని యేల యనిరి?" అని యడుగ, స్వర్గమున గంధర్వులు శూద్రతుల్యులుగాన కన్య నీయమని వైశ్యులనిరి. అందులకు కోపించి దివినుండి దిగదు భువికి పొండని గంధర్వులు వైశ్యులను శపించిరి. పిమ్మట ప్రతాపవతీ సోమకాంతులవివాహము జరిగెను. వారలకు శచియంశముచే కీర్తియను కాంత జనించి, సకల లోకసుందరియై యౌవనయై వనమున చరించుచుండె. ఆతటి చిత్రకేతుడను గంధర్వుడటకువచ్చి, కీర్తిసౌందర్యమునుజూచి మోహించి యామెతో నిట్లనెను. "ఓసుదతీ! నినుగోరితిని. నన్ను వరించి నా మోహమునుదీర్పుము" అని మర్యాద నతిక్రమించి పలికెను. అందులకు కీర్తికాంత 'దుష్టుడా! ఏచూపున చూచితివి? నీవు గంధర్వుడనా? సిగ్గులేదా? నిన్నుగోరిన కాంతలు భ్రష్టలుగారా! పోపొమ్ము' అని శూలములవలె కటువాక్యములచే దూషించెను. ఆ మాటలు విని సిగ్గుపడి చిత్రకేతుడు వెడలిపోయెను.

కీర్తికాంత చెలికత్తెలతో నింటికేగి, విషయమును తల్లి కెఱిగించెను. చిత్రకేతుడు నామెయందలి మనస్సును మార్చుకొనలేక వైశ్యనాయకునికడకేగి, కాళ్లపైబడి "కీర్తికాంతపై నామనసు చిక్కినది. నాకిచ్చి వివాహము గావింపుడు. లేనిచో మరణింతును," అని వేడుకొనగా, సోమదత్తుడతడు నీచజాతియగుట చింతించి, "గంధర్వునకు కన్యనిచ్చుటకంటె గంగలోద్రోయుట యుత్తమము. ఏడా?

జోడా? మీరు మాకన్యను గోరదగునా? పొండు" అని మొగమాటము లేక పలికెను. ఆ మాటలు విని నిరాశచే కోపమునంది, "గంధర్వరాజగు చిత్రకంతుడను. నన్ను లెక్కగొనక శాఖలు ప్రేలెదరా! మీరు మీ కొమరితతో గూడ భూమియందు పుట్టి, మీ సంపదతో గూడ నగ్నియందు బడి నశింతురుగాక" అని శాపమిచ్చెను. వైశ్యులును కోపము నంది, "నీచగంధర్వా! మాకన్యనిచ్చుటకు నీభటులమా? ఇంతటి గర్వమా? నీవును భూమియందు పుట్టి ఈమె మీద ప్రియపడి తలపగిలి చత్తువు. ఈ లోకమున నేకాదు, ఏలోకమునందైనను నామె మీది మోహముచే మరణింతువుగాక. ఈమె నీకు వశముగాదు" అని ప్రతిశాపమిచ్చిరి. పిమ్మట కైలాసమున కేగి శివుని కీవృత్తాంతమును దెల్పి, శివుని కన్యకాంబను గొలుచుచుండిరి.

అనంతరము సూతుడు శౌనకాది మహామునులకు గౌరీకల్యాణమును చెప్పదొడగెను.

దక్షుడు కూతురగు దాక్షాయణిని, అల్లుడగు శివుని పిలువక యొక అశ్వమేధము చేయుదొడగెను. దధీచుడను ముని శివుని పిలువక యాగము కూడదు, విష్ణునికిని ప్రీతి కాదు అన, 'శివుడు దిగంబరుడు, తమోగుణుడు, ప్రాణహరుడు కాన నక్కరలే'దనె దక్షుడు. దాక్షాయణి శివుడు వలదన్నను యజ్ఞమునకు వెళ్లి, యచ్చట భర్తృదూషణమును విని సహింపక యా యగ్నిలోబడి నశించెను. అంత నచ్చట శివుని జటల నుండి వేయికన్నులు, వేయితలలు, వేయిచేతులు గల్గి

భయంకరముగ వీరభద్రుడు జనించెను. సకల దేవతలను బాధించి దక్షుని తల నఱికి కైలాసమున కేగెను. శివుడు దక్షుని మొండెమునకు తల నంటించి బ్రతికింపగా, నతడు శంభుని పొగడెను. దాక్షాయణి హిమవంతుని పుత్రికగ జన్మించెను. శివుడు భార్యా వియోగముచే ఎన్నో దివ్య వర్షములు హిమాలయముపై తపస్సు చేసెను

తారకాసురుడు బ్రహ్మవలన వరములుపొంది, గర్వముచే దేవముని గణముల బాధింపజొచ్చెను. సురబాధపడజాలక బ్రహ్మను ప్రార్థింప, "హిమాలయముపై శివుడు తపమొనరించుచున్నాడు. పార్వతికిని, నతనికిని గలిగిన పుత్రునిచే వాడు నశించును, లోకములు సుఖించు"నని బ్రహ్మ చెప్పెను. అది విని యింద్రుడు బృహస్పతి యాజ్ఞచే మన్మథుని పిలిపించి, "నీవు శివుని పార్వతిపై ప్రేమగొను నట్లు చేయుము. వారికి గలిగిన పుత్రుడు తారకునిచంపును. లోకములకు మేలుగూడును" నన మదనుడు వసంతునితోఁగూడ నత్తపోవనమున కేగి, తపము చేయు శంభుని అమోఘమైన పుష్పబాణము నాటవేయ శివుడు మనోవికారమునొంది, కోపముచే మూడవకంట మన్మథుని చూడ నతడు భస్మమాయెను. లోకములు దుఃఖించెను.

అదివిని రతి, భర్తృమరణంబునకు మిక్కిలి వగచి, శివుని పాదములపై బడి, "నాభర్త నిమ్ము, లేదా! ఏకంటి మంటచే నాపతిని దహించితివో, దానితో నన్ను కాల్చుము" అని మొరలిడెను. దేవర్షులును శివుని వేడిరి. అంత శివుడు

రతితో "ఓ సాధ్వీ! దుఃఖింపకుము. నీ భర్తను బ్రతికించె దను. నీకుమాత్ర మతఁడు రూపముతో గనుపించును. సకల జీవుల హృదయములలో వసించును" అని పలుక, మన్మథుడు జీవించె. పతితో రతి శివునికి నమస్కరించి చనెను. అంతట దేవతలు ఉమాశివులపై పుష్పములు వర్షించిరి. అప్పుడు బ్రహ్మ "మహాదేవ! నీదు లీలలు పరమములు. నీవు గౌరిని గ్రహింపుము. మీపుత్రుడు దేవతలబాధ తీర్చును" అని యనెను.

౪

ఒకనాడు నారదుడు శంభుని గాంచ కైలాసమునకు వచ్చెను. శివుడును కుశలప్రశ్నలగావించి, లోకమున నెటనైన సుందరియగు కన్నెను జూచితివా? యనెను. అంత నారదుడు "మీరు సర్వాంతర్యాములు. మీ రెఱుగనిది లేదు. అయినను తెలిపెద. హిమవంతుని పుత్రిక రూపగుణముల మీకు తగినది. ఆమె మీయందు బద్ధానురాగయై యున్నది. తలసించినచో మనము నొందగలదు" అని పలికి నారదుడు వెళ్లెను.

శివుడును పార్వతిపై ననురాగమును బొందెను. అంత పార్వతి చెలికత్తెలతో మానససరస్సునకేగి యట జలకమాడి, కమలములు కోసి శివుని తన్ను పరిగ్రహింపుమని పూజించెను. శివుడును సంతసించి వృద్ధబ్రాహ్మణ రూపముతో తెల్లని జడలును, చేత కఱ్ఱయును బూని పార్వతి

వద్ద నిలిచెను. ఆమెయు నతిథిపూజ కావించి నమస్కరించె. "కల్యాణమ" స్తని యాశీర్వదించి, "నీ పూజను నీ ప్రియు దైవము గ్రహించెను. నీపేరేయ్యది? నీవెవతెవు?" చెప్పు మని యడిగెను. పార్వతి యాజ్ఞచే, నామె చెలికత్తె "ఈమె హిమవంతుని పుత్రిక. శంభుని గోరి తపసు చేయు చున్నది. అతడు గ్రహింపనిచో మరణింపనున్న"దని చెప్పెను. వృద్ధుడు పకపక నవ్వి, "నీవు మిక్కలి మూర్ఖవు. శివునికి సుండనిల్లు, కట్టబట్టయు లేదు. పాములు నగలు. స్మశానవాసము, దయ్యములు సేవకులు, తల్లిదండ్రులు లేరు. నీ వెక్కడ? అత డెక్కడ" అని పరిహసించెను.

పార్వతి శివుని దూషణ సహింపక, ముఖము చిట్లించి చెవులు మూసికొని, 'పాపహరుడగు శివుని దూషింప నోరెట్లు వచ్చె' ననెను. ఆమె చెలులు నా వృద్ధుని కట్టను, కమండలువును లాగి పరిహసించుచుండ, "వృద్ధుని మాటల లెక్కయేమి!" యని వారిని వారించె. అంత విభూతిపూసిన శరీరముతోడను, మౌళిచంద్రునితోడను, ఎఱ్ఱని జడల తోడను, సర్పహారములతోడను, పులితోలు వస్త్రము తోడను. త్రిశూలాదుల ధరించిన నాలుగు చేతులతోడను శివుడు సాక్షాత్కరించి, తపము ఫలించుటచే సిగ్గుతో నిలి చిన పార్వతి చేయిపట్టుకొని "నీయందు ప్రేమగలిగెను, మన్మథ బాణముల తప్పించి నన్నేలు"మనె గౌరి చిఱునగ వుతో "మా వారు కలరు గదా ఇచ్చుట" కనె. శివుడును, గౌరియును తమ గృహముల కేగిరి. శంభుడు సప్తమునులను

దలచెను. వారు హిమవంతుని కడకేగి శివునికై పార్వతిని కోర నాత డంగీకరించి, "ఓషధిప్రస్థమున వివాహముచేయ సిద్ధముగనున్నా" ననె.

అంత శివుడు, శీర్షుడు, ప్రవర్ధనుడు, జడుడు నను ప్రమథుల బంపించి సకలలోకాధిపతులకును, మునులకును, బ్రహ్మాదులకును నాహ్వానములంపె. వారుకూడ రాగా శంభుడు హిమగిరికేగె. హిమవంతుడును సపరివారముతో నెదురుగ వచ్చి, యాహ్వానించి ముత్తైదువులచే నివాళియొసంగె. శూరుడు బంగారువస్త్రమును, రత్నాలనడుముపట్టాయును, నవరత్నహారమునను, మణికిరీటమును, కస్తూరిచందనపుపూత యును ధరించెను. అంతట గిరీశుడు అగ్నిసాక్షిగ గిరిజను పశుపతి కొసగెను. ఎల్లలోకములనుండి కానుకలువచ్చెను భూలోకమునుండి రాకుండెను. కారణమేమని శివుడు కుబేరు నడిగెను. క్రయవిక్రయముల జరుపు వైశ్యు లిటనుండుటచే భూలోకమునుండి కానుకలురా లేదని చెప్పెను. శివుడు "నిజము వైశ్యులు వ్యాపారము గోరక్షణము కృషియు చేయుచు వేదాచారులై భూలోకమున చక్కని ధర్మముల నాచరణము గావించుచు, నన్ను జేరి పిమ్మట కన్యకాంబను గందురు" అని యానతిచ్చెను. బ్రహ్మయును "మీరు నిర్విచారముగ భూలోకమున కేగుడు. చిత్రకంఠుని శాప సమయమును సమీపించినది. పదునెనిమిదిపట్టణముల విశ్వ కర్మ మీకై నిర్మించును. మీకు తోడుగ భాస్కరాచార్యు లనై నేను జన్మింతును" అనె. వారి యాజ్ఞచొప్పున గోదా

వరీతీరమున పెనుగొండ మొదలగు పట్టణముల వసించిరి. పెనుగొండయందు కన్యకాంబ దేవతయై యొప్పెను.

ఆ పెనుగొండయందు సకలసంపదలును గలిగి ధర్మాత్ముడగు కుసుమశ్రేష్ఠి ప్రాభాసగోత్రుడుండెను. అతని భార్య కుసుమాంబ. మైత్రేయసగోత్రమందు బుట్టినది. గుణవతి, సౌందర్యవతి. ఈ దంపతులు భక్తితో కన్యకాంబను గొల్చుచుండిరి. సర్వసంపదలచే నలరారుచు అతిథ్యభ్యాగత పూజ లాచరించుచు నిహాపరములకు సాధన కర్మలతో విరాజిల్లుచుండిరి. చాలకాలము గడచెను. ఎల్ల సంపదలున్నను సంతానసంపద లేమి వారికి లోపము కలిగించెను. అంత వారు తమకొఱకై జన్మించిన భాస్కరుని వద్దకేగి, తమ విచారమును దెల్పుకొనిరి. భాస్కరుగురువు వారిని జూచి "వంతనొందకుడు. తొల్లి దశరథుడు పుత్రకామేష్టి జేసి నలుగురుపుత్రులను బడసెను. నీవది చేసిన నొక పుత్రికను, నొకపుత్రుని పొందుదువు" అని చెప్పెను.

కుసుమార్యుడు భాస్కరుని కర్తగా జేసికొని యాగము నిర్వర్తించె. యాగాగ్ని మధ్యమునుండి శంకరు డుద్భవించి, యొక బంగారు గిన్నెను కుసుమునికి నిచ్చి మాయమైపోయెను. అంతట యాగము పూర్తికావించి దానాదులొనర్చె. తత్ఫలముగ గుసుమాంబ గర్భము ధరించెను. గర్భము దినదిన ప్రవర్ధమానమై, నవమాసములు నిండ వైశాఖ శుద్ధదశమీ భానువారమున పునర్వసుయుక్తశుభదినమున నొక పుత్రు

డును, నొకపుత్రికయు జన్మించిరి. జ్యోతిష్కుడు వీరిరువురి వలన వైశ్యులకు కీర్తి కలుగునని జాతకములు వ్రాసెను. శివు ననుగ్రహమున జన్మించుటచే నతని నామాంతరమగు విరూపాక్షనామము బాలునకును, వసు అనుగ్రహమున జన్మించుటచేతను, కీర్తికరయై యొప్పుటచేతను నా బాలికకు వాసవి కీర్తికన్య యనునామములను తలిదండ్రు లుంచిరి. విరూపాక్షునికి పండ్రెండవయేట ఉపనయనము గావించిరి. భాస్కరాచార్యునివద్ద వేదాది సకలవిద్యలను నేర్చి కీర్తిమంతుడాయెను. వాసవియు సౌందర్యవతియై గుణవతియై యొప్పుచుండెను.

సుప్రసిద్ధమగు చంద్రవంశస్థుడగు నర్జునునకు నభిమన్యుడు, నతనికి పరీక్షిత్తు, నతనికి జనమేజయుడు, నతనికి శతానీకుడు, నాతనికి విజయార్కుడు, నాతనికి విష్ణువర్ధనుడును గలిగిరి. ఆతడే చిత్రకంఠుడను గంధర్వుడు. వైశ్యుల శాపమువలన జన్మించెను. అతడు దిగ్విజయముచేయదలచి కుమారుని రాజరాజేంద్రునికి పద్మశైలనగరము నప్పగించి విజయయాత్రకు బయలుదేరెను. సకలదిక్కులజయించి, ధనకనకాదివస్తువులనార్జించి, కుసుమగుప్తునిచే రక్షితమగు పెనుగొండను జూడదలచి, వర్తమానమంప వారును సంతసించి విష్ణువర్ధనుడు మెచ్చునట్టి సన్నాహములను జేయుచుండిరి.

ఌ

వైశ్యులందఱుగూడి పట్టణవీధుల నలంకరించిరి, ధనకనకరత్నములను రాసులుగఁబోసిరి. నగరవాసు లలంకరించుకొని యెదురేగి కొనివచ్చిరి. స్త్రీలలంకరించుకొని మేడలపైనుండి వీక్షించిరి. నివాళు లొసగిరి. అంత వైశ్యులారాజు నొక సౌధమున విడియించి గౌరవించిరి. అంత కుసుమగుప్తుడు భార్యతోఁగూడివచ్చి నమస్కరించి కానుక లొసగి, పరమేశ్వరీయాలయమును దర్శింపరండని గోరెను. రాజు సేనగుపైనెక్కి, వేదతూర్యనాదములు చెలరేగుచుండ వైశ్యబృందముతో నాలయమునకు వచ్చెను. నూటరెండుగోత్రములవారును, ఆర్యాటపంద్రెండు గోత్రములవారును రాజుతో గర్భాలయమును ప్రవేశించిరి.

పిమ్మట వైశ్యులు "రాజా! ఈమె మాదైవము. ఈమెయున్నచోట త్రిమూర్తులు సపత్నీకులుగ వసింతురు. మే మున్నచోటు పెనుగొండ. మేము వేదాదివిద్యల నభ్యసించి, బేరసారముల ధనమార్జించి కృషి గోరక్షణలను జేయుచు బీదసాదలను పోషించుచుందుము" అని చెప్పిరి. రాజు దేవాలయ వైచిత్ర్యముంగాంచి యాశ్చర్యపడుచుండెను. ఆ దేవి దర్శనార్థమై బలవిక్రమములగల పురుషులును, సర్వాభరణభూషితులగు సుందరులును వచ్చిరి. ఓంకార పూర్వకముగ దేవికి పూజలు జరిగెను. పిమ్మట వైశ్యముఖ్యుడు కుసుముడు పూజించెను. శచీఅంశయగు వాసవి పూజించి, "త్రాహి" అని నీరాజనమిచ్చి తీర్థప్రసాదముల

భక్తులకొసగెను. ఆమెయందమును జూచి రాజు ఆమెయందు మోహముగొనెను. తక్కినవారు ఆమె పూజలకలరి భక్తిని పొందిరి. రాజు మన్మథవికారమునకు లోనయి పెక్కుచేష్ట లొనరించెనేగాని వాసవి కన్నెత్తియైన జూడలేదు. రాజు సహింపలేక "ఓ వైశ్యులారా! ఇట్టి కన్య నెందును చూడలేదు. నామన సీమెయందు లయించెను. నాకీమెను రాణిగ నొసంగుడు. శుభములను పొందుడు. నేను చంద్ర వంశీయుడను. మాపొందు ఇంపుగొల్పును. ఈమె శచి, నే నింద్రుడను. మమ్ముల చేర్పుడు" అని రాజు పలికె. ఆ మాటకు వైశ్యులు చింతించి యోచించిరి. కుసుమార్యుడు రాజును జూచి "రాజా! మా మనవి వినుడు. ఈమె జనించి నపుడె పరమేశ్వరి కర్పించితిమి. ఇది మాయాచారము. తొలికూతు నీదేవి కర్పింపవలయును. ఆ జన్మ మామె నీ కల్యాణిని పూజింపవలెను" అని చెప్పెను. రాజు కోపము నంది నేనేమియు కోరలేదుగదా! ఇంతమాత్రమున కేల యిట్లుపలికెదరు. మీరు బాగుగ యోచించి యీదినమే బదు లిండు అని మంత్రి నటనుంచి తాను తన విడిదికి బోయెను. వైశ్యులు కానుకలు గొను డన నలక్ష్యముగ నేగెను.

అంత మంత్రి విక్రమసింహుడు "వైశ్యులారా! మీరు రాజాజ్ఞను త్రోసిపుచ్చకుడు. కుసుమార్యా! నీవు కులపెద్దవు. చాళుక్యవంశజుడు విష్ణువర్ధను డల్లుడగుట

యదృష్టముగదా! తానై వచ్చుసిరిని కాలదన్నకుము, రాజు విష్ణ్వంశుడు. కాదనకుము. బ్రాహ్మణుడు తక్కిన వర్ణముల స్త్రీలను గొనునట్లు క్షత్రియునకును నీకన్య గొనదగును. కాదనకుడు. రాజుతో పేచీ పెట్టుకొనకుము" అని చెప్పెను. వాసవి మంత్రివాక్యములు విని పూర్వజన్మజ్ఞానము కల దగుటచే "పూర్వము తన్ను మోహించిన చిత్రకంఠుడు శాపముచే జన్మించినాడనియు, నశించుననియు'' నెఱిగి యూరకుండెను. అంతట కుసుమార్యు డిట్లనె. "మాతొలి కన్యను యావజ్జీవము పూజలుసేయ దేవి కొసగుట యాచారము. దేవికొసగిన కన్యను మఱొకరికిచ్చుట యెట్లు? వేఱొక కన్యను గోరిన నిచ్చెదము.'' మల్లుడును, సోము డును రాజునకు కన్యనిచ్చుట కీడును తెచ్చునొనుచు యనిరి. మంత్రియు కోపమునంది యంతయేల? మీకొక మాసము గడువొసగెదము. ఈలో మీరు చక్కగ యోచింపుడని రాజు వెంట నగరమున కేగెను.

వైశ్యులందఱుగూడి పారుపోవక యోచించుచుండ నొక వృద్ధుడు పూర్వస్మృతిచే "నీమెకీర్తి కన్యక, ఆతడు చిత్రకంఠుడు. శాపముచే నిట్లు జన్మించిరి. శంభునికడ కేగి, మనము కన్యకాంబయు చేరుసమయము సమీపించినది, ఈ రాజు కోరికి కూర్పరాదు. మన మాదేవిని భజించుదము" అని పలికెను. పిమ్మట బాలనగరులు, "మేము వీరులము,

యుద్ధనిపుణులము, రాజుతో యుద్ధముచేసి గెలిచెదము, మమ్ము పంపుడని'' వైశ్యులను కోర వారొకరినొకరు చూచుచు నూరకుండిరి. అప్పుడు ఆఱునూర్ల పండ్రెండు గోత్రముల వారును ''వ్యర్థముగ పోరాడి మరణింపనేల? రాజల్లుడైనచో సకలసంపదలు ననుభవింపవచ్చును. యముడు గొనిపోయి నచో నేమనగలము, అట్లే యీతనికిచ్చి మనుట మేలు. కృత యుగమున రేణుకయు, త్రేతాయుగమున సీతయు, ద్వాపర యుగమున ద్రౌపదియు నయి ఇప్పుడు కన్యకయయి జగ న్నాశము చేయనున్నది'' అని యనిరి. అందులకు విరూపాక్షుడు కన్యను దూషించి నందులకు కోపించి, ''రాజు విష్ణువే యైనచో నిట్టి యన్యాయమునకు వచ్చునా? దేవి మహిమ నెన్న నెవరికి వశము? గర్వులకు నీయరా''దనెను. ''నీవు బాలుడవు, కష్టసుఖముల నెఱుగవు. ఈ నిచ్ఛగింపకు. దేవి కల్పించితి మననేల? దానికి నాధారముగలదా? కన్యనిచ్చిన సుఖమును లేకున్న వినాశము గలుగు'' ననిరి. నూటరెండుగోత్రముల వారు ''రాజులు దోషులు. వారికి వేదశాస్త్రాదులడ్డురావు. తమ కింపగుదానిని కావింతురు. వారితో వసించుటకంటె పాము వద్దనుండుట మేలు. వారికి నోట నమృతము, కడుపున విషము'' అని యన తక్కినవారు రాజెట్లయినను కన్యను గొనిపోవుట నిజమనిరి. అట్లని వారికి భయపడి స్త్రీలను చెఱచుదురా! అంతకంటె నగ్నిలో చొచ్చుట మేలని బాల

నగరులు నూటరెండుగోత్రములవారును పలికిరి, మఱియు నగ్నిజొచ్చినవారికిని, చొరనివారికిని సంకరము గలుగును. 612 గోత్రములవారు పెనుగొండ నుండరాదు. ఇప్పుడే యెటకేనియు పొండన, వారు తలకొకదిక్కునకు పోయిరి. పెక్కునామములతో నొప్పిరి.

౬

వైశ్యులు రాజువద్ద నెలదినములు గడువుదీసికొని తమ కులమర్యాద యెట్లాయని తోచక యోచించుచుండిరి. రాజు కన్యను బంపుడని భటులను వైశ్యులకడకు పంపెను. భటులు వచ్చి వైశ్యుల యాచారవృత్తములను, వ్యాపారమును దానాదులను జూచి యాశ్చర్యము నొంది, రాజు దుర్వృత్తములను దలంచి వారటనే యుండి జీవిత శేషమును గడుపదలచిరి. అడిగిన వైశ్యులకును నెఱిగించిరి. "మే మగ్ని జొచ్చి మరణింపనుండ మాకడనున్న మీ కేటిలాభము? పొండు మీ రాజును గొలువుడు. మీకు మాయందు ప్రియము కలదేని మా యగ్నిప్రవేశమునకు విఘ్నము కలుగకుండ రాజు కడకేగి, ఇది తప్ప తక్కిన విషయములను జెప్పుడు, మా దేవి మిమ్మనుగ్రహించును" అని వైశ్యులాడిరి. (భటులు వైశ్యులను, కన్యకాంబను గొలుచుచుందుమనియు, మీరు ముష్టివేయ వీరముష్టివారమని యొప్పుచుందుమనియు

పల్కిరి. కొంద అగ్నిప్రవేశానంతరము పితృతర్పణాదుల కొఱకు బాలనగరులతో కాశీకేగి గంగను కొనివచ్చిరి. వారి యాయుధములపై నూటరెండు గోత్రములవారిశిరస్సుల చెక్కించుదురు. విప్రవినోదులు విప్రులను, భట్రాజులు క్షత్రియులను, వీరముష్టివారు వైశ్యులను పిచ్చుగుంటువారు గొల్లలను కొల్చుచుందురు)

వైశ్యులు పరాంబికను గొల్చుచుండ కుసుమశ్రేష్ఠి సభకు నమస్కరించి "రాజు నాకుమార్తెను గోరెను. అది నాకిష్టముగాదు. నే నగ్నిఁజొచ్చెద" ననె. నీవు మరణించిన రాజు మమ్ము నేలబెట్టి కాలరాయును. కన్యను గొంపోవు. పోయిన నందఱును పోవలెనని వైశ్యులనిరి. తేపు కన్యావివాహము. భయపడువారు నగరమును తొలగిపోవలెను. భీతిలేనివా రుండదగును. మనకీర్తి వ్యాపింపవలెననిరి. ధనదుడు సాహసించిరాగా భాస్కరాచార్యు డతనికి వీరకంకణము నొసగి, ఇది గ్రహించినవారికి పుణ్యతీర్థఫలము లబ్బును. అగ్నిలో పడదలచినవారెవరో కంకణము ధరింపరావచ్చునని. ఆ మాటవిని 612 గోత్రములవారు దిక్కులకు పాఱిరి. 102 గోత్రములవారు కంకణములదాల్చిరి.

అంత కన్యకాంబ మఱి విమానమున ఆకాశమున ప్రత్యక్షమై తనకు నమస్కరించు వైశ్యులతో "మీరెల్లరగ్ని

ప్రవేశముచేయ లోకమున వైశ్యసంతతి నశించును. కాన గోత్రమున కొకదంపతివంతున చొచ్చునది. మీకీర్తి వెలు గొందును'' అదియునుగాక కృతయుగమున సమాధిసుర థుల వైశ్యరాజులు గలరు. వారిలో సమాధి నన్నుగుఱించి తపముచేసెను. నేను ప్రత్యక్షమయి వరమడుగుమంటిని. ''ముక్తిగోరు నాకు నన్యవరములేల? నాకెట్లయిన ముక్తి కలుగును. లోకమున మావంశీయులకు ముక్తినొసగుము. తండ్రివైపు 24 గోత్రములు, తల్లివైపు 20 గోత్రములు, అత్తప్రక్క 12 గోత్రములు, సోదరివైపు 16 గోత్రములు, పుత్రికపక్షము 11 గోత్రములు, మేనత్తప్రక్క 10 గోత్ర ములు, తల్లితోబుట్టదెస 8 యును, బ్రహ్మసాయుజ్యమును పొంద వరమి''మ్మనెను. అంగీకరించితిని. ఆ సమాధియే కుసుమార్యుడు. సమాధి కుమారియే వాసవి, శచ్యంశ. ఆమెయే నేను. అగ్నినెపముతో మీకు మోక్షమిత్తును. నేనును మీతో నగ్ని నుఱికెదను. చొఱగనె నగరేశ్వరాల యముపై విమానములాడును. వానిలో నాస్థానమునకు గొంపోవుదును" అని పలికి యంతర్ధానమాయెను.

అంత అగ్నిప్రవేశ మొనర్పనున్న దంపతులు బాల నగరుల కిట్లు హితముపదేశించిరి. ''ఆత్మగౌరవమున కగ్ని ప్రవేశము చేయక పోయినవారితో చేరకుడు. సపంక్తిభోజనము కావింపకుడు. చేరిన నరకమగును. వారికి వర్ణసంకరమగును.

దారాపుత్రాదులతో యమబాధల నందుదురు. మీరు వేదని యతిచే కన్యాంబయందును హరిహరులయందు భక్తియుంచిన శుభముల పొందుదురు. మేనరికము చేసిన వర్ణ సాంకర్యము తప్పును. ఎట్టి కారణముల చేతను మేనరికము తప్పరాదు. యుక్తవయసున నుపనయనముగావించి, వేదధనుర్వేదాది విద్యల నేర్పవలయును. దేశ దేశముల బేరములు సాగించి దేవాలయసత్రాదులనిర్మించి సిరిసంపదలతో ప్రసిద్ధినొందుడు. మనవిద్యాకీర్తిధనములకు భంగకరులు ఈర్ష్యాపరులు హెచ్చుకులముల బుట్టుదురు. జాగరూకతతో నుండ ముందుగనే తెలుపుచుంటిని. శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వరి మేలొనరించును. భాస్కరుడు మీకు పురోహితుడై వెలయును'' అనియుపదేశించి, ప్రభవసంవత్సర మాఘశుద్ధ ద్వితీయను నూటరెండుగోత్రములవారు గోత్రమున కొకజత చొప్పున సిద్ధపడి వాసవి కన్యతోగూడ నగ్నిప్రవేశమునకు 103 అగ్నిగుండముల నేర్పఱిచి నూటరెండు వంశముల వారలకు రహస్యమును దెలిపి పెండ్లియని చాటించిరి. రాజు పురోహితుని పంపగా సాలంకృతయను కన్యనుజూపి సిద్ధముగ నున్నామని చెప్పిపంపిరి.

అంత కుసుమశ్రేష్ఠి పుత్రికను జూచి పుత్రకామేష్టి చేసి కని, వివాహముచేసి యానందింపక, అగ్నినిద్రోయవలసి వచ్చెగదా! నావంటిపాపియుండునా! అని దుఃఖింప వాసవి ''పుట్టినవారికి గిట్టుట తప్పదు. నీవు పూర్వమున సమాధి

యనఁ బాడవు. చావునకు దుఃఖింపరాదు. బాటసారులు చలి పందిళ్లకు చేరునట్లు దారాపుత్రాదు లొక్కట చేరుదురు. ఋణముతీఱినవిడిపోవుచుందురు. మాన్ప శక్యముగాదు. శరీర మునకే జననమరణములుగాని యాత్మకు లేవు. జీవుడు మాయాబద్ధుడై జరామరణాదుల నందుచుండును'' అని తండ్రికి జ్ఞానోపదేశముగావించె. అతడు భూతభవిష్యద్వర్తమానముల నెఱుఁగుశక్తినిపొంది యానందించె. కుసుమాంబయు నెమ్మది నందెను.

కుసుముడు సతీసుతలతో నగరేశ దేవాలయమున కేగెను. అప్పటికే తక్కినవారందఱు తమ తమ గుండముల వద్దనుండిరి. వారు వాసవి యగ్నిని చొచ్చునో చొరదోయని సందేహించుచుండ సర్వాంతర్యామియగుకీర్తి వారి యభి ప్రాయమెఱిగి తాను కన్యకాంబయగుటను తనమాయచే సర్వము వ్యాపించియుండుటను దెలిపి, వారికి జ్ఞానదృష్టి నొసంగి సందేహము తొలగించెను. మఱియు ''వేదవతి విష్ణువును గోరి తపముచేయుచుండ దుష్టుడగు రావణుడు ఆమె సౌంద ర్యమును జూచి కామించి జడను బట్టిలాగెను. అంత నామె జడను త్రెంపివైచి, క్రూరముగజూచి దుర్మతితో నన్నంటిన నాయీశరీరము నగ్నికాహుతిచేసి మరుజన్మమున నీవంశము నాశము గావింతునని పల్కి మరుజన్మమున సీతయై పుట్టి రావణునితో లంకనంతయు నాశము కావించెను. మన

యగ్నిప్రవేశముకాగనే విష్ణువర్ధనుని శిరస్సు ముక్కలు ముక్కలై నశించును. నేను వాసవి, వాసవాంబ, కన్యకాంబ, వాసవకన్య, యనుపేర్లతో పూజలుగొనుచు మీకు మేలొనరింతును. భాస్కరుని మేలు మరువకుడు. అతడు వేద మార్గవిధులను బోధించును. అగ్నికుండమున బుట్టిన నారూపు బొటనవ్రేలంత రూపము పసుపుతోచేసి పూజించు వారలకు శుభములుకూర్తును. నగరేశ్వరునికి, వింధ్యవాసినికి కోనకమలకు, జనార్దనునకు పూజారూపములు గావించి యర్చించు వారలకు సర్వశుభము లొసగుదును. నవరాత్రుల నన్ను పూజించువారికి మేలుకలుగును. మనవిభవము వన్నెకెక్కును'' అని చెప్పి కుండప్రవేశమున కాజ్ఞయిచ్చెను.

వైశ్యదంపతులు అగ్నిం జొచ్చిరి. అగ్నిదహింపలేదు. ఏల దహింపవని వాసవి యగ్నిని ప్రశ్నించె. ''పూర్వము భృగుమహర్షి గర్భిణియగు తనభార్యకు నన్ను కావలియుంచి చనె. ఇంద్రుడు వచ్చి భృగుపత్ని పట్టబోవ నామె యొమ్మొ బాదుకొనె. గర్భము జారి కొడుకుపుట్టె. అందువలన వాడు చ్యవనుడాయెను. పిమ్మట భృగువు వచ్చి పత్నివలన విషయ మెఱింగి, నన్ను సర్వభక్షకుడవగుమని శపించె. శివునిదయ వలన నాశాపము తొలగె. ఒక్కఋషియే యంతటి చిక్కు కలిగింప, ఇందఱు వైశ్యఋషులను దహింప నెన్నిచిక్కులు వచ్చునో యని దహింపనొల్లను. మీరు సద్వర్తనులరు'' అని

పలుక వైశ్యులు 'ఆర్యా! నీవన్న సంగతి వేఱు, ఇది వేఱు. కన్యకాంబ చేర నీలోఁ బ్రవేశించుచున్నా' మన నగ్ని సమ్మతించి వారిని తనలో జేర్చుకొనెను.

వైశ్యులు 102 గోత్రములవారు కన్యకాంబ వసించు మణిద్వీపమున కేగి యామెకు నమస్కరించి కైలాసవైకుంఠములకేగి శివకేశవుల సేవించిరి. అప్పుడు శంభుడు గౌరి విఘ్నేశ కుమారులతోఁగూడి వృషభారూఢుడై తోఁచెను. వారికి నగరులు నమస్కరించుచుండ శ్రీవాసవి ఈ దేవుని నుతించువారలకు దోషములు తొలగునని. అంత సపరివారముగ శంభు డంతర్ధానమాయె. రాజు పంపిన భటులు దేవీ మహిమచే స్త్రీలకు వశులై పోయిరి. భటులు రాకపోవుటచే విష్ణువర్ధనుడు బలిమిచే కన్యను గొనిపోవ ససైన్యముగా పెనుగొండకువచ్చె.

అప్పుడు విరూపాక్షుడు రాజురాక విని యుద్ధసన్నద్ధుండై యెదురుచని, "ఓ రాజా! రారా! మాకన్య పార్వతి. నీకు లభ్యమగునా? దేవి కర్పించినదాని గోరదగునా! మా పెద్దలను దీసికొని అగ్నిముఖమున మణిద్వీపమున కేగినది. పోరాడవచ్చిన నాతోఁ యుద్ధముచేయుము" అని పలుక రాజు వాసవి మరణించినదని వినగానే తాను చిత్రకంఠుడను పూర్వస్మృతినంది నాడు తనకీబడిన శాపము గావచ్చినదని భావించి తలపగిలి రథమునుండి క్రిందికి దొరలి మరణించె.

బాలనగరు లిదంతయుజూచి నగరమున కేగి పితరుల కుత్తర క్రియలు సలిపిరి.

విష్ణువర్ధనుని పుత్రుడు రాజనరేంద్రుడు తండ్రిమరణమునకు దుఃఖించియు పుణ్యాత్ములకు ద్రోహముచేయువారు నశింతురనుటకు నాతండ్రియే నిదర్శనమని తలచి పెనుగొండ యందలి వైశ్యబాలురను చూడవచ్చెను. భాస్కరగురువు గారవించెను. రాజు సంతసించి, విరూపాక్షునిగాంచి మీరు కాశీప్రయాగ గయాదిక్షేత్రముల సందర్శించి మీపితరులకు పుణ్యలోకముల గూర్చుడు. మీరు వచ్చుదాక మీ నగర రక్షణగావించి యొసగెదనన భాస్కరుడు సమ్మతించె.

వైశ్యబాలుకు కాశీ గయా ప్రయాగాది క్షేత్రములకువెళ్లి పితరులకు పిండతర్పణాదులొసగ స్వయముగ గ్రహించిరి. గయాక్షేత్రమున కన్యకాదేవి ప్రత్యక్షమై దళలింగముల వివరణమును, గోత్రసంఖ్యలక్రమమును దెలిపి, ఆయా గోత్రములకు జెప్పబడిన వర్జ్యవస్తువులను భుజించిన దోషమనియు, నాచరిత్రను విను వారును, వినుపించు వారును శుభముల పడయుదురనియు, ఇక మీరిండ్లకు పొండు. అవసరముల ప్రజాముఖమున వినిపింతుననియు పలికి యంతర్ధానయయ్యెను. వైశ్యులు కాశినుండి నూటయొక్క గోత్రంబులవారు నూటొక్కశివలింగములను గొనివచ్చి పెనుగొండయందు ప్రతిష్ఠించిరి. ఆ వీధికి లింగాలవీధి యని పేరు.

పెనుగొండకు బాలనగరులు రాగానే రాజనరేంద్రుడు మర్యాదతో తోడితెచ్చి, ప్రయాణవిషయముల నడిగి తెలిసికొని జ్యోతిష్కులచే నుంచబడిన శుభముహూర్తమున విరూపాక్షునకు పట్టాభిషేకంబు గావించెను. ప్రజలెల్లరు సంతసించిరి. రాజనరేంద్రుని సాయముతో విరూపాక్షుడు రామరాజ్యమువలె పాలించెను. కన్యకాంబ యాశీర్వాదముచే నూటరెండుగోత్రములవారు లోకమున ధన్యులై వెలసిరి. ఈ కథను చదివినను, వ్రాసినను, విన్నను, తలచినను సకలజనులకు ఆయురారోగ్యైశ్వర్యభోగసుఖములను శ్రీ కన్యకాంబ యొడగూర్చును.

శుభమ్, శుభమ్, శుభమ్.

గుంటూరు వాస్తవ్యులైన

పండిత శ్రీ జమిలి నమ్మాళ్వారుగారిచే

రచింపబడిన

శ్రీ కన్యకా సుప్రభాతమ్

ఆంధ్రప్రదేశ్ ఆర్యవైశ్య మహాసభ

[హైదరాబాద్] వా రేర్పాటిచిన పోటీయందు

అత్యుత్తమమైనదిగా నిర్ణయింపబడినది

గనుక ఈ సుప్రభాతమును

ఆధికారికగ్రంథముగా

ఎల్లరు గ్రహించి గ్రంథమును తత్కర్తయగు

జమిలి నమ్మాళ్వారుగారిని

తగురీతిని గౌరవించి దేవీకృపకు పాత్రులు

కావలెనని వైశ్య మహాజనులను కోరుచున్నాను.

మరియు ప్రతి

శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వరీ దేవాలయములోను

ప్రతి యుదయము అవిచ్ఛిన్నముగా ఈ సుప్రభాతమును

పారాయణ చేయించుట ధర్మకర్తల విధి.

హైదరాబాదు,
26-11-66.

జూలూరి వీరేశలింగం

అధ్యక్షుడు - ఆంధ్రప్రదేశ్ ఆర్యవైశ్య మహాసభ.

శ్రీ కన్యకా సుప్రభాతమ్

శ్రీ కన్యకా పరమేశ్వరిని
గూర్చిన స్తోత్ర రత్నము

ఆంధ్రప్రదేశ్ ఆర్య వైశ్య మహాసభ
(హైదరాబాదు) వారి పోటీయందు
అత్యుత్తమమైనదిగా నిర్ణయింపబడి
వారి బహుమతి నందిన

ఉత్తమ రచన

సుందరము భక్తిప్రబోధకమునగు ముఖచిత్రముతో
అనేకచారిత్రక సాహిత్యాంశములతో ముద్రించబడినది !
ప్రతి యాస్తికుని యింటియందుండతగినది !
మొదటి సంవత్సరములోనే, కన్నడ తమిళ భాషలలోని కనువదింపబడి,
దక్షిణ భారతదేశమంతట ననన్యప్రచారమునందిన గ్రంథము.

వెల : 50 పైసలు మాత్రమే

[తెలుగు అరవము నాగరి లిపులలో ముద్రితము]

గ్రామఫోను రికార్డులు

సుప్రసిద్ధ నేపథ్య గాయకులు శ్రీమాన్
పి. బి. శ్రీనివాస్‌గారిచే
పాడబడిన రెండు రికార్డులు
వెల : రూ. 14-00
[ప్రచారకులకు తగ్గుధరలు]

రచన : జమిలి నమ్మాళ్వారు గుంటూరు

[వివరములకు — గ్రంథకర్తకు]

సుప్రభాత సముచ్చయమ్

శ్రీ వేంకటేశ సుప్రభాతమ్

శ్రీ మల్లికార్జున సుప్రభాతమ్

శ్రీ భద్రాద్రిరఘురామ సుప్రభాతమ్

శ్రీ దశావతార సుప్రభాతమ్

శ్రీ లక్ష్మీ సుప్రభాతమ్

శ్రీ మంగళాద్రి లక్ష్మీ నృసింహ సుప్రభాతమ్

ప్రచురణ: జమిలి నమ్మాళ్వారు; గుంటూరు
వ్యవస్థాపకులు - నమ్మాళ్వార్స్ - మద్రాసు

వెల 50 పైసలు

[ప్రచారకులకు తక్కువ వెల]

అ ము ద్రి త ము లు

గ్రంథకర్త కీ॥ శే॥ దోమా వేంకటస్వామిగుప్తగారి గ్రంథము లనేకము లముద్రితము లున్నవి. అందు శ్రీ బ్రహ్మవైవర్తపురాణమున కాంధ్రీకరణ అత్యంతముఖ్యమైనది.

గుప్తగారి పాండితీప్రతిభావ్యుత్పత్తుల ప్రదర్శించు 15,000 ల పద్యముల ప్రబంధము.

చక్కని చిక్కని శైలిలో రచింపబడినది.

దీనిని వెలుగులోనికి తెచ్చు భారము, ఆంధ్రమహాజనుల భుజస్కంధములపైనను, ఆంధ్రప్రభుత్వముపైనను ఉన్నదని మనవిచేయుచున్నాను.

ఉదారులగు పెద్దలు ముందంజవేసి, తగుప్రయత్నముల జేయుదురుగాత.

జమిలి నమ్మాళ్వారు

స్థాపకవ్యవహర్త - శ్రీ జమిలి నమ్మాళ్వార్
ధర్మనిధి (రిజిష్టర్డు) గుంటూరు
[పట్నంబజారు : గుంటూరు 3]

ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, మద్రాసు - 21.

ఇందలి
వికర లాభం
కవి పండితులకు
కళాకారులకు
భారత సంస్కృతీ
ప్రచారమునకు
విద్యార్థులకు
ఉపయోగింపబడుతుంది

* * *

శ్రీజమిలినమ్మాళ్వార్
ధర్మనిధి (రిజి)
గుంటూరు